

PARAPHRASIS, SEV POTIVS EPITOME,

Inscripta ~~.....~~ luculenta iuxta,
ac brevis, in Elegantiarum libros Lau-
rentij Vallæ, ab ipso iam recogni-
ta, cum Gallica tum dictio-
num, tum locutio-
num exposi-
tione.

Cui accessit FARRAGO sordidorum uerbo-
rum per Cornelium Crocum.

BRITISH MUSEUM
LIT. DIV.
10.1.11

[Handwritten scribble]

[Handwritten scribble]

[Circular stamp with illegible text]

L V G D V N I,
Apud Ioannem Pullonum è Tridino.

M. D. XLV.

ALPHABET

THE ALPHABET
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

17

18

19

THE END OF THE ALPHABET

S. D.

O' nunc redisse uidentur hominum mores, amice Lector, ut, quod cuiq; libuerit, idem sibi licere putet: tantaq; sit iniuriam inferendi licentia, ut nos pudeat toties queri, quum alios non pudeat sine fine ledere. Adolescens annos natus plus minus octodecim, rogatus sum à quodam ludi literarij magistello, ut ex Laurentij Vallæ Elegantijs quædam decerperem puerorum rudium ingenijs accommoda: cui gemina facilitate, tum ætatis, tum ingenij morem gessi, ac plusquam tumultuario studio, quæ uidebantur, enotaui. Scriptum literatori tradidi, nullo mihi reseruato exemplari, de edêdo nihilo magis cogitans, quam de me ipso suspendendo. Id nunc prodisse uideo exemplaribus innumeris propagatũ. An nõ hæc sit atrox iniuria, & legibus uindicanda, iudicent boni uiri. Nec hoc satis uisum est: affinxerunt titulum Paraphasis, quod ludibrii causa factum uideri potest. Tolerabile fuerat Epitomen appellare. Ne id quidẽ istis uisum est satis iniuriæ: admiscuerũt nonnulla, quæ nec in Laurëtio habentur, nec à me sunt addita: rursus quædam omiserũt, quæ prætermitti non poterant. Hactenus iniuria potest appellari. Illud uerò nõ iam iniuria solũ est, uerumetiã extremi stuporis, quòd præter argumenti naturã opus distraxerunt ordine literario. Atqui hoc non erat ordinare, sed scopas dissolucere. Totã serè huius operis ratio constat similiũ, ac dissimiliũ dictionũ collatione, quæ si distrahatur, cæca est

præceptio. Veluti quum Laurētius ostendit quid intersit inter ut, sicut, uelut, tanquam, & quasi: quid absurdius, si quis horum singula in singulas distrahat literas? Atque adeò in ipso statim huius operis initio habes, quid sit abstinentia: continentiam, ac temperantiã ne in suis quidem literis inueniebamus. At Valla hæc tria inter se confert, continentiam, abstinentiã, & temperantiam. Quid quòd quedã habent præceptiones generales, de datiuus in abus, de gerundijs, & gerundiuis, de utroq; supino, de comparatiuis, & superlatiuis, de reciprocis, quæ per literas diuidi non possunt: nisi fortè asinabus quæra in a, filiabus in f, equabus in e, deabus in d, & item de cæteris? Vnde liquet, quisquis hoc fecit, adeò nullum habuisse iudiciũ, ut caruerit etiam sensu communi. Proinde quoniam iam bis excuso libello uidebam typographum Gallum ad tertiam editionem accinctum, quod unum licuit, feci: recognoui, quod erat excusum: & additis, detractis, mutatisq; per multis, feci, ut aliquanto purgatius uersaretur in puerorũ manibus: quandoquidẽ excuti non potest. Quid superest, nisi ut emittat & illos cõmentarios, quos ante annos trigintaquinque scripsi Lutetiæ, non homini, sed lapidi, ciq; adiurato, ne cuiquam cõmunicaret? Quod iusiurãdum ita seruauit, quasi iurasset cõmunicaturũ. Neutrũ scripsi, ut ederetur: & tamen illud, quod scripsi iam adulta ætate, multò tolerabilius erat, quàm illud, quod adolescens enotauit. Sed præcor istis mentem meliorem, qui tantum sibi permitunt in schedas, & famam alienã: qui si nec humana iura norunt, nec diuina, saltem illud perpendant, num, quod mihi faciũt, idem uellent sibi fieri. Bene uale lector.

EPI TOME

DES. ERASMI ROTE-
rodami in Elegantiarum
libros Laurentij
Vallæ.

P R A E P O S I T I O iun= Lib. 3. ca. 66
gitur omnibus consonantibus, nisi }
quòd interdum cōcinnitatis gra= }
tia, dictionibus incipientibus ab, l, }
r, i, t, & q, præponitur ABS, ut }
abs quis homine, hoc abs te peto. }

Ab præponitur l, r, & i, con= Lib. 2. ca. 23
sonanti, ut ab legatis, ab rege, ab Ioue. Quanquã hoc per= }
petuũ non est, sed pēdet ab usu ueterũ, & iudicio aurium. }

Abdicat filium, qui priuat omni iure filij. Exhæ= Lib. 5. c. 104
redat filium, qui tantũ submouet ab hæreditate. Itaq; }
quisquis abdicatus est, idem est exhæredatus: non contra. }
Abdicatio opponitur adoptioni, & transfertur etiam ad }
alia. Generum abdicat, qui repudiat sponsum: Magistra= }
tu se abdicat, qui deponit. Abdicationi contraria est & }
dedicatio, siue dicatio. Dicat, qui alteri proprium ali= }
quid facit: abdicat, qui alienat. }

Abigimus, quæ ubi accesserint, expellimus. Ar= Lib. 6. ca. 10
cemus, quæ prohibemus, ne accedant. Abigimus muscas }
iam insidentes, Abigimus aues sonitu. Arcemus easdem, }
ne ausint accedere. Abigei, hinc Abactores dicti, }
qui

qui pecudes ex agris alienis abducunt. Crimen abigeatus dicitur. Plagiarij, qui aliena mancipia, seu liberos abducunt. Crimen, Plagium dicitur. Peculator, qui de principis, aut populi arario suffuratur. Crimen, peculatus. Sacrilegus, q̄ sacra, siue de sacro loco tollit aliena. Crimē, sacrilegium. Fur, & furtum generalia nomina sunt. Prædo, qui ui rapit. Latro, q̄ in belli speciē ferro grassatur. Pirata, q̄ idē facit in mari. Compilat, qui clam spoliat. Cōpilat serui dominos. Cōpilauit scrinia mea. Neq; enim rectē dixeris, cōpilauit libros, aut pecunias. Expilat populum, qui exactiōibus spoliat.

Abominari, est dictum ueluti sinistra ominis auersari, deprecariq; . Veluti quum dicimus, Si quid tibi acciderit humanitus, quod Deus prohibeat. Omen enim propriē est diuinitio sumpta ex sermone cuiuspiam. Hinc malē ominari, & bene ominari. Sic augurium ex auiabus diuinat, & Auspiciū: Aruspex ex pecudū exitis. Usurpatur abominari generaliter pro detestari.

Abundat, non quod superfluum est, sed quod est copiosum, & cumulatum. Redundat, quod superuacaneum est. Abundē mihi satis factum arbitror. Abundē magnum fructum cepi. Redundans uerborum copia uitio datur. Relatiuē usurpatur: Hæc omnia in tuum caput redundabunt, id est, refundentur.

Lib. 4. ca. 41 Abstinentia uirtus est, qua temperamus ab alienis.

Cui opponitur rapacitas. Alieni abstineus, sui prælargus. Continentia est uirtus, qua ratio temperat affectui, præsertim circa uoluptates corporis: rursus propriē circa libidinem, quàm Græci uocant ἐπιγαστήρ: Cui cōtraria

traria est ἀντιπαρῆ, incontinētia. Temperanti genus est ad omnium affectuum moderationem pertinens. Bisariam loquimur, Abstiniuit uino, & Venere: Abstiniuit à uino, Abstiniuit se ab illius cōmercio. Nō abstinēs manū. Absenti dicuntur Christianis, quorum communio uizatur. Contineus, & incontinens absolutè dicuntur. Non me cōtineo, quin te admoncam. Non mihi tempero. Contineus dicitur terra, quæ non est insula. Cōtineuter uiuit, qui castè uiuit. Continēter loquitur, qui perpetuò loquitur, Græcè σιωπῶν.

Acicula diminutiuum ab acu, non acuscula, quem Lib. 1. cap. 3 admodum à manu manuscula. Vne espingle.

Accedere duo significat, Primū adire: inde accessus, aditus. Non patet tibi ad præceptorem accessus. Secundò sonat increfcere, siue augeri, atque adiungi. Inde accessio pro incremento. Accessus maris, & recessus dicitur, quum ad nos affluit, ac refluit. Accessio febris dicitur intensio, quæ Græcis dicitur paroxysmus. Cui cōtraria est remissio. Et quemadmodum dicimus, Accessit me, et accessit ad me, pro adijt: ita dicimus, Hoc accessit calamitatibus meis, & accessit ad calamitates meas. Accedit his, & accedit ad hæc, & huc accedit, siue eòdem accedit, pro adiungitur. Cui contrarium est Decedit. Quantum tuæ accedet incogitãtia, tantum meæ in te beneuolentiæ decedet. Tantus est meus in te amor, ut nihil possit accedere: uel, ut nulla fieri possit accessio. Dicimus, et accessionē adiungere, pro addere incrementū. Et apud iurēconsultos accessorij dicitur, quod principali adiungitur.

Actus fabulæ, est pars fabulæ. Actio fabulæ,

est ipsa per gestus representatio. Quamquam & oratoris dicitur actio, pronuntiatio cum gestuum, ac uocis moderatione. Vnde histriones, fabularum actores dicuntur, non gestores: & qui consulis personam gerit, consulem agere dicitur. Et qui scurram imitatur, scurram agere. Apud iureconsultos distinguitur actus à uia, & itinere: item ire, & agere.

Lib. 4. cap. 9 Acta possunt esse priuata, quæ codicillis, aut testamentis continentur. Gestæ, publicæ sunt, ut gestæ Romanorum: quamquam elegantius dicuntur res gestæ. Interdum tamè actus pro gestis legimus. Gestus est ipsa moderatio motus, uultus, & corporis. Gestio est rerum perpetratio. Gestus est oratoris, aut histrionis. Gestio est ducum, aut principum. Gerere magistratum dicitur non agere. Agere causam dicitur non gerere. Gestor, facinorum autor. Actor causarum, aut fabularum dicitur, quamquam in causis forensibus actor dicitur, qui intendit litem. Patronus, qui defendit reum. In anticategorijs uterque est actor, & reus, unde & reum peragere dicitur, quem quis accusat.

Lib. 4. ca. 28 Acini densius nascuntur, ut grana uuæ, hederæ, sambuci, ebuli, mali punici, & similia, acini dicuntur, non baccæ. Nam baccæ rarius nascuntur: ut fructus lauri, fructus oliuæ, myrti, iuniperi, corni, loti, quæ & faba Syriaca dicitur, lentisci, ac similia, baccæ dicuntur, non acini. Poma dicuntur, quibus uescimur, ut Cerasium, siue cerasum, pyrum, pomum, mespilum, ficus, & si qua similia, non acini, neque baccæ. Castanea, pinus, corylus, siue auellana, amygdalus, iuglans, & his simi

similes arbores nuces pariunt, non poma, aut baccas, aut acinos. Tametsi Vergilius castaneas nuces dixit. Et idem, Ebuli baccas dixit, non acinos. Quin & margaritæ, siue uniones ob rotunditatem, baccæ dicuntur. Pomum genus est, cui subijciuntur málum, ac pyrum. Quidam pomi uocabulo pro máló abutuntur. Málum, & pyrum differunt specie, sed utrunq; complectitur pomi uocabulum. Ab his omnibus separatae sunt glandes.

Aceruus rerum minutarum est, ut frumenti, & le- Lib. 4. ca. 49
guminum, aut pomorum, aut nummorum. Vergilius dixit aceruum scutorum. Strues lignorum. Strages cadauerum simul iacentium. Sarcina utensilium simul compositorum. Fascis item rerum simul colligatarum ad gestandum. Onus est, quicquid onerat portantem: dicuntur & plaustrorum, & nauium onera. Congeries generale nomen est. Cumulus est ingēs uis rerum compositorum. Thesaurus propriè rerum sepositarum ad custodiam. Mundus est composita uis earum rerum, quibus ad ornatum utuntur foeminae.

Accolæ, qui iuxta montem, flumen, lacum, aut mare Lib. 4. ca. 54
habitant, ut accolæ Tauri, aut Rhodani. Incolæ, qui in urbe, aut pago alieno habitant, qui Græcis πτόκοινοι dicuntur. Indigenæ, qui illic habitant, ubi nati sunt, quos Græci uocāt αὐτόχθονες. Aduenæ, qui aliunde quodpiam commigrarunt ad aliam gentem. Inquilinus, qui in alieno priuato habitat, præcipuè conducto.

Actum est, de rebus deploratis dicitur. Actum est Lib. 5. ca. 102
de Repub. actum est de literis, id est, nulla spes est. Itidem Græci dicunt ὠπτακτῆς. Agere interdū ad fortunam,

Et conditionem pertinet. Quid agitur? id est, quomodo
 uales? Quid agunt tui? Græcis dicuntur ὄντας ἀνάγκη,
 quorum res prosperè cedūt. Præclare mecum actum pu-
 tabo, si incolumis discessero. Bene, optimè, melius, cōmo-
 dius, mitius, inclementius, durius mecum ageretur. Malè,
 peius, pessimè cum illis actum est, id est, pessimè tractati
 sunt. Interdum actiue. Melius cum illis egissent, si statim
 occidissent.

Lib. 5. ca. 13 Accusat, qui culpam impingit siue apud iudices, si-
 ue priuatim. Incusat, qui de moribus queritur. ex postu-
 lat ue. Filijs ius erat patrem accusare dementiæ. Quid me
 incusas Clitipho? Cæterum quòd Seruio autore, maior ac-
 cusat minorem, minor incusat maiorem, non est perpetuò
 uerum. Interdum alterū pro altero ponitur, nisi quòd in
 iudicijs forēsibus nemo dicitur incusari. Accusatio inimi-
 corum est, incusamus et amicos. Vtrunque refertur ad
 rem, et personam. Incusat tuum silentium, Incusas me,
 quòd nihil scribam. Accusat tuam contumaciã, accusat te
 de cõtumacia: quemadmodum Excusare: de quo suo loco.

Acedia, quam uulgus corruptè uocat accidiam, tæ-
 dium est honesti laboris, contraria industria, quæ Græcis
 φιλῶπρωία dicitur.

Lib. 3. ca. 44 Adeo pro eò posuit Terentius: Adeo rem re-
 disse? Adeo absolutè ponitur pro ualde, Adolescentem
 adeo nobilem. Nonnunquam est corrigentis, siue augen-
 tis. Pecuniam omnem prodegit, atque adeo uitam simul
 et famam in summum discrimen adduxit. Interim ualet
 idem, quod intantum in oratione, quæ constat duobus
 uerbis. Rursus sic interdum præcedit, Adeo superbus est,
 ut ne

ut nemini cedat. Interdum sequitur, Mirè ferox est, adeò
 ut nec patri cedat. Nonnunquam sequitur in oratione,
 quæ non habet nisi unum uerbum, Nec parenti concedit,
 adeò ferox est. Totidem modis usurpartur usqueadeò, &
 usque eò, nisi quòd hìc plusculum est uehementiæ: Vsq̄
 adeò ne scire tuum nihil est? Cauendum, ne hìc pro v r,
 ponatur q v o d: quo nihil magis solæcum, utcunque
 multis usitatum est. Adeò doctus est, quòd neminem ha-
 beat parem.

Patronus, qui defendit reum in iudicio. Vnde pat̄ Lib. 4. ca. 12
 trocinari pro auxiliari, & patrociniū pro auxilio.

Aduocatus, qui adest periclitanti, auxiliaturus, si
 quid opus sit. Quanquàm & actor interdum adhibet
 aduocatos. horum officium Aduocatio dicitur. Qui
 seruos manumittunt, pro seruis habēt libertos, ipsi pro
 heris fiunt patroni. Rursum qui sunt affeclæ cuiuspiam,
 & clientes, quoniam illius præsidio nituntur, patronos
 eos appellant.

Aduenire dicitur, & qui iam in propinquo est, & Lib. 5. cap. 10
 aduenisse qui iam adest. Aduentat, qui lōgius abest in
 itinere. Nec is aduentasse dicitur, cūm perucnerit. Vxor
 aduenienti uiro occurrit ad limen: aduentanti non occur-
 rit. Ventitat, qui frequenter uenit.

Adorare quanquàm ab orando dictum est, tamen Lib. 5. cap. 11
 adoramus & sine uoce, ueluti gestu corporis, quod tri-
 buitur & mutis animantibus. Elephantus enim dicitur
 adorare Solem, & nos adoramus statuas diuorum, aut
 signum crucis, non oramus. Itidem supplicare quum
 à plicandis genibus dictum sit, tamen & sola uoce
 sup

supplicare dicimus, præsertim quã abiectionibus utimur uerbis. Hoc qui facit, supplex dicitur, Græci προσεῦχεσθαι, qui adorabundus aliquid petit, προσκυῶσθαι, qui gestu adorat. ἱκετεύειν, qui supplex genis, ac genibus contactis aliquid petit.

Lib. 5. ca. 28 Addicit uenditor rem licitatori, quam illius esse iubet, dicens, tuum esto, isq; iam ex licitatore fit emptor. id potissimum fit in auctione. Venditor interdum addicit rem minus pretium offerenti, si uideatur emptor magis idoneus. Ager addictus duobus. Eadem res duobus addici non potest. In diem addici dicitur, quod ita uenditur, ut non statim fiat tuum, sed ad diem præscriptum. Ita ad mensum uinum dicitur, quod mensura traditum est: & ad numeratum, quod numero traditur.

Addictus literis dicitur, qui totus illis deditus est, quemadmodum deuotus alicui dicitur. Morti deuotus, qui mori decreuit.

Lib. 5. ca. 66 Adulamur seruiliter, etiam gestu, quod nobiscum commune est canibus. Assentamur ad gratiã loquentes, eoq; assentatio nõ tribuitur mutis animãtibus. Blandimur quoquo modo, dum placere studemus magis, quã uera dicere. Quãquã & factu blandimur, ueluti qui pinxerat Venere deformem, dicitur blanditus. Mineruã dicimur & blandiri uitijs nostris, dum ea excusamus, aut attenuamus. Blandiri calamitatibus, dum eas eleuamus. Palpamur manibus, dum blandimur equis. Id transfertur ad alia. Inde Palpones adulatores dicti: & palpum obtrudit, qui blandiendo fallit.

Lib. 5. cap. 56 Aduersamur ei, cui repugnamus. Auersamur
cum

eum, quem detestamur. Vnde aduersa fata dicuntur, quæ nobis obstant: auersi dii, qui precibus nostris surdi sunt. Preces, & auersum ad Iouem, Horat. Dicitur auersus à studijs, ac lucro, qui ab his abhorret. Legitur & auertitur pro anersatnr. Eheu, quàm surda miseros auertitur aure.

Adesse trifariã accipitur: adest, qui præsens est: cui Lib. 5. cap. 51
 contrarium, abesse. Gaudeo me in illis turbis non ad-
 fuisse. Secundò adest, qui auxilio est, fauetq;: Modò Iup-
 piter adsit. Adsunt, qui præstant aduocatos. Huic con-
 trariũ est deesse. Tertio significat aduenire. Huc ades
 ô formose puer, id est, huc ueni. Totidem modis accipitur
 Præsto esse: In quibus causis tu etiam Brute præsto
 fuisti: id est, præsens. Sponde, noxa præsto est. Multis
 præsto fuit, id est, multis fuit præsidio. Hirundines æsta-
 te præsto sunt, id est, adueniunt: hyeme recedunt. Præ-
 sto pro præsens uni tantum uerbo iungitur s v n t, eiq;
 simplici.

Admoueo, appono: Amoueo, aufero. Admoue Lib. 5. ca. 80
 manũ rotæ, si rem factam uelis. Admoue mihi aurẽ. Amo-
 ue te hinc, Aufer te hinc. Sic admolimur, quod adiungi-
 mus. Amolimur, quod remouemus. Aduertimus animum,
 quum attendimus: Auertimus, quum ad alia uertimus.

Aduersa uulnera, quæ in pectore, fronteq; accedunt. Ibidem.
 pta sunt, & laudi dantur. Auersa, quæ in tergo, &
 probro dantur. Stabat aduersus. Sedebat auersus, id est,
 ostendebat mihi tergam.

Ad summam, siue in summa, quum paucis Lib. 6. ca. 20
 omnia complectimur. Pro eodem dicimus summatim, &
 summa

summa sine præpositione. Doctus, facundus, formosus, diues, clarus, in summa omnibus deorum muneribus ornatus. Plinius pro eodem dixit, breuiter. Pro eodem inuenitur Semel, Vt semel dicam, aut finiam. Quid plura? Vt finiam. Idem efficit denique, quum multis commemoratis, quod ultimum est, addimus. Semel, non semper opponitur bis, ter, quater, sed summā, ac finem declarat. Aegrotā iam Polycharme semel, id est, fac ægrotandi finē. Qui semel est lesus fallaci piscis ab hamo. Semel, atq; iterum me conuenit.

Lib. 4. ca. 78 Afficis me iniuria, id est, facis mihi iniuriam.

Summa me uoluptate afficere tuæ literæ. Qui iniuria affectus est, meminit: qui beneficio affectus est, obliuiscitur. Affectus morbo. Indifferēter: ut, Variè me affecerunt tuæ literæ: id est, uarios in me affectus genuerunt.

Affectus, siue Affectio, est omnis animi motus, & opponitur rationi. Tres enim sunt animi partes, ratio, uis irascendi, uis concupiscendi: Siue, ratio, uoluntas, & memoria. Voluntas hoc differt ab affectu, quòd illa rationi coniuncta est: hic ab impetu proficiscitur. Vnde affectus tribuitur & brutis. Motus animi Græci uocant πάθη, quos Latini tum morbos, tum cupiditates uocant, sed aptissimè affectus: quod genus sunt, ira, misericordia, amor, odium: sed præcipui, Metus, spes, dolor, gaudium. Qui his carent, ἀπάθεις dicuntur: & ἀπάθεια quibusdam Stoicis probata est: quum alieno dolore dolemus, συμπάθεια dicitur. Leuiores animi, seu corporis affectiones quidam ἁγέσεις appellant: in fixas, uixq; mobiles, ἔξεις, id est, habitus: ut ira affectio est: iracundia, habitus.

Affecta

Affectatio est emulatio, siue appetentia rei, ferè in malum sonans, quam Græci κενωζυλίαν appellant. Sermo affectatus reprehèditur. Affectat laudem undiquaq; id est, uenatur, & captat. Affectat uideri doctus. Affectat quietem, pro cupit, non rectè dixeris.

Affatim pro abundè. Prudentius: Fruimurq; mensis affatim plenis. Dicimus & affatim uini, quemadmodum satis uini. Cicero dixit, Nimis insidiarum, pro nimium. Lib. 2. cap. 20

Age, quum est hortantis, numero singulari iungitur, Lib. 2. ca. 16
Agite plurali, Agedum utriq; Eia age, rumpe moras. Agite iuuenes, expedite uires. Agedum, conferte nunc cum illo uitam. Eandem uim habet F A C. Fac honestis studijs incumbas. Et C E D O, quum flagitamus aliquid exhiberi. Quis cedò te ista docuit? Cedò dextram. Sic & Amābo blandientis est.

Ager interdum declarat non unum aliquem, sed uniuersum territorium urbi circumiectū, quod Græci χῶρον dicunt: ea uox complectitur & saltus, & nemora, & flumina, & montes. Ager Campanus, Ager Mantuanus datus est pro stipèdio militibus. In hoc sensu agros dicimus, sed plurium ciuitatum. Gall. le terrouer.

Aliàs ager est locus in rure, qui colitur, siue cōpascuus sit, siue aruus, siue floridus, siue consitus. Consitus, habet arbores: Aruus, aratro profcinditur: Compascuus, habet gramina: Floridus, seruatur apibus, & uoluntati. De eodem loco agros, & agrum dicimus. Horatius: Opera agro noua Sabino. Idem: Satis beatus unicis ager Sabinis. Rus est omnis locus

locus in agris extra urbem. Inde rusticari. Campus, est ampla planities siue in urbe, siue extra urbem. Vnde campus Martius dictus, & regio campestris, quæ montes non habet.

Agit histrio fabulam, alius agit Demeã, alius Thaidem, alius Aeschynum. Agit consulem, qui fungitur officio consulis. Agit iudicem, amicum, patrem. Agit personam suam, qui sui similis est. Agit causam orator. Nihil agit, qui frustra laborat. Aliud agit, qui non est attentus ad id, quod agitur. Hoc age, dicimus ei, quem iubemus esse attentum. Agaso agit asinum, qui ducit. Subulcus agit porcos. Agit animam qui morti proximus est. Aguntur pecora, ducuntur homines. Agit, qui mouet, & afficit. Horatius:

Et quocunq; uolunt, animum auditoris agunto.

Lib. 1. cap. 6 Aluearium congergatio apum mellificantium: uel potius locus, qui multos habet apum alucos.

Lib. 1. cap. 8 Altilia dicuntur animantia, quæ inclusa alütur, siue aues in corte, aut auitorio, siue quadrupedia in roborario, siue pisces in uiuario: Græci στυνιὰ, siue στυνιὰ uocant. Eadem sagina dicitur, unde saginata.

Aliquantum ad modum refertur. Aliquot, siue Lib. 2. ca. 4. s Aliquam multi, ad numerum. Aliquantisper, ad tempus, sed cum significatione breuitatis, quemadmodum & Tantisper. Tantisper, hîc mane, dum huc recurro. Interdum usurpatur pro non diutius. Tantisper te meum dici uolô, dum, quod te dignum est, facis. Paulisper item ad tempus pertinet, ut Paulum, ad modum rei. Paulisper auscultâ. Errât, qui paulisper usurpant pro parum,

parum, siue paulum.

Alius, de pluribus dicitur. Alter, de duobus, Alius Lib. 5. ca. 59
 esurit, alius ebrius est, alios alia delectant. E' duobus filijs }
 alter duxit uxorem, alter in bello perijt. Alter alterum }
 subleuat. Alius, interdum sonat diuersum: Alia res est. }
 Alius es multò, quàm soles. Alter, similitudinem: Alter }
 Tullius, id est, Tullio similimus. Alter interim secundus }
 dicitur: Tunc alter eris ab illo. Præterijt dies unus, alter, }
 tertius. Per aduerbium, Vocatus semel, iterum, ac tertio, }
 non comparuit.

Aliquis, & Quispiam ferè idē significāt. Qui Lib. 3. ca. 16
 dam pro certo non nominato ponitur, interdū & quis }
 piam. Vllus ferè interrogatiuè, aut negatiuè, aut subiun- }
 ctiuè ponitur: Non es ulli fidus. Vocat me ullus? Si quaeret }
 me ullus, dicito me esse domi. Eodem ferè modo usurpa- }
 tur quisquam.

Alleuare, est in altum tollere. Gallicè, soubleuer. Lib. 5. cap. 81
 Quintilianus: Vidi multos, quorū supercilia ad singulos }
 uocis conatus alleuarentur. Eleuare, est minuere, & }
 extenuare. Quintilianus: Nec eleuare tanti beneficij au- }
 toritatem. Eleuatum est super limina templi, pro subla- }
 tum ab Hieronymo dictum, ambigui uitandi causa. Alle- }
 uiare, est leuius reddere.

Alere, est nutrire paruos, ut crescant. Inde alumnus. Lib. 5. ca. 46
 Transfertur autem plerunque ad incorporea. Puerile stu- }
 dium laudibus alitur. Id est, augetur. Memoriam, inge- }
 niumq; assidua exercitatio alit. corporis uires labor mo- }
 dicus alit. Ouidius:

Lenis alit flammæ, grandior aura necat.

Lib. 1. cap. 11 Alumnus, significat eum, qui alitus est, non qui alit. passiuè significat semper.

In Anton. Aliqualis, & aliqualiter non Latinè dicuntur: **Rauden.** & Sed, aliquantus, & aliquantum.

Pog. Ala significat etiam equitum turmā. Vergilius: Dum trepidant ale. Eò quòd ueloces sunt, siue quòd pedites eis tanquam alis protegantur.

Alluiones, sunt uel fluminum, uel maris, uel pluuiæ, aut demersiones, aut translationes locorum. Gall. raiues d'eaues. Eluiones, fossæ pluuiæ factæ.

In Raud. Alueus est (ut ita dicam) lectus, quo semper aqua sedet, aut decurrit, ad uasis similitudinem. Gall. Le conduit d'une riuere.

In eundem. Allucinari, est uisus caligine aberrare. Gall. estre tout esblouy, & prendre l'ung pour l'autre.

Lib. 5. ca. 37 Amare amplius est, quàm diligere. Non modò te diligo, uerùm etiam amo. Adamare, est amatoriè amare. Gal. aymer cõme s'entraiment l'amoureux, & son amoureuse. Quintilianus: Omnes matres amāt liberos suos tanquam adamarent.

Amamus nos inuicem, Amamus nos mutuo, Amamus nos pariter, Amamus inter nos, idè significāt. Sed in postremo nō geminabitur accusatiuus: ut, amamus nos inter nos: sed, amamus inter nos.

Lib. 4. ca. 19 Ambitus fit factis. Est captatio honorū, aut dignitatum, quam ecclesiastici simoniam uocāt in rebus sacris. Corripit penultimam: licet nostri Grammatistæ aliter garriant. Iuuen. Si te præcipitem rapit ambitus, atq; libido.

Ambitio est in animo. Vel ambitus captatio quædã
fauoris

fauoris, & misericordiae. ut mendici ostentantes foeditatem uulnerum, utuntur ambitu miseriae suae. Ouidius:

Sed tamen hoc factis adiunge prioribus unum,

Pro nostris ut sis ambitiosa malis.

Amicus, semper in bonam partem accipitur. Ami Lib. 5. ca. 37. ca, si ad uirum referatur, significat Gall. son amoureux.

Hinc ille non amicus eius dicitur: sed amator. Poetae confundunt hoc.

Amiculum neutri generis, genus uestis, palliū ferè. Lib. 1. cap. 5

Amodo, non est uocabulum mundum, sed dicendum posthac.

Anniculus, unius anni, anniculus puer, anniculus Lib. 1. cap. 5 episcopus. Gall. d'ung an.

Antoniafter, est aliquis imitans Antonium. Omnia Lib. 1. cap. 7. nomina in aster penè imitationem significant. Philosophaster, imitans philosophos. Parasitaster, parasitos imitans.

An, ponitur interrogatiuè, ut, Gādēses estis, an Delphenses? Et dubitatiuè, Nescio an sileam, an loquar. Barbari ponunt V E L, & A V T, pro A N: ut, hoc est stannum, aut argentum, aut aurichalcum? A N dicendum est. Lib. 2. ca. 17.

Antehac, uel ante hoc tempus, ad tempus loquentis refertur. Gall. par cy deuant. Tantum hodie dici, quantum antehac nunquam. Id miraculi antehac uidi nunquam. Gallicè, Je ne uis oncques par cy deuant tel mirache. Posthac, post hoc tempus. Gal. cy apres. Caue posthac his de rebus quicquam ex te audiam. Gall. garde toy bien, que ie ne t'oye dorefenauant parler ung seul mot de ce propos. Lib. 2. ca. 56.

Lib. 3. ca. 66 Animaduerto te, Gal. Je prends garde a toy, in-
 tucor te. Nemo meam ærumnam animaduertit. Ani-
 maduerto in te, punio. Sed hoc tantum conuenit his,
 quibus ritè conuenit punire, utpote iudicibus, & magi-
 stris, prælatis. Vt, Quicumq; quenquam ceciderit, gra-
 uiter in eũ animaduertam. Gall. quiconques aura frappé
 quelcũ, ie le puniray griuement. Inde Animaduertio,
 punitio iudicis.

Lib. 2. ca. 108 Annuus, Primò est, quod fit per annum. Annuus
 labor, annuum spatium. Secundò. Gal. une chose annuelle,
 quod fit singulis annis. Annua festa, annua febris, quæ
 singulis annis recurrit.

Lib. 2. ca. 17 An componitur cum Ne, année. Sed hoc ferè non
 nisi apud poetas.

Lib. 6. cap. 8 Apertilis, est idem, quod apertum. Gal. ouuert.
 Apiastrum, est apium syluestre. Apium, herba
 est perpetuò uirens. De lache.

Apocrifarij sunt legati. E. Græco uenit.

In Raud. Apotheca, propriè uini est, ung cellier, ou caue: ut
 horreum, frumenti.

Lib. 4. ca. 64 Apparare, appareiller. Sed magis ad pompam, &
 ostentationem spectat. Apparatus conuiuij. Appara-
 tus belli. Funeris apparatus. Nuptiæ summo appa-
 ratu celebratæ sunt. Præparare, est parare, quæ necessaria
 sunt ad quippiam agendum. Miles præparat arma, Ora-
 tor argumenta, Scholasticus scripturus calamus, &
 membranam. Dicitur & apparare fugam, & adornare
 fugam, seu migrationem.

Appropriare, improprium est uerbum.

Aquati

Aquatilis, est quod degit in aquis. Aqueum, quod ex aquis constat.

Armarium, locus ubi reponuntur libri, ceteraq; Lib. 1. cap. 6 huiusmodi.

Armamentarium, ubi reponuntur armamenta, & arma.

Argutus, actiue significat, qui callide, & solerter Lib. 1. ca. 30 arguit. Argutus, subtil.

Armentum, congregatio animalium pascentium, Lib. 4. ca. 42 sed maiorum, ut boum, uaccarum, equorum, mulorum, asinorum, camelorum, elephatorum, & similibus. Grex, uide loco suo.

Argentaria, est domus, in qua operatur argentarius Lib. 4. ca. 44 riuus faber.

Argentarius, Gall. ung changeur. Non ex his, qui uulgò numularij, & mensarij uocantur, Græcè τραπεζίται & trapezitæ, sed ex his, quos cæpsores uulgò uocamus.

Armiger, Gall. ung constillier, qui in bello fert arma domini, hastam, scutum, aut tela: qui plerunq; & ipsi principes sunt.

Arcere, engarder d'entrer ceulx, qui ueniunt. Est Lib. 6. ca. 16 prohibere, ne accedant ij, qui ueniunt. Arcemus hostes à muro. Flammea romphea arcet mortales à paradiso.

Aruum, est ager sementi datus. Dicitur & aruus Lib. 4. ca. 41 ager, sicut compascuus.

Arbustum, & arbusta, sunt arbores multæ, ad fructum In Raud. etum confitæ, ut oliuarium, pomarium, uel uites arboribus applicitæ.

Arbutus, est arbor fructum ferens in morem cera
b 3 forum,

forum seu fragorū. Gall. une ronce, qui porte framboises.
Arbutum, est fructus arbuti.

In eundem Areopagus, est locus Athenis, quò iudices conue-
niebant, audituri causas capitales, Parlement.

In eundem Architectus, est princeps edificantium, qui opus
excogitat, & ordinat.

Artemon, est uelum amplissimum in nauis, siue an-
tenna.

Lib. 5. cap. 12 Assurgere, est uel reuerentiæ, uel charitatis causa.
Parenti redeunti assurgamus. Cæno capiti assurgere ado-
lescentem decet. Magistro te compellanti assurge. Assur-
git & dicturus in senatu, aut in concione.

Lib. 5. ca. 66 Assentor, assentaris, est quempiam effusius laudare,
& falsò plerunq; utilitatis gratia. Gall. accorder tout à
quelcun pour luy complaire. Inde assentator. Adulari,
blandiri, uide locis suis.

Lib. 5. ca. 86 Asciscere, est remotum aliquid quasi scitè uocatum
capere. Asciiisti tibi sodalem à tuis moribus nō alienum.
Gal. Tu as retiré avecques toy ung compaignon sortable
à tes conditions. Plerunq; refertur ad personam.

Lib. 5. ca. 87 Asseuerare, constanter affirmare, affermer obsti-
nément, inter ipsa argumenta. Tu asseueras, hic inficiari
perseuerat. Longa contentio est: hic dicit, non feci: ille,
certè fecisti.

In Raud. Astutus, Gall. fin ab ἄστῳ Græco, quod est oppidum
Latine: & significat idem, quod urbanus. Nisi quòd usur-
patur pro uersuto. Et Astus, calliditas dicitur.

Lib. 5. cap. 6 Atramentarium, Vasculum, quo atramentum con-
tinetur. Gall. ung cornet la ou on met l'encre.

Attagen,

Attagen, attagenis significat auem francolinum.

Auricula, non significat paruam aurem sed cartilaginam circum aurium concavitatem. Gall. Ce qui est hors, ou apparoyt de l'oreille. Aues habent quidem aures, sed non auriculas. Auriti, dicuntur acuti auditus.

Ausculato te, id est, audio, quid dicas. Ausculato tibi, id est consentio, & obtempero tibi. Sum audiens te, id est, audio te. Sum audiens tibi, id est, obedio tibi.

Auxilium do, feroque dicitur. Do opem non dicitur, sed fero opem. Fer opem.

Autor, significat (ut ita dicam) factorem. Quis est huius libri autor? id est, quis fecit? Tu ne es huius autor facinoris? id est, fecisti hoc facinus? Rumor fertur in populo, sed incerto autore, id est, nescitur, quis primus sperferit. Item autor est, qui autoritate sua approbat, ut aliquid agamus. Terent. Id ne estis autores mihi? Quicquid feci, patre autore feci, id est, patre approbante. Si res male euenerit, ne me autore factum dicas. Gallicè. si aucun mal t'en aduient, ne dis pas, que ie t'ay conseillé de ce faire: uel, ne dis pas, que ce soit de mon consentement. Vnde tutores pupillorum autores uocamus, quorum autoritate illi faciunt omnia. Præterea duces, militum autores uocantur.

Autorare, est obligare militem stipendio: ut milites sub duce. Autoramentum, est obligatio illa, uel stipendium, quo obligantur milites. Inde exautorare.

Auctio, est publica ueditio supellectilis, aut aliarum rerum. Gall. uente faicte au plus offrant.

- Ibidem *Actus, incrementum dicitur ab augeo.*
- Lib. 4. ca. 33 *Actor, qui agit comœdiam, uel orationem, aut simile aliquid: unde partes comœdiarum, actus uocantur.*
- Lib. 4. ca. 44 *Aurificina, officina fabri aurarij. Gall. l'ouurouer d'ung orfeure.*
- Lib. 4. ca. 45 *Auis, est que parit, uel ponit oua, pennisq; est prædita, præter uespertilionem. Volucris est generalius nomen, significat, quicquid uolat: unde apes, muscæ, & c. uolucres dicuntur.*
- Lib. 5. ca. 29 *Audio, Primò significat ouyr: que significatio nota. Secundò, credo, uel pareo præcipienti: sed ferè negatiuè, & cum participio. Nec uerò audiendi sunt, qui putant grammaticæ quàm minimum operæ impèdi oportere, sed continuò ad logicen conuolandum. Audire capitur pro confiteri. Audio, est confiteor.*
- Lib. 6. cap. 1 *Auspiciari, significat auspiciu capere. Secūdò auspicari significat incipere: capitur tum in malam, tum in bonam partē. Plin. Homo à lachrymis uitam auspicatur, id est, incipit. Hinc ergo hoc opus auspicamur. Auspicium, Primò est consultatio ex inspectione auium ante rei aggressum. Consuliturus in expeditionem, auspiciu capiebat. Aut similes simili modo. Secundò initium. Auspicato aduerbium, aut participium, ferè in bonum accipitur. Terent. Haud auspicato me huc appuli, id est, auspicijs repugnantibus, & infelicitè. Inauspicata bella, id est, infortunata. Auspicatum exordium, & c.*
- ib. 6. cap. 1 *Auspex, qui præest alicui rei gerendæ, ut nuptijs, bello, aut similibus. In nuptijs enim adhibebatur auspex pro mariti parte, ut pronuba pro foeminis: Iuno enim nuptijs*

ptijs præst: hinc pronuba Iuno dicitur.

Axilla, est concavum sub brachio, ubi uiris pili nascuntur. Lib. 1. cap. 5
scuntur. Dicitur autem eadem pars nonnunquam ala.

B

Barba, & barbae utrunq; tam hominum, quàm quadrupedum. Lib. 1. cap. 5
drupedum. Seruius contrarium docuit, sed falsò.

Baculus, uel baculum reperitur, bacillum tantum in
neutro genere. Iuuenalis:

- Dextram subeunte bacillo.

Bancalia, illiteratum uocabulum, dicuntur potius
peristromata. Gall. Tapisserie, quoniam hæc à tergo ma-
gis sedentium hærent.

Barbitonsor, indignum uocabulum, quo utamur, sed
dicitur tonsor.

Benedico datium postulat, ut maledico, nõ accu-
satum. Qui maledicit, maleducit. Lib. 1. ca. 10

Bene, pro ualde inuenitur, Audistis orationem bene
longam. Bene habeo, id est, bene ualeo. Melius cras forsitan
habet. Bene habet. Bene se res habet. Gall. la chose
se porte bien.

Bellum significat ipsum congressum armatorum, uel
tempus totum, quo militia agitur, quod barbari guerram
uocant. Prælium significat ipsum certamen armatorum.
Gall. le combat. Pugna, & certamen fiunt etiam sine
armis, nonnunquam nudis uerbis: quam ego pugnam tu-
tissimam puto, quia non uulnerat cutem: in quo certandi
genere fœminæ perquam strenuæ esse solent.

Bene, optime, præclare mecum agitur. Gall. Lib. 5. ca. 102
il me prent bien. Melius tecum agitur. Gallicè, il t'en prêt

miculx qu'a moy. Malè mecum agitur. Commodius tecum agitur, quàm mecum. Peius mecu actum est, quàm tecum. Pessimè. Nonnunquam actiuè. Plerique parentes liberos nondum adultos ad monasticam uitam impellunt: melius cum illis agerent, si se sibi sat cognitos paterentur deligere commodum uiuendi institutum.

Lib. 4. c. 114 Beatus, qui omnibus abundat ad uitæ usum pertinentibus: unde diuites beatos uocamus. Iuuen. Vetulæ uesica beatæ. id est, diuitis uetulæ.

Bellus, primò bonus, hilaris, & commodus ad conuictum. Extra iocum bellus uir est. Secundò pulcher. Bellus puer. Bella puella. Bella carmina. Inde bellè pulchrè.

Martialis:

Declamas bellè, caussas agis Attale bellè.

Historias bellas, carmina bella facis.

Lib. 1. cap. 5 Bimus, bima, bimum, duorum annorum. Trimus trium. Quadrimus, quatuor.

Bimulus, trimulus, quadrimulus, diminutiua. uitulus anniculus.

Bimatus, trimatus, quadrimatus, spatium duorum, trium, quatuor annorum.

In Raud. Bipennis, est gladius utraque parte acutus. Est autem generis fœminini.

Lib. 5. ca. 66 Blandiri propriè ad tactum pertinet. Blandimur cæculis, quum demulcemus eos. Transfertur autem ad alios sensus, & ad animum. Blandus sermo. Blandimur nobis ipsis. Gall. nous nous flatons nous mesmes. Blandos uocamus, qui placidi, & comes sunt in sermone, & hilares.

In Raud. Blasphemare, Maledicere superiori, & dignitati
ali

alicuius derogare. Græca uox, non Latina. Gall. dire mal d' aultruy.

Bonum, extendit se tam ad bonum honestum, quàm Lib. 4. c. 100 ad utile, & commodum. Bonum animi, est uirtus. Bonum corporis, est sanitas. Bona, fortune, opes. Bonitas, primò benignitas, clementia. Pro tua bonitate in optimam partem accipies. Secundò habilitas, uel excellentia, quæ à natura est. Quintilianus: At in sòlo fœcundo plus cultor, quàm ipsa per se bonitas sòli efficit.

Bundus, est terminus abundantiam, & uehemen- Lib. 1. cap. 9
tiam quandam significans: idcirco nomina in bundus non significant similitudinem, ut uult Priscianus, sed copiam, & abundantiam: Errabundus, letabundus, cogitabundus: & ualent idem quod participia frequentatiuorum, Erritans, lectitans, legitans.

Bractea, Vide Lamina.

C

Caussari, est causam rei gestæ afferre, & excusandi Lib. 5. ca. 67
gratia afferre impedimēta. Non est, quòd meam causseris negligentiam. Gall. Il ne fault point, que tu te excuses sur ma negligence. Ardea natandi nescia caussatur aquas natatui nō esse idoneas. Causari tempestatem, ualitudinem, aut fluminum uim. Pro eodem dicimus causificari.

Capio, interdum habet reciprocum quēdam usum, Lib. 6. cap. 3
ut in eodem sensu nunc uni, & eidem actio, nunc passio attribuat. Cepi uoluptatem, & uoluptas cepit me: idem significāt. Fit autem ista reciprocatio in paucis actiue, ut in hoc exemplo habito: sed in nonnullis passiuè, ut Cepi delectationem, & captus sum delectatione.

Capio

Capio, quando significat passiue delectari, ferè non resoluitur p̄ actiuũ, ut captus sum, uel capior amore, dulcedine, specie tua, specie bonorũ, id est, delector. Non amor, dulcedo cepit me. Quando autẽ nõ significatur delectatio quædã, si r̄e actiue utimur, non passiue. Capiro dolo rem, Cepi molestiam, laborem, & c. Dicitur, Cepit me tædium, obliuio, & odium, & c. & non, cepi odium.

Capio, seu accipio, significat interdum patior: ut accepi damnum, repulsam, contumeliã, iniuriam, uulnus: id est, passus sum. Et ferè nunquã aliter dicimus, nisi per accipio. Accipere, seu capere, significat suscipere: ut, Accipi, uel cepi inimicitias, curas, sumptus. Sed usitatius suscipimus curam, aut negotium, quã accipimus.

Lib. 1. cap. 6 Calamarium, & theca calamaria, uel pennaria, uel graphiaria, dici potest pro eodem. Gallicè, unguentum calamart.

Lib. 4. c. 109 Capitalis morbus, Capitale odium, Capitale supplicium. Gall. Peine de mort. Capitale crimen, capitale uitium, propter quod caput alicuius peti debeat ad poenã. Inde Capitalis actio, & Capite plecti dicuntur.

Lib. 6. cap. 6 Carpere. Gal. cucillir. Carpinus lignum, quum uellimus è terra. poma carpinus. Inde decerpo. Puellæ carpunt pensa. Gall. Elles tirent de leur fillace pour tordre. Carpere uiam, est ire. Carpere iter. Item carpere, est reprehendere.

Lib. 6. ca. 11 Candeo, es, ere. Gall. estre allumé, & embrasé. Carbo, ferrum, cera liquefacta candent, sol candet. Animus excandescit, cum uehementer irascitur. Secundò Candere, candidum esse. Gall. estre blanc. sicut albedine linum candet.

candet. Candidus, niueus. Gall. blanc. Candidus transfumitur ad animum, & significat benignū, commodum, minimeq; inuidū. Ouid. Quod precor acceptum candide lector habe. Est liberalis ingenij, quæ didicit, alijs cādidè impertire. Gall. courtoisement, & benigne-ment.

Cauillatio est subdola ratio, quā nos conscij nobis Lib. 6. ca. 49 mendacij, uincendi tamen caussa proferimus. Cauillatores. Cauillor, cauillaris. Cauillatio, Cicerone autore, est genus facetiæ, quod fit mentiēdo. Inde cauillum, iocum appellamus.

Calumniari est falsa crimina intēdere. Lex duodecim tabularū, Calūniator idem patiatur, quod reus, si cō- & 50. uictus sit. Calumnia nōnūquā est dolus malus, & iniuria, quæ existit ex maliciosa, & callida interpretatione.

Catechizare est docere quocūq; modo. Vox autem In Raud. Græca est. Inde catechumeni, & catechistæ.

Capillus à capite. Gal. cheueuil de la teste. significat non quemlibet pilum. Nam barba, capillus non est.

Canistrum, non canister. Gall. ung panier. In eundem

Cauere, est, uitare, & regit accusatiuum. Caue illū, In eundem Caue conuictores improbos, fuge, uita. Non autem Latine dicitur, Caue te ab illo. Cauere, se donner garde. Caue tibi. Terent. Vt hosce instruxit, ipse sibi cauit loco. Inde cautiones in iure dicimus syngraphas, siue codicillos, Cautions, & assurances. Caue, est & prohibentis: recidit autem in eundem sensum cum priore. Caue feceris, ne feceris: quæ idem significant.

Calybs, idem est quod ferrum, à Calyibus populis, In eundem unde optimum ferrum mittebatur.

In eundem Caducum, siue *cadúca* in plurali significant bona hærede carentium, non autem qui sit horum hæres. Nam nemo est hæres, sed fiscus, aut dux militum, aut publica persona. Iuuenalis:

Legatum omne capis, nec non & dulce caducum:
Commoda præterea iunguntur multa caducis.

In eundem Cadurcum, est uas, quo aquam haurimus è puteo, aut piscina, iumento rotam uersante. Gall. ung seu.

In eundem Canterij, sunt equi castrati. Gal. cheuaulx hongres. Canere receptui, est signum dare militibus tuba, aut tympano, ut recipiant se è prælio in castra. Gallicè, sonner la retraite.

In eundem Caterua, peditum est. Turma, equitum.

Lib. 3. cap. 81 Capió spem, Concipio spem, Ducor spe, Vocor in spem, Ingredior in spem. De tuo ingenio bonam spem capimus te breui in uirum euasurum. Colloco, repono in te spem meam omnem. Gal. ie mets toute mon esperance en toy.

Lib. 4. ca. 20 Castrum in singulari est domus muro, aut uallo, aut fossis uallata. Castra in plurali, locus est, ubi exercitus manet. Camp de gendarmes.

In Raud. Camelus, quàmuis sit generis epicœni, reperitur nonnunquam cum foemino genere adiunctum. Nam camelos foetas legimus.

Lib. 4. ca. 44 Caupona. Gal. ung cabaret, ou tzuerne, ubi uenduntur res præsertim esculentæ, aut poculentæ. Inde Cau-po, & cauponari. Quidam tamen dicunt pro muliere, quæ uinum uenditat.

Lib. 4. ca. 56 Campus, est grãdis planicies terræ, & ampla: unde
spatio

spatiosas plateas, campos dicimus.

Ceus, est terminus uocis significans materiam, ut Her- *Lib. 1. cap. 11*
baceus, betaceus, maluaceus, ferulaceus, rosaceus, tritiae-
ceus, ordeaceus, uinaceus, &c.

Cerebrosus, qui habet peruersum cerebrum. *Lib. 1. cap. 21*

Certe, primò capitur affirmatiuè. exēpla nota sunt. *Lib. 2. ca. 27*
Secundò, pro saltem: ut, si me non amas, certè ne oderis.
Si tibi uidendi nōs facultas non est, certè scribendi pote-
statem deesse non puto. At CERTE idem in hoc modo.
Certè iunctum his uerbis, SCIO, & SCIS, mutat e,
in o, ut certò scis. Gall. tu scais certainement.

Censor, qui censuram, id est, qui magistratum talem *Lib. 1. cap. 6*
gerit. Censorius, qui censor fuit. Censorius Cato. *& li. 2. ca. 84*

Celebs, qui uiuit extra coniugium, siue priuatus sit *Lib. 4. c. 106*
uxore, siue nunquam habuerit, siue continens sit, siue in-
continens. inde celibatus, est contrarium coniugio.

Celebris passiuè, significat, qui celebratur. Celebris *Lib. 4. ca. 96*
locus, celebris homo, q̄ frequētatur ab honoratis p̄sonis.

Celebritas, est frequentia honoratorum uirorum *ibidem*
in maxima celebritate.

Cæcutiens, est qui parū uidens saepe offendit. Gal. In Raud.
qui est bigle, & ne uoit gueres. Idem dicitur lusciosus, &
allucinās. Casius, qui habet oculos glaucos more noctuæ.

Census, est quicquid fortunarum quis habet, aut id, *ibidem*
quod principi per capita soluitur, ut tributa, aut simile
quiddam.

Certum est, in animo fixum est. Vergilius: *Lib. 5. ca. 27*

Certum est in soluis inter spelea ferarum

Malle pati.

Siccine agis? Certum est: ne dissuade. Si usque adeo certum est, dij bene uertant. Gall. si tu l'as ainsi arresté, Dieu le ueuille tourner en bien.

Lib. 3. cap. 5 Centum adiectiuum est. Ter centū, bis centum, in=declinabilia sunt. Trecenti, trecentæ, trecenta: ducenti, du=centæ, ducenta, declinabilia. Trecentas oues pater meus possidet, uel tercentum oues.

Lib. 5. ca. 45 Cedo tibi, do locum. Gall. ie te donne lieu. & habet cessi in præterito, cessum in supino. Inde concedo, & est neutrale. Interdum additur accusatiuus. Hanc prouinciã tibi lubens cedo. Cædo te, flagello te, uel occido, habet cecidi in præterito, cæsum in supino.

Celo te hanc rem, & celo te de hac re, idem significat. Gall. ie te celle aulcune chose.

Lib. 4. ca. 22 Cœnaculum, est locus cœnandi, sed in superiore parte domus. Postea cœpit significare totam superiorem domum. Gall. Chambres haultes. Vbi est pater? In cœnaculo. Gall. en la chãbre haulte. Cœnatio est locus cœnandi, sed in ima parte domus. Sallette.

Lib. 4. ca. 36 Ceruix, la nucque du col, posterior pars colli, in qua nerui. Duræ ceruicis, obstinatus, & pertinax. Obstiné, & opiniastre. Iugulus, non iugulū, anterior pars colli. Gallicè, le gousfier, ou sifflet, unde halitus exit, Collum complectitur uniuersa.

Charta scribendum est, non carta.

In Raud. Chirographus, est scriptura propria manu scripta.

Lib. 4. ca. 62 Charitas, primò amor, sed tantum hominum in homines, & quidem secundum personarum dignitatem.

Secun

Secundò Penuria: sed Penuria est omnium rerum, uini, uirorum, & aliarum rerum: Caritas, tantum anno-
næ. Item penuria. Gal. disette, ut desit: Caritas. Gal. cher-
té, ut non facillè acquiratur. Penuria est contraria copię,
Caritas uilitati.

Citare, est aduocare in testimonium. Citantur testes. Lib. 6. ca. 29
Nonius malè pro laudare exponit.

Cicercula, nomen leguminis angulosi.

Circiter, Gal. environ, pertinet ad tempus. Circiter Lib. 2. cap. 7
Calendas Martias huc ueni. Et ad numerum, Circiter
duum milliũ militũ. Et ad locũ, ut, In media circiter urbe
templum constitui solet. Gal. environ le milieu de la uille.

Circumscribere, est fraudulenter aliquem bonis Lib. 6. ca. 10
priuare, ut Circunuenire, fallere.

Circunstare, est circundare. Circumstante uniuerso Lib. 4. ca. 49
populo dixi. Circunsistere, est undique aggredi ter-
rendi causa, nonnunquam alia causa. Circunsistebant me
militēs armati, ut loculos proderem, iubentes. Mercato-
res in oppidis uulgus circunsistit.

Citra, pro sine, Quintiliani seculum posuit. plus con Lib. 2. ca. 49
fert exercitatio citra artem, quam ars citra exercitatio-
nem. Hęc omnia citra docentem assecutus sum; id est,
sine docente. Alioqui Citra & Ultra opponuntur. Cis
Rhenum, Ultra Alpes.

Cicur, dicitur esse animal natura ferum, sed mansue- Lib. 4. ca. 24
factum. Gal. appriuoisè, ut Camelus edomitus, Elephan-
tus ad bella doctus, sus domesticus, leo domitus, cicures di-
cuntur. Cicurare, mansuefacere. Gal. renger, & adole-
scētes indomiti, disciplina præceptoris cicurari dicuntur.

Ingenium cicur, mansuetum.

In Raud. Clitellæ, sunt basti iumentorum, super quas onus iumento imponitur.

In eundem Classicum, propriè est sonus tubæ uocantis ad prælium.

Lib. 5. c. 40 Consulere cum accusatiuo, consilium petere, siue interrogare. Consule uires tuas prius, quàm cum eo decertes. Consule aures tuas. Magistrum consulamus, interrogemus.

Ibidem Consulere cum datiuo, significat consilium dare, uel potius providere. Fac tuæ salutis consulas. Ego meis rebus consului, uos uideritis de uestris. Cōsule famæ tuæ. Consule liberorum, & tuo commodo.

Ibidem Consultare, est cum aut plures de re, uel de rebus deliberant, aut unus secum de duabus, aut pluribus deliberat rebus. Senatores consultant. Gall. ilz consultent, Ilz sont en conseil. Vtrum horum malis aggredi, tecum consulta.

Ibidem Consultor, qui alium consulit. Nonnunquam qui consilium alij. Consilio perit ipse suo consultor iniquus.

Ibidem Consultus participium, significat interrogatus. Consulti medici, responderunt nihil morbi esse. Consultus Apollo, triste oraculum reddidit, id est, interrogatus. Consultus nomen adiectiuum, significat scientem, & peritum, à quo iure consilium petas. Iure uel Iurisconsultus, iurisperitus. Horat. Insanientis dum sapientiæ Consultus, erro. Inconsultus adiectiuum, significat inconsideratum, imprudentem, & nullius consilij. O inconsultam muliebrem semper amentiam.

Conciliare, est contrahere, uel comparare: Cupio Lib. 5. ca. 54
tuam beneuolentiam officijs mihi conciliare. Concilia-
mus amorem, laudem, famam, honores, id est, acquirimus
uel comparamus. Conciliamus nobis & mala. Non au-
tem dicimus conciliare gratiam, sed inire gratiam, nisi
addas datiuum. Conciliauit sibi odium. Magnam à me
inisti gratiam.

Reconciliari, redire in gratiam, idem significant. Ibidem
Non decet iras amicorū esse diuturnas, redeamus in gra-
tiam. Cum patre in gratiā redij, id est, post offensam re-
conciliatus sum ei.

Cooptare, est eligere inter pares, ut, milites co- Lib. 5. ca. 60
optant quem uolunt ducem.

Consternere, & consterni est corporum. Equi in Lib. 5. ca. 91
bello, & homines consternuntur. Consternari, Gall.
estre essperdu, & espouenté, est animi: ut, Consternatus
animo.

Conuenticulum, diminutiuum à conuentus, mu- Lib. 4. ca. 5
tat genus.

Coctilis, idē quod coctus. Gal. cui est. Lateres cocti- Lib. 1. cap. 8
les. Gall. tuilles ou ardoises cuictes. Cibus tamen coctus di-
citur, non coctilis.

Conductitius, a, um, quod conduci solet. Gal. cho Lib. 1. ca. 18
se de loage. Domus conductitia. Famulus conductitius,
Gal. seruiteur gaignant gaiges.

Commentitius, a, um, idem quod fictitius. Ratio Ibidem
commentitia, quæ excogitata, & conficta est.

Continens, est terra quæ non est insula, foeminini Lib. 1. cap. 73
generis.

Ibidem Confluens masculini generis, est alueus in quem duo flumina conueniunt.

Lib. 1. ca. 30 Continuo, aut interrogatiuè, aut negatiuè ponitur: ualet idem quod non ideò, uel num ideò? Continuo ne si ille stultè dixit, tu stultius facies? id est, num ideò? Gall. Est il dict, pourtant qu'il a follement parlé, que tu doiues faire encores plus follement? Qui nobis assentatur, is non continuo amicus putandus est. Eandem per omnia uim habent Protinus & Statim. Citra negationem, aut interrogationem non eleganter hoc modo uteremur.

Lib. 3. ca. 10. Commeatus tantum singularis numeri, significat & *lib. 3. c. 35* facultatem recedendi ab aliquo ministerio ad tempus, quam imperator concedit militibus, aut prælatus subditis. Commeatus in utroque numero, significat cibaria ad uictum reposita.

Lib. 4. ca. 45 Confero me in campum, ad campum, in urbem, uel ad urbem, id est, uado ad urbem. Hic potest poni siue *IN*, siue *AD*. si autem personam dicas, non locum, *AD* utendum est. Contuli me ad patrem, non in patrem. Quoties autem significatur donatio, *IN* utendum est: ut, Multa in Ioannem contuli beneficia. Quicquid in ingratos confertur, planè perditur. Item confero, significat primò comparo. Non es cum illo conferendus. Gallicè, tu n'es point à comparer à luy. Quem tecum conferamus, habemus neminem. Secundò conducit uel prodest. Quid confert multa audisse, si pauca memoriæ mandes? Nichil æquè confert ad Latine dicendum, ut quotidianus usus.

Ibidem Commendo te præceptori, Gall. ie te recõmande

mande au maistre. Commendo te apud præceptorem, id est, laudo te apud eum.

Committo, trado. Gall. ie baille en garde. Hæc rem *Lib. 3. ca. 56*
 tuæ fidei cōmitto. Secundò pro admittere, uel facere: sed
 hoc modo semper ponitur negatiuè, & in malam partem
 semper accipitur. Postremò requirit post se VT,
 QVAMOBREM, aut æquipollens. Non committam,
 ut quæ in me contulisti officia, perdidisse uideare. Non
 committas ut apta literis adolescentia tibi inter digitos
 effluat.

Conuenit: id est, decens & conueniens est. Non *Lib. 2. ca. 38*
 conuenit ætati tuæ colludere pueris, id est, maior es quàm
 qui pueris colludas.

Conuenire, concordare & sine controuersia esse. *Lib. 3. c. 70*
 Et capitur dupliciter: personaliter, ut, Hoc conuenit mihi
 tecum: id est, in hoc concordamus. Impersonaliter,
 Non conuenit senibus & iuuenibus. Gall. il n'y a point de
 conuenance entre uieulx & ieunes. Ou, ilz ne sont point
 sortable entre eulx. Aut certè sine apposito. Cōuenerat
 olim, ut faceres tu, quod uellet, ne non ego possem indulgere
 mihi.

Coniicio, coniecto, coniecturo, coniecturam facio. *Lib. 2. c. 79*
 cio, coniecturam capio, coniectura consequor, coniectura
 colligo, coniectura ducor, pro eodè ferè accipiuntur,
 Gal. estimer. Admodum iratus erat, quantum coniectura
 consequi potui. Gall. il estoit fort courroucé selon ce que
 ie puis penser. Ex pudētis adolescentis fronte facile bonæ
 indolis coniecturam capimus. Certò noscīs? Gall. le con-
 gnois tu assurement? Non tantū coniectura ducor. Gall.

non seulement ie le pense. *Qualis quisque sit, ex oratione facile coniecturā facimus.* Gall. quel est ung chascun il se peult aisement estimer de son parler.

Lib. 4. c. 2. 21 *Commentarius, uel Commentarium, Commentarij, commentariorum, Commentaria, commentariorum:* significat librum, in quo res non latè tractantur, sed tantum tanguntur capita rerum, uel ad memorandum, uel ad alijs materiam suppeditandam. Nonnulli capiunt pro expositione autorum, ut commentaria in Vergilium, in Aristotelem.

Lib. 4. c. 4. 32 *Comicus, qui condit comœdias, ut Terentius, Plautus. Comœdus, est histrio qui agit gestu, & uoce comœdiam conditam. Ita Tragicus, autor est tragœdiæ, ut Seneca, Tragœdus, actor.*

Lib. 4. c. 34 *Conclauis, est locus secretior in penetralibus, in quo comeditur, aut confabulantur mulieres. Gall. uug cabinet ou arriere chambre.*

Lib. 4. c. 2. 38 *Comes, est qui sequitur alterius ductum. Comitatus dicitur clientela sequens dominum, aut ducent. Libido comes est gula: id est, sequitur gulam: Non è conuerso. Diuitiarum comes est contumacia: id est, diuitias contumacia comitatur. Opulentia mater est superbiæ. Affluentia parens est superbiæ. Affluentia materia est superbiæ. Idem omnium sensus est. Comitari, est sequi ductum alterius. Comis, huius comis, facilis, benignus. Gal. courtois. Comiter excepit nos Petrus. Comitatus, facilitas, & benignitas.*

Lib. 4. c. 43 *Collis, est monticulus, siue sit per se, siue pars montis. Cliuis, est procliuitas illa, & pronitas à uertice collis*

collis. Gal. la descente de la montaigne.

Concio, primò est congregatio multitudinis ad audiendum concionantem oratorem. Gall. l'audience, ut nostro more loquamur. Græci concionem, id est, conuentum populi, ἐκκλησίαν uocant. Secundò, est oratio habita ad populum. Vbi fuisti? In concione. Gal. au sermon.

Coxa, est pars supra femora. Gal. la hanche: uertebrumq; ipsum, quod quoties uitiatum est, tunc coxam uitiatam dicimus. Lib. 4. c. 57

Copia, significat primò facultatem uel potestatem. Lib. 4. ca. 69 Et iungitur plerumq; cum hoc uerbo FACIO uel DO. Ut facian tibi copiam libri mei describēdi. Latius his de rebus loquemur, quum primùm uidendi tui copia dabitur. Secundò significat abundantiam: ut, Quibus largifimas rerum copias fortuna suppeditauit, eos plerumq; tardiores uidemus. Inde Copiosus, & Copiosè. Tertiò significat multitudinem tam in plurali quam in singulari: ut, Modicis copijs urbem munitissimam cepit.

Condictio à condico dicitur, est denuntiatio. Gall. sommation. Item actio ipsa in personam, quam actor intendit sibi dari oportere. Condicere, denunciare. Lib. 4. ca. 69

Conditio, primò à condo, est fors, & pertinet ad fortunæ bona. Vir felicitis conditionis, seruilis conditionis. Secundò est oblatio sortis uel electionis. Ita dicitur, Dare conditionem, accipere conditionem. Ibidem

Corpus, Gal. le corps, notum est. Secundò est caro, sed tantum hominis uiuentis. Ut febris qua iam pridem laborabam, omne mihi corpus absumpsit. Vnde dicitur Corpulentus, non, carnosus.

- Lib. 4. ca. 83** Conterranei, qui eiusdem territorij sunt. Quos barbari nostri solita sua elegantia Compatriotas uocant. Brabantinus & Brabantinus conterranei sunt. Gandensis & Gandensis ciues sunt.
- Lib. 2. c. 84** Consul, qui consul est. Consularis, qui consul fuit. Inde uiri consulares dicuntur.
- Lib. 4. c. 90** Complures & Complura caret singulari, idē est quod multi: est positivi gradus, non comparatiui gradus. A compluribus grauibus uiri accepi. Gall. ie l'ay entendu de plusieurs gens d'auctorité. Nostri rhetores (barbaros loquor) quamplures pro complures dicunt. Et Donatus, ex quampluribus: ex compluribus dicendum est, aut ex quamplurimis, sicut declaratū est in QV A M.
- Lib. 4. ca. 98** Corporeus, a, um, quod constat ex corpore: & iungitur tantum cum hoc nomine res, aut substantia, Lapis est res corporea, uirtus incorporea. Corporalis, quod existit in substantia corporea. Pulchritudo, robur, bona corporalia sunt, quia in corpore sunt.
- Lib. 6. ca. 4** Contendere, significat intendere, ut neruos contendimus, aut intendimus. Gall. nous nous y sommes employés, ou efforcés. Vires & animū intendimus, aut contendimus, Gal. nous y auons estendu nostre puissance & courage. Nascitur autem hæc significatio ex priore. Contendere uerbis, Gal. debatre de paroles. Contendere cursu, id est, concertare: & regit datiuum seu ablatiuum in teruentu præpositionis CVM. Vergilius: Ne cellis ideò contende Falernis. Nolo tecum contendere. Inde Contentio, Gall. combat. Contentiosus. Contentiosè agere, est pertinaciter se defendere: unde

unde dicitur, Peto abs te summopere contendoq; : id est, pertinaciter peto, ita ut negari mihi nolim.

Conuivium, est maledictum. Galiniure. Hinc con- Lib. 5. ca. 52
uiciari & conuivium facere. Fœminæ solent conuivijs age
re, ubi ratione nihil valent.

Conuenæ, conuenarum, dicuntur qui ex diuersis In Raud.
populis in eadem mœnia conuenere, & coalescunt si
mul.

Contentor, contentaris, non Latinè dicitur, sed In eundem
Boni consulo.

Cornicum oculos configere, prouerbum, est con- In eundem
figere oculos eorum qui se sapiētiores uideri uolunt, &
duces. Nam cornix dicitur dux auium esse.

Comitium, est tantum locus: Comitia, actus est In eundem
creandorum magistratuum, ut in creatione cōsulum, &
prætorum, quæ in comitio fiebat. Vnde morbus comitia-
lis. Aut comitia dicebantur electiones per suffragia.

Cominus non significat in loco propinquo, sed è In eundem
loco propinquo. Cominus spectabat. Cominus pugna-
bat. Non cominus sedeo. Eminus, è loco remoto. Emi-
nus iaculatur.

Complices, non est Latinum uocabulum. Cicero Locus Cic.
corruptus est, ubi scriptum est complicitium, pro comitū. restitutus.

Attende pulcherrimam distinctio-

nem Comparatiui, &

Superlatiui.

Comparatiui & superlatiui, quod ad casum Lib. 1. ca. 13
attinet, apud Græcos nulla differentia (quoniam non ha-
bent ablatiuum casum) nisi quòd hoc refertur ad duo: & } 4

c s illud

illud ad plura. Apud Latinos quæ sit, uide. Omnis comparatio aut fit inter duo, aut plura. Si inter duo, semper utendum est comparatiuo. Vt patri meo duo fuerunt filij: maior iam olim è uita decessit: minor ego sum. Dicendum fuit maior & minor, non maximus & minimus. Sin inter plura: aut sunt illa diuersi generis: tunc utendum est comparatiuo, non superlatiuo: ut, Hic adolescens, longè omnibus senibus doctior est. Nam adolescens & senex diuersi generis sunt. Aut sunt illa eiusdem generis, si tres sint, aut plures gradus: id est, si etiam in medijs sit aliud alio superius, semper utendum est superlatiuo: ut, Scholasticorum studiosissimus est Henricus. Latinorum eloquentissimus est Cicero. Sin tantum duo sunt gradus inter multa, ut si sint multa parua, & unum tantum emineat quod sit maius cæteris inter se æqualibus, utendum est comparatiuo cum ablatiuo: ut, hoc uas maius est cæteris. Sunt tamen qui more Græcorum usurpant comparatiuum loco superlatiui, ut Cato, Hesperie qui cælo lucet incundior ignis. Et, Cicero omnibus eloquentior. Quoties autem comparatiuus nõ accipitur distributiue, ablatiuum habet: ut, nemo te stultior.

Lib. 5. cap. 21

Coniuratio serè in alterius perniciem fit: Scæuola trecentos Romanæ iuuentutis principes in Porsenæ necem cõiurasse aiebat. Et qui urbem incendere, aut perdere inter se iurauerunt, coniurati dicuntur. Conspiratio nonnunquam in neminem grassatur, sed interdum significat unanimitatem. & conspirati dicuntur qui conspirarunt, quemadmodum coniurati.

Lib. 5. ca. 22

Cordi est mihi, Gall. il m'est agreable. Placet

uel

uel delectat. Terentius: Vterq; utrique est cordi. Gallicè
 Ilz plaisent l'ung à l'autre. Omnia tua mihi cordi sunt
 fili. Vt man tibi literæ tam cordi essent, quàm lusus.

In animo est, id est uolo, uel animus est mihi. In
 animo est mihi: In animo habeo, idem significant. In ani-
 mo est mihi hyme exacta Dauëtriam petere. animus est
 mihi reuisere.

Compertum est mihi, comperi, exploratum est. Lib. 5. ca. 24
 mihi, inuestigauit: id est, deprehendi & scio per inuestiga-
 tionem, & experimento compertum habeo. Tua fides
 mihi satis explorata est. Gal. asses congrue & esproüe.

Constitutum est mihi, deliberatum est, decre- *ibidem*
 tum est mihi, statutum est mihi, id est, apud me cogitando
 firmatum est. Gall. Je me suis resolu, Je suis tout délibéré.
 Constitutum mihi est aut mortem subire, aut his malis
 eripi. Si id tibi deliberatum est, sequar, quocunque uoces.

Deliberare tamen aliud est quàm deliberatū esse.
 Non potes deliberare ut non decernas. Deliberato opus
 est. Gall. il est besoing d'y aduifer. Deliberandum est diu
 quod statuendum est semel.

Crudus, a; um, primò qui difficilem habet digestio- *Lib. 4. e. 116*
 nem, aut, ut Latinius dicam, concoctionem. Gal. eeluy qui
 ne fait bonne digestion. Crudus stomachus. Cruditate sto-
 machi laboro. Secundò est truculētus. Hominem crudum }
 uocamus qui truci est aspectu. Tertiò est recens. Crudus }
 dolor, Crudum uulnus, aut odium: cùm de integro resu-
 scitatur. Quartò crudus, immaturus. Gal. crud, qui n'est
 encore meur. Cicero: Poma quæ cruda sunt, uiuelluntur:
 quæ matura, decidunt.

In Raud.

Crepidus, est ora terræ quam aqua alluit : ex hoc appellata, quòd ui aquæ crepitet. Per metaphoram & os putei : id est, extremam oram quæ ad ipsum puteum respicit: & omnem extremitatem crepidinem appellamus.

Lib. 2. cap. 33

Cras, Gal. demain. Dies crastinus. Perendie, Gallicè apres demain. Dies perendinus. Perendinare, & comperendinare, differre de die in diem. Gall. del'ayer. Crastinus non solum significat eum diem qui hodierno est proximus, sed quemlibet alium futurum. Horatius, Quid sit futurum cras, fuge querere.

Lib. 3. cap. 32

Criminandi uerba, ut teneor, accuso, postulo, defero, condemno, arguo, & similia regunt genitiuum significantem crimen seu certum siue incertum. Accusatus, perlatus, damnatus repetundarum. Præter hæc nomina, ambo, utrunq; neutrum, alterum. Non enim rectè dicitur: Qui patriam prodidit, tenetur ne sacrilegij, an parricidij, an utriusque? sed, an utroq; uel de utroq;. Cuius criminis accusas hunc? absentia, an insolentia, an de ambobus? non amborum. Similiter nomina generalia criminum in ablatiuo apponuntur, addita præpositione. Accusatus est de multis. Legimus, & damnatus capite.

Lib. 4. ca. 29

Crepitus, est sonitus uiolentus ex impulsu resultans: qualis est ostij pulsati, cymbalorum, tympanorum, tubarum, cornuum. Inde Crepitaculum. Secundò crepitus est eruptio uentris. Gal. pet. nam ructus est oris, crepitus est ani. Stoici putabant non minus honestos crepitus esse, quàm ructus. Strepitus, Fremitus, Stridor, uide suis locis.

Lib. 4. ca. 58

Crimen, Gall. crime. Etiam est ipsa criminatio, id est,

est, impositio criminis. Cicero, Utinam hoc tantum uerum crimen esset: id est, utinam uerum esset in quo accusas me.

Curriculum, primò significat cursum ipsum, ut, Lib. 2. cap. 3
 Longo temporum curriculo. Secundò currendi locum.
 Stat intra curriculum non cursurus. Tertiò, ipsum cursum, Curriculo proficiscemur.

Cum præpositio, comitem significat, aut modum Lib. 2. cap. 6
 actionis, non instrumentum. Scribo calamo: non, cum calamo. Pulsauit me pugno. Gall. il m'a frappé du poing. Sed summo cum honore me excepit, summa cum Letitia, id est, letè: non letitia tanquam instrumento.

Cum, ualet primò ubi, uel quando: ut, Cum primùm Lib. 1. ca. 17
 uenerit pater, dicito me esse domi. Secundò, quamuis:
 Cum nihil sit te sordidius, tamen liberalis tibi nomen uendicas. Tertiò, præpositio est, de quo supra. Quartò iungitur huic particule τ ν m , ita ut: c ν m significet mihi, τ ν m maius. Cum omnes bene de nobis meritos amare debemus, tum uerò præceptores nostros colere æquissimum est: id est, omnes quidem bene merentes amare debemus, sed maximè præceptores. Pudor cum omnem ætatem, tum adolescentiam maximè decet. Et iunguntur ferè semper uerbis indicatiuis. Aut si alijs modis iunguntur, saltem non diuersis modis. Neque enim Latine diceretur: Cum omnes literatos semper amauerim, tum te charissimum habui. amaui dicendum fuit, non amaauerim. Lib. 6. ca. 20

Cursum, currendo. Cursum perlegi.

Lib. 6. c. 46

Culcitra, est tam lanæ quam lineæ, tã stupea quam plumea

plumea. Gal. coite, ou coutil. Nunc plumea est.

Lib. 1. cap. 52 Curia, est locus consilij publici. Gall. parlement. Iuuenalis, Vt curia Martis Athenis. Aliud igitur est aula principis, aliud curia.

D

Lib. 3. ca. 36 Damus illi literas, cui perferendas tradimus. Reddit, qui perfert. Accipit, ad quem dedimus. Damus ad eum literas, cui scribimus. Tabellario damus: ad amicum damus. Nudiustertius tabellario meo binas ad te literas dedi, alteras fratris tui, alteras meas, quas puto tibi redditas esse. Gall. auant hier i'ay baillé à mon messagier deux paires de lettres adressans à toy: les unes de ton frere, les autres de moy, lesquelles ie pense t'auoir esté presentées.

In Raud. Dedititius, qui se in alterius imperium deditit. Gal. ung prisonnier de bonne guerre. Nulla seruitus infelicio, quam meretriculum dedititium esse. Is planè liber esse desinit, qui uitiorum esse dedititia cœperit.

Lib. 1. cap. 30 Defectus actiuè significat qui deficit, ut senectam defectam uocamus, quæ deficit. Dulcia defecta modulatur carmina lingua, Cātator cygnus funeris ipse sui. Defectus, absentia, ut ita dicam: Defectu medicorum multi periēre: non culpa medicorum, in hoc sensu, Par default des medecins plusieurs sont mortz. Defectus nummorum coget patriam repetere. Defectio, est discessio militum à duce, aut ciuitatis à superiore. Gallicè reuolte: Vt, Ille suorum militum defectionem subitam conspiciens, expalluit. Gall. iceluy uoyāt ses gendarmes soy reuolter,

cut

ent paour. Vel deficit discipulus à magistro, deserens sectam eius. Desciscere, uide suo loco.

Decus, est honestas, quæ ex bene gestis oritur. Ut, Lib. 6. ca. 23
Pueris quidem literæ nonnihil sunt molestæ: at senibus, }
summæ uoluptati, & decori, id est, ad decus. Dedecus, }
ignominia quæ ex turpiter gestis nascitur: ut, quod tu }
tibi laudi tribuis, summo dedecori est. A decus dicitur }
Decorare, ò correpta, honestare.

Dedecorare, ignominia afficere. Decor decò = ibidem
ris, est quadam decentia rerum personarum que in locis }
& temporibus. Decorum, decens. Gall. chose conue- }
nable, & bien seante à aucun. Non est decorum seni ka- }
sciuire. Non est adolescenti decora impudentia. Impu- }
dentia non decet adolescentem. Honestum quoque }
appellamus decorum. Decor, ò producta, à decoro. De- }
decoro similiter.

Declamator, Vide in Rhetoricis. Lib. 4. ca. 82

Desipio, desipisco, desino sapere. Gall. radotter, Lib. 4. cap. 3
devenir fol. Resipisco, redeo ad sanam mentem. Gall. }
reconurer le sens qui a esté aucunement esgaré. Iuuenes }
qui desipuerunt, resipiscere possunt. Senes amentes nun- }
quam resipiscunt. Desipere mihi uideris. Gall. il me semble }
que tu es fol.

Descendere, quid uulgo significet, notū est. Præ = Lib. 3. ca. 36
terea significat de loco tuto in locum discriminis uenire, }
etiam si sit æqualis. Descendere in prælium, descendere }
in campum, pugnandi utique gratia. Descendere in fo- }
rum, defendendæ causæ gratia.

Declarare fit tam factis quam dictis: ut, Gaulco Lib. 5. cap. 30
me

me nactum esse opportunitatem, qua mecum erga te amorem declarare possim: id est, ostendere. Mallet meam in te beneuolentiam factis, quam oratione declarare. Id est, indicare, uel ostendere.

Lib. 5. c. 44 { Deferre, pro accusare, semper habet accusatiuum, aut expressum, aut subaudiendum. Quintil. Diuitem detuli reum pauper, id est, accusaui.

Lib. 5. ca. 56 { Deuenire, est de loco editiore in planum, aut humilem, aut de rebus felicioribus ad infeliciores delabi, aut uenire. Deuenimus in planum. Italia deuenit ad nos. Deueni in paupertatem: En quò deuenêre literæ. Gal. uoylà en quel estat sont tombées les lettres.

ibidem { Deuoluere, à summo deorsum præcipitare. Gall. deualer aucune chose. Sæpe annes à montium uerticibus ingentes rupes deuoluunt. Deuolue trabem, id est, deorsum præcipiti.

ibidem { Despicere, ex alto deorsum aspicere. Transumitur ad contemnere. Susplicere, sursum aspicere. Suspice cælum. Transumitur ad uenerari & honorare.

Lib. 5. ca. 60 { Deligere, est eligere, quod ad agendum sit magis idoneum: ut, Rusticus deligit tauros quos aratro applicet, quos creandæ soboli destinet. Imperator deligit quos militiæ adhibeat. Populus deligit regem uel episcopum.

{ Delectus, tantum duobus uerbis iungitur, AGERE, & HABERE: & significat idem quod deligere, sed tantum ex multis. Cæsar delectum habuit in prouincia, id est, ex multis elegit quos iudicaret idoneos militiæ. Præceptorem displicere, & delectum agere ingeniorum necessarium est: ut nouerit, quid quos discere iubeat. Eligere

non

non respicit rem administrandam, sed commodum priuatum, uel placitum. Habes optionem, utrum mauis, elige.

Cooptare, uide loco suo.

Debellare, est bellando uincere, seu capere: sed po Lib. 3. ca. 52
tius ad homines refertur. Vergilius:

Parcere subiectis, & debellare superbos.

Expugnamus autem naues, castra, urbes. Vide loco suo.

Desciscere, est deficere. Gall. se reuolter. Ut mi- Lib. 5. ca. 86
lites à duce, populus à rege, discipulus à secta magistri
desciscit.

Deturbare, est deorsum cum uiolentia deijcere. Lib. 5. ca. 89

Deturbat è turri, è puppi. Exturbare, è loco in eun-
dem modum eijcere. Iosue: Quia turbasti nos, exturbet
te dominus. Disturbare, est diruendo deijcere. Distur-
bare domos, parietes.

Decedere, cum capitur pro recedere, tum propriè Lib. 5. ca. 95

significat à mandato custodie suæ loco recedere. Præto-
res & huiusmodi, è prouincia decedunt persuncto offi-
cio. Præsidia de urbibus, aut castellis decedunt, id est, de-
sinunt tueri. Militia è castris decedit. Secundò decedere
è uita, id est, mori. Excedere, si adiungas, È V I T A, est
mori. Inde Excessus, mors. Excedit modum, qui præter-
greditur.

Denum & deniq; significat tandè. Gall. adonc, Lib. 6. ca. 28

alors, ou or primes. Quum omnia perdidiceris, tum de-
niq; uel deniq; docere alios poteris. Gall. Quand tu auras
apprins toutes choses, or primes pourras tu enseigner
les autres. Deniq; autem solet nonnunquam multis enu-
meratis in extremo poni. Est sermone proteruus, factis

d ferox

ferox, sibi perplacens, aliorum fastidians, deniq; talis ut commodius sit bellæ conuiuere, quàm huic monstro. Secundò, demum capitur pro omnino, uel solùm, præcipuè iunctum IS ET ITA. Ea demum gloriosa laudatio, quæ à laudatis uiris proficiscitur. Ita demum me abs te amari sentiam, si huic homini mea causa commodaueris. Ouidius pro DEMVM posuit DENIQVE: Si qua me tu dempto casta est, ea deniq; casta est. In lingua Gallica significatio hæc sonat seulement. Is demum fortis est, qui se uincit. Gall. celuy seul est fort, qui est uainqueur de soy mesmes. Ita demum te me amare credam, &c. Gal. or priames, à ceste heure là ie croiray que tu m'ames.

Lib. 6. ca. 24 Deprecari, significat ualde precari, Gal. prier instamment. Item deprecamur bella, morbos: optamus ne ueniant. Naso:

Sæpe precor mortem, mortem quoq; deprecor idem.

Lib. 6. ca. 32 Decurio, dignitatis nomen est. Gallicè, cheualier, capitaine, ayant charge d'hommes d'armes, quem barbari militem uocant. Nam miles est quisquis militat. Gal. unq souldart. Decurio Romanus, maior Equite Romano: Eques, maior centurione: centurio, maior decarcho duce decem militum: decarchus, maior milite: Ergo neq; decurio dec. archum significat, neq; miles. Gall. unq cheualier ou capitaine. Decuriones municipales aliarum sociarum urbium præter Romam, sunt ij qui Romæ Senatores uocantur.

Lib. 6. ca. 63 Depacisci, idem quod pacisci. Depacisci mortem cupio.

Depectus, idem quod pactus.

Defi

Definire, est terminare causa definita.

Diffinire, hoc ab illo finiendo ac partiendo distin- In Raud.
guere.

Dies, in masculino significat diem certū, ut decimus Lib. 4. ca. 82
dies Calendarum Nouembriū. Non redijt pater die præ-
stito. Abijt die præstituto rediturus, non die præfinita.

Dies quando significat ipsum tempus, semper est generis
fœminini. Ipsa dies facit hominem prudentem.

Ipsa dies quandoq; parens, quandoq; nouerca.

Horatius in Arte poëtica:

— Carmen reprehendite, quod non

Multa dies & longa litura coërcuit.

Id est, multum tempus, non multus dies. Inde diecula, bre-
ue tempus, Pædiano autore. Dies bima, trima, quadrima,
tempus duorum, trium, quatuor annorū. Sed hoc nostri
iurisperiti non intelligunt. Dies hesternus, crastinus: non
hesterna, crastina.

Diurnus, Gall. chose qui se fait de iour, ut, Adole- Lib. 4. c. 107
scentes diurnum studiū ament, nocturnos labores fugiāt.

Horatius:

Nocturna uersate manu, uersate diurna.

Diurnus, & Diutinus, idem significāt: ut,
Petrus diutini laboris odio à scholis defecit. Gall. Pierre
pour la sacherie du long labeur, a laissé l'eschole.

Disco, quod antè nesciebam. Gall. apprendre. per- Lib. 5. cap. 1
tinet ad discipulum. Dedisco, cū obliuiscor, quod
sciebam. Gall. desapprendre. Plerique ita logicam discunt,
ut grammaticam dediscant. Deditici linguam Latinam
diutina insuetudine. Deditice istos indecētes mores, Gall.

Desapprens cēs coustumes mal seantes. Edisco, est memoria complecti. Gallicè, apprendre par cueur. Hi uersus hodie nobis ediscendi sunt.

Lib. 5. ca. 10 Dicere, loqui. Gal. dire. Dic, si quid habes. Dic quod hic non inuitus audiat. Dicere est oratoris elegāter orantis. Inde artem dicendi uocamus oratoriam. Hieronymus eleganter dicit, parum acutè arguit. Augustinus acutè arguit, sed obscurè dicit.

Ibidem Dictio, est oratio sacunda & oratoria.

Lib. 5. cap. 10 Dictare, frequentatiuum significat dicere, ut alius calamo excipiat. Ut is qui legit epistolam, dictat, notarius excipit. Præceptor legens discipulis, materiam epistole dictat eis.

Lib. 5. ca. 10 Dictitare, frequentatiui modi, significat frequentibus & locis, & temporibus dicere. Gall. dire souuent, ou communément. Ita ne est? nescio, id passim dictitant.

Lib. 5. ca. 56 Dispicere, est circumspicere mente. Gall. aduiser. Dispicientia, id est circumspectio.

Lib. 6. ca. 20 Dissimulatum, id est, dissimulanter.

In Raud. Diabolus Græcè, Latine criminator,

Lib. 4. ca. 82 Diuersorium, hospitium meritorium. Gall. hostellerie.

Diuerticulum, digressus à uia publica, siue flexus uia. Gall. detour, ou detorse, ou coing de rue.

In Raud. Diploma, est epistola, uel scriptio alicui missa. Gal. ung brief, ou lettres patentes.

In eundem Diffite or, diffiteris, est negare. Gall. renier. Infiteri & defiteri non reperiuntur.

In eundem Dyscolus Græcè, significat Latine hominē malū, perni

perniciosum, & toleratu difficilem.

Dictum, dicta dictorū, sermones falsi. Gal. brocard. Lib. 5. cap. 18
Non me latet in quem dicta ista iaculeris. Cōtor si in eum
dictum, quod illi perpetuò doleat. Gall. ie luy ay iecté
ung brocard, qui luy cuirra tousiours.

Dicacitas, Dicaces dicimus qui callēt lepida dicta Ibidem
confingere, & iaculari. Gall. brocardeurs.

Domus, sic decl. natur: Nominat. domus, geni. domi Lib. 3. ca. 15.
uel domus, datiuo domui, accusatiuo domum, ablat. domo.

Domi significat ubi manemus, id est, in domo: & iungi-
tur tātū his pronomiibus, meae, tuae, suae, nostrae, uestrae,
& cum hoc nomine alienae. Domus genitiuus quartae de-
clinationis significat ipsum aedificiū, id est, tecta & pa-
rietes: ut, Vis uentorum noctu magnam domus meae rui-
nam fecit: nō domi meae. Sed domi erimus, id est, in domo.

Domi & belli, Domi & peregre opponuntur.

Dono tibi hanc rem, & dono te hac re, Lib. 3. ca. 45
idem significant. Hoc munus mihi donatum est à Petro:
uel hoc munere donatus sum à Petro. Eandem constru-
tionem habet Impertior, uel impertio.

Doceo, cognitionem do. Gallicè, enseigner. De-
doceo, secus ab eo quod quis doctus est, doceo. Gallicè,
desenseigner. Quintilianus: Et idem prius ac difficilius
opus dedocendi, quàm docendi. Istam petulantiam te fa-
cile dedocebo. Gallicè, ie te feray bien desapprendre ceste
insolence.

Domesticatim, id est, per singulas domus. Lib. 6. ca. 20.

Docilis, qui facile docetur. Docile ingenium. Lib. 6. ca. 26

Indocile, id est, durū & superbū. Docilimus in su-

perlatiuo. Docibilis, uix inuenitur, nisi apud ecclesia-

Perceptibile sticos, & id pro docilis: Docibiles dei erunt. Priscianus non docibile dicit significare docibile quod facile discitur, pro quo dicendum. nos perceptibile dicimus potius.

Lib. 2. ca. 34 Dudum, iandudum, de paruo tēpore, unius hora, duarum, aut trium: sed dudum significat actum trans- euntem: iandudum, insistentem & manentem. iandudum magister est in scholis, id est, non diu fuit, & adhuc est. Dudum uenit. Gall. il est nagures arriué.

Vide Vall. Nuper & pridem, de longiori tempore dicuntur.

Lib. 2. ca. 34 Vide hæc loco suo in **NUPER**.

Lib. 2. ca. 53 Diu, continuationem temporis significat, id est, per longum tēpus. Diu in grammatico studio uersatus sum, priusquam ad logicam accederē. Diu est quod urbem intraui (eò quòd **DIU** uerbis momentaneam actionē significantibus non iungitur) non dicitur, sed dudum, uel pridē. intraui. iandiu idem quod Diu: nisi quòd Diu significat actum transcuntem: iandiu, insistentem. iandiu uxor mihi ducta est, & adhuc uirgo est.

Lib. 2. ca. 41 Duntaxat, idem significat quod solùm: sed non recipit post se, **SED ETIAM**, sicut **SOLVM**, & **MODO**, & **TANTVM**: non enim eleganter dicitur, Non is duntaxat amicus censendus est, qui bene de nobis meretur, uerumetiam is qui bene nobis cupit. Sed sic, Studiosis interdum ioco & lusibus indulgendum est, sed in loco duntaxat.

Lib. 2. ca. 45 Dum & donec, significant quandiu, usque dum, Tantisper tibi sum amicus, dum dico, quod non inuitus audias, id est, usq; dum. Donec moriar, literis operam dabo, id

bo, id est: usque dum moriar. Naso: Donec eris felix, multos numerabis amicos. Tantisper te meum filium dici uolo, dum quod te dignum est facies. Terentius in Heaut.

E

Ecce, & en, idem penè significant. En, duos casus Lib. 2. ca. 17. habet, nominatiuum, & accusatiuum. Et capitur demonstratiuè, & exprobratiuè. Prius notum est: posterioris hoc exemplum est: En hominem, en mentem, cum qua dii nocte loquuntur. Ecce, penè nunquam accusatiuum habet, nisi fortè apud poetas, & id quidem rarissimè.

Eccum, eccam, ellum, ellam, per aduerbia exponuntur, non per nomina: ut, eccum, id est, ecce hic: ellum, id est, ecce illic.

E contra, nō dicitur, sed E' contrario, siue E' diuerso. In Raud.

Aedes, pro domo priuata, nūquam habet singularè Lib. 3. cap. 7. numerum: diciturq; binas, trinas aedes, non tres aut duas. Aedes pro templo, utrunq; numerū habet, sed ferè ponitur cum adiectione. In aede Iouis. In adibus Minervæ.

Aedituus, custos sacrarum aedium. Gall. le marguillier. Propriè Aediles erant apud Romanos magistratus præfecti curandis aedibus deorum.

Aedilitas, nomen dignitatis: sicut consulatus.

Edicere, est imperare: sed tantum ad magistratus, ibidem & reges pertinet. Inde Edicta consulum. Edictum Lib. 5. ca. 60. Augusti. Edictum imperiale.

Eduium, est quicquid edendi gratia apponitur. E' In Raud. præpositio iungitur semper dictionibus ab inceptionis, nō Lib. 5. ca. 19. E x. E' regione, id est, ex opposito, uel ex aduerso. E' re-

gione Boreæ flat Auster. Gall. Le uent de Bise tire tout droit contre le uent de Mydi.

Lib. 5. ca. 19 E' republica, id est, pro republica. Multos exilio damnare, è republica non est, id est, non est utile reipublicæ. Gall. il n'est point prouffitable à la republique.

Ibidem E' re mea, id est, ad utilitatem meam. E' re tua. E' re uestra. Quid mea? è re tua erit si quid labores. Id est, In rem tuam. Gall. qu'en ay ie à faire? ce sera ton prouffit, si tu y trauailles.

E' tua dignitate, id est, pro tua dignitate. Ex tuo usu erit, si facis quod hortor. Gall. Ce sera ton bien, si tu fais ce à quoy ie t'enhorté.

Ex utilitate reipublicæ legem considerate. Deliberat ciuitas, utrum prælium committi ex usu sit, nec ne. Gall. si c'est le prouffit, ou non.

Lib. 4. ca. 66 Elogium, est testificatio de aliquo in laudem, uel uituperium. Vnde dicuntur Elogia sepulchrorum: ut si magister reddens discipulum parentibus, dicat: Prius a sellis lyra canere disceret, quàm filius uester literas: planè turpe elogium est. Secundò elogium est aperta testificatio sententiæ suæ, ut regis cuiusdam Hierosolymorum elogium est. Malle se diademate, quàm literis carere.

In Raud. Eminus, non significat in loco remoto, sed è loco remoto. Gall. de loing. Eminus uidebat. Eminus petebat me. Eminus iacula iactabat, id est, à longè.

In eundem Energumenus, qui à demone agitur, ab ἑνὸς ὄψιδος Græco, quod est agor uel agitor.

Lib. 5. ca. 23 Epulæ, epularum, sunt cibi in priuatum usum comparati. Dapes, uolunt esse deorum, uel nostras, in sacrificijs

ficijs. Epulum, est publicū & solenne conuiuiū, quod præstatur apparatus gratia uel in solēnitatibus deorum, uel in funere diuitum, uel in alio quopiam simili.

Eques, est aliquis primò ex dignitate Equestri au= Lib. 6. ca. 32
ratus. Gal. cheualier. Secundò ex equo militās. Gal. hom= me d'armes.

Acqualis, similis. Gal. pareil. Aequales amore, Ae= Lib. 4. c. 102
quales statura, pares amore. Aequalis, coæuus. Te in pri= mis semper amaui, utpote adolescentem æqualem. Ae= quabile, idem quod æquale. Gall. esgal. Ius æquabile, sonus æquabilis, id est, æqualis & par.

Ergastulum, est priuatus carcer, uel locus ubi ser= In Raud.
uos dominus includit noctu, unde manè ad opus emittat.

Aes alienum, quod alijs debemus. Gall. debte. Con= Lib. 5. ca. 94
flare, contrahere æs alienum. Gallicè, aller aux empruns. Dissoluerè æs alienum. Gall. payer ses debtes. Obstrictus uel pressus ære alieno. Gallicè, ung qui est bien auant aux empruns ou fort endebtè.

Etsi, Quanquam, in principio orationis indica= Lib. 2. cap. 22
tuo gaudent. Etsi, uel quanquam mihi semper fuisti cha= rissimus, tamè multò eris charior, si meis monitis parue= ris. fuisti: non, fueris, uel sis. Licet autè & quamuis, in principio subiunctiuum desiderant. Licet, uel quam= uis tu me odio habeas, tamen ego nunquam amare desi= nam. habeas: non, habueris. Sed in medio orationis omni= bus his indifferenter utimur. Feram te licet insolentem, quamuis insolentem. L I C E T, nunquam iungitur indi= candi modo. Et, geminatum pulcherrimum est: ut, Fili & mihi morem geres, & tuæ salutis consulēs, si te stu= d i o s u m

diosum præstitit. Idem ualet *Que*, sed frequentius in carmine. Terentius:

Quod mihi, heræq; filiaq; herili est malum. Id est, & mihi, & heræ, & filia. ET, pro ETIAM, Quintiliani seculum accepit. Quicumque tibi inimicus erit, is erit & mihi: id est, etiam mihi.

Lib. 1. cap. 7 Euentus, euentus, euentui, in singulari. In plurali euenta, euentorum. Narra nobis obsecro tua euenta. Gall. *racompte nous tes aduëntures*. Similiter iussus, iussa: permissus, permissa.

In Raud. Exoletus ab exolesco, adiectiuum, significat adultum: sed non est usitatum. Exoleta dicuntur & quæ in desuetudinem uenerunt.

In eundem Explicit, & Expliciuunt nusquam inueniuntur.

Lib. 4. ca. 69 Excubiæ, sunt diurnæ, siue nocturnæ. Vigiliæ, tantum nocturnæ.

Lib. 5. cap. 7 Explodere, est cum pulsatione, & sono manuum eijcere è concilio, è theatro, è domo. Exploditur & sententia quæ reijcitur. Complodere, est collidere manus in indicium doloris, admirationis, & lætitiæ, aut similia. Supplodere, est terram pede incutere.

Exibilare, est cum sibilo exturbare. Ut pueri ignotos ludum intrantes exibilare solent. Vel qui in conuentu aliquo ridicula profert, exibilatur: id est, cum irrisione expellitur.

Lib. 5. cap. 2 Excogitare, est inuenire ingenio. Quis hoc excogitauit consilij? Gall. qui a trouuè ce cõseil? Excogitauit argumenta duo. Excogitauit rationem, causam cogitat, quæ querit.

Lib. 5. ca. 19 Ex tempore, id est, impræmeditate & subito.

Extrem

Extemporalis oratio, est quæ domi elaborata non est. Ex tempore uenire. Ex tempore agere. Ex tempore capere consilium. Gall. sur le champ. Ex tempore, pro temporis conditione, hoc est, pro re nata.

Ex equo pugnare, id est, sedētē in equo pugnare. Ibidem

Ex uinculis causam dicere, id est, alligatum.

E renibus laborat, è stomacho: id est, patitur infirmitatem stomachi.

Existimare, id est, iudicare. Exempla nota sunt. Lib. 5. ca. 20

Differunt æstimo, & existimo: sicut cogito & excogito.

Seneca: Quem mihi dabis, qui aliquod pretium tempori ponat, qui diem æstimet? Id est, qui pretiū diei supputet. Existimo te magnum, existimo te magni.

Extō, & Existō, idem habēt præteritum, quod est Lib. 5. cap. 51
extiti: significāt eminere, & superesse: sed existo cum motu, exto sine motu. Cicero: Submersus equus uoraginibus non existit: id est, non emergit uel prodit. Gall. sortir & soudre. Idē: Existit hoc loco quæstio subdifficilis. De exto, Capite extabat aquis. Vergilius: Et summis uix cornibus extant. id est, eminet. Opera autorum dicuntur extare, id est, superesse. Tragœdiæ Nasonis non extant. Ciceronis de republica libri non extant. Varronis paucissimi libri extant, ceteri demortui sunt. Videant hoc grammaticus nostri, qui dicunt extare & existere, idem significare quod esse.

Expugnare, significat pugnando capere, sed frequentius refertur ad inanimata. Vrbs expugnata est. Castrum inexpugnabile. In psalmo, Sæpe expugnauerunt: expugnare dictum est pro oppugnare, uel impugnare.

gnare. Sequitur, Neq; enim potuerunt mihi.

Lib. 5. ca. 67 Excusare, significat. Gallicè, se excuser, id est, purgare. Neoterici dicunt, habe me excusatum. Veteres dicebant, accipe excusationem. Accepit pater excusationem. Interdum excusare est afferre id quod fuit in causa, quò minus aliquid factum sit. Excusat ualitudinem. Heus tu, iam annus est quòd ne literam quidem à te accepimus. At tu (scio) excusabis tabellariorum penuriam, occupationes, & huiusmodi mille: id est, dices penuriam tabellariorum impedimento fuisse. Ioannes quòd ad diem non præsto fuit, tempestatem, uentosq; aduersos excusat, id est, accusat, & affert in purgationem, &c. Causari, uide loco suo.

Lib. 5. ca. 70 Ex sententia, id est, ad uotum. Quintil. Habes ne uxorem ex animi tui sententia? Quis tam fauentes habet diuos, ut omnia ex sententia habeat?

Lib. 5. ca. 101 Exhorreo, regit semper accusatiuum. Exhorreo scelus istud. Aures exhorrent tantum nefas, id est, expauescunt. Abhorre, regit ablatiuum, & significat prorsus alienum esse. Vita mea à moribus tuis abhorret.

Lib. 5. ca. 26 Exitiale, & Exitiabile, pro eodem accipiuntur, id est, mortiferum.

Lib. 6. ca. 31 Exemplum, & Exemplar, penè nihil differunt. Exemplum, est res quam imitamur in aliquo. Exēplar, ex quo sumimus quod imitemur: illud contentum, hoc contentens: sed confunditur differentia, si tamen est differentia.

Lib. 6. ca. 63 Exautorare, est militē aut ducem ab officio absoluere. Exautorati milites, qui soluti sunt ab obligatione militan

militandi. Gall. gens darmes caséz: uide in Autor.

Exodium, est genus cantus.

In Raud.

F

Facile, pro nõ dubiè, omnibus superlatiuis pulchrè Lib. 1. ca. 18
iungitur: præterea etiã his nominibus, primus, princeps,
secundus. Facile princeps. Facile secundus. Adeò erudi-
tus est Petrus, ut magistro sit facile secundus.

Facio, pendo, æstimo, & similia, uenustè iun-
guntur genitiuis, magni, parui, tanti, quanti, pluris, mi-
noris, plurimi, minimi, maximi. Exempla sunt nota.

Faber, qui è quauis materia facit aliquid, excepto In Raud.
gypso, argilla, cera, & similibus: nam hi plastæ dicun-
tur, aut figuli. Gall. tout ouurier besoignant en matiere
dûre, comme en boys, fer, pierres, & autres semblables.
Hinc faber ferrarius. Gall. forgeron, ou mareschal. Faber
lignarius. Gallicè, charpentier, ou menuisier. Faber lapi-
darius. Gall. tailleur de pierre.

Factio, Gall. ligue, cùm ciues aliqui contra se amu-
lantur, ut potiantur imperio, aut magistratu, & ob id
quisq; suas partes concitat. Vnde & factiosi dicuntur.
Gall. faiseurs de menees.

Fastidio, is, ire, regit accusatiuum, non genitiuum: In Raud.
significat. Gall. ne tenir compte, spernere cum quodã fa-
stu, & nausea: ut potentes, inopes: & diuites, pauperes
fastidiunt: & potens amica amatorem tenuem fastidit.

Facies, ad corpus refertur: Vultus, ad animum & Lib. 4. ca. 13
uoluntatem. Dicitur à uolendo. Facies & ad alia trans-
fertur pro specie: Miseranda rerum facies.

Facio

Lib. 4. ca. 75 Facio te certiorē, non certum, Gal. ic te aduertis. Factus sum rerum tuarū certior. Facio iacturam, damnū, naufragium, id est, passus sum, uel patior. Facere iter, proficisci. Gal. cheminer. Facio tibi copiam mearum rerum, id est, præsto. Fac mihi tui carminis legēdi copiā. Facio lucrum, id est, acquirō lucrum. Facio stercus, id est, caco. Fecit urinam, id est, emisit urinam. Facio stipendiū, id est, mereo stipendio.

Lib. 4. ca. 24 Feræ, dicuntur omnia animalia, præter pecudes, leo, ursus, pardus, lupo, uulpes.

Lib. 4. ca. 57 Femora, anterior pars feminā. Femina, feminū, femē, fēmen feminis, est interior pars feminum, quæ se continent. Feminalia, femoralia, tegumina feminum. Gall. brayes. Coxa, uide suo loco.

Lib. 4. ca. 59 Fœnus, id est, quod prouenit ex cultu terræ. Vnde fructus terræ, fœnus dicitur. Translatum est autem ad usuram, quasi nummi per se fructum faciant.

Lib. 4. ca. 71 Fœtus, auium, & piscium est: tamen fœtificare, & fœtus, omni animanti conuenit. Catuli, sunt ferarum, siue immanium, siue mitium. Propriè tamen filioli canis, catuli uocantur, qui & catelli uocantur. Pulli, pecudū sunt, bouum, equorum. Hinnulus, est ceruorum, capreolorum, caprarum, damarum, lepōrum, & similium.

Lib. 5. ca. 23 Fœnero, as, are, actiuè, significat dare ad usuram. Fœneratur deponentaliter, qui accipit ad usuram. Deo fœnerat, qui miseretur pauperi. Non fœneraris mihi. Nō beneficium impēdis, sed fœneras. Fœneratus sum à nummulario mille aureos, id est, ad usuram accepi. Fœnera titius, a, um, fœnore sumptus. Gal. chose baillée à usure.

Ferre

Ferre acceptum, est habere pro recepto ab alio Lib. 1. cap. 11
 quo, quod debet, etiam si non soluerit. Inde Acceptila Lib. 5. c. 100
 tio, quam Iustinianus per interrogationem & respon-
 sionem fieri uult. Vne quietance.

Ferrumen, pro glutine accepit Plinius, quo aliqua Lib. 6. ca. 59
 agglutinantur. Ferruminatio, conglutinatio. Gall.
 soudure. Vt muri Babylonij ante calcem repertam, bitu ibidem.
 mine ferruminati leguntur.

Ferè, penè: ut, Ferè mihi in caput decidit, id est, pa- Lib. 2. ca. 49
 rum absuit, quin in caput meum decidisset. id est, penè,
 siue propè, siue paulò minus, aut minimo minus. Capitur
 quando uniuersitatem aliquam designamus, siue loci, siue
 temporis. Hec ferè sunt quæ te scire uolui: id est, ferè o-
 mnia. Ferè fit, ut adolescentes amentur: id est, ferè ubiq;
 fit. Romani ferè orbem subegerant: id est, ferè totum or-
 bem. Pro eodè accipitur Temere apud Quintili. mi se-
 culum: Præcox illud ingeniorum genus haud temere ad
 frugem peruenit. Ita est ut qui magna loquuntur, temere
 non faciant, id est, ferè nunquam faciant magna.

Felix, cui accidit prosperitas. Prosper, qui dat fe- Lib. 4. c. 87
 licitatem. Deus, sydera, fortuna prospera dicuntur. Ho-
 mines felices. Prosperè nauigauimus. Gall. nous auons
 nagé heureusement. Vento prospero, amne secundo. Sed
 confunditur sæpe differentia hæc. Et ualetudinem pro-
 speram dicimus.

Festus, festa, festum, feriatum & celebre. Gall. feste. Lib. 4. c. 92
 ad diem pertinet. Prudentius:

Salue festa dies. Vergilius:

Quippe etiam festis quædam exercere diebus

Fas & iura sinunt. Festiuus, lepidus, & iucundus. Terent. O festiuum caput. Oratio festiua, id est, lepida.

Lib. 4. c. 97 *Ferus, qui habet animum ferinum. Horatius: Nemo adeo ferus est, ut non mitescere possit.*

Ferox, animosus, elatus. Gal. felon & hardi. Terent. Eo ne ferox es, quod habes imperium in belluas?

Lib. 4. ca. 99 *Fessus, fatigatus, tam animo quam corpore. Fessus sum deambulando. Gall. ie suis las de cheminer. Defessus. Gall. qui est si las qu'il se rend. Lassus, ita ut desistat ab instituto opere. Fatigari, lassum fieri. Gall. soy enuoyer en aucune chose. Defatigari, prorsus desicere. Gal. se fâscher totallemēt. Literarum studio fatigari quidem licet, sed non defatigari.*

Lib. 5. c. 43 *Fingere, proprie figuli est, qui uasa format, ex luto: sed translatum ad omne opus, quod fit ingenio humano, et artificiosè. Fingis te dormire, id est, simulas. Finxit se longius ire. Effingere, est ad exēplar aliquid exprimere. Gall. faire aucune chose a la semblance d'une autre: contrefaire. Monendi sunt scholastici, ut Ciceronis stylū studeant effingere. Effigies signum ad alterius similitudinē factū. Gal. image & representation, de toute chose.*

Fictitius, a, um, adsimilatus. Gal. chose contrefaïcte.

Lib. 1. cap. 4 *Ficus, tam pro arbore, quam pro fructu duplicis est declinationis, secundæ aut quartæ. Pro arbore semper est generis foeminini.*

Ficulnea, non significat arborem, sed aliquid factum ex tali ligno. Scyphus ficulneus, adiectiuum, non substantiuum.

Lib. 5. cap. 30 *Fides, fidci, fida commendatorum executio. Gall. soy.*

foy, credit. Fides tertiæ declinationis, est genus citharæ, uel chorda eius.

Fidicula, diminutiuum. In plurali numero instru= Lib. 1. cap. 5
mentum torquendi fontes, in quo uinciuntur. Gal. le cep.

Fidem dare, est sanctè promittere. Vergil. Accipe Lib. 5. ca. 16
daq; fidem. Dedit illi fidem se ducturū. Gall. il a promis,
qui l'espouferoit. Fidem habere, est credere. Ne ucr=
bis illius fidem habeas. Terent. Forsan paruam hic mihi
fidem habet. Fœminis non est habenda fides.

Fidem facere, est facere ut qs credat. Gal. approu
uer & faire croire aucune chose. Huius nunquam mihi
fidem feceris. Fecit mihi pœnitentiæ suæ fidem, id est, fe=
cit, ut crederem illum culpæ pœnitere.

Flagitium, propriè peccatum est in libidine, quasi Lib. 4. ca. 50
flagris dignum. Sed capitur non solum pro quouis pecca
to, sed etiam errore.

Flere, fit lacrymis : dicitur lacrymare uel lacrymari. Lib. 5. ca. 50
Gemere, fit sonitu præ dolore è pectore crumpète. Trās=
fertur ad brutæ & inanimata.

Plorare, fit uoce stebili, & dolorem testante. Plan Lib. 5. ca. 50
gere, fit percussu membrorum, regit accusatiuum. Lit=
tora dicuntur plingere fluctus. Eiulare, fit uoce sub=
lata, quod proprium est fœminis. Vociferari, est im=
mani uoce aut dolorem, aut indignationem ostendere.
Lamentari, est uoce querula, & oratione tristi dolo=
rem testari.

Flagitare, est uehementer exigere, & plus quàm Lib. 5. ca. 50
postulare. Gal. demander in stammēt. Quintilianus: Effla=
gitaſti quotidiano conuicio, ut iam emittere inciperem.

cus frequens, urbs frequens. Gall. uille fort peuplée. Fre-
 quens actiue, significat qui frequentat, id est, qui assiduus
 est. Rarus es in schola, in lusibus frequens, id est, assiduus.
 Tertio Frequens, copiosus. Frequens populus accurrit,
 Frequentes ciues, Frequens Senatus. Circumstant dextra,
 Leuaq; frequentes.

Frui, est re aliqua delectari, sine respectu ad alia com-
 Lib. 5. cap. 1
 moda. Summum mihi tui uidendi desiderium incesit, ut
 possim tuo colloquio frui. Adolescens labora, ut sit, quo se
 nex fruaris. Ita utimur libro non propter se, sed ut disca-
 mus. Fruimur iocis, uoluptatibus, &c. Sapiens iocis, &
 lusu utitur, stultus fruitur: ille iocatur ut non deficiat à
 labore, hic tantum ut delectetur. Vtor, uide loco suo.
 Hanc differentiam D. Augustinus luce clarius exponit lib.
 primo de doctrina Christiana, cap. 4. Frui enim est, in-
 quit, amore alicui rei inherere, propter seipsam: Vti au-
 tem, quod in usu uenerit, ad id quod amas obtinendum re-
 7
 ferre, si tamen amandum est.

Fretus, significat confisus. Tua humanitate fretus. Ibidem
 37
 Qua re fretus hæc incepisti? Maximorum uirorum au-
 toritate fretus, id est, confisus.

Fundus, est pars agri aliquid continens. Singula Lib. 6. ca. 4
 enim prata, uineæ, horti, oliueta, pomaria, salices, arbu-
 sta, pascua, nemora, loca aucupatoria, piscatoria, uenato-
 ria, siue uillam, atq; ædificium, siue piscinã, siue aluearia,
 siue uiuaria habeant, siue non habeant, singuli fundi sunt.
 Si autem tale aliquid sit in urbe, uico aut castello, non
 in agro, Prædium est, non fundus: quanquam & fun-
 dus prædium dicatur. Fundus igitur est rustica possessio:

prædium, & rustica & urbana possessio, dūtaxat, quæ ille descripsi: nam uidetur possessio etiam significare tabernas, hospitia, & horrea, quæ non dicuntur prædia, neque fundi. Fundus, siue fundum. Gall. le fond. Sed propriè eius rei, quæ aliquid liquoris continet, nauis, uasis, dolij; stagni, aluei, lacus, &c. Sera in fundo parsimonia est.

Futilis: id est, uanus, inutilis, à futio, is, ire. Gallicè, languart, bauart.

Lib. 5. cap. 5

Fungor, significat agere, uel administrare officium. Fungor legatione urbis. Fungor officio iudicis. Fungor prætura. Fungor episcopatu. Fungor uita, id est, uiuo. Non es probi uiri officio functus. Gallicè, tu n' as point fait en homme de bien. Ego amici semper officio functus, & cætera mille. Defungor, est usq; ad finem fungor. Defunctus uita, qui uita fungi desinit. Defunctus sum his laboribus, id est, finiui hos labores. Titus Liuius: Defuncta morbis corpora, salubria esse cæpère: id est, finitis morbis.

G

Lib. 6. ca. 12

Gaudere, est secum, nec respicit alium.

In Raud.

Gastrimargia, non castri, significat nimiam ingluuiem, gourmandise. Græca uox est.

Lib. 1. ca. 26

¶ 27

Gerundia hoc differunt à participijs, quòd participia significant tempus sine administratione rei: Gerundia significant administrationem rei sine tempore: ut, Tenet me cura scholæ regendæ: non quæ olim regetur, non enim significat tempus: sed quam regere debeo. Ergo regendæ gerundium hîc est, non participium. Contra, Cruciat me lectionis sollicitudo dicendæ, participiū est, id est,

quam

quam dicturus sum. Gerundia habent omnes casus & genera: Nominatiuum: ut, Iusiurandum dabitur. Gallicè, on en iurera. Genitiuum: ut, Patris uisendi gratia, patriam peto. Datiuum: ut, Auarus congerendis nummis inhiat. Accusatiuum: ut, Inter edendum, tuæ mihi redditæ sunt literæ. Ad irridendos nos uenisti. Ablatiuum, Tu litibus prouocandis delectaris.

Gena, est membrana illa qua oculus integitur, & qua Lib. 4. ca. s. conuiuemus. Gall. la paupiere. Cilium, dicitur quod habet pilos ad arcendum puluerem, ne cadat in oculum. Le bord des paupieres ou il y a du poil. Capitur etiam gena nonnunquam pro mala. Gall. la ioue. nonnunquam pro ipsis oculis, continens pro contento. A gena, dicitur adiectiuum genuinus, & est dens qui latet sub gena. Gall. la grosse dent macheliere. Mala, est rotunditas illa in modum mali infra oculos, quæ rubet cum pudore afficimur. Cuius interior pars, quæ dentes molares habet, maxilla dicitur. Bucca, est ille follis infra malam, qui concipit uentum, Gall. les ioues, ou babines, & in qua indicatur risus. Dicis quicquid in buccam uenit, id est, in os. Buccas habet tuba canentium similes. Gallicè, il a les ioues enflées comme ung trompeteur.

Generatim, per singula genera: nonnunquam generaliter, in genere. Lib. 6. ca. 1.

Gemma, dicitur omnis lapillus pretiosus, siue per Lib. 6. c. 64 lucidus, siue non. Gemmæ autem non dicuntur lapilli, nisi per subintellectionem pretiosi. Nam si grandes essent lapides, pretiosi uocari possent. Margarita tamen non continetur sub gemma. uide loco suo.

In Raud. Gymnasium, est locus palestra, in quo nudi exercebantur. Finitis autem ludis, philosophi in eodem garrire cœperunt.

Lib.1.cap.11 Gloriosus, primò gloria plenus: ut, gloriosa uictoria. Secundò, cupidus gloriæ.

Tēpus in ac Grammatici nostri putant per ablatiuū significacufatiuo uel ri tempus continuum: ut, multo tempore te expecto: in ablatiuo. multo tempore, non per multum tempus. Sed planè falsum est. Nam pro eodem accipiuntur. Hic stertit totis diebus, uel totos dies. Studet totis noctibus, uel totas noctes. Per accusatiuum tamen tantū significamus spatium temporis, non speciem. Die dormis, nocte uigilas. Hyeme studes, æstate ludis. Id est, illa parte anni. Totam noctem ludis, totam diem stertis.

Lib.4.ca.37 Gremium, est intra cōplexus femorū feminum'ue, in quo fœminæ cōcipiunt. Gal. le giron. Pande gremium. Gal. fais beau giron. Sinus, intra brachia & pectus supra cingulum. Gall. l'espace entre les bras & lapoitrine. Pueri lactentes in sinu sunt, cū gestantur, in gremio.

Lib.4.ca.42 Grex, est congregatio pecorum pascentium, sed minorum: qualia sunt hircus, porcus, porca, capella, caper, capra, sus, & similia horum, dicitur grex. Sed tamen uideatur grex nonnunquam accipi pro armento, præsertim apud Vergilium:

Aut aliquam in magno sequitur grege.

Adiungit Horatius mugientium: Aut in reducta ualle mugientium Prospectat erranteis greges.

Lib.4.ca.89 Gratus, acceptus, qui gratiam refert. Gallicè, agreable, & est etiam in aduersis: Lucundus in prosperis. l.12

ris. Iucundus, non qui letus est, sed qui est alteri causa gaudij: ut, Inimicus uictus iucundus est nobis. sed ille non gaudet. In iucunditate est gratia delectationis: In gratia, est etiam commodi delectatio. Exemplum, in quo utrunq; uideas: In secundis rebus, nihil mihi fuit tua familiaritate iucundius: nunc item in afflictis, nihil tua consolatione gratius. Est quidem pueris remissior magister iucundior: sed in posterum gratior erit, qui seuerior fuerit.

Gradum facio, siue, ut quidam, iacio: est facere Lib. 5. ca. 26
gradum, unde ad altiora & maiora scandimus: ut, si quis cupiat fenestram ascendere, per saxum, aut tripodem gradum iacit, ex quo ascendat. Cùm Grammaticam didiceris, puta te gradum fecisse ad ceteras artes. Non dum me omnia consecisse, sed gradum ad alia iactum existimate. Gallicè, Ne penses que i'aye encores tout fait, mais seulement i'ay fait mon entrée pour paruenir aux autres.

Gratiam habeo, animo. Gratias ago, confes- Lib. 5. ca. 4
sione & dicto. Refero gratiam, factio: & capitur tam in bonum, quàm in malum. Etsi tuis cumulatisimis in me beneficijs dignas gratias referre non possum, agam certè, quoties licebit, habeboq; semper dum uiuã. Petro, meo nomine, maximas gratias age. Gall. remerciés le en mon nom. Ei qui inuitus benefacit, nulla habenda est gratia. Barbari dicunt regratior, regratiamini: & quid ineptius? dicendũ est, Habeo uel ago tibi gratias. Grates pro gratia, apud poetas inuenire est pro necessitate metri.

Gratulari, est uerbo testificari te de aliena felicitate Lib. 5. ca. 42
te gaudere, uel gratulari ipsi de re pro uoto gesta. Itaque

potest gratulari, qui tamen tacitus doleat: Sicut gratias agere potest, qui non habet. Gratulor tibi te incolumem rediisse. Gratulor mihi hoc me esse natum seculo. Gratulor his manibus, quæ me solæ hæcenus aluerunt. Gratulamur etiam dijs, id est, gratias agimus, pro felicitate accepta: ut in triumphis, aut similibus. Gratari, idem est quod gratulari: sed usitatus apud historiographos.

Lib. 5. ca. 76 Gratium facere, est ferè obsequi. Gal. faire plaisir. Cicero: Si hunc iuueris, gratissimum mihi feceris. Gratificari, idem propriè significat: nisi quòd hoc paulò maius. Deus gratificatur hominibus, non gratum facit. Gratificari regit datiuum cum accusatiuo, sed accusatiuus saepe omittitur.

Lib. 6. cap. 9 Grauis, propriè onerosus. Gal. pesant. graue saxum. Transfertur ad alia: Grauis labor, contumelia, damnum, iactura, morbus, & similia. Vnde & uiros constantes, graues dicimus, qui non facillè mouentur. Leues enim, qui ad omnem statum uentilantur, Accepi à uiro grauissimo, id est, honesto. Grauitas, est constantia, & probitas. Leuitas, est nimia facilitas.

Lib. 6. ca. 20 Gregatim, per greges, agminatim, turmatim.

H

Lib. 5. ca. 97 Habere orationem, non facere. Facere sermonem, uix unquam habere. Facere uerba, non habere. Sed tamen nonnunquam Habeo nouo modo accipitur. Cicero: Tantum habeo polliceri. Idem: Audire habeo, quid hic sentiat: id est, audiendum, pollicendum est mihi. Habeo conuenire Petrum, id est, Petrus mihi conueniendus est.

Hei, interiectio dolentis, datiuum poscit. Naso:

Lib. 2. ca. 11

Hei mihi, quod nullis amor est medicabilis herbis.

Heu accusatiuum, siue nominatiuum postulat:

Heu miseram me. Vergilius, Heu pietas.

Ibidem

Eheu, sine casu ponitur. Vergilius,

Eheu, quid uolui misero mihi?

Hesternus, non solum significat diem qui heri fuit, Lib. 2. cap. 33

sed quemlibet prateritum, Hesternum holus. Gal. herbes
cueillées de deux ou trois iours, trium aut quatuor die-
rum. Hesternum ius, quod remansit prateritis diebus.

Gall. le brouet des iours passés.

Histrion, qui personatus in scena tragœdias, uel co- Lib. 4. ca. 31

mœdias agit. Idem dicitur actor. De mimo, uide loco
suo.

Hiare, aperiri, diduci rimis. Gall. estre entreouuert, Lib. 5. ca. 15

ou bailler, ut terra æstu, & ligna ariditate hiant. Hisce-
re, est os aperire ad loquendum, sed ferè per negationem:

Hic quidem satis procax es, uerum si soli simus, ne hisce-
re quidem audeas. Gall. Tu n'oserois ouurir le bec. De-

hisce re, est terram se aperire deorsum, ad absorbendum
aliquid.

Vergilius:

Sed mihi uel tellus optem prius ima dehiscat.

Hippodromus, est uia lata, per quam multi pos- In Raud.
sunt una currere, uel potius in quo equi currere solent.

Holus, est herba quacunque uescimur. Holitor, Lib. 3. cap. 9

holitoris, est cultor horti, quem quidam hortulanum uo-
cant.

Hortus, Gal. iardin, habet tam singularẽ quàm plu- Lib. 1. cap. 6

ralem numerum. Hortus, quando significat locum arbo- & lib. 3. ca. 9

ribus confitum. Gal. ung parc: caret singulari numero.

Lib. 4. ca. 82 Hospes, est qui in aliena uel domo, uel ciuitate est: significat autem tam eum qui excipit, quàm qui excipitur. Ouidius: Non hospes ab hospite tutus. Sed hospes propriè amicitiae causa accipit, non mercede. Inde hospitales dicimus. Hospitium, & priuatum, & publicum dicitur. Idè est diuersoriū, uel taberna meritoria. Peregrinus, uide loco suo.

I

Lib. 2. ca. 47 Iam, pro tunc, siue deinde: ut, Quum omnem Grammaticam studiosè percurreris, iam tibi ad ceteras artes eundum est. Quando pueri uoluptatem literarum gustare cœperint, iam ferula non opus est. Coniungit membra orationis. Vergilius: Iam maris immensi prolem, & genus omne natantum. Iam uarias pelagi uolucres. Consistere in loco nequis, Iam Louanium proficisceris, illinc Romam abis, iam rursus huc redis. Iam uerò, idem ualet.

Ibidem Iamiam, pro mox. Gal. tout à ceste heure, dès maintenant. Comprehendit Ioannem fortè iamiam abiturum. Secundò, per indignationem, aut miserationem. Iamiam uideo, qui ueri amici fuerunt. Gallicè, or maintenant congnois ie.

Lib. 3. ca. 62 Id quod, interdum pro quod ponitur, & quidem eleganter. Video te literarum studiosum, id quod semper amaui.

In Raud. Ignauia, est uitium cōtrarium fortitudmi, quo quis aggrediēda præ formidine non aggreditur. Gal. lascheté.

Hlex, multum differt à quercu. Est tamen glan- In eundem
difera.

Instituta significant primò cœpta, & proposita. Lib.4. ca. 12
Non est prudētis facillè ab instituto deslecti. Ad instituta
redeamus, id est, ad ea quæ cœperamus. Secundò, mores
bonos ratione & consilio sumptos. Optimū est nos iam
inde ab infantia optimis institutis formari: id est, optimis
uitæ moribus.

Institutiones, id est, rudimenta doctrinæ. Gallicè, Ibidem
enseignemens & doctrines. Vnde sunt libri Institutionū,
id est, præceptorum ab ipsis elementis.

Indulgere, est molliter, delicateq; tribuere, & so- Lib.4. ca. 18
nat uirium: ut, fœminæ solent plerunq; indulgentius edu-
care liberos. Indulgendum est pueritiæ, id est, conceden-
dum. Gall. il fault supporter enfance.

Indulgentia, mollis permissio. Gal. bandon. Videte Ibidem
ne mea indulgentia abutimini. Pueri magistros qui indul-
gentissimi sunt, amant maximè. Gallicè, les enfans ayment
les maîtres qui leur donnent plus grand bandon, ou qui
leur souffrent tout faire.

Indulgere, est dare operam ferè in malum.

Indulgere otio, à negotijs uacare. Gallicè, s'aban-
donner à oysiueté.

Indulgere somno, suauiter dormire. Gal. s'aban-
donner à dormir.

Indulgere inertia, dedere se inertia. Gal. s'aban-
donner à paresse & nonchallance.

Indulgere uino, gulæ, delicatè intendere potatio-
nibus. Gall. s'abandonner au uin, & à gourmandise.

Indul

Indulgere uoluptati, sectari uoluptatem.

Indulgere lusibus, nugis, ludo, & friuolis intentum esse. Gal. s' abandonner à ieux, & à folies. Barbari tamen utuntur indulgere pro ignoscere. Sed rectissime Ignoscimus culpam iam factam: Indulgemus, uel concedimus, ut culpa admittatur.

Lib. 4. ca. 46 Indoles, est quedam generositas animi, indicans uel futuram, uel presentem uirtutem. Adolescentibus bona indole præditis sapientes senes delectantur. Dicitur mala indoles, mala natura. Gall. mauuaise nature.

Lib. 4. ca. 54 Incola, est qui peregrinus habitat in aliena terra, seu urbe. Et sic opponuntur ciuis & incola. Inquilinus, qui habitat in domo conductitia, & quamuis sit ciuis, tamē quia in alieno priuato siue prædio, siue domo habitat, inquilinus est. Gall. ung locatif, ou louagier. Atq; idcirco dominus ædium, & inquilinus, contraria sunt. Accola, uide loco suo.

Lib. 5. cap. 1 Instruere, non significat, ut imperiti uolūt, docere, sed apparare. Gal. apprestet, mettre en ordre, fournir, garnir, Instrue mensam. Instrue exercitū. Instrue classē, id est, para his necessaria. Sic & patronum instruimus ad agendum causam.

Lib. 5. cap. 2 Inuenire, comperire. Gal. trouuer, siue fortuito, siue consilio. Reperire, uide loco suo.

Lib. 1. ca. 21 Inuidiosus, passiuē, significat, cui alij inuidēt. Gall. homme fort enuie, à qui plusieurs portēt enuie. Præstat inuidiosum esse, quā miserabilem. Inuidia est dolor de aliena felicitate.

Lib. 2. ca. 49 Interim, pro aliquando posuit Quintilianus.

Infra

Infra, refertur ad dignitatem, & ad locum: Infra te Lib. 2. cap. 53
est. Infra terram. Gallicè, soubz la terre. Intra refertur ad
numerum & spatium. Intra uiginti dies, non infra. Intra
muros: Gallicè, dedens les murs. Horatius, Iliacos intra
muros peccatur, & extra. Intra relatiuum habet, Extra:
Infra, Supra.

Inuicem, per uices. Gal. Pung apres l'autre, chascū Lib. 2. cap. 55
sa fois. Inuicem loquamur, id est, me loquente uos tacete: & 3. cap. 74
uobis loquētibus ego tacebo. Secundò inuicem, id est, mu-
tuò. Inuicem mordentes, Inuicem obloquentes uel inui-
dentes. Tertio inuicem, id est, uicissim, id est, è contrario;
uel ex aduerso. Gall. de ton cousté, ta fois. Reddidi tibi tuū
codicem, nunc tu meum inuicem restitue. Habes meas lite-
ras, fac inuicem ut tuas uideam.

In æs incisæ sunt literæ, leges, semper inuenitur: Lib. 3. cap. 18
non in ære. Cætera omnia in ablatiuo, ut in auro, in lapi-
de, in gemma.

Interdico tibi aqua & igni, non aliter dici po- Lib. 3. ca. 39
test in actiuo. In passiuo dici potest, Tibi interdictum est
aqua & igni. Aqua & igni interdictus es.

Incumbere dicimur, cùm intentè aliquid agimus. Lib. 3. ca. 44
Gal. s'appuyer à quelque, chose, soy mettre du tout à fai-
re aucune chose. Transfertur ad animū: ut, incumbere lite-
rarum studijs: uel, in literarum studia: uel, ad literarum
studia. Capitur & in malam partem. Incumbit in meam
perniciem. Gall. il s'employe du tout à me faire desplaisir.
Il est du tout intentif à me destruire.

Incessit mihi cupiditas uisendi patris: id est, subijt Lib. 3. ca. 45
cupiditas. Incessit me Petrus, id est, offensurus me petit

et accusat.

Lib. 3. ca. 61 In diem, in horam, cum hoc uerbo *vivit*, iunguntur, et significant sine providentia, uel sine sollicitudine crastini, id est, futuri. *Fera* in diem uiuunt: *Formica* non in diem uiuunt, quia astate, hyeme duraturos reponunt uictus. In dies, in horas, id est, subinde. Gall. d'heure en heure, de iour en iour: sed cum quodam incremento. Hoc inter uoluptatē turpem et honestam interest, quod illa in dies amarescit, hæc in horas fit suauior.

Lib. 3. ca. 71 In primis, id est, inter primos. Amo hūc, utpote hominem in primis literatum, id est, inter primos.

Lib. 3. ca. 73 Intercedere, id est, medium esse, uel medium uenire. Summa mihi cum patre tuo familiaritas intercedit, id est, media est inter me et patrē familiaritas. Intercedit mihi tecum affinitas. Secundò, Intercessit tribunus, id est, medium se posuit, et impediuit. Iam matri persuaseram, nisi pater intercessisset.

Lib. 3. ca. 82 In mentem mihi uenit huius rei, uel hæc res; Occurrit mihi parētis consilium, Succurrit mihi fratris abeuntis admonitio, Subijt mihi: idem significant, nisi quòd subijt, miserationem quandam habet præter cætera.

Ouidius:

Cum subit illius tristissima noctis imago.

Lib. 4. ca. 111 Infensus, id est, ualde iratus. Omnes amicos tua causa infensos habeo, id est, offendi omnes. Infestus, id est, molestus. Quid me infestas? id est, cur molestia afficis?

Ouidius:

Infestumq; mihi sit satis esse Iouem. Offensus illi, dixit Suetonius, pro iratus.

Inuertere, in diuersum uertere, tourner à l'enuers. Lib. 5. ca. 23
Solent uiatores, orta pluuia, inuersa toga ambulare. In-
uertere uerba, in contrarium uertere. Gallicè, tourner les
mots à rebours, ut pro luo uola. Interuertere. Gallicè,
soubtraire, est rem commodatam, aut depositam, aut cre-
ditam, dolo, ne domino restituaatur, efficere.

In manu uestra, In manibus uestris, id est, in po- Lib. 5. ca. 34
testate uestra. Gallicè, il est en uous. In manibus nostris
uictoria est. Vita tua in manu mea est. In manibus est.
Gallicè, il est entre mains. Duos libros absolui, tertius in
manibus est. Seneca, Ingens negotium in manibus est, id
est agitur.

Insignis, nonnunquam in malam partem accipitur. Lib. 5. ca. 35
Insigne scelus, id est, immane. Insignis stultitia. Insignis
latro. Insignis audacia, &c.

Ingredi, primò intrare. Ingressus mare. Ingressus Lib. 5. ca. 36
scholam. Secundò est ambulare, non ad locum, sed in lo-
co. Hic prius mentiri nouit, quàm ingredi. Gallicè, cestuy
à premier apprins à mentir, que à marcher. Pueri ubi pri-
mum ingredi cœperint, maximè nutricis custodia egent.

Inuestigo, peruestigo, significant uestigando Lib. 5. ca. 45
inuenire. Nihil tam difficile, quàm quærendo inuestigari
possit, id est, inueniri. Vestigare, est quærerere, etiam si
non inuenias. Gall. chercher à la trasse.

Inire gratiam, est assequi fauorem. Inire non iungi Lib. 5. ca. 54
tur serè nisi rebus aliquid momenti habētibus, grauibus,
& non minutis. In eo rationem. In eo fœdus. In eo pacem.
In eo societatem, bellum, pugnam, uiam, &c. Nam in eo
prandium, cœnam, dormitionem, non ita ritè dicuntur.

Ineunte

Incunte ætate, uere, hyeme, pueritia, &c. rectè dicuntur: sed non incunte die, nocte, hora, &c.

Lib. 5. ca. 55. *Ingurgitare, est obruere, sed propriè cibo, aut potu intemperante. Cicero: Cùm se cibo ingurgitasset. Non usurpatur nisi reciprocè: non enim dicitur, Petrus ingurgitauit Ioannem uino.*

Lib. 5. ca. 59 *Inelaboratus, a, um, quod artificio non satis ex cultum est, & uitio datur. Elaborata oratio, id est; exacta & pulchra. Illaboratus, quod sine labore factum uidetur. Gal. Chose faicte sans labeur. Vt, Cicero nis sermone cum nihil sit cultius, fluit tamen illaboratus.*

Lib. 5. ca. 61 *Interrogamus noscendi causa: Percontamur, arguendi gratia: Sciscitamur sciendi causa.*

Lib. 5. ca. 68 *Indicere, est denuntiare. Indicere bellum, Indicere spectaculum, id est, denuntiare finitimis futurum spectaculum. Indixi bellum uoluptatibus.*

Lib. 5. ca. 69 *Intercludere, est impedire progressum. Gal. enfermer, ou couper le chemin. Excludere, est prohibere ingressum, aut eicere. Intercludo, id est, iter impedio. Vergilius, Interclusit hyems, & terruit Auster euntes. Pro eodè dicitur Intersepio, intersepsi, interseptum.*

Lib. 5. ca. 79 *Incedere, est ingredi: sed propriè cum quadam pompa & fastu. Gallicè, aller le pas, se marcher. Seneca: Tenero ac molli passu suspendimus gradum, nec ambulamus, sed incedimus. Inde incessus. Gall. pas d'abbé ou d'euesque.*

Lib. 6. cap. 9 *Inficias ire, Inficiari, pro eodem accipiuntur: & significant negare dicto, non facto. Gall. renier.*

Inficiator, est qui negat crimen obiectum, aut negat se pe

se pecuniam debere, quæ petitur. Vnde status coniecturalis dicitur inficialis, in quo reus semper inficias it crimen obiectum. Negamus, etiam factò.

Incisum, id est, minutatim. Incisio membrorũ, Lib. 6. ca. 10. circuitus, ambitus, siue comprehensio, siue circumscriptio, siue continuatio, quæ Græcè dicuntur commata, còla, periodi. Incisum, est sensus nõ expleto numero còclusus, plerunque pars membri: ut, Domus tibi deerat: at habebas. Pecunia superabat: at egebas. Fiunt autè ex singulis uerbis incisa. Membrum, est sensus membri conclusus, sed toto corpore abruptus, per se nihil efficiens.

Innocuus, aut innoxius, id est, innocens, qui non Lib. 6. ca. 17. nouit nocere, aut nõ nocuit. Seruius dicit innocuum esse, cui non nocetur, sed errat. Nocens, est qui ab honesto recedit, etiam si non noceat.

Instar, non significat ad similitudinem, sed ad mensuram, & equiparationem: regit autem genitiuum: nec habet a d ante se, ut quidam barbari somniat. Ignis instar, fulguris instar, clypeus instar solis. Bucca instar mamme, id est, tanta est quanta est mamma.

Infronitus, non dicitur sine fræno, sed sine prudentia, & sensu. Gal. imprudent, indiscret. Προωπ enim Græcè, prudens dicitur. Eccles. x 1 1 1. Animo irreuerenti, & infronito ne tradas me. Infrænis siue Infrænatus, pro intemperanti inuenitur.

Insula, primò est quæ mari cingitur. Secundò domus quæcunque, quæ uia cingitur: nec est alijs ædificijs contigua, ita & Peninsula.

Imputare, est in rationem uocare, sine acceptum Lib. 6. ca. 44

f ferre.

ferre. Gall. Mettre sus à aucun. Et capitur nonnunquam in bonum. Deputare est putare. Gallicè, faire compte.

Lib. 1. cap. 21 Imperiosus, qui ostentat imperium, ut tyranni.

Lib. 3. ca. 95 Impono, cum datiuo & accusatiuo significat suprà pono. Gal. charger. Ne imponas mihi tātum oneris, quia non feram. Imponere cum datiuo tantum, aut sine casu, significat decipere. Quid negotij est deliro seni imponere? id est, decipere. Et in Genes. x x x i. Iacob ad Laban: Quare imposuisti mihi? Facile est barbato imponere regi. Gallicè, Il est aysé d'abuser. Impostores per syncopen, qui pollicitationibus ingentibus, & arte alios fallunt. Abuseurs.

Lib. 5. ca. 23 Impertio, tis, tire, significat communicare & impedere. Gallicè, Communiquer, & faire part. Et dicitur, Hanc rem tibi impertio: &, Hac re te impertio. Generosi animi est, ea quæ didicit, alijs candidè impertire. Hoc interest inter diuitias, & literas: illæ si impertiantur amico, decrescunt: hæ impertiendo augentur. Dicitur, ut quidam uolunt, Impertior deponentialiter, sed elegantius & tutius actiuè impertio, passiùè impertior. Partior ferè deponentialiter dicitur, & significat quæque in suas partes distribuere. Causam partiri in digitos, est distinguere.

Lib. 4. ca. 16 Imbrex, est tegula curua, per quam aqua effluit.

Iocus ioci, uel ioca iocorum. Gall. sornettes, ieu, fit uerbis propriè. Nonnunquam lusus dicitur.

Iocari, non seriò loqui est. Gall. dire sornettes, & habet contrarium, serium. Seriò dicis, an ioco. Gall. Dis tu à bon escient, ou si tu te moeques? Sanè seriò. Tu seriò di-

ctum

Etum accipis, at ego iocabar.

Iste, Ille, & Hic, hoc modo differunt, Hic adolescens: **Lib. 2. cap. 4**
 id est, qui apud me est: iste, qui apud te est: ille, qui apud
 neutrum nostrum est, sed ab utroque remotus. Eandem
 naturam habent aduerbia nata ab his pronomibus: Ab
 hic, hîc, huc, hinc, hâc, horsum. Ab iste, istic, istinc,
 istuc, istac, istorsum, istò. Ab ille, illic, illuc, illinc, illac,
 illorsum, illò. Ut si scribas ad quempiam habitantem
 Dauentriæ, & tu sis Gaudæ, iam pridem istuc (Daue-
 ntriam) profectus essem, nisi me hîc (Gaudæ) occupationes
 meæ detinuisent. Sed tu matura istinc (à Dauentria) te
 mouere, atq; huc (Gaudam) aduolare, ut possimus unà
 illò (Louanium) quò decreuimus ire.

Is, & hic, penè idem significant, & maxime utimur **Lib. 2. cap. 5**
 eis, si præcedat aut sequantur relatiuum QVI: ut, Qui
 uestrum est studiosissimus, is mihi charissimus. Qui nihil
 cupit, hic sanè diues est: non dicendum, ille diues est, nisi
 fortè à poëtis, uel à sacris doctoribus. Et hoc, uel Et id,
 uehementiam significant: ut, Omnes liberales artes asse-
 quutus est, & id in pueritia: uel, & hoc. In masculino aut
 fœminino genere uidetur potius utendum ea, uel is, quàm
 hic & hæc: ut, Pauca mihi uestis est, & ea detrita, & sor-
 dida: potius quàm, & hæc.

Is, & Idem, hoc differunt, 1 potest poni cum con= **Ibidem**
 iunctione copulatiua, IDEM non potest: ut, Quemcunq;
 ad locum secesseris, ad eum te sequar, non ad eundem: eò
 quòd IDEM, habet in se uim copulatiuam. Tanen hoc
 Laurentius non audet affirmare.

Item. Gallicè, aussi, id est, similiter. Nulla tibi à me **Lib. 2. ca. 50**

f 2

oriatur

orietur iniuria, nec item ego abs te feram. Itidem. Gal. pareillement: id est, per omnia similiter. Liberi perditis parentibus perditè educati, itidem & ipsi perditè uiuant necesse est.

Lib. 2. ca. 54 Ita, inuenitur pro ualde. Quintilianus: Nec res est ita magni laboris, aut temporis.

Lib. 5. ca. 71 Iter facere. Gall. cheminer. Iter habere, iter facturum esse. Viam facere, est ubi non erat transitus, uia aperire. Viam munire, est reparare ac substruere, interdum lapidibus. Munire alueum, reparare. Gall. pauer le canal du fleuue. Munire ripam, fulcire & reficere. Gal. faire des chaussées: ut fit in terra Hollandia sepe, propter impetus aquarum.

Lib. 4. ca. 36 Iugulus, anterior pars colli. Gallicè, le gousier. Fe-
& in Raud. rere iugulum, petere iugulum, est inferre mortem. Iugulus in masculino dicitur. Iuuenalis:

-Tenui iugulos aperire susurro.

Lib. 4. ca. 40 Iuuenta, est etas iuuenilis, seu dea iuuentutis.

Iuuentus, uel etas, uel frequentia iuuenum. Lata iuuentus. Romana iuuentus uniuersa in bellum pergere iussa est.

Lib. 4. ca. 43 Iugum, est ipsa arduitas motis, & procliuis ac pro na supinitas.

Lib. 4. ca. 48 Ius, generalius est quàm lex, est enim Ius gentium & Ius ciuile. sunt leges, plebiscita, senatusconsulta, decreta principum, responsa prudentum. Naturale diuiditur in religionem, pietatem, gratiam, uindicationem: obseruantiam, & ueritatem.

Lib. 1. cap. 7 Iussus, iussus, iussui, in singulari numero: Iussa, iussorum

forum heteroclitum est. Quid confers in me culpam? iussu tuo est actum. Gallicè, pourquoy m'en charges tu? il a esté fait par ton commandement. Iussis tuis libens parebo, id est, obediam, non iussibus dicendum. Iniussu meo factum est.

Iugerum, heteroclitum est, in singulari neutri generis, secundæ declinationis, in plurali tertiæ declinationis. Est autem spatium terræ ducentorum decem pedum in longitudinem, dimidij in latitudinem.

Iucundus, vide Gratus.

Lib. 4. ca. 89

Iustitium, est quando clauso foro, ius non dicitur. Lib. 5. cap. 6
Vacations.

Iubere, significat præcipere. Gallicè, commander. Lib. 5. ca. 68
Iussit magister ut abeas aliquò. Iussit ad se redire. Secundo monere. Iube Petrum bono animo esse. Iube fratrem saluere. Iussit me pater bene sperare, id est, hortatus est, ut bene sperem.

Iuba, est id quod galeæ imponitur in star iubarum aut In Raud, leonis, aut draconis, aut equi.

L

Labo, as, are, prima breui, significat repètè cadere: Lib. 5. ca. 59
inde labascere, & labefactare, & labefacere.
Terentius: Omnes dentes labefecit mihi.

Labor, laberis, priore longa, significat non repètè, sed sensim descendere. Aues labuntur, pisces in aqua, anguis, muræna, & quicquid motu lubrico est, labitur. Gal. glisser, ou eschapper en glissant. Labi à labor laberis.
Laborare, à nomine labor.

Lamentari, uide in Flere.

Lib. 5. ca. 14 Lacesso, is, ire, est prouocare, & capitur usitatus in malum, elegantius in bonum. Lacescere bellum dicitur qui prouocat ad bellum. Gallicè, semer dissension, ou la guerre. Sapiens nemini nocet, nisi lacepsitus iniuria. Pro uoco, uide loco suo.

Lib. 4. ca. 99 Laxus, Gallicè, lasche, flexibile, molle. Laxi funes, laxi nerui, laxæ chordæ, laxi loculi.

Ibidem Laxare, Gall. lascher, est remittere.

Ibidem Lassus, Gall. las, tam ad animum, quàm ad corpus refertur. Lassus sum te audiendo.

Lassare, fatigare. Gallicè, lasser. Non potest auarum pecuniarum ratio lassare unquam. Gall. Iamais ung auaricieux ne se lasse de compter argent.

Lib. 4. ca. 79 Latibula, fer. rum sunt: Latebræ, hominum sunt propriè: tamen confunditur sepe differentiæ hæc. Vide ne queratur latebra culpæ, id est, excusatio culpæ. Veritas non amat latebras. Quod barbari dicunt, Veritas nõ querit angulos.

Lib. 4. ca. 44 Lamina, est tabula æris, sed densior, quàm ut crepitet, ut ex stanno, ære, plumbo. Gall. une lame. Bractea, idem: sed tam tenuis, ut crepitet, aut certè tam tenuis, ut crepitare non possit, ut qua nos inauramus libros. Gall. Vne plate d'argent, ou d'or, une fucille d'or.

In Raud. Lasciuus, est sermone, & uita molliculus.

Lib. 6. ca. 12 Lætum, quod aspectu letitiã promit. Gaudens, & in Raud. in animo est: unde uultus letos dicimus, non gaudentes. Transfertur autem ad inanimata, & bruta: lætæ segetes, oues, boues, uites, arbores, & c. pulchræ, & ualentes.

Leges,

Leges, sunt regum institutiones, aut liberi populi Lib. 4. ca. 84
 scita: unde & rogationes uocantur, eò quòd de lege fe=
 renda populus rogari, id est, interrogari soleat. Ius, uide
 loco suo.

Leuare, primò in altum tollere. Gall. leuer. notum Lib. 5. ca. 88
 est. Secundò, est molestiam minuere. Gallicè, soulager.
 Tu calamitatē meam tuo auxilio magna ex parte leuasti.
 Leuamur morbo. Fac sæpe scribendo, meum tui desyde=
 rium leues. Subleuare, est auxilium præstare. Omnes
 te grauant, ego paululum subleuabo. Gall. Chascun t'en
 ueult, mais ie te soulageray ung peu.

Liburnæ, sunt naues longæ non ad impetus facien=
 dos factæ, sed magis ad laceffendum & fugiendum, etiam
 celeriores cæteris. Horatius: Ibis Liburnis inter alta na=
 uium Amice propugnacula.

Linter, est nauicula ex una arbore cauata. In Raud.

Limus, lima, limum, qui aspicit oculis semiclausis.
 Vnde prohibet Quintilianus, oratores oculos habere
 limos.

Libripens, est qui libram tenet, cum quis seruus In eundem
 manumittitur.

Litare, est sacrificijs deos propitios impetrare, hoc In eundem
 est, cum aues addicunt, aut exta bene promittunt: ut frequē
 tius legimus, duces cum sacrificassent, litare nequiuisse.

Lictor, est minister Consulis, proconsulis, præsi=
 dis, prætoris, qui fascem uirgarum alligatum securi præ=
 ferebat. Lib. 1. cap. 48

Licet, idem quod quamuis. Vide de hac cõiunctione Lib. 2. ca. 15
 in E T S I.

Lib.3.cap.6 Litera, in singulari significat elementum, ut a & b: in plurali epistolam tantum: atque in hoc differunt: dicimus unam epistolam, non unam literam, sed unas literas. Item duas epistolas dicimus, non duas literas, sed binas literas: &, ut breuiter dicam, litera exigit numerum distributiuum, epistola cardinalem. Cum autem fit oratio, literas efferimus per numerum pluralem, hoc modo: Accepi binas abs te literas: quarum alteris iam respondeo, alteras nondum perlegi. Per epistolam sic: Accepi duas epistolas: quarum alteri pridem respondi, alteri nunc respondeo.

Lib.3.cap.8 Liberi, pro filio singularem omnino non agnoscit: non tamen dicitur, terni mihi sunt, sed tres liberi: non unos, sed unum in alienam familiam dedi: non alteros, sed alterum Louanium mandaui: non tertios, sed tertium mecum teneo. Propterea quod subintelligatur hic in iteratione **FILIVM**, quod in **LIBERIS** non fit. Liberum tamen pro filio, Quintilianus, Paulus, & Caius posuerunt. Et liberorum nomine continentur & filia.

Lib.4.cap.1 Libertus & Libertinus differunt. Libertinus habet correlatiuum Ingenuum. Libertus Patronum. Cuius libertus? Caesaris, meus: non, cuius libertinus? Libertinus conditionem significat, libertus etiam respectum priuatum. Item libertus, liberta, substantiuum est, libertinus adiectiuum, sicut & ingenuus. Libertabus dicitur: libertinabus non dicitur, sed libertinis. Præterea potest desinere esse libertus, scilicet mortuo patrono: libertinus esse desinere non potest. Libertinus, qui iusta seruitute manumissus

numissus est. Ingenuus, qui ex liberis parentibus natus nunquam fuit seruus.

Licentia, in uerbis semper in malam partem capitur, scilicet pro temeritate loquendi quæ uelit. In factis penè semper in malū accipitur, nonnunquam in bonum. Est autem licentia impunita facultas loquendi, uel agendi quæcunque placent. Terent. Deteriores omnes sumus licentia. Data est mihi facultas abeundi uel potestas, rectius dicitur, quàm licentia.

Libertas. Gal. liberté & franchise de parler. Accipitur in bonam partem, quæ seruituti contraria est. Dic liberè, si quid te mouet. Gal. dis franchement s'il y a quelque chose qui te meut. Quintilianus: Quæ in alijs libertas est, in alijs licentia uocatur.

Licere, seu Licitari, est offerre pretium, Offerre, mettre à pris quelque chose, ut fit in uenditione publica supellectilis: id est, in auctione. Nihil emere cupit, qui rem minoris dimidio pretio licetur. Gal. il ne ueult rien acheter, qui offre moins de la moytie de ce que uault la chose.

Polliceri, est spōte & ultro aliquid promittere: parum disidet à licere. Licetur res quæ uenditur.

Lotium, prima breui, significat urinam. Gallicè, pisat.

Loco fratris te habeo, id est, tanquam fratrem. Voluptatis loco mihi est literarius labor, id est, uoluptuosus. Sororis loco te amo.

Luscus, qui orbus altero est oculo. Gal. qui n'a que un œil. Vnocus, non significat strabum. Gallicè, lousche, ou borgne.

Lib. 1. cap. 3 Ludicrum, substantiuum, est quodcunque opus ioculare. Ludicer, secundæ declinationis iocosus uel ridiculus. Ludicra uerba, ridicula. Gallicè, Parolles de mocquerie.

Ludus, primò est res non seria. Gall. le ieu: quod fit interdum spe lucri: ut ludus dimicantium hasta. Secundo schola. Gall. l'escolle. Ludus literarius. Ludus grammaticorū. Ludus rhetorū. Ludus gladiatorius. Gall. L'escolle des escrimeurs, ou ioueurs d'espée. Ludimagister, qui ludo præst. Gall. Le maistre d'escolle. Lusus, est uoluptatis gratia tantū, non lucri. Lusus pile. Lusus trochi non unquam conceduntur pueris, non ludi.

Lib. 4. ca. 16 Ludere fit uerbis, iocari fit factis. Sed sæpe contrarium inuenitur. Eludere, est ioco euadere. Gallicè, Gabber, ou mocquer. Alludere, est aliud uerbis dicere, aliud significare: ut adolescens, qui senibus in cœmeterio detinere ioci gratia nitentibus ait, Iniquū esse certamen, illos enim ante domos suas esse audentiores: allusit ad sepulchra, quæ senum domus sunt.

Lucus, uide Sylua.

Lib. 4. ca. 60 Luctus non tam dolorem significat, quàm ostentationem doloris. Gallicè, le dueil: qui ueste, habitu, uultuq; proditur. Lugere, ualde flere. Gallicè, porter le dueil. Lugubres uestes, pullæ. Gall. robes de dueil. Fœminæ sæpe lugent uiros mortuos, cum tamen secum oppidò gaudeant.

Lib. 4. ca. 72 Lues, generalius est, quàm pestis, aut pestilentia: est enim lues aliquod genus morbi, quod siue homines, siue sata corrumpit. Pestis autem citò accidit, aut citò abit, quam

quam nos Pestilentiam uocamus. Transfertur tum
 & ad animum, & ad pecudes, & arbores.

Luce, pro die dicimus. Prima luce, id est, dilu- Lib. 4. ca. 80
 culo, non prima die. Ante lucem, non ante diem.
 Gallicè, deuant le iour. Luci studendum est libris uoluen-
 dis: nox somno danda est: ut uestperi pro uestpere. Gallicè,
 au soir: & ruri pro rure.

Lubricus locus, in quo nequeas consistere. Gall. Lib. 4. ca. 10
 glissant. Anguilla, glacies, lubrica dicuntur. Et oculi di-
 cuntur lubrici, eò quòd semper uoluantur. Adolescentiæ
 lubrica, eò quòd facillè in ea labimur. D. Hieronymus:
 Lubricæ ætati omnia etiam tuta timenda sunt.

M

Maturus, primò, Gall. meur. Puella matura conu- Lib. 4. c. 107
 bio. Non es maturus audiendæ philosophiæ. Secundò per-
 fectus. Maturus moribus. maturus ætate, id est, perfectus.

Præmaturus, nondum maturus. Poma que præ-
 matura decerpuntur, minus sapida sunt, & noxia magis.
 Præmatura ætas, id est, immatura. Præmatura postulatio.

Præcox, Præcoquus, & Præpropera, suo
 loco dicta sunt.

Maturare, id est, perficere uel festinare. Verg. Ma- Ibidem
 turate sugã. Gaudeo te cœpisse: sed ut, quantũ potes, ma-
 tures, te etiam, atq; etiam oro. Cur non maturius uenisti?
 Gall. Pourquoy n'es tu uenu plus tost? Maturescere,
 maturum fieri. Gall. meurir. Sine maturescant mâla. Gall.
 Attends que les pommes soyët meures: laisse les meurir.

Malè, pro ualde inuenitur. Qui malè agit, malè Lib. 2. ca. 12
 mulctabitur. Malè mihi timeo, id est, ualde mihi timeo. & li. 3. ca. 82

Similiter peius & pessime. Nullum hominū genus peius odi, quā assentatorū. Male precor tibi, male imprecor tibi, male opto tibi, male cupio tibi. Gallicè, Je te desire du mal. Nemini male impreceris, qui tibi bene optat. Gallicè. Ne souhaites point mal à celuy, qui te desire tout bien. Maledico. Gallicè, mesdire. Male audio. Gallicè, auoir mauuais bruit. Qui maledicit, male audiet. Gallicè, Qui mesdit des autres, on mesdira de luy.

Lib. 4. ca. 95 Marinus, a, um, quod incolit mare, uel quod est in mari. Maritimus, a, um, quod ad mare habitat, uel fit, uel est. Nauis, piscis, rudens, periculum, sonus, marina dicuntur non maritima. Ora maritima, urbes maritimæ, bellum maritimum. Transmarinus, quod trans mare est. Transmaritimum, quod trans marina loca est.

Lib. 5. ca. 68 Mandare, est alicui aliquid agendum uel perferendum committere. Vergilius: Multa patri mandata dabat. Gall. Il donnoit charge de plusieurs choses. Terentius: Huic mandes, si quid rectè curatum uelis.

Lib. 5. ca. 39 Manere, significat futurum esse, & regit accusatiuum. Sontes æterna manent supplicia: pios æterna præmia. Inertes summa manet ignominia: Studiosos immortalis gloria manet. Apud poëtas inuenitur pro expectare. Terentius: Quem hic manes?

Lib. 6. ca. 20 Manipulatum, id est, per manipulos.

Lib. 6. ca. 55 Maiores, sunt quicumque ante nos fuerunt, atque id in nostra ciuitate: ut, pater, auus, proauus, atauus, tritauius, & ceteri antiquiores maiores dicuntur. Posterius, uide loco suo.

Lib. 4. ca. 110 Mango, mangonis, est homo uendens pueros suos, & cæt

Et ceteros uenales homines.

Margarita, siue margaritum, conchylum, eò quòd **Lib. 5. ca. 66**
in conchis nascitur. Vnio, masculini generis, idè quòd
margarita. Gall. une perle.

Mentastrum, est menta syluestris.

Ibidem.

Meus, tuus, suus, mis, tis, sis, semper possessiue, aut **Lib. 2. cap. 2**
actiue accipiuntur: ut, Meus in te amor facit, ut nihil mihi
sit tua consuetudine gratius, id est, amor quo te amo, non
quo amor. Meus codex, non mei.

Mei, tui, sui, nostri, uestri, semper passiuè acci- **Lib. 2. cap. 2**
piuntur: ut, Tui desyderio tabesco. Non potuit mei amor
id abs te impetrare, id est, amor, quo amor abs te, nò quo
amo te. Desiderium tui, quo à me desideraris.

Quòd si possessiuis, meus, tuus, suus, iungendum sit **Lib. 2. cap. 2**
aliud nomen uel participium, id semper in genituo po-
nendum est: ut, tua res nò secus mihi cordi est, quàm mea
ipsius mihi, aut tua ipsius tibi: non, mei ipsius, aut tui
ipsius. Tua solius effecit industria, ut ab his malis emerge-
rim. Gall. La diligence & sollicitation de toy seul a fait,
que ie soye sorti de ces maux. At possunt ne in hunc mo-
dum poni quælibet partes orationis? Sola participia, aut
gerundia participialia, & hæc tria, unius, solius, ipsius.
Sub quibus comprehenduntur, duorum, trium, quatuor,
cuiusque, omnium, & plurium. Vellem nosse, quæ sit cu-
iusque sententia: non, sui cuiusq;. Vestre omnium uolun-
tati parere non possum. Gallicè, Il n'est possible, que ie
satisface au uouloir de tous uous autres. Dicendum est,
imago mei, an mea? Si dicis imaginem quam tu emisti, aut
possides, dices, mea imago. Si imaginem uocas, quæ secū-
dum te

dum te picta seu sculpta est, dices, imago mei. Est uox ambigua, sicut multa alia, timor, amor, desiderium, memoria, &c. Da mihi orationē in qua actio & passio horum pronominum, & dictorum nominum possit simul intelligi: ut, Tui meum desiderium tuæ literæ magna ex parte leuarunt: id est, tui meum desiderium, quo tu à me desideraris: ut, tui meam memoriam nulla delebit obliuio: id est: meam de te memoriam.

Lib. 2. cap. 2 Memetete, geminata, uehementiam significant. Sese idem ualeat quod SE.

Lib. 2. ca. 49 Meo nomine, id est, mea causa. Tuo nomine, Suo nomine, Quo nomine, Qua causa. Hoc solo nomine, idem est quod, ex parte mea. Amicos tuos meo saluta nomine.

Lib. 3. ca. 53 Memini, Gal. Ie me recorde: regit tum genitiuum, tum accusatiuum. Meministi ne eius rei, quam dixi tibi nuper? Senes multa ex tempore meminisse possunt. Fac nostri memineris. Gall. ayes souenance de moy. Secundo, mentionem facere, tantum habet genitiuum. Huius rei nunquam meminit Vergilius, id est, de hac re.

Lib. 3. ca. 93 Memoria, in memoria, memoriter. Gall. par cueur. Complector, repeto, teneo memoria, uel memoriter. Pronuntio, disco, narro memoriter. Pronuntiandum est hodie, memoriter nobis dicendum est, quod heri legit magister. Dic memoriter, complica librum. Gall. Dis par cueur, ferme le liure.

Lib. 4. ca. 24 Messis, est cum ipsa messio, tum seges matura meti.

Lib. 4. ca. 110 Meritorius, a, um, quod questum corpore suo facit,

cit. Gall. chose qui gaigne argent.

Meritoria taberna, ubi mercede quid agitur. Gal. tauerne ou hostellerie, ou chascun est receu pour son argent.

Meritorium diuersorium, quod intrare cuique licet.

Meretrix, puella, quæ præmio prostat.

Merere, est stipendium facere. Gall. estre à la soula de, gaigner loyer.

Sub duce nostro decem annis meruit.

Mereri de aliquo, est aut bene, aut malè alicui fa- Lib. 5. ca. 99
cere. Bene mereri de aliquo, est bene facere: malè mereri, est iniuriam facere. Nil de me neque bene, neq; malè me- ritus est. Demereri, est bene mereri, sed regit accu- satium. Bt si plurima de me bene meritus es, tamen hoc uno beneficio me tibi perpetuò demereberis. At nostri barbari demerita uocāt, mala merita. Gallicè, mes faictz, ou offenses. Emereri, est mereri. Emeriti, qui per- functi sunt officio. Emeritus miles. Emeritus bos. Emeri- tus senex.

Meo iure, mea autoritate, uel merito. Terentius: Lib. 6. cap. 3
Non necesse habeo omnia pro meo iure agere.

Membratim, per singula membra. Gallicè, Piece Lib. 6. ca. 10
par piece. 20

Membrana, est charta pergamena, è pellibus ani- mantum. Gallicè, parchemin.

Migrare, est ad habitandum ire. Gallicè, Se remuer Lib. 5. ca. 95
de lieu en autre, pour habiter. Anima, cum morimur, mi- grat è domo corporis, ad campos Elysios. Emigrare, & demigrare, idem significant ferè. Remigrare, in pristinam domum redire. Commigrare, est uiciniæ
adium

adiungi. S' en aller avec ung autre. Immigrare, est in domum habitandi gratia ire.

Lib.3. cap. 4 Mille, cum substantiuatur, est singularis numeri, & regit genitiuum. Mille nummum mihi debet. Mille hominum, & bis mille, ter mille hominum, uel nummorum. Mille interdum est adiectiuum. Mille homines. Mille modis leti miseros mors una fatigat. Est autem indeclinabile. Milia pluralis numeri est, & substantiuum: non rectè dicitur milia homines, milia pecudes: sed milia hominum, pecudum, &c. Milia passuum, non passus. Neque dicitur bis milia, ter milia: sed tria milia, quatuor, &c.

Lib.3. ca. 52 Mihi, & tibi, & nobis, interdum ponuntur festiuitatis gratia, Hic heluo dormit mihi dies totos, nocte cum noctuis uolat. Hunc sibi suo iugulo gladio. En tibi tuus patronus. Hunc dicendi morem ac colorem & Gallica lingua habet uulgo: ut Gall. Parles moy bien à luy: hîc moy, superfluum est: & similia mille.

Lib.4. ca. 31 Mimus, qui uel extra uel intra scenam obscenas gesticulationes facit. Mimi uocantur tam homines, quam poemata obscenos amores cantantia. Ista scurrilitas nec mimum decet, nedum scolasticum.

Lib.4. ca. 50 Mysterium, est res arcana, sacris tantum uiris cognita. Ministerium, est opera ministrantis, sed capitur pro quocunq; opere. Ministeria in plurali capitur etiam interdum pro ipsis ministris: sicut seruitia pro seruis: & officia pro officium exhibentibus.

Lib.1. cap. 1 Morosus, prima longa, à mos moris. Gallicè, difficile à seruir, qui ne trouue rien bien fait à son gré. Cicero: At sunt morosi, & anxij, & iracundi, & difficiles senes

senes. Moratus bene, Gall. bien moriginé: qui bonis moribus præditus est, pro quo barbari morosus dicunt. Et Malè moratus, qui malis est moribus.

Morigerus, obtemperans. Gall. obeissant. Cupio Lib. 4. c. 104 tibi omnibus in rebus morem gerere. Decet uxores uiris morigeras esse: Il est conuenable aux femmes endurer les meurs de leurs maris & leur obeir.

Mollis homo, significat hominem inconstantem Lib. 4. ca. 115 & lasciuum: nam qui molli cute sunt, ij plerunq; & molli sunt animo, ut pueri & foeminae. Molle etiam laudem sonat: nam quæ materia fuerit molior, eò opus aptius ducitur. Quintil. Illius opera duriora, illius molliora: de signis loquitur. Signa quid sint, uide loco suo.

Morari, pro expectare apud poetas inuenitur, sed Lib. 3. cap. 52 propriè significat detinere. Gall. anuser. Ne me moreris diutius, festinato opus est. Gallicè, ne me tiens point plus long temps: car il est besoing de se haster. Quæ te causa tandiu morata est?

Multò, longè, facile, pro non dubiè, pulcherri- Lib. 1. ca. 16 mè superlatiuis iunguntur: ut, oratorũ longè facundissimus & 18 Cicero. Scholasticorum multò studiosissimus est Ioannes. Gall. Iehan est le trop mieulx estudiant entre les escoliers. Sodalium meorum tu mihi facile charissimus es.

Mulier, significat foeminã non uirginẽ, id est, foemi Lib. 6. ca. 38 nam corruptam. Sed tamen nonnunquam significat etiam uirginem, quæ tamen sit in ea ætate, ut patiatur uirum.

Munus, primò donum. Martialis: Lib. 6. ca. 39 Munera quòd senibus, uiduisq; ingentia mittis. Secundò onus: ut, Munus militiæ. Inde Immunis, est sine onere rei.

Tertiò officium. Amici munus est amicum clam argue-
re, palim laudare. Munera militaria, id est, officia. Mu-
nicipium. Municipalis, qui ex urbibus est, quæ
ciuilia munera accipiunt cum Roma, quas municipia
uocant. Municeps, qui in municipio natus est: uel
municipes conciuues dicimus.

Lib. 6. ca. 20 Municipatim, per singula municipia. Gallicè,
de uille en uille.

Lib. 2. ca. 59 Mutuò, id est, communiter. Gall. l'ung l'autre. Ama-
et li. 3. ca. 74 mus mutuò, id est, et tu amas me, et ego te. mutuus a-
mor, mutua beneuolentia. Inuenitur etiam pro uicissim,
et inuicem. Fac me mutuò diligas, id est, uicissim.

Lib. 4. cap. 8 Murus, urbium est, et urbis similitum, castrorum,
munitionumq;. Mœnia, muri sunt urbis, et ædificia
eius. Paries, domorum. Gall. la paroy.

Lib. 4. ca. 42 Mulus, qui propriè natus est ex asino et equa.
Hinnulus, qui patre equo, matre asina genitus, quæ
quidam burdonem uocant.

Lib. 2. ca. 25 Mutuo, as, are, actiue significat. Gall. Prester, mu-
tuo dare. Mutuor, aris, deponentialiter significat
mutuò accipere. Gall. emprunter. Mutuatus sum à mer-
catore quodam uiginti aureos. Mutua mihi unum duca-
tum, uel mutuò da, utrunque uerbum regit accusatiuum.
Fœnero, uide loco suo.

In Raud. Muriceps pro cato, insuetum uocabulum est.

N

Lib. 5. cap. 2. Nactus sum, id est, reperi uel offendi casu et for-
tuitò. Si quem nactus eris qui eò iturus sit, iube ut salu-
tet parentes meos. Nacti sumus materiam risus, id est,
inueni

inuenimus, uel potius obtulit se nobis materia risus.

Natalia substantiuum. Natalis adiectiuum. Na = Lib. 2. ca. 1
talitius adiectiuum, idem significant. Iuuenalis:

Natali Coruine die mihi charior hæc lux.

Natalis hora, est hora natiuitatis. Natalitius dies. Nata =
les pluralis numeri & substantiuum, significat condi =
tionem sanguinis & familie: ut, Hi qui obscuros ha =
bent natales, uirtute sibi famam parabunt. Illustres nata =
les, maiores.

Ne, multis modis accipi solet. Primò interrogatiuè: Lib. 2. ca. 1
Est ne magister in scholis? Secundò dubitatiuè: ut, Incer = & 17. & li
tus sum, uiuat ne pater, an non. Tertiò prohibitiuè, Ne 3. cap. 28.
feceris hoc; ne abeas uspiam iniussus. Gallicè, ne soys pas
si osé d'aller quelque part, si on ne le te cõmande. Quar =
tò capitur pro V T, & hoc cum uerbis includentibus in
se negationem, qualia sunt uerba prohibendi, & cauendi,
& tinendi: ut, Prohibuit me pater, ne redirem ad te,
id est, prohibuit me redire ad te. Caue, ne cuipiam dicas,
uel caue cuipiam dixeris. Vereor ne magister omnia re =
sciuerit. Gallicè, j'ay crainte que le maistre n'ait scœu le
tout. Quintò, pro V T N O N: ut, Disce studiose, ne ma =
gistro ueniente uapules: id est, ut non uapules. Sextò cum
quidem, ualet ferè quod multò minus. Id uide in Q V I =
D E M. Septimò capitur pro certè affirmatiuè. Teretiùs:
Faciunt nœ intelligendo, ut nihil intelligant. Idem, Ne
ego homo infelix sum, id est, certè. Interrogatiuè, Factu =
rus ne es quod ego, an non?

Nec ne idem est quod an non, ponitur interrogati = Ibidem
uè & dubitatiuè. Dubius sum seriò dicas nec ne. Gall. ie

suis en doute, si tu dis à bon escient, ou non.

Non ne, ergo ne, ita ne, composita à NE, magis sensum extorquent, quam interrogant.

Lib. 2. ca. 18 Nedum, penè est idem quod non solùm, sed non uno modo eis utimur.

Lib. 2. ca. 18 Non modò, & non solùm (quæ idem ualent) & 31. & lib. semper in priore parte orationis ponuntur: ut, Non modò te diligo, uerumetiam fratris loco amo. Non solùm pecuniam, uerumetiam uitam pro te impenderem. Nedum ferè semper in fine ponitur: Ita tamen, ut si oratio sit negatiua, id quod minus est, ponatur in principio, & maius in fine: sin affirmatiua, contrario modo fiet: ut, Non solùm laborem pro te susciperem, uerumetiam mortẽ. Non crederem tibi obulum, nedum uitam meam. Non solùm non crederem tibi uitam, uerùm ne obulum quidem. Est item alia differentia inter nedum & non solùm: Nedum iungit partes inæquales: non solùm, æquales. Vnde & hac causa, non solùm, nonnunquam in orationis fine reperitur. Cicero: Plura ne dicam, tuæ me lacrymæ impediunt, uestreque, ludices, non solùm meæ. Hic non rectè diceretur, nedum meæ. Nedum nusquam ponitur, nisi in oratione negatiua.

Lib. 3. ca. 27 Neutiquam, & nequaquam idem significant.

Lib. 3. ca. 20 Ne dicam, hæc clausula si sequatur substantiuum, adiectiuum ponitur in accusatiuo. Si interijcitur inter substantiuum & adiectiuum, relinquit utrunq; in nominatiuo. Homo imprudēs, ne dicam stultum, nõ stultus: quia homo substantiuum præcedit. Crudelis, ne dicam impius & sceleratus Castor, non sceleratum Castorè: quia substantiuum

stantium Castor sequitur.

In alijs casibus nulla est ambiguitas, quia semper oportet conuenire adiectiuum & substantiuum: ut, Non faceres hæc magistro consciò, ne dicam præsentem: non, præsentem.

Interdum tres negationes non plus ualent quàm Lib. 3. ca. 27
duæ: ut, Nunquàm tibi nec físus sum, nec fidã: nihil aliud est dicere, quàm, tibi nec físus sum, nec fidam unquam. Interdum duæ negationes ualent unam tantum. Caue, ne me prouoces. Caue, includit negatione: & NE, est negatio: nec est aliud dicere, quàm, caue me prouocare. Simile est de metuo, timeo, uereor, prohibeo, impedio, & c. Sed quando in dictionibus est quædam contrarietas, non potest tolli gemina negatio, ut rectè dicitur, Non modò stella, sed ne luna quidem ad solem seruat splendorem suum: uel sic geminata negatione, Non modò nullæ stellæ, sed ne luna quidem splendorem seruat. Sed, Non modò stella non apparent, sed etiam luna ad solem obscuratur: híc non posset tolli una negatio, quia apparere & obscurari sunt contraria, & c.

Nemus, uide Sylua.

Negotium contrarium est otio. Quid tibi istic negotij est? Gall. quel affaire as tu cy endroit? Secundò negotium sæpe inuenitur pro labore seu molestia: Quid negotij? id est, quid operis est?

Necatus, generale nomen: Veneno, ferro necatus. Lib. 6. ca. 26

Nectus, serè non ponitur sine adiectiuo, nec tam si Lib. 5. ca. 88
gnificat mortuum, quàm propemodũ mortuum. Fame nectus, siti nectus, & similia, Gall. presque mort de faim ou

de soif. *Bos est enectus arandò.*

In Raud. *Necessarij, sunt cum quibuscunque nobis aliqua familiaritas & amicitia intercedit. Inde necessitudo. Vir mihi antiqua necessitudine iunctus, id est, amicitia.*

In Raud. *Nænia, est cantus lugubris in funere. Capitur pro ineptia siue cantus, siue sermonis. Horatius. Absint inani funere neniæ.*

Næuus, est macula corporis. Gallicè, une tache du corps, comme une uerrue.

Lib. 2. ca. 19 *Nisi, si in principio orationis ponitur, indicatiuum & lib. 3. cap. desiderat, aliàs etiam subiunctiuum. Nullam tibi iniuriam irrogavi, nisi fortè beneficia in te mea iniuriam uocabis. In medio sic, Vabulabis, nisi caues, uel nisi caueas.*

Lib. 3. ca. 40 *Nihil ad te, id est, parum est ad comparationem tui. Est quidem bella urbs Traiectum, sed nihil ad Coloniã. Gal. le Trect est belle uille, mais ce n'est rien au pris de Cologne. Terentius, Est ne Thais, ut fertur, forma? Sannè, sed nihil ad nostram hanc.*

Lib. 2. cap. 3 *Nostras, uestras, cuias, cuiatis, non solum patriam, nationemq; significant, sed etiam sectam & partes. Cuias es tu? Nostras ne es, an externus? Ibi patriam significat. Cuias es tu? Epicureus ne, an Stoicus? hinc sectam significat.*

Lib. 5. ca. 35 *Nobilis nonnunquam in malam partem accipitur, id est, notabilis. Nobile scortum. Gallicè, une putain renommée.*

Lib. 6. ca. 20 *Nominatim, id est, expresso nomine. Gall. nommément.*

Noxa, primò pœna. Dedere noxæ, est dare seruum ad pœnam potius quàm præstare maleficium, quod admisit. Dedita noxæ mancipia. Secundò damnum. Ouid. Nocte nocent potæ, sine noxa luce bibuntur.

Noualis, ager qui nunc primùm proficissus est, uel qui alternis annis scriitur. Lib. 6. ca. 42.

Nothus Græcum est, significat quocunque modo illegitimum. Gall. bastard.

Nudiustertius, est dies quæ est ultra heri. Nudiustertius, quartus, Heri: non, nudiussecundus. Gallic. hier. Nudiustertius. Gall. auant hier. Nudiusquartus. Gallicè l'autre auant hier. Nec ultra licet progredi. Quamuis Plautus dicat, Nudiusquintus, sextus. De perendie & pridie, uide loco suo. Lib. 2. cap. 33.

Nuper, pridem, iam pridem, de paulo longiore tempore dicuntur, quàm dudum, & iam dudum, scilicet sex mensium, mediij anni, aut longioris, seu breuioris, pro conditione materiæ. Quod pridem tibi scripsi, id ipsum nunc repeto. Iam pridem tua mihi fides cognita est. Vnde PRIDEM gaudet uerbis præteritis, IAM PRIDEM præsentibus. Lib. 2. ca. 34.

Numeralia distributiua, supra centum synco- pantur, præter mille: infra non. Duceni, ducenteni. Trecenteni, trecenteni. Quadringeni, quadringenteni. Quingeni, quingenti. Sexcenteni, sexcenteni. Septingeni, septingenteni. Octingeni, octingenteni. Noningeni, uel nongeni, nongenti. Infra centum, Singuli, bini, terni, quaterni, quini, seni, septeni, octeni, noueni, deni, undeni, duodeni, ternideni, quaternideni, quinideni, semideni, septenideni, Lib. 3. cap. 9. & li. 1. ca. 14.

uel deni quaterni, deni quini, deni seni, deni septeni, deni octoni, deni noueni. Viceni, uiceni singuli, & uiceni bini, & uiceni terni, & c. triceni, quadrageni, quinquageni, sexageni, septuageni, octogeni, non octuageni, nonageni, uel nonageni, centeni. Hæc numeralia non significant simpliciter numerum, sed singulis tantum: ut, Olim bini consules creabantur: id est, singulis annis duo. Pater meus filijs dena pondo legauit. Tamen posset hic dici decem.

Lib. 3. cap. 5 Item hæc rarò in singulari numero inueniuntur.
& li. 1. ca. 14 Poëtæ uerò & sæpenumero singulari utuntur, & pro suis cardinalibus accipiunt frequenter, septena pro septem: bissenæ pro bis sex. Oratores non faciunt, nisi necessitate compulsi. Primò, ut si numeratum careat singulari numero, ut, Binas ad te dedi literas, non duas. Binos scripsit codicillos. Secundò, si aut habeat pluralem, sed diuersi generis, aut si sint diuersæ significationis: ut, ædēs & ædēs, litera & literæ. Trinum non est distributiuum numerale: Nam trinum est, quod complectitur ternarium numerum: ut, trinum nundinum, trina diuinitas.

Ibidem. Nota, his nominibus, utrique, singulis, cuique, unicuique, iungi tam distributiuam quàm numeralia cardinalia. Numeralia aduerbia infra cētum syncopam habent: supra centum non syncopantur: ut uities, pro uiginties: trities, pro triginties: quadrages, pro quadragesimies: quinquages, pro quinquagesimies: sexages, pro sexagesimies: septuages, pro septuagesimies: octogies, non octuages: nonages, non nouages. Supra centum: Centies

ties, ducenties, trecenties, quadringenties, quingenties, sexcenties, septingēties, octingenties, noningenties. Mille, bis mille, ter mille, quater mille, uities mille, trities mille, centies mille.

Regula numerorum.

Infra centum, & supra uiginti semper minor numerus præponitur, & maior sequitur, & hoc cum copula: *Ibidem*
 ut, quartus & octogesimus annus, quinque & uiginti.
 Sed si tollatur E T, maior præcedet, uiginti quinque, sexaginta sex, uiceni terni, uiceni seni: non, seni uiceni: nisi cum E T. Supra centum minor numerus postponitur.
 Centum & nouenos uixit annos. Anni quadringenti & septuaginta, & c. Mille & quadringenti. Infra uiginti, maior numerus præponitur, & minor postponitur: ut, Decem & octo, decem & nouē, & c. aut certè sunt unica nomina, tredecim, duodecim, & c.

Ista autem nomina, duodeuiginti, undetriginta, undecentum, duodecentū, duodequadragesimus, & c. non seruant prædictas regulas, quia sunt nomina composita.

Nota.

Vir malus nulla laceſſitus iniuria, ab amicitia recedit. Vir bonus nulla laceſſitus iniuria, ab amicitia recedet. Hæ orationes propter uim negationis, eisdem uerbis contraria significant. Sed in posteriore oratione, Laurentius non ausit dicere recedit, sed recedet, uel recedat.

Nux, est quicquid habet corticem durum, ut castanea Lib. 4. ca. 28
 nea, amygdalum, auellana, iuglans. Poma, uide loco suo.

Nutriri, est paruulorum, ut crescant. Inde nutrices, Lib. 1. ca. 45

trices, nutricijq; dicuntur, qui aut alunt, aut aluerunt pueros.

Lib. 5. ca. 84 Nutare, est magnæ molis ruinam minantis: ut, quercus annosa nutat. Gall. bransler. Transfertur ad animum dubitantem, quò se potissimum conferat.

Lib. 6. ca. 15 Nuntius in masculino, significat tum id quod nuntiat, tum cum qui nuntiat. In neutro, non inuenitur. 4. Reg. 7. Hæc est dies boni nuntij. Gallicè, ce iour est de bonne nouuelle. Nuntio de matris excessu, nihil fuit acerbius.

Lib. 6. ca. 17 Numen, est potestas seu imperium, deorum duntaxat.

In Raud. Nugæ nugarum, sermones leuium rerum, & nullius ponderis. Gall. gaberics: ut sermones aniles, nugas uocamus.

In Raud. Nunquid, de uno interrogat: An, de pluribus, nonnunquam de duobus. Nunquid, interdum est nomen, non aduerbium: ut, Nunquid uis? Gall. ueulx tu rien?

○

Lib. 2. cap. 13 O, interectio tribus casibus iungitur, nominatiuo, accusatiuo, & uocatiuo: significat autem uehementiam affectus. O hominem perditum. O te infelicem. Si autem affectus non sit tam uehemens, potest relinquiò: ut, Indignum facinus: iniuriam irrogauit: insuper & conuiuium fecit. Si affectus esset uehementior, dicendum esset, O indignum facinus.

Lib. 2. ca. 49 Obiter, id est, specialiter, pro tali causa, uel statim, Quintiliani seculum posuit. Sed re uera significat interim, sicut incidenter.

Obuius

Obuius fio tibi, obuiam me tibi fero, obuius ue= Lib. 3. ca. 77
nio, uel obuiam, obuium me tibi fortuna obtulit: idem si= & lib. 5. ca.
gnificant. Habui illum obuium, uenit mihi obuiam: idem 107.
sunt.

Obseruo, primò idem quod attendere. Gall. guet= Lib. 4. cap. 3
ter uiser. Obserua quò abeat magister. Gallicè. guette ou
ua le maistre. Et capitur frequenter in malam partem.
Obseruamus eum, cui parum fidimus. Secundò significat
uenerari cum quadam admiratione uirtutis: ut, Mihi sta=
tutum est te amare, te colere, te obseruare. A' priore signi
ficato uenit obseruatio, à secundo obseruantia.
Pro mea obseruantia, id est, pro meo amore, uel reueren=
tia. Fratres de obseruantia non dicitur, sed de obserua=
tione.

Obire, id est, exequi. Obeo legationem, obeo prouin Lib. 5. ca. 44
ciam. Ut apud Statium Chiron de Achille:

Olim ferre minas, audita & obire solebat

Imperia: id est, exequi quod imperabā. Obeo mortem,
id est, adeo, uel perago mortem. Cùm dicitur obijt, sub=
intelligitur semper M O R T E M. Sicut defunctus est,
subaudi, uita.

Obruere, opprimere mole. Gall. couurir du tout. Lib. 5. ca. 55
Obrutus undis, id est, submersus. Obrue terra. Gall. ense=
uelis. Transfertur ad animum. Obruis me tuis beneficijs.
Stomachus cibo obruitur, & uino immodico.

Obses, est qui traditur imperio alterius, ea condi= Lib. 6. ca. 22
tione, ut si dator obsidis à fide recedat, recipienti sit ius
in corpus obsidis: ut, Reges ab urbibus in fidem pacis
obseruandæ accipiunt, & dant obsides. Gall. ostaiges.

Obso

In Raud. Obsonium, est cibus additus pani, præcipuè piscis. Gall. uiande.

Obsonare, lautis epulis profundere pecuniã. Gall. acheter uiandes.

In Raud. Obnoxius, non significat obligatus, sed expositus, subiectus: ut, locus obnoxius uento. Gall. lieu exposé à uent. Vrbs obnoxia fluctibus. Gallicè, une uille subiecte aux flots.

Lib. 5. ca. 57 Occupare, propriè est rem in medio positam ante ceteros capere. Matura emptione, ne alius rem occupet. Gall. affin que ung autre ne preuienne. Nos occupatissimus, quum detinemur negotijs, ut alijs non sit locus. Occupare urbem, est ui capere. Præoccupare, uel occupare, est cum præuenimus rem dicere, ne alij nobis obijciãt: ut, Est homo subrusticus, & agrestis, mei similis: sed ille, ne dicerem, præoccupauit. Gall. mais luy, de paour que ie ne le disse, il a anticipé. Vcreor, ne nox occupet.

Lib. 5. ca. 61 Otium, est uacatio à labore: cuius contrarium est negotium. Scribam ad te, ubi primùm aliquid otij nactus ero. Et capitur pro studio literario, unde otium literarium dicimus.

Lib. 1. ca. 21 Odium, interdum sonat molestiam. Gall. haine, uel etiam molestia. Terentius: Nunquã tuo me odio uincas: id est, tua molestia.

Ibidem Odiosus passiuè, significat eum, qui odio habetur, non qui odit, id est, inuisus. Vel odiosus, molestus. Cicero: In infirmo corpore odiosa est omnis offensio. Pueris adhuc odiosæ sunt literæ, id est, molestæ.

Lib. 3. cap. 9 Odor, quod olfactu percipitur. Gal. senteur, & sentement

temēt. Odores pluraliter odoramenta : ut, Odores Arabæi, odores Sabæi.

Officium, id quod facimus, ut debemus pro rerum, Lib. 4. ca. 30
 locorum, personarum exigentia. Officium discipuli est & li. 6. c. 39
 patris loco præceptorem uenerari. id est, debet. Gall. c'est
 l'office d'ung disciple. Vide ut tuo fungaris officio, quan-
 do ego perfunctus sum meo. Gal. regarde à faire ce que tu
 dois, puis que i'ay fait ce que ie deuoie. Secundò officia
 ferè accipiuntur pro beneficijs, siue obsequijs. Id tua
 in me faciunt officia, ut nihil tibi negandum putem. Ter-
 tiò, officium est functio. Gallicè, office, estat, ut Magi-
 stratus. Inde officiales uocamus. Quartò, officium, quod
 quisque debet præstare. Gallicè, l'office ou l'estat d'ung
 chascun. Officium medicinæ. Officium architecti. Offi-
 cium fabri.

Officina, est ubi opera opificum fiūt. Gallicè, l'ou- Lib. 4. ca. 44
 uoir. Officina statuarij, fusoris, flatoris, uitrarij, picto-
 ris, sutoris, cælatoris, excusoris, fabri. Taberna, uide
 loco suo.

Offendo, primò ad iram prouoco. Gal. faire offen- Lib. 5. cap. 2
 se. Inde offensa : ut, Grauis offensa est mentiri. Secundò,
 reperio, uel obuium habeo. Si te uspiam offendero solum,
 dabis mihi poenas. Gal. si ie te trouue seul quelque part, ie
 te puniray.

Oleaster, est olea syluestris. Gal. ung oliuier sauluai
 ge. Olea, frugifera.

Olim tam futurum, quàm præteritū significat. Olim Lib. 3. ca. 35
 literæ in pretio fuerunt. Gallicè, au temps iadis les lettres
 furent en estime. Olim te poenitebit inertie tue. Gal-
 licè,

licè, Tu te repentiras quelque fois d'auoir esté paresseux.

Secundò olim, idem est quod aliquando. Horatius:

- Vt pueris olim dant crustula blandi

Doctores, elementa uelint ut discere prima.

In Raud. Iam olim, uel olim iam. Gall. depuis long temps en ça. Olim autem præteritum aut futurum poscit: Iam
Lib. 4. ca. 76 olim præsens. De olim exempla habita sunt. De iam olim exempla, Iam olim mihi summa necessitudine iunctus es, id est, ex multo tempore, & adhuc. Iam olim barbaris odio sunt literæ, id est, diu fuerunt, & adhuc sunt.

Omnimodè & diuersimodè, nō sunt Latina.

Omnifariam & multifariam Latinè dicitur.

Opera, operæ, significat ipsam actionè, & laborem.

Opus, operis, significat ipsum, quod agitur: ut, Fa-
ber cudendo galeam, impendit operam, id est, actionè cu-
dendi. Opus autem dicitur ipsa galea, quæ cuditur.
Opus manuum mearum, dicitur liber à me scriptus. Itaq;
opus est fructus operæ. Operæ dicuntur ipsi, qui de-
bent aut præstant operã. Horatius: Accedes opera agro
noua Sabino. Id est, nouus fossor. Operæ pretium ab ope-
ra dicitur, significat utile, ad rem pertinens. Gall. proufit
du labeur.

Lib. 1. ca. 21 Operosus, multæ operæ. Operosa structura, id est,
multi operis. Gall. massonnerie de grand labeur. Ope-
rose, id est, laboriosè.

Opitulari, id est, auxiliari, dicitur ab opem fero,
quod habet tuli in præterito.

Lib. 3. ca. 86 Opinio nunc actiue, nunc passiuè significat, sicut
omnia uerbalia in io: præter hæc, suspicio, obliuio, offen-
sio, quæ

sio, quæ serè passiue significant. Dabo operam, ne unquam tua te de me fallat opinio, hîc actiue. Homo magnæ opinionis, hîc passiue capitur. Venit mihi Petrus in suspicionem furti, id est, suspicor furtum de eo. Videor mihi post tanta in te merita in obliuionem uenisse. Obliuio tua, quæ obliuisceris. Obliuio tui, quæ alius tui non meminit.

Oppidum, dicitur omnis ciuitas, præter Romam, Lib. 4. ca. 20 quæ prima urbs uocari cœpta, fecit ut cætera oppida, urbes uocarentur.

Opifex, qui exercet artē manuariam. Gall. ouurier. Lib. 5. ca. 44

Opificium, exercitium artis, artificium. Gallicè, ouvrage.

Oppetere, aut accusatiuum habet expressum, aut subauditum, & significat mori. Ajax maluit millies mortem oppetere, quàm semel mulieribus inseruisse. Innumeri in hac pugna oppetièrè milites : id est, perierunt. Gallicè, il est mort de gens de guerre sans nombre en ceste bataille.

Oriundus, iungitur primò ablatiuo cum præpositione à uel ab. Oriundus à Gauda, à Roma. Nos Hollandi à Troianis sumus oriundi, id est, originem ducimus à Troianis. Secundò ablatiuo sine præpositione. Oriundum Alba sacerdotium. Tertio aduerbijs : ut, Inde ego sum oriundus, unde tu. Ortus, genitiuum, habet. Ortus Gaudæ, id est natus illic.

Ordo, suo quicque loco disponit. Gall. renc, ordre, Lib. 4. ca. 14 ut in acie, in supplicationibus. Series. Gallicè, suite, est rerum quædam continuata progressio. Inter annos series

ries est uerius quàm ordo. Equestris ordo dicitur, non series.

In Raud. Orchestra, est locus ubi saltabatur publicè, & similia fiebant, circumsedentibus nobiles, & plebe circumstante. Interdum usurpatur pro confessu honoratiorum.

Lib. 4. ca. 48 Orator, uide in Rhetor.

Lib. 4. c. 106 Orbus, a, um, qui priuatus est re admodùm chara: ut parens suis liberis orbus est. Inde orbitas. Secundò, orbus, a, um, pro orphano nonnunquam accipitur, & orbitas pro orphanitas. Filius dicitur orbus amisso parente. Orbum pro uacuum dixit Horatius: Forumq; litibus orbum.

Lib. 5. ca. 29 Orare, est rogare. Exorare, rogando impetrare. Sine, hac una in re te exorem. Nota sunt hæc.

P

Lib. 5. ca. 73 Pacificatus sum, id est, pacem feci. Pacatus sum, id est, in pace sum, uel recessi ab armis. Placatus sum, deposui offensionem. Gall. ie suis appaisé.

Lib. 5. ca. 74 Parem esse, id est, sufficere. Non sum par tanto oneri. Quintilianus: Aspicio par laboribus corpus. Impar dolori animus.

In Raud. Pariformiter, non inuenitur, sed pariter, siue similiter, siue itidem.

In Raud. Pancratiastes, est qui ad omne genus certaminis ualet.

In Raud. Papula, Gall. quelque bourion en la face. Est pustula similis neuo.

In Raud. Pabulari, est pabula carpere manibus, aut falce, in pastio

pastionem iumentorum.

Parentare, est manibus defuncti, uel potius occisi Lib. 4. ca. 23
satisfacere: & producit primam. Inde Parentalia, hono-
res funerales.

Paria facere, est quod alibi omissum est, aliunde Lib. 5. ca. 47
compensare: ut, ille qui cōfitebatur se hominem necasse:
rursum autem generasse hominem, paria facit. Item quan-
do natura pusillos corpore, magnos animo creat è cōtra-
rio, paria facit. Gall. elle recompense. Ingenio pollēs cum
robusto, paria facit: Id est, æquat robustum.

Pasim, id est, sparsim. Huius rei exemplum in ue- Lib. 6. ca. 19
terum scriptis pasim reperies. Armenta pasim pa-
scunt.

Vergilius:

Strata iacent pasim sua quæque sub arbore poma.

Pannosus, qui crasso, ac uili panno opertus est: ut Lib. 1. ca. 22
pauperes pannosos dicimus.

Parumper, & paulisper, id est, paruo tempore. Lib. 2. ca. 48
Imperiti accipiunt pro paululum & parum, sed falsò:
sunt enim aduerbia temporis. Paulisper gaudere potest,
qui tamen multum gaudeat. Parum interdum sonat non
satis. Quod tibi parum est, mihi minimum est.

Parentthesis, est interiectio orationis in sermone, Lib. 3. ca. 22
qua remota, sermo manet integer. Ea cum semper ue- & 84
nusta est, tum plurimum uenustatis habet, quum sit per
Q V I, aut I S, aut per V T. Si modò culpam tuam fas-
sus esses, pater (qua indulgentia est) omnia tibi ignouis-
set. Gallicè, si tu eusses confesse ta faulte, ton pere (ueu la
grande facilité qu'il ha) le t'eust pardonné. Id flagitij si
presens uidisset parens (eius scueritatis est) te membra-

h time

tim discerpississet. Si hanc noxam Petro imponere pergis, ille (ut impudentissimus est) in te eam retorquebit.

Lib. 4. ca. 20 Patronus, qui accusatum defendit, uel quemcunque alium afflictum. Nisi tu mihi patronus adsis, nulla emergendi spes est. Patrocinari, id est, protegere quemcunque. Patrocinium, id est, tutela. Aduocatus, quicumque paratus uenit alium defendere, etiam si nihil agat.

Lib. 4. ca. 51 Parasitus, qui sicut les loppins: id est, qui omnia facit dicit uel ad uoluntatem alterius, uentris gratia: qualis ille Terentianus Gnatho.

Lib. 4. ca. 53 Pastio, non tam significat actum pascendi, quam ipsum cibum, sed proprie glandes, poma, hordeum, legumina. Gal. Glands, pommes pourries, orge. & est pecudum. Pabulum, id ipsum significat, sed est aliorum quoque brutorum: estque proprie cibus herbaceus, foenicus, paleaceus, stramentitius potius quam seminum.

Pastus, est hominum. Literarum consuetudo gratissimus animorum pastus est.

Lib. 4. ca. 53 Pasco, actiue. Gallicè, garder les bestes. Pasce oues meas. Sed pasco neutrale, esse in pascuis. Gallicè, paistre. Vergilius: Pascentes seruabit Tityrus hœdos. Ouidius: Mille greges illi, totidemque armata per herbas Pascebant. Inde uenit Pascua. Gal. pasturages. Pascor, deponentale, uorare, comedere. Et uult accusatiuum: Pascitur herbas grex. Itidem depascor.

Lib. 3. ca. 58 Petere, primo poscere. Gall. prier, demander, faire requeste. Maiorem in modum abs te peto. Petere consulatum,

fulatum, petere dignitates, est ambire. Gallicè, briguer, pourchasser. Secundò accipitur in malum. Ovidius:

Summa petit liuor.

Petijt me lapide. Gall. il m'a tiré une pierre. Petijt me iaculo. Gall. il m'a tiré un trait.

Malo me Galatea petit lasciuu puella.

Appetere, est qualitercunque & qualiacunq; petere, etiam turpia & incommoda. Expetere, est appetere, tantum petenda, id est, honesta. Voluptatem appetimus, nemo expetit. Confunduntur interdum, ut Horatius: Amore qui me præter omnes expetit. & Expetiuit uos Satanas.

Peruigil, qui nunquam dormit, nec noctu, nec interdiu. Vigilare, est ad tempus, non semper. Pernox, est qui noctem ducit insomnem. Inde pernoctare.

Perlegere. Gal. parlire, usque ad finem legerem, uel totum, uel partem. Lib. 4. ca. 30

Perferre literas, ad eum cui missæ sunt, ferre. Gal. porter usque ou elles s'adressent. Ferre, portare. Gall. porter. Multi ferunt, qui non perferunt.

Peragere reum, est usque ad illius damnationem agere, id est, accusare iuridicè. Lib. 5. ca. 30

Perorare, est finem orationis dicere. Peroratio, est finis, & conclusio orationis. Lib. 5. ca. 30

Persuadere, est facere, ut quis credat. Gallicè, faire croire, Suasi illi multis argumētis, sed nõ persuasi. Sua-deo, id est, consulo ut facias. Dissuadeo, id est, consulo ne facias. Hic suasi, ille dissuasi, neuter persuasi: quia

suis en doute, si tu dis à bon escient, ou non.

Non ne, ergo ne, ita ne, composita à NE, magis sensum extorquent, quàm interrogant.

Lib. 2. ca. 18 Nedum, penè est idem quod non solùm, sed non uno modo eis utimur.

Lib. 2. ca. 18 Non modò, & non solùm (quæ idem ualent) & 31. & lib. semper in priore parte orationis ponuntur: ut, Non modò te diligo, uerum etiam fratris loco amo. Non solùm pecuniam, uerum etiam uitam pro te impenderem. Nedum ferè semper in fine ponitur: Ita tamen, ut si oratio sit negatiua, id quod minus est, ponatur in principio, & maius in fine: sin affirmatiua, contrario modo fiet: ut, Non solùm laborem pro te susciperem, uerum etiam mortè. Non crederem tibi obulum, nedum uitam meam. Non solùm non crederem tibi uitam, uerùm ne obulum quidem. Est item alia differentia inter nedum & non solùm: Nedum iungit partes inæquales: non solùm, æquales. Vnde & hac causa, non solùm, nonnunquam in orationis fine reperitur. Cicero: Plura ne dicam, tuæ me lacrymæ impediunt, uestræq; iudices, non solùm meæ. Hic non rectè diceretur, nedum meæ. Nedum nusquam ponitur, nisi in oratione negatiua.

Lib. 3. ca. 27 Neutiquam, & nequaquam idem significant.

Lib. 3. ca. 20 Ne dicam, hæc clausula si sequatur substantiuum, adiectiuum ponitur in accusatiuo. Si interijcitur inter substantiuum & adiectiuum, relinquit utrunq; in nominatiuo. Homo imprudēs, ne dicam stultum, nõ stultus: quia homo substantiuum præcedit. Crudelis, ne dicam impius & sceleratus Castor, non sceleratum Castorè: quia sub-

stantiuum

stantium Castor sequitur.

In alijs casibus nulla est ambiguitas, quia semper oportet conuenire adiectiuum & substantiuum: ut, Non faceres hæc magistro conscio, ne dicam præsentem: non, præsentem.

Interdum tres negationes non plus ualent quàm Lib. 3. ca. 27
duæ: ut, Nunquàm tibi nec fîsus sum, nec fidâ: nihil aliud est dicere, quàm, tibi nec fîsus sum, nec fidam unquam. Interdum duæ negationes ualent unam tantum. Caue, ne me prouoces. Caue, includit negatione: & NE, est negatio: nec est aliud dicere, quàm, caue me prouocare. Simile est de metuo, timeo, uereor, prohibeo, impedio, &c. Sed quando in dictionibus est quædam contrarietas, non potest tolli gemina negatio, ut rectè dicitur, Non modò stellæ, sed ne luna quidem ad solem seruat splendorem suum: uel sic geminata negatione, Non modò nullæ stellæ, sed ne luna quidem splendorem seruat. Sed, Non modò stellæ non apparent, sed etiam luna ad solem obscuratur: hîc non posset tolli una negatio, quia apparere & obscurari sunt contraria, &c.

Nemus, uide Sylua.

Negotium contrarium est otio. Quid tibi istic negotij est? Gall. quel affaire as tu cy endroit? Secundò negotium sæpe inuenitur pro labore seu molestia: Quid negotij? id est, quid operis est?

Necatus, generale nomen: Veneno, ferro necatus. Lib. 6. ca. 20

Nectus, serè non ponitur sine adiectiuo, nec tam si Lib. 5. ca. 8
gnificat mortuum, quàm propemodù mortuum. Fame nectus, siti nectus, & similia, Gall. presque mort de faim ou

de soif. Bos est cnectus arando.

In Raud. Necessarij, sunt cum quibuscunque nobis aliqua familiaritas & amicitia intercedit. Inde necessitudo. Vir mihi antiqua necessitudine iunctus, id est, amicitia.

In Raud. Nænia, est cantus lugubris in funere. Capitur pro ineptia siue cantus, siue sermonis. Horatius. Absint inani funere naniæ.

Næuus, est macula corporis. Gallicè, une tache du corps, comme une uerrue.

Lib. 2. ca. 19 Nisi, si in principio orationis ponitur, indicatiuum
 & **lib. 3. cap. 29. & 54.** desiderat, aliàs etiam subiunctiuum. Nullam tibi iniuriam irrogavi, nisi fortè beneficia in te mea iniuriam uocabis. In medio sic, Vabulabis, nisi caues, uel nisi caueas.

Lib. 3. ca. 40 Nihil ad te, id est, parum est ad comparisonem tui. Est quidem bella urbs Traiectum, sed nihil ad Coloniã. Gal. le Trect est belle uille, mais ce n'est rien au pris de Cologne. Terentius, Est'ne Thais, ut fertur, forma? Sane, sed nihil ad nostram hanc.

Lib. 2. cap. 3 Nostras, uestras, cuias, cuiatis, non solum patriam, nationemq; significant, sed etiam sectam & partes. Cuias es tu? Nostras'ne es, an externus? Ibi patriam significat. Cuias es tu? Epicureus'ne, an Stoicus? hinc sectam significat.

Lib. 5. ca. 35 Nobilis nonnunquam in malam partem accipitur, id est, notabilis. Nobile scortum. Gallicè, une putain renommée.

Lib. 5. ca. 20 Nominatim, id est, expresso nomine. Gall. nommément.

Noxa, primò pœna. Dedere noxæ, est dare seruum ad pœnam potius quàm præstare maleficium, quod admisit. Dedita noxæ mancipia. Secundò damnum. Ouid. Nocte nocent potæ, sine noxâ luce bibuntur.

Noualis, ager qui nunc primùm proficissus est, uel qui alternis annis feritur. Lib. 6. ca. 42.

Nothus Græcum est, significat quocunque modo illegitimum. Gall. bastard.

Nudius tertius, est dies quæ est ultra heri. Nudius quartus, Heri: non, nudius secundus. Gallic. hier. Nudius tertius. Gall. auant hier. Nudius quartus. Gallicè l'autre auant hier. Nec ultrà licet progredi. Quamuis Plautus dicat, Nudius quintus, sextus. De perendie & pridie, uide loco suo.

Nuper, pridem, iam pridem, de paulo longiore tempore dicuntur, quàm dudum, & iam dudum, scilicet sex mensium, mediij anni, aut longioris, seu breuioris, pro conditione materiæ. Quod pridem tibi scripsi, id ipsum nunc repeto. Iam pridem tua mihi fides cognita est. Vnde PRIDEM gaudet uerbis præteritis, IAM PRIDEM præsentibus. Lib. 2. ca. 34.

Numeralia distributiua, supra centum synco pantur, præter mille: infra non. Duceni, ducenteni. Trecenteni, trecenteni. Quadringenti, quadringenteni. Quingenti, quingenti. Sexcenteni, sexcenteni. Septingenti, septingenteni. Octingenti, octingenteni. Noningenti, uel nongenti, nongenti. Infra centum, Singuli, bini, terni, quaterni, quinque, septeni, octeni, noueni, deni, undeni, duodeni, ternideni, quaternideni, quinideni, semideni, septenideni, Lib. 3. cap. 1. & li. 1. ca. 14.

uel deni quaterni, deni quini, deni seni, deni septeni, deni octoni, deni noueni. Viceni, uiceni singuli, & uiceni bini, & uiceni terni, & c. triceni, quadrageni, quinquageni, sexageni, septuageni, octogeni, non octuageni, nonageni, uel nonageni, centeni. Hæc numeralia non significant simpliciter numerum, sed singulis tantum: ut, Olim bini consules creabantur: id est, singulis annis duo. Pater meus filijs dena pondo legauit. Tamen posset hic dici decem.

Lib. 3. cap. 5 Item hæc rarò in singulari numero inueniuntur.

& li. 1. ca. 14 Poëta uerò & sæpenumero singulari utuntur, & pro suis cardinalibus accipiunt frequenter, septena pro septem: bissena pro bis sex. Oratores non faciunt, nisi necessitate compulsi. Primò, ut si numeratum careat singulari numero, ut, Binas ad te dedi literas, non duas. Binos scripsit codicillos. Secundò, si aut habeat pluralem, sed diuersi generis, aut si sint diuersæ significationis: ut, ædēs & ædēs, litera & literæ. Trinum non est distributum numerale: Nam trinum est, quod complectitur ternarium numerum: ut, trinum nundinum, trina diuinitas.

Ibidem. Nota, his nominibus, utrique, singulis, cuique, unicuique, iungi tam distributina quàm numeralia cardinalia. Numeralia aduerbia infra cētum syncopam habent: supra centum non syncopantur: ut uities, pro uiginties: trities, pro triginties: quadrages, pro quadraginties: quinquages, pro quinquaginties: sexages, pro sexaginties: septuages, pro septuaginties: octogies, non octuages: nonages, non nouages. Supra centum: Centies

ties, ducenties, trecenties, quadringentis, quingentis, sexcentis, septingentis, octingentis, noningentis. Mil-
le, bis mille, ter mille, quater mille, uities mille, trities mil-
le, centies mille.

Regula numerorum.

Infra centum, & supra uiginti semper minor nume- Ibidem
rus præponitur, & maior sequitur, & hoc cum copula:
ut, quartus & octogesimus annus, quinque & uiginti.
Sed si tollatur ϵ τ , maior præcedet, uiginti quinque, se-
xaginta sex, uiceni terni, uiceni seni : non, seni uiceni : nisi
cum ϵ τ . Supra centum minor numerus postponitur.
Centum & nouenos uixit annos. Anni quadringenti &
septuaginta, & c. Mille & quadringenti. Infra uiginti,
maior numerus præponitur, & minor postponitur : ut,
Decem & octo, decem & nouē, & c. aut certè sunt uni-
ca nomina, tredecim, duodecim, & c.

Ista autem nomina, duodeuiginti, undetriginta, undecentum, duodecentū, duodequadragesimus, & c. non ser-
uant prædictas regulas, quia sunt nomina composita.

Nota.

Vir malus nulla laceßitus iniuria, ab amicitia recedit.
Vir bonus nulla laceßitus iniuria, ab amicitia recedit.
Hæ orationes propter uim negationis, eisdem uerbis con-
traria significant. Sed in posteriore oratione, Laurentius
non ausit dicere recedit, sed recedet, uel recedat.

Nux, est quicquid habet corticem durum, ut casta- Lib. 4. ca. 28
nea, amygdalum, auellana, iuglans. Poma, uide loco
suo.

Nutriri, est paruulorum, ut crescant. Inde nu- Lib. 1. ca. 48

trices, nutricijq; dicuntur, qui aut alunt, aut aluerunt pueros.

Lib. 5. ca. 84 Nutare, est magnæ molis ruïnã minantis: ut, quæcus annosa nutat. Gall, bransler. Transfertur ad animum dubitantem, quò se potissimum confrat.

Lib. 6. ca. 15 Nuntius in masculino, significat tum id quod nuntiatur, tum cum qui nuntiat. In neutro, non inuenitur. 4. Reg. 7. Hæc est dies boni nuntij. Gallicè, ce iour est de bonne nouuelle. Nuntio de matris excessu, nihil fuit acerbius.

Lib. 6. ca. 27 Numen, est potestas seu imperium, deorum duntaxat.

In Raud. Nugæ nugarum, sermones leuium rerum, & nullius ponderis. Gall. gaberies: ut sermones aniles, nugæ uocamus.

In Raud. Nunquid, de uno interrogat: An, de pluribus, nonnunquam de duobus. Nunquid, interdum est nomen, non aduerbium: ut, Nunquid uis? Gall. ueulx tu rien?

O

Lib. 2. cap. 13 O, interectio tribus casibus iungitur, nominatiuo, accusatiuo, & uocatiuo: significat autem uehementiam affectus. O hominem perditum. O te infelicem. Si autem affectus non sit tam uehemens, potest relinqui ò: ut, Indignum facinus: iniuriam irrogauit: insuper & conuictium fecit. Si affectus esset uehementior, dicendum esset, O indignum facinus.

Lib. 2. ca. 49 Obiter, id est, specialiter, pro tali causa, uel statim, Quintiliani seculum posuit. Sed re uera significat interrim, siue incidenter.

Obuius

Obuius fio tibi, obuiam me tibi fero, obuius ue= Lib. 3. ca. 77
 nio, uel obuiam, obuium me tibi fortuna obtulit: idem si= & lib. 5. ca.
 guificant. Habui illum obuium, uenit mihi obuiam: idem 107.
 sunt.

Obseruo, primò idem quod attendere. Gall. guet= Lib. 4. cap. 3
 ter, uiser. Obserua quò abeat magister. Gallicè, guette ou
 ua le maistre. Et capitur frequenter in malam partem.
 Obseruamus eum, cui parum fidimus. Secundò significat
 uenerari cum quadam admiratione uirtutis: ut, Mihi sta=
 tutum est te amare, te colere, te obseruare. A priore signi=
 ficato uenit obseruatio, à secundo obseruantia.
 Pro mea obseruantia, id est, pro meo amore, uel reueren=
 tia. Fratres de obseruantia non dicitur, sed de obserua=
 tione.

Obire, id est, exequi. Obeo legationem, obeo prouin Lib. 5. ca. 44
 ciam. Ut apud Statium Chiron de Achille:

Olim ferre minas, audita & obire solebat

Imperia: id est, exequi quod imperabā. Obeo mortem,
 id est, adeo, uel perago mortem. Cùm dicitur obijt, sub=
 intelligitur semper M O R T E M. Sicut defunctus est,
 subaudi, uita.

Obruere, opprimere mole. Gall. couurir du tout. Lib. 5. ca. 55
 Obrutus undis, id est, submersus. Obrue terra. Gall. ense=
 uelis. Transfertur ad animum. Obruis me tuis beneficijs.
 Stomachus cibo obruitur, & uino immodico.

Obses, est qui traditur imperio alterius, ea condi= Lib. 6. ca. 22
 tione, ut si dator obsidis à fide recedat, recipienti sit ius
 in corpus obsidis: ut, Reges ab urbibus in fidem pacis
 obseruandæ accipiunt, & dant obsides. Gall. ostaiges.

Obso

tement. Odores pluraliter odoramenta : ut, Odores Arabæi, odores Sabæi.

Officium, id quod facimus, ut debemus pro rerum, Lib. 4. ca. 30
 locorum, personarum exigentia. Officium discipuli est & li. 6. c. 39
 patris loco præceptorem uenerari: id est, debet. Gall. c'est
 l'office d'ung disciple. Vide ut tuo fungaris officio, quan-
 do ego perfunctus sum meo. Gal. regarde à faire ce que tu
 dois, puis que l'ay fait ce que ie deuoie. Secundò officia
 ferè accipiuntur pro beneficijs, siue obsequijs. Id tua
 in me faciunt officia, ut nihil tibi negandum putem. Ter-
 tiò, officium est functio. Gallicè, office, estat, ut Magi-
 stratus. Inde officiales uocamus. Quartò, officium, quod
 quisque debet præstare. Gallicè, l'office ou l'estat d'ung
 chascun. Officium medicinæ. Officium architecti. Offi-
 cium fabri.

Officina, est ubi opera opificum fiunt. Gallicè, l'ou- Lib. 4. ca. 44
 uoir. Officina statuarij, fusoris, flatoris, uictrarij, picto-
 ris, sutoris, cælatoris, excusoris, fabri. Taberna, uide
 loco suo.

Offendo, primò ad iram prouoco. Gal. faire offen- Lib. 5. cap. 2
 se. Inde offensa : ut, Grauis offensa est mentiri. Secundò,
 reperio, uel obuium habeo. Si te uspiam offendero solum,
 dabis mihi poenas. Gal. si ie te trouue seul quelque part, ie
 te puniray.

Oleaster, est olea syluestris. Gal. ung oliuier sauluai
 ge. Olea, frugifera.

Olim tam futurum, quàm præteritū significat. Olim Lib. 3. ca. 35
 literæ in pretio fuerunt. Gallicè, au temps iadis les lettres
 furent en estime. Olim te poenitebit inertie tue. Gal-
 licè,

licè, Tu te repentiras quelque fois d'auoir esté paresseux.
 Secundò olim, idem est quod aliquando. Horatius:

- Ut pueris olim dant crustula blandi

Doctores, elementa uelint ut discere prima.

In Raud. Iam olim, uel olim iam. Gall. depuis long temps
 en ça. Olim autem præteritum aut futurum postcit: Iam

Lib. 4. ca. 76 olim præsens. De olim exempla habita sunt. De iam olim
 exempla, Iam olim mihi summa necessitudine iunctus es,
 id est, ex multo tempore, & adhuc. Iam olim barbaris
 odio sunt literæ, id est, diu fuerunt, & adhuc sunt.

Omnimodè & diuersimodè, nō sunt Latina.

Omnifariam & multifariam Latinè dicitur.

Opera, operæ, significat ipsam actionè, & laborem.

Opus, operis, significat ipsum, quod agitur: ut, Fa-
 ber cudendo galeam, impendit operam, id est, actionè cu-
 dendi. Opus autem dicitur ipsa galea, quæ cuditur.

Opus manuum mearum, dicitur liber à me scriptus. Itaq;
 opus est fructus operæ. Operæ dicuntur ipsi, qui de-
 bent aut præstant operã. Horatius: Accedes opera agro
 noua Sabino. Id est, nouus fossor. Operæ pretium ab ope-
 ra dicitur, significat utile, ad rem pertinens. Gall. proufit
 du labour.

Lib. 1. ca. 21 Operosus, multæ operæ. Operosa structura, id est,
 multi operis. Gall. massonnerie de grand labour. Ope-
 rose, id est, laboriose.

Opitulari, id est, auxiliari, dicitur ab opem fero,
 quod habet tuli in præterito.

Lib. 3. ca. 86 Opinio nunc actiue, nunc passiuè significat, sicut
 omnia uerbalia in io: præter hæc, suspicio, obliuio, offèn-
 sio, quæ

sio, quæ serè passiue significant. Dabo operam, ne unquam tua te de me fallat opinio, hîc actiue. Homo magnæ opinionis, hîc passiue capitur. Venit mihi Petrus in suspicionem furti, id est, suspicor furtum de eo. Videor mihi post tanta in te merita in obliuionem uenisse. Obliuio tua, qua obliuisceris. Obliuio tui, qua alius tui non meminit.

Oppidum, dicitur omnis ciuitas, præter Romam, Lib. 4. ca. 20 quæ prima urbs uocari cœpta, fecit ut cætera oppida, urbes uocarentur.

Opifex, qui exercet artē manuariam. Gall. ouurier. Lib. 5. ca. 44

Opificium, exercitium artis, artificium. Gallicè, ourage.

Oppetere, aut accusatiuum habet expressum, aut subauditum, & significat mori. Ajax maluit millies mortem oppetere, quàm semel mulieribus inseruisse. Innumeri in hac pugna oppetièrunt milites: id est, perierunt. Gallicè, il est mort de gens de guerre sans nombre en ceste bataille.

Oriundus, iungitur primò ablatiuo cum præpositione à uel ab. Oriundus à Gauda, à Roma. Nos Hollandi à Troianis sumus oriundi, id est, originem ducimus à Troianis. Secundò ablatiuo sine præpositione. Oriundum Alba sacerdotium. Tertiò aduerbijs: ut, Inde ego sum oriundus, unde tu. Ortus, genitiuum, habet. Ortus Gaudæ, id est natus illic.

Ordo, suo quicque loco disponit. Gall. renc, ordre, Lib. 4. ca. 14 ut in acie, in supplicationibus. Series. Gallicè, suite, est rerum quædam continuata progressio. Inter annos series

ries est uerius quàm ordo. Equestris ordo dicitur, non series.

In Raud. Orchestra, est locus ubi saltabatur publicè, & similia fiebant, circumsedentibus nobiles, & plebe circumstante. Interdum usurpatur pro confessu honoratiorum.

Lib. 4. ca. 48 Orator, uide in Rhetor.

Lib. 4. c. 106 Orbus, a, um, qui priuatus est re admodum chara: ut parens suis liberis orbus est. Inde orbitas. Secundò, orbus, a, um, pro orphano nonnunquam accipitur, & orbitas pro orphanitas. Filius dicitur orbus amisso parente. Orbum pro uacuum dixit Horatius: Forumq; litibus orbum.

Lib. 5. ca. 29 Orare, est rogare. Exorare, rogando impetrare. Sine, hac una in re te exorem. Nota sunt hæc.

P

Lib. 5. ca. 73 Pacificatus sum, id est, pacem feci. Pacatus sum, id est, in pace sum, uel recessi ab armis. Placatus sum, deposui offensionem. Gall. ie suis appaisé.

Lib. 5. ca. 74 Parem esse, id est, sufficere. Non sum par tanto oneri. Quintilianus: Aspicio par laboribus corpus. Impar dolori animus.

In Raud. Pariformiter, non inuenitur, sed pariter, siue similiter, siue itidem.

In Raud. Pancratiastes, est qui ad omne genus certaminis ualet.

In Raud. Papula, Gall. quelque bourion en la face. Est pustula similis neuo.

In Raud. Pabulari, est pabula carpere manibus, aut falce, in
pastio

passionem iumentorum.

Parentare, est manibus defuncti, uel potius occisi Lib. 4. ca. 23
satisfacere: & producit primam. Inde Parentalia, hono-
res funerales.

Paria facere, est quod alibi omiffum est, aliunde Lib. 5. ca. 47
compensare: ut, Ille qui cōfitebatur se hominem necasse:
rursum autem generasse hominem, paria facit. Item quan-
do natura pusillos corpore, magnos animo creat è cōtra-
rio, paria facit. Gall. elle recompense. Ingenio pollēs cum
robusto, paria facit: Id est, æquat robustum.

Passim, id est, sparsim. Huius rei exemplum in ue- Lib. 5. ca. 19
terum scriptis passim reperies. Armenta passim pa-
scunt. Vergilius:

Strata iacent passim sua quæque sub arbore poma.

Pannosus, qui crasso, ac uili panno opertus est: ut Lib. 1. ca. 21
pauperes pannosos dicimus.

Parumper, & paulisper, id est, paruo tempore. Lib. 2. ca. 48
Imperiti accipiunt pro paululum & parum, sed falsò:
sunt enim aduerbia temporis. Paulisper gaudere potest,
qui tamen multum gaudeat. Parum interdum sonat non
satis. Quod tibi parum est, mihi minimum est.

Parentthesis, est interiectio orationis in sermone, Lib. 3. ca. 11
qua remota, sermo manet integer. Ea cum semper ue- & 84
nusta est, tum plurimum uenustatis habet, quum fit per
Q V I, aut I S, aut per V T. Si modò culpam tuam fasa
sus esses, pater (qua indulgentia est) omnia tibi ignouis-
set. Gallicè, si tu eusses confesse ta faulte, ton pere (ueu la
grande facilité qu'il ha) le t'eust pardonné. Id flagitij si
presens uidisset parens (eius scueritatis est) te membra-

tim discerpſiſſet. Si hanc noxam Petro imponere pergis, ille (ut impudentiſſimus eſt) in te eam retorquet.

Lib. 4. ca. 20 Patronus, qui accuſatum defendit, uel quemcunque alium afflicto. Niſi tu mihi patronus adſis, nulla emergendi ſpes eſt. Patrocinari, id eſt, protegere quemcunque. Patrocinium, id eſt, tutela. Aduocatus, quicumque paratus uenit alium defendere, etiam ſi nihil agat.

Lib. 4. ca. 51 Paraſitus, qui ſuit les loppins: id eſt, qui omnia facit dicit ue ad uoluntatem alterius, uentris gratia: qualis ille Terentianus Gnatho.

Lib. 4. ca. 53 Paſtio, nō tam ſignificat actū paſcendi, quā ipſum cibum, ſed propriè glandes, poma, hordeum, legumina. Gal. Glands, pommes pourries, orge. & eſt pecudum. Pabulum, id ipſum ſignificat, ſed eſt aliorū quoq; brutorum: eſtq; propriè cibus herbaceus, ſcæniceus, paleaceus, ſtramentitiuſ potius quā ſeminum.

Paſtus, eſt hominum. Literarum conſuetudo gratiſſimus animorum paſtus eſt.

Lib. 4. ca. 53 Paſco, actiue. Gallicè, garder les beſtes. Paſce oues meas. Sed paſco neutrale, eſſe in paſcuſ. Gallicè, paître. Vergiliuſ: Paſcentes ſeruabit Tityruſ hœdoſ. Ouidiuſ: Mille gregeſ illi, totidemq; armēta per herbaſ Paſcebāt. Inde uenit Paſcuſ. Gal. paſturageſ. Paſcor, deponentale, uorare, comedere. Et uult accuſatiuum: Paſcitur herbaſ grex. Itidem de paſcor.

Lib. 3. ca. 58 Petere, primò poſcere. Gall. prier, demander, faire requeſte. Maiorem in modum abſ te peto. Petere conſulatum,

fulatum, petere dignitates, est ambire. Gallicè, briguer, pourchasser. Secundò accipitur in malum. Ovidius:

Summa petit liuor.

Petijt me lapide. Gall. il m'a tiré une pierre. Petijt me iaculo. Gall. il m'a tiré ung traict.

Malo me Galatea petit lasciuu puella.

Appetere, est qualitercunque & qualiacunq; pe- Lib. 5. cap. 7
tere, etiam turpia & incommoda. Expetere, est ap-
petere, tantum petenda, id est, honesta. Voluptatem appe-
timus, nemo expetit. Confunduntur interdum, ut Hora-
tius: Amore qui me præter omnes expetit. & Expetiuit
uos Satanas.

Peruigil, qui nunquam dormit, nec noctu, nec Lib. 5. ca. 30
interdiu. Vigilare, est ad tempus, non semper. Per-
nox, est qui noctem ducit insomnem. Inde perno-
ctare.

Perlegere. Gal. parlire, usque ad finem legerem, uel Lib. 4. ca. 30
totum, uel partem.

Perferre literas, ad eum cui missæ sunt, ferre. Gal.
porter iusque ou elles s'adressent. Ferre, portare. Gall.
porter. Multi ferunt, qui non perferunt.

Peragere reum, est usque ad illius damnationem Lib. 5. ca. 30
agere, id est, accusare iuridicè.

Perorare, est finem orationis dicere. Peroratio, Lib. 5. ca. 30
est finis, & conclusio orationis.

Persuadere, est facere, ut quis credat. Gallicè, faire
croire, Suasi illi multis argumētis, sed nõ persuasi. Sua-
deo, id est, consulo ut facias. Dissuadeo, id est, consu-
lo ne facias. Hic suasi, ille dissuasi, neuter persuasi: quia

neutrum sequar, sed meam ipsius sententiam. ita non rectè dicitur, dissuasi, id est, reuocauit à sententia, sed persuasi ne faceret, siue reuocauit à sententia. Persuasio, est firma sententia: & fides propriè dicitur persuasio, qua certò credimus audita potius quàm uisa.

Lib. 5. ca. 31 Periurus, qui iusurandum uiolat. Peierare, est falsum iurare, Periurer.

Lib. 5. ca. 34 Perlucidus, a, um, siue pellucidus, a, um, quod trās mittit aspectū. Gall. chose par laquelle on uoit à trauers. Et refertur ad corpora. Aqua pellucet ad imum.

Perpicuum, per cuius mediū uidemus. Gall. chose clere: ut, uitrum, glacies, laterna, crystallus, gemma. Sed perpicuum refertur sæpe ad incorporea, pro manifesto.

Lib. 5. ca. 31 Perditus, est qui in omne scelus traditus est. Perditissimi mores. Perdita uita.

Pertinax, qui nimis est tenax suæ sententiæ. Gall. obstiné.

Lib. 5. ca. 31 Perfuga, generis communis, qui fugit ad hostes. Gallicè, ung qui s'est retiré aux ennemis. Idem transfuga dicitur.

Lib. 5. ca. 13 Perfluere, transmittere liquorem. Gall. s'escouler de tous costés: ut, lagæna malè compacta perfluit. Cæue huic quicquam committas, quod tacitum uelis: nam undiq; perfluit. Gallicè, garde toy bien de luy commettre chose, que tu uueilles estre tenue secreta: car il s'escoule de tous costés.

Ibidem Perpluere, transmittere pluuiam. Gall. reccuoir la pluye. Tectum conclauis nostri perpluit. Gallicè, il pleut parmy la couerture de nostre chambre. Domus perpluit

pluit. *Cœnaculum* perpluit.

Persequor, id est, insector. *Saule, Saule, qđ me persequeris? Persequor, perseuero exequi, quod cœperam. Persequere, quod rectè cœpisti. Gal. pour suis ce que tu as bien commencé.* Lib. 5. cap. 32

Percontari, est interrogare, sed arguendi causa. Lib. 5. ca. 62
Sciscitari, sciendi gratia: interdum confunduntur.

Perosus, & exosus, tantum actiue significant. In Raud.
Vergilius: *Lucemq; perosi.*

Pensile, est quod pendet. *Vua pensilis, Horti pensiles, id est, in aère pendentes.* Lib. 1. cap. 8

Peplus, non peplum, Græcum est, significans uerstem. In Raud.

Perpendere, expendere, est exactè ponderare atq; examinare. Gallic. *peser & examiner.* Cicero: *Quæ contemplantes, expendere oportebit, quid quisque habeat sui. Idè: Quid in amicitia fieri oportet, quæ tota uirtute perpenditur? Appendere, est per pondus tradere. Gall. mesurer ou bailler au pois. Appendi uuas, appendi pecuniam, &c. Cicero, Ut iam appendatur pecunia, non numeretur. Impendere à pendo, significat insumere. Gallicè, employer. Inde impendium & impensa. Impendere, à pendeo, significat imminere iamiam casurum. *Multa capiti tuo impendent. Gal. ta uie est en danger de beaucoup de choses. Mors omnibus horis impendet nobis. Nubes impendent.* Lib. 5. cap. 82*

Penetrabile substantiuum, est interior pars ædificij uel regie. Penetrabile, adiectiuum, est quod faciliè penetrat, aut quod faciliè penetratur. *Telum penetrat*

trabile. Frigus penetrabile. Saxum ferro impenetrabile, quod non penetrari potest.

Lib. 5. ca. 34 Persona, significat eam qualitatem, qua homo differt ab homine, tum in animo, tum in corpore, tum in extrâ positis: quæ à rhetoricis enumerantur in attributis personæ: ut Hector ad Priamum persona filij est, ad Astyanactem persona patris, ad Andromachen persona mariti, ad Paridem persona fratris, ad Sarpedonem, amici, ad Achillem persona inimici. Sunt autem & personæ in diuinitate, & quidem qualitates, nō substantiæ, si Valæ credimus, Pater, filius, spiritus sanctus. Sed qualitas est ea, quæ possit abesse citra subiecti corruptionem, falsa & Græcula est definitio. Calor enim & lux in sole nūquam abest. Secundò per translationem personas dicimus in scena, qui exprimunt gestu & habitu uel senem, uel amatorem, uel auarū, uel iactabundū, & c. Gnatho & Thraso personæ sunt. Inde personatus. Tertiò dicimus personas figuras eminentes, quæ aquas ore uel mentula fundunt, eoque uarios uultus & gestus exprimunt. Gallicè, marmousets.

Lib. 5. ca. 40 Peculium, est quicquid labore nostro partum est, & quod reposuimus nobis. Hinc peculiam castrense: & serui habent peculium. Secundò est quod propriè est alicuius. Inde peculiare, id est, propriū. Peculiariter, id est, propriè & singulariter. Me uelim peculiij iure utare. Quicquid meo officio præstari potest, id totum tibi peculiare ducas uelim.

Ibidem Peculatus, est furtum rerum ad rempu. aut ad prouentus principis spectantium. Inde Depeculor, quod
quidam

quidam etiam ad sacrilegium transferunt.

Pellex, est quæ miscet corpus cum uiro cui uxor legi Lib. 6. ca. 48
tima est, & refertur ad uxorem: neq; enim dicitur pellex
adulteri, sed pellex uxoris.

Penes, præpositio, non solum locum, sed etiam domi Lib. 6. ca. 54
nium significat. Nonnunquam cum accessione laudis, aut
uituperij, commodi, uel incommodi. Fides penes autores
sit. Lilius, Vt penes eosdē pericula belli, penes quos præ-
mia essent. Nonnunquam tamen pro apud accipitur. Pe-
nes scenam, id est, apud scenam.

Perduellis, idem est quod hostis, qui cōtra nos bel- In Raud.
la gerit: Duellum enim idem est quod bellum.

Perduellio, perduellionis, qui aut reipublicæ, aut
principis læsit maiestatem.

Penuarium, siue Penarium, ubi reponuntur Lib. 1. cap. 6
edulia. Gallicè, unguardemanger ou despense. à Penu siue
penus, qui commeatus est domi repositus.

Permissu, in singulari numero, quartæ declinatio = Lib. 1. cap. 7
nis: in plurali secūda est, permissa permissorum. Permis-
su magistri id feci. Gall. ie l'ay fait par la permission du
maistre. Horatius: Vtar permissu.

Per, iunctū nominibus adiectiuis, aduerbijs, siue uer- Lib. 3. ca. 64
bis, uehementiam significat. Perplacet, id est, ualde pla-
cet. Perbenignus, Perpulchre.

Perquàm, idem ualet quod quàm, & simili modo Lib. 1. ca. 12
iungitur: ut, Nuntius matris tuæ defunctæ mihi perquàm
acerbus fuit. Cauendū ne ista duo Per, & Perquàm,
superlatiuis, aut comparatiuis iungantur. Non enim dici-
mus perquàm optimus, sed peroptimus.

Lib. 2. ca. 50 Perinde, primò ualet idem quod *IT A*, & poscit post se *A C S I*, uel *A T Q V E S I*. Perinde in ista re tua faciã, ac si mea res esset. In negatiua oratione potest sequi *Q V A M*. Nulla mihi res perinde dolet, quàm tui perditio. Secundò capitur pro *A E Q V E*. Legi literas tuas suaves, ac perinde eruditas. Nactus sum præceptorẽ eruditum, ac perinde grauem, id est, æquẽ honestum. Tertiò capitur pro *IT A*, id est, multum, sed cum negatione. Nihil attulit: quare aduentus illius non perinde gratus fuit, id est, non multum gratus.

Lib. 3. ca. 46 Pœnitet, primò doleo factũ. Gal. soy repentir. Pœnitet me conuitij quod in te dixi. Secundò, pudet uel tædet. Lilius, Nec me eorum esse sententiã pœnitet: id est, pudet. Vergilius, Nec te pœniteat calamo triuisse labellũ, id est, tædeat. Quidam exponunt pro parum uidetur, sed falsò, si Vallæ credimus. Terentius tamen dixit: Me quantum hic operis fiat, pœnitet. Inde pœnitendum dicimus. Meruit sub præceptore non pœnitendo.

Lib. 4. ca. 35 Pœnus, dicitur omne id, quod repositum est ad uictũ
¶ Lib. 6. ca. 56 priuatum duntaxat. Gallicè, la prouision pour la famille.
 Commeatus, uide loco suo.

Lib. 4. ca. 42 Pecus, pecudis, significat animal, quod pascitur sub imperio hominum: ut bos, uacca. Pecus pecoris, primò significat idem quod pecus, pecudis. Secundò significat multitudinem pecudum, sed propriè gregalium minorum, porcorum, caprarũ, ouium, hircorum. Tertiò significat ouem. Quintil. Cur in usum uestium saepe pecori lanae detrahuntur?

Lib. 4. ca. 82 Peregrinus. Gal. estrangier, qui ex nostra ciuitate

non est. Inde Peregrinari. Porrò quod Grammaticu-
li nostri forenses, uocant peregrinos, suo more loquuntur
barbare.

Pergameni, ex Pergamo oppido Asiae prouinciæ. Lib. 4. ca. 85
Vnde Pergamenæ, dictæ sunt membranæ: eò quòd il-
linc ab Attalo rege, membranarum copia missa est.

Perfidus, penultima correpta, qui fidem uiolat: à fi- Lib. 4. c. 130
des dicitur. Inde Perfidia. Perfidis non æquum est ser-
uare fidem. Infidus, penultima producta, est cui non est
fidendum, siue qui fidem non seruat. Venit à fido, is, ere.
Gall. desleal. Fidus, cui fidendum est. Gallicè, leal. Fidelis
est inferior erga superiorem. Fidelis seruus, fidus amicus.
Hoc tamen non est perpetuum.

Peruenire, est uenire eò, quò ibamus. Peruenimus Lib. 5. ca. 96
in urbem, in montem.

Pituita, est omnis humor, qui ore, naribus'ue fluit. In Raud.
Catarrhus Græcum, idem significat. Pituita Latinum
est. Nisi quòd pituita generalius est. Catarrhus est humor
ex alto defluens.

Pileum dicitur, non pileus. fallitur v. Zell. l. 7. c. 4

Pignus, pignoris, significat aliquid, quod datur Lib. 6. ca. 49
gratia certitudinis: ut creditori datur pignus. Et qui de-
certant, deponunt pignora. Secundò, pignora, non pigne-
ra, dicimus filios, eò quòd sint pignora coniugij, aut cha-
ritatis inter maritum & uxorem. Repignerare, dicitur
recipere pignus. Nec mirum pignoris, o, habere in ge-
nitiuo, cum uerba ab eo nata habeant e, quando à scenus
scenoris, dicitur scenero: à frigoris, refrigero: à penus pe-
noris, penetro: à temporis, tempero, non temporo: à

b s littoris

littoris, obliero, mutata semper o in e. Oppignerare, est dare aliquid arraboni, quam quidam arram uocant. Idem significat pignero pigneras. Pigneratitius, a, um. Res pigneratitia, opposita pignori. Gal. chose engagée, ou baillée pour les arres.

In Raud. Pinna, est fastigium turrium, aut adificiorum. Gal. crencaux. Inde pinnaculum.

Pinaster, pinus syluestris.

Plangere, & Plorare, uide in Flere.

Lib. 5. ca. 73. Placatus sum. Gallicè, ie suis appaisé. uide in Pacificare.

Lib. 5. ca. 92. Placere, quoties reciproce ponitur, in uitium accipitur: id est, pro superbire & mirari sese. Tu tibi places opum fiducia. Hic omnes cõtemnit, se unum miratur, sibi uni placet, de se solo magnifice sentit.

Lib. 6. ca. 58. Plumbatura, est glutinatio, uel obliuitio, quæ plumbõ fit. Gall. soudure.

Lib. 1. cap. 6. Plantarium, & Planta idem sunt.

Lib. 3. cap. 33. Plenus, tam genitiuo quàm ablatiuo iungitur. Res plena doloris, uel dolore: plenus uino, uel uini. Impleo ablatiuum regit, tamen Liuius iunxit genitiuo. Idem fecit Vergilius.

Lib. 3. ca. 40. Pluit, ablatiuo iungitur, Pluit sanguine. Pluit lapidibus. Ningit, nullum casum admittit.

Lib. 4. ca. 90. Plerique, significat penè omnes. Plerosq; dignitas accepta facit contumaces. Secundò, nonnullos. Non attenditis, multi uestrum fabulis uacant, pleriq; dormitant, id est, nonnulli.

Ibidem. Plerunque, aduerbium, id est, penè semper. Ita plerunque

plerunque fieri solet, ut qui maximè desipiunt, ij soli sibi sapere uideantur.

Poscere, est rem debitam petere. Gallicè demander. Lib. 5. cap. 58
 Reposcere, repetere quod debetur. Gall. redemander. Tu'ne reposcis, quod donasti? Reposce librum à Petro, quem commodato accepit.

Postulare, est exigere rem honestam & conuenientem. Res postulat, locus non postulabat: tempus, causa postulat. Expostulare, est cum querela accusare, & desiderare officium amici. Hieronymus ad Augustinum: Ne tu iure expostulares, & diceres, & c. Iungitur autem ferè cum ablatiuo, intercedente præpositione *cum*: ut, Neq; scribis quicquam, neq; quæ scribo facis. Itaq; quamquam habeo quod tecum iure expostulè: tamen malo rem nõ tuæ inertia, sed occupationibus imputare. Quid enim habes, quod mecum expostules. Gall. qu'as tu, dont tu te puiffes plaindre de moy? Flagitare, quære loco suo.

Portitor, est custos portus, pontis, uel ripæ, qui ue- In Raud.
 stigat à transeuntibus applicantibus' ue exigit. Gall. garde de ports, ou passeur. Vergilius:

Portitor ille Charon.

Possessio, est ipsa proprietas rei. Gallicè, possess- Lib. 6. ca. 41
 sion: Vel res possessa. Vnde possessiones uocamus bona soli, seu immobilia, domos, agros, areas, prædia, & c. Transfertur & ad res animi.

Portare, est baiulare corpore iumentis, aut suo. Gall. Lib. 6. ca. 16
 porter. Portamus ea quæ iumèto nobiscū ducimus. Portamus & ipsi, cum imitamur iumenta: ut, Rusticus portat humeris agnum, uitulum, aut porcum. Ferre autem

in proprio corpore est, sed minus. Ferimus anulum, librum. Atlas portat cælum.

Lib. 6. ca. 55 Posterii, siue minores (quæ idē significant) sunt quicumque ex nobis, & post nos nati sunt: filius, nepos, pronepos, abnepos, atnepos, trinepos, & cæteri, qui nomine carent, posteriores seu minores uocantur.

In Raud. Popina, est locus ubi caro cocta publicè uenditur. Gallicè, rotisserie, cabaret. aut ubi priuatim gulosa familia extraordinariè ligurire & obsonare consuevit, Gall. la cuisine.

Lib. 1. cap. 6 Pomarium, hortus arboribus pomiferis consitus, Gall. une pommeraye, uel locus ubi reponuntur poma.

Pomcerium, est locus extra uel intra mœnia urbis ad deambulandum, in quo edificare non licet: quasi ponè, id est, iuxta mœnia.

Lib. 6. ca. 6. Portorium, uestigal quod exigit portitor. Gall. le peage.

Lib. 2. ca. 24 Porro idem significat quod autem & uerò: sed illa non ponuntur in initio orationis: illud ferè semper. Item inuenitur apud quosdam pro longè, certè, postea, ultra: ut apud Vergilium & Hieronymum.

Lib. 2. ca. 10 Postridie, id est, sequente die. Gall. le lendemain. refertur tam ad tempus futurum, quàm ad præteritum. Postridie, quàm tu uxorem duxeras, ego certior factus sum. Gall. Dès le lendemain que tu euz espousé femme, j'en ay esté aduerti. Aut certè iungitur genitiuo. Postridie eius diei quo feci hoc.

Postridianus, non dicitur.

Lib. 2. ca. 56 Posthac, post hoc tempus. Gall. dorefenauant. Aduerbium

uerbium temporis est, uide in Antehac.

Pondo, indeclinabile neutri generis. Duo millia Lib. 3. ca. 15
pondo, ubi est genitiui casus. Mille pondo, nominatiui
est. Gall. mille liures. Bis mille pondo, genitiuus non est,
quia mille adiectiuum est. caret singulari: tamen non di-
cimus, bina, trina pondo, sed tria, &c.

Potior tum tertiæ, tum quartæ coniugationis est, Lib. 3. ca. 34
potior poteris, uel potiris. Regit hoc nomen R E R V M,
semper ferè in genitiuo, cætera penè in ablatiuo: ut, Hac
tempestate ut quisquis sceleratissimus est, ita rerum maxi-
mè potitur, id est, imperium obtinet. Augusto rerum po-
tito totus quieuit orbis.

Potior uotis, Potièris optato. Potimur rebus expe-
titis, ac uelut obtinemus. Fruimur, quibus nos oblecta-
mus. Venit à potis. Vnde compos & impos. Terentius
dixit, Patria potitur commoda.

Potus, est eorum quibus uiuimus: ut uini, aque. Lib. 4. ca. 4
Potio, est medicorum. Tamen nonnunquam inuenitur
pro potu. Poti, dicuntur, qui affatim biberunt. Potio=
nati, qui hauserunt uenenum.

Porta, murorum urbis est. Ianua, parietis ac domo Lib. 2. cap. 8
rum. Ostium etiam fluminum.

Pomum, est quicquid habet corticem mollem inter Lib. 4. ca. 28
fructus maiores quibus uestuntur homines: & est nomen
generale: ut cerasa, mālā, pruna, pyra, mēspila. Pomū non
significat. Gall. une pōme: sed mālum. Exempli in prom-
ptu sunt. Pyrum. Gall. une poyre. Mālum. Gallicè, une
pomme. Nam pomum generalius est.

Pompa, est quædam ostentatio apparatus, qui cir- Lib. 4. ca. 30
cunfer

cunfertur. Gall. *monstre*. Et fit tam in aduersis, quàm in
 prosp̄eris: ut pompa triumphalis, pompa nuptialis, &c.
 Pompa triumphalis, est ostentatio triumphantium: pom-
 pa nuptialis, &c. Pompa funebris, est apparatus qui fit
 in funerum exequijs. Α' *ᾠεϋρω*, quod est duco.

Lib. 1. c. 33. et Præfens, id est, in præsentia, refertur ad præteritum.

Lib. 4. ca. 112 Cicero: Ille præfenti potius dignitati consulebat, quàm fu-
 turæ. Ad præfens, Præfens hic dies, Præfens uita. Cui op-
 ponitur absens. Ad quoduis tempus pertinet, significatq;
 opportunum. Horatius:

Pleraq; differat, & præfens in tempus omittat. id est,
 quo aptè dicentur. Secundo præfens, id est, subitum.
 Præfens mors, præfens uenenum, præfens medicina, quæ
 aut citò occidit, aut citò sanat. Præfentaneus. Vnde
 & præfens pro excellēs capitur, & potens, & impau-
 dus. Tertio in rem præfentē, non tēpus, sed locum signifi-
 cat. Cicero, Vt si constitueris cuipiã te in rem præfentem
 esse uenturum: id est, ad locum de quo controuersia est.

Lib. 5. cap. 4 Prohibere, est ante rem inceptam. Prohibui illum
 domo mea. Gall. *ie luy ay defendu ma maison, ie l' ay gar-
 dé d'y entrer*. Prohibuit, ne abirem uspiam se ignaro: id
 est, ne irem. Inhibere, est rem inceptam, ne procedat;
 impedire. Inhibemus loquentem, ne plura dicat. Vergi-
 lius: Et uos tela inhibete Latini. Gall. *repoulséz* Inhi-
 bemus scalmum, cum impetum remo sistimus. Vetamus
 & factis.

Lib. 5. ca. 14 Prouocare, tum in malum, tum in bonum acci-
 pitur. Vide ne ubi satis conuitijs hominem prouocaris,
 placare nequeas. Cicero, Tuis amãtissimis literis prouo-
 catus

catus sum : id est, incitatus. Lacesso, in malum frequentius. Irrito, raro in bonum, sed eleganter. Irritant stomachum. Ut irritarem calumnum tuum : id est, excitarem.

Præ me fero, præ te fers, præ se fert, id est, uultu, & Lib. 5. ca. 17
gestu ostendit, & cōfitetur. Præ se fert hominem ferocē,
& rixe audium. Gal. il monstre d'estre homme fort felon,
& hargneux. Ioannes plurimum comitatis & humanita-
tis præ se fert. Meliores sunt qui iniurias acceptas præ se
ferunt, quam qui dissimulant. Præ se fert optimæ indolis
speciem. Et similia mille. Præ me duco, præ me gero : in
eundem sensum recidunt.

Præcludo, Claudio ne pateat ingressus.

Lib. 5. ca. 34

Præcido, Cædo, id est, prius amputo, aut primas
partes amputo.

Præcingo, Cingo, anteriora cingo.

Præmorior, Morior, id est, prius morior.

Reseco, ab alio seco.

Recido, ab alio cædo.

Recingo, Cingo ab alio.

Repugno, Pugno, id est, obsisto.

Refodio, Fodio, quod fossum est, effodio.

Repromitto, Promitto. Quin & cæterorum cōpo-
sita pro simplicibus interdum usurpantur.

Prosequi, est ostendere affectum in aliquem, & se = Lib. 5. ca. 32
rè non caret comitatu : ut, Prosequor te laudibus, id est,
laudo. Prosequor te amore, charitate, id est, amo, charum
habeo. Prosequitur me capitali odio, id est, capitaliter
odit. Prosequitur, qui deducit. Prosequitur, qui, quod
instituit,

instituit, dicere pergit.

Lib. 5. ca. 35 Præditus sum, id est, habeo, capitur serè in bonum: nonnunquam in malum. Adolescens pulchra indole, suavi ingenio, multa uerecundia præditus. Summa immanitate præditus, multis uiribus, multo robore præditus. Sed non debet addi secundus ablatiuus cum præpositione, sicuti in *Affectus*. Dicitur enim, A rege magno honore affectus sum. Sed non: Ego à Deo magnis uiribus præditus sum.

Lib. 5. ca. 51 Præsto non admittit uerbum præter sum, es, est, & significat primò presentem esse, & comparere. Secundò auxilio & fauori esse. Tertio aduenire: uide in *Adesse*.

Lib. 5. ca. 65 Præsul olim dicebatur princeps Saliorum, id est, sacerdotum Martis: Romæ duntaxat, quia præsulabat, Gallicè, il menoit la dance.

Lib. 5. ca. 65 Præesse, est præfectum esse alicui rei administrandæ. Vnde commodius est præesse, quàm subesse. Gallicè, il est plus expedient d'estre maistre que subiect. Is omnibus rebus non modò interfuit, uerum etiam præfuit. Præsidere, est ad opem præstandam præesse: ut Mars præsidet bello. Musa præsidet studijs. Medicinæ præsidet Apollo, utiq; ad auxiliandum. Inde Præses, id est, auxiliator. Inde Præsidium, id est, auxilium principale. In singulis urbibus præsidia reliquit, id est, constituit milites, qui ex parte præsidis tueantur eas. Subsidium, quod in auxilium principale succedit. Milites cõspicati neminem ferre subsidium, fugère.

Lib. 5. ca. 68 Præcipere, est magistrorum præcepta tradentium.

Inde

Inde præceptiones rhetoricæ. Præcipere est etiam superiorum, magistratum, iudicum. Imperamus etiam nobismetipsis, id est, impellimus, aut cohibemus animum. Imperavi mihi met assentari omnia. Iussi mihi : non dicitur.

Propinare, à Græco uenit, est ad bibendum inuitare. In Raud. Gall. boire à quelcun. Potest alius propinare, alius porrigere poculum.

Procus, qui foemina nuptias ambit. Gallicè, amoureux, qui pourchasse aucune pour femme.

Præiudicium, est factum aliquod, quod tamen ad causam habeat aliquid momenti. Duo scribæ contendunt de officio. Iubet iudex alterum officio fungi, dum lis terminetur : præiudicium factum est pro altero contra alterum.

Prostibulum non significat lupanar. Gall. le bordel, sed ipsum scortum. Gall. la putain. Exemplis plena sunt omnia. In Raud.

Profiteri est liberè, ac publicè fateri. Inde Professores medicinae, militiae, quaestus meretricij. In Raud.

Præfractus, id est, rigidus, inflexibilis. Præfractè, aduerbium, id est, rigidè & pertinaciter. Cato fuit præfractior. In Raud.

Presbyter Græcè, significat seniozem. Sacerdos Latinum nomen est. In Raud.

Precari, cum solo accusatiuo, significat orare. Gal. Lib. 5. ca. 96 requerir. Hoc unum abs te precor. Cum datiuo & accusatiuo significat optare. Gall. soubhaiter. Bene precari, soubhaiter bien. Male precari. Nubentibus,

nauigaturis, & aliquid noui aggressis, bene precari solemus. Gallicè, beneir, bien desirer. Imprecari, idem quod precari: sed ferè in malum accipitur. Gall. desirer mal. Deprecari auersari, precari ne ueniat. Non deprecor supplicium, si merui. Gallicè, prier que aucune chose n'aduienne.

Lib. 6. ca. 16 Præstare, est exhibere uel dare. Si quid putabis mea opera præstari posse, me peculij iure utaris licebit. Virum te præsta. Qualem tu te mihi præstiteris filium, talem tibi me præstabo parentem. Secundò melius esse & antestare, regit datiuum. Terentius. Homo homini quid præstat? id est, antestat, & melior est. Quanto aurum luto præstat, tanto literæ auro. Quintilianus tamen in hoc sensu iunxit accusatiuo. Tertiò est prohibere, & efficere ne cui fiat aliquid incommodi, alioquin satisfacere: ut, Venditor debet præstare uitium rei quam uendidit. Cicero, Cum id, quod ab homine non potuerit præstari, euenit: id est, uitari, uel prohiberi, uel caueri.

Lib. 6. ca. 20 Properatim, id est, properanter.

Ibidem Priuatim, id est, priuatè. Publicè & Priuatim opponuntur. Priuatim diues, publicè egeus.

Lib. 6. ca. 44 Probrum, flagitium & dedecus pro crimine: ut, adulteria, stupra, probra sunt. Ignominia est nata ex flagitio: & capitur sepe pro conuitio.

Exprobrare, probro obijcere. Improbrare, idem, Gall. reproucher. Opprobrium idem est quod conuitium.

Lib. 6. ca. 50 Præuaricari, est quocunque modo à præscripto officij sui deflectere. In iure Præuaricatio est, cum
aut

aut accusator latenter reum adiuuat, aut iudices corrupti alterum horū. Plinius, Arator, nisi incuruus præuaricatur. Plinius Iunior, Alioquin præuaricatio est transire dicenda.

Præpes, præpetis, id est, uelox. Præpete penna. In Raud.

Profusus, actiue significat prodigum qui profusum dit: ut, Sui parcus, alieni profusus. Lib. 1. ca. 30

Pridie, & postridie genitiuo iunguntur, & non nunquam accusatiuo: ut pridie eius diei quo tuæ redditæ sunt mihi literæ, ad te proficisci statueram. Gall. Le iour de deuant que ie receusse tes lettres, i' auoye deliberé d'aller uers toy. Pridie eius diei quo Romam ueni, feбри labore cœpi. Gall. le iour de deuant que i' arriuaſſe. Cum accusatiuo: ut, Pridie Nonas Iulias. Pridie, pertinet tam ad futurum, quàm ad præteritum: Ut, Pridie quàm has literas scripsi, tuas recepi. Pridie quàm Louanium petas; iudicium facito. Inde Pridianus. Gall. du iour de deuant: ut, Pridiano cibo stomachus meus torquetur. Gal. mon esto mach est trauaillé de la uiande de hier. Non confertur ad tempus præsens: nõ rectè diceretur, adhuc ebrius est pridiana potatione, pro crastina.

Procul apud quosdam casui seruit. Procul urbem. Lib. 2. cap. 18

Proxime, propius aduerbia, regunt accusatiuum sicut propè, ut proxime Hollandiam Brabantia est. Lib. 2. ca. 12

Proinde, ideo, uel potius, ideoq̄: semper enim dependet à superiore sententiâ. Proinde mihi charus es, quòd literas amas: non rectè dicitur. sed, Audio te delectari studijs, proinde mihi charus es. Lib. 2. ca. 50

Prior, prius, primus, & primum differunt: Nomina Li. 1. c. 13. &

Prior, prius, primus, & primum differunt: Nomina lib. 3. cap. 31

referuntur ad personam, aduerbia ad tempus. Quāquam uterq; te iam olim amauius, tamen ego te prior. Ad te prior scripsi, tu fac ut posterior scribas. nō, prius uel posteriorius. Non prius desines ludere, quā ego te uirga compeſcam. Hic male diceretur prior: quia non sunt personae, sed tempus. Eodem modo utimur ceteris comparatiuis, et superlatiuis, ultimus, ultimò &c.

Lib. 3. ca. 54 Præter, præterquā, hoc differunt, quòd Præter semper regit accusatiuum: Præterquā, illum casum habet, quem habuit uerbum præcedens. Nullius rei auctus sum, præterquā laudis, uel præter laudem.

Lib. 3. ca. 69 Propediem, breui. Gal. en brief. Spero nos propediem simul futuros. Gall. i' espere en brief que nous serons ensemble. Fac te propediem ad nos recipias. Confido propediem barbariem extirpandam esse.

Ibidem Propemodum, id est, propè. Gall. pres que. Adeò Ioannes eruditus est, ut propemodum magistrum æquarit, id est, ut penè sit par magistro.

Lib. 4. ca. 43 Promontorium, locus in mari prominēs: mons, aut simile aliquid.

Lib. 4. ca. 64 Primipilus, qui primipilatam gerit. Primipilaris, qui gessit.

Ibidem Proconsul, qui extraordinariè cum potestate consulari aliquò mittitur.

Ibidem Proprætor, qui cum autoritate prætoris aliquò mittitur, non qui pro prætore prouinciam tenet.

Ibidem Proquæstor, qui quæstoria autoritate accepta mittitur.

Lib. 4. ca. 66 Priscus dicitur de prioritate, qui sunt extra nostram

stram memoriam, ut prisca reges, prisca tempora. Priscis seculis literati honori habebantur. Prisca ætas sapientes coluit, nostra bene nummatus colit.

Pristinus, dicitur de rebus quæ sub nostram memoriam cadunt. Vbi est pristinus ille amor, quo me cõplectebaris? Recipe te ad nos, ut pristina consuetudine fruamur: id est, quæ prius inter nos fuit. Sed quãdo loquimur de rebus quæ non senescunt, PRISTINVS semper utendum est, non PRISCUS: ut, Pietas nunquam in pristinum statum reditura est, nisi Deus nos peculiariter respexerit.

Præclarus, idem quod clarus. Clarissima uel præclarissima tua uirtus, ac modestia. Secundò bonus. Cicero, O' præclarum custodem ouium (ut aiunt) lupum: id est, probum & bonum. Præclare actum est. Præclare Vergilius ait, id est bene.

Prudens feci, id est sciens. Gall. ie l'ay fait à mon escient. nec habet laudem, nec uituperium, Prudenter feci. Gall. i'ay fait saigement: semper in laude est. Imprudens feci, id est, insciens. Gall. ie ne l'ay fait à mon escient. nec laudem, nec uituperiũ habet, nisi pro rerum qualitate, ut PRUDENS. Imprudenter feci, semper uituperium habet. Gall. i'ay fait follement. Qui imprudens peccat, ueniam meretur: qui prudens, flagris dignus est. Eandem uim habent sciens & scienter, insciens & inscienter. Nunquam sciens committam ut te ledã. Terentius, Ne fortè imprudens faciã quod nolit, sciens cauebo. Ignoranter rarissimè inuenitur: sed, Per ignorantiam, sicut Per imprudentiam, & inscientiam dicimus.

Proteruus minori cõtumelia, Procax maiori lib. 4. c. 105
centia,

centia. Petulans maximā iniuria: hæc tria significant
 & libidinē, & contumeliam. Procacitas, Gal. affronte
 mēt. Est licētia turpiū cōuitorū, qua meretrices, & scur
 ra utuntur. Petulantia, etiā est intemperantia linguæ.
 Gal. insolence. Petulantissimè multa dixit inter pocula.

Lib. 4. c. 107 Præcox, maturus ante tempus. Gall. meur deuant la
 & lib. 5. cap. 31 saison. Solent enim (quantum experimento colligimus)
 crebræ pluuiæ præcoces fructus facere. Præcox ingeniū,
 quod ante etatem maturuit. Præcoquus, a, um, pro
 eodem accipitur. Præcoqua mala.

In Raud. Prænomen, Romani singuli habebant terna no
 mina, prænomen, nomen, cognomen. Nomen quidem
 atq; cognomen commune erat omnibus familiæ eius
 dem: sed prænomen proprium erat. Agnomen
 accessit ex bene gestis rebus: ut, Aphricanus, Creticus,
 Caligula: sed usitatius dicitur cognomen.

Lib. 5. ca. 68 Præripio, uide in Rapio.

In Raud. Pugil, qui castibus pugnat.

Ibidem Puerpera, est fœmina quæ recenter peperit: sed
 puerperium est tempus, seu partus ipse. Gall. le temps de
 la couche, gesine.

In Raud. Punctum dicitur non punctus, est breuissima pars
 temporis. Momentum, est breue tempus. Punctum
 propriè in lineis est, Momentum in tempore. sed confun
 ditur differentia.

Lib. 6. ca. 47 Pulsare, est frequentibus ictibus percutere, sed pro
 priè breui, & rotundo instrumēto, ut pugno, calce, mal
 leo, saxo, aut etiam mortario: quemadmodū uicinus Lau
 rentij, qui uxorem mortario pulsauit, multo crebrioribus
 ictibus,

ictibus, quàm ipsum mortarium. Dicitur autem à pello, quod est ferio.

Pugillares, caret singulari, significat tabellas ce= Lib. 3. ca. 38 reas, siue ligneas, siue cuiuscunque materiæ, in quibus stylo scribimus.

Pupillus, qui caret parente, sed in ea tantum a= Lib. 4. ca. 33 te, qua uiuit sub tutoribus. Orphanus, qui caret patre, & illius opem desiderat, cum sine eo male habeat. Græcum est.

Quisque, iungitur superlatiuis, non positiuis, aut Lib. 1. ca. 14 comparatiuis. Vergilius:

Optima quæque dies miseris mortalibus æui

Prima fugit. Eruditissimus quisque grammaticus hæc tradit. iungitur etiam nominibus numeralibus: ut, decimus quisque, millesimus quisque. Septimo quoque die repetendum nobis est, quicquid tota hebdomada didicimus, id est, omni septimo die. Quinto quoque die ludendi nobis datur uenia. Gall. de cinq en cinq iours on nous donne congé de iouer. Iungitur huic dictioni **Q V O T V S**, ferè interrogatiuè: ut, quotusquisque hominum est, qui non magis lusibus quàm studio delectetur? quot sunt ex nobis.

Quàm, tantum superlatiuis præponitur: ut, gratias Lib. 1. ca. 10 habeo tibi quàm maximas. Sed cum loquimur figuratè, & 18 hoc est, admiranter, aut ironicè, iungitur etiam positiuis. Quàm pulchrè curasti, quod cōmiserā. Gal. O que tu as bien exploicté ce que ie t'auoye cōmis. Quàm multi sunt, qui magis commodi ratione, quàm amore amicos colunt.

Lib. 1. ca. 17 Quam, pro que. Gallicè, comparatiuum sequitur, Charior mihi est quam quem offendam. Nequior es, quam cui fidem habeam, id est, credam. Iunior es, quam ut abs te docear, & similia. Quam pro quantum positius iungitur, aut uerbis, aut aduerbijs. Tam te diligo, quam fratrem.

Lib. 2. ca. 20 Quod, causalis cõiunctio est, qua barbari sepe abutuntur pro $\nu\tau$: sed ea est differentia: $\nu\tau$, significat causam finalem: $q\ \nu\ \omicron\ d$, causam efficientem: ut, Parentes obiurgare liberos solent, non quòd odio habeant, sed ut corrigant. Volui ad te scribere, non quòd quicquam esset, quod te scire tua magni referret, sed ut intellexeres me tui semper memorem esse. Post $a\ d\ e\ \omicron$, $t\ a\ n\ t\ \nu\ m, i\ t\ a$, &c. semper sequitur $\nu\tau$, non $q\ \nu\ \omicron\ d$, quod barbari nõ obseruant. Pro $\nu\tau$, potest poni $q\ \nu\ \omicron\ d$: pro $q\ \nu\ \omicron\ d$, poni potest $q\ \nu\ i\ a$. nisi quòd $q\ \nu\ \omicron\ d$, tam indicatiuo quam subiunctiuo iungitur: $q\ \nu\ i\ a$, tantum indicatiuis, ut opinor.

Lib. 2. ca. 23 Quidem, capitur primò pro coniunctione distinguente res uarias: ut, Ego quidem rhetorica magis delector, tu uerò logica, hic autem grammatica. Secundò pro exceptione illius quod affirmas: ut, Si negligenter egeris, me quidem summo dolore afficies, sed te ipsum perpetuò perdidideris. Tertiò pro coniunctione enclitica, id est, causa ornatus, aut pro certè: ut, Petre quid tibi istic negotij est? Gallicè, quel affaire as tu icy? Nihil quidem mihi hinc negotij. Vltimò iungitur $n\ e$, sed interiecta semper una dictione, & hoc cum aliquid uehementer negare cupientes, id quod minus quoq; est negamus.

Vt, cupientes negare nos aliquem Romæ pulsasse, nos Romæ fuisse negemus. Tu'ne illum Romæ pulsasti? Ne fui quidem Romæ. Tu'ne huius es flagitij autor? Ne conscius quidem fui. Interdum una tantum pars negatur, & altera negata intelligitur, ut in exemplis prædictis. Interdum utraque exprimitur: ut, Non solum homines non times, sed ne Deum quidem ueraris. Non solum non scribis quicquam, sed ne significas quidem.

Quæstor, qui quæsturam agit. Quæstorius, qui Lib. 1. cap. 6 quæstor fuit.

Quippe, utpote, quoniam, coniunctiones Lib. 2. ca. 27 causales sic differunt: Quippe, potest habere suum proprium uerbum: Utpote, non habet uerbum nisi intercedente Q V I, uel C V M: aut certè iungitur adiectiuus sine uerbo. Exempla de Q V I P P E, primò cum suo uerbo, Honestior est mors, quàm uita sine amico: quippe qui amicitie expers uiuit, fera propior est quàm homini. Sine proprio uerbo: Scio te omnia amicissimè curaturum, quippe cui amicorum negotia nõ aliter curæ esse solent quàm propria. De V T P O T E, exempla cum Q V I: Pueri nisi uirga arceantur, ad omnes ineptias prolabuntur, utpote quos natura ad uitia quàm ad uirtutes pronior impellit. Cum C V M: Plinius, Utpote cum quidè annuo & biennij spatio durauerit. Cum adiectiuus sic, Semper te mihi concidendum statui, utpote uirum tum literatum, tum probum.

Quoniam, hoc habet priuilegij, quòd potest cau- Lib. 2. ca. 27 sam præponere toti orationi. Quoniam unà esse quoties libet, non licet, cura frequentius ad me scribas.

Quatenus, quando, quandoquidem, idem signi- Lib. 3. ca. 43
i s ficant

ficant, id est, quoniam. Sed quatenus ita accipitur duntaxat apud seculum Quintiliani, quod incipit à Luvio, Vergilio, Horatio. Nam Cicero utitur pro in quantum: Sicut eatenus, pro intantum.

Lib. 2. ca. 45 **Quin**, primò, ut non. Non potui committere in tanta tabellariorum facultate, quin ad te scriberem. Secundò, quinetiam: ut, Petre, ego tibi omnibus in rebus adero: quin patrem meum spero non defuturum. Tertiò, cur non. Quin huius nequissimi conuictum fugis, aut me amicum putare desinis esse?

Lib. 2. ca. 40 **Quoties pro quando** posuit Quintilianus.

Lib. 3. ca. 12 **Questus**, quod habet in datiuo & ablatiuo questibus per u, significat querelam, à queror uel conqueror. **Questus** quando habet questibus per i, significat lucrum nummarium. Gallicè, gaing, acquest: à supino **questum** per syncopen.

Lib. 3. ca. 16 **Quisquis, & quicumque** idem significant: Nisi quòd quicumque non semper requirit suum uerbum: ut, Sat erit quocunque modo tentasse.

Ibidem **Quidquid**, uel sic, quicquid: substantiuum est, **Quidquid** uirtutis, quicquid gaudiorum.

Ibidem **Quodcunque**, adiectiuum est: ut, quodcunq; telum, quodcunque donum, & c.

Similiter differunt quod & quid.

Lib. 1. cap. 13 **Quid**, primò, in quo: ut, **Quid** te lesi? **Quid** de te & li. 3. ca. 16 male merui? id est, in quo. Secundò, cur. **Quid** tristis es? id est, cur. Simili modo capitur **Nihil**, id est, in nullo, uel ob

Lib. 3. ca. 16 nihil. **Nihil** me lesisti.

& 63 **Quidam**, unum certum hominem significat. **Vo-**
cat

cat te quidam, non aliquis. Quisquam, quispiam, aliquis, significant unumquemlibet. Gall. quelcun. Veniat huc quispiam, uel aliquis uestrum, non quidam uestrum. Quisquis, amat orationem interrogatiuam, aut negatiuam. Num debeo tibi quicquam? Non reperiens quenquam. Eiusdem ferè naturæ est V L L V S.

Quotannis, id est, singulis annis, uel de anno in Lib. 6. ca. 64 annum. Non autem usitatè dicitur, quot diebus, quot horis, quot mensibus: pro, singulis horis, diebus, mensibus.

Quilibet, nõ uniuersale, sed particulare est. *Quin-* In Raud. *tilianus*, Quandiu quilibet unus ex ciuibus super fuerit, id est, unus aliquis, quicumque sit ille. *Voca quemlibet*, id est, unum quem uis.

Qui, quum est ablatiui casus, duobus tantum modis In Raud. ponitur: Aut cum præpositione postposita C V M: ut, *Qui cum loquitur Petrus?* Nemo est qui cum uiuere malim quàm tecum, id est, cum quo. Aut interrogat, quod exponitur per quomodo, qui potuit dissimulare?

Quadruplator, est qui ex delatione, quartam partem In Raud. tem bonorum damnati expectat.

R

Rationem habere, cum genitiuo significat respectum habere. *Haecenus honestatis rationem habui, nunc cõmodi habenda est ratio. Habe famæ tuæ, habe salutis rationem.* Gal. *eyes regard à ta renommée, & à ton salut.* Et hoc modo capitur semper in bonum. *Rationem habere, cum præpositione C V M, significat habere commercium.* Quando hominum fides perijt, cum solis literis ratio

rationem (id est, commercium) habebō. Cum nemine, nisi cum Deo rationem habe, qui solus fallit neminem. Gall. n' ayes affaire que avec Dieu. Ratio constat, id est, facile aut ratio ostensa est, aut posse ostendi apparet. Plin. Mihi & tentandi aliquid, & quiescendi illo autore, ratio constat.

Lib. 5. cap. 83 Rapere, primò auferre. Inde rapina. Secundò uitiare, etiam si non auferat uirginem. Gall. uioler, prendre à force. Seneca, Raptus, raptoris aut mortem, aut indotatas nuptias optet.

Lib. 5. ca. 68 Præripere, est eripere. Gall. emporter, sed in suos usus. Præripuit illi palmam, gloriam, laudem. Præripere interdum significat antè capere, sed ferè in passiuo. Imatura morte præceptus. Manè illi surgendum censeo, qui tibi partes præripiat tuas: de priori significato exèplum. Eripere idem significat, sed non in suos usus. Cic. Eripuisti mihi omnes bene uiuendi facultates. Eripuit illi uitam. Eripere cum ablatiuo significat liberare. Vergilius, Eripe me his inuicte malis.

Lib. 1. cap. 5 Recaluaster. Gall. chauluc.

Lib. 1. cap. 34 Repetundarum & repetundis tantum dicitur: nec habet plures casus. Accusatus est repetundarum, supple pecuniarum, uel de repetundis pecunijs, aut intellige quascunque res pretiosas. Competit in eos hæc actio, qui in magistratu gesto eripuerunt pecuniam, aut alia.

Lib. 3. cap. 1 Refert & interest impersonalia, iunguntur ablatiuus his, mea, tua, sua, nostra, uestra, cuius. Ceteris in genitiuo. Adduntur nomina mēsuræ in genitiuo hæc, tanti, quanti,

quanti, magni, parui. Cætera aduerbialiter iunguntur, Cuius refert de hoc pronuntiare? Mea, uel Petri. Quanti tua refert? Gal. Combien y as tu d'interest? Mea magni refert, quibus adolescens assuescat moribus. Plurimum interest omnium cuiusmodi sit princeps.

Relatiuum nonnunquam disidet à suo antecedente Lib. 3. ca. 19 te, sed conuenit cum substantiuo sequenti in genere & in numero. Est locus in carcere, quod Tullianum appellatur. Omnes barbari (quæ maxima hominum turba est) literas rident. Item relatiuo nonnunquam respõdet dictio, cum deberet respondere sequenti substantiuo. Vergilius, *Ibidem ca. 2*. At puer Ascanius, cui nunc cognomen Iulo, pro Iulus. Scipio cui Africano fuit cognomen.

Relatiuum nonnunquam causa uenustatis conuenit cum antecedente in casu: Sed hoc modo serè præcedit relatiuum antecedens, ut, *Quas ad me dedisti literas, suæ re suauissimæ. Quæ mihi commendaasti hominem, fratris loco erit, hominem pro homo.* Poëtæ relatiuum postponunt. Vergilius, *Urbem quam statuo, uestra est.*

Refero tibi, id est, narro tibi. Referam tibi euertum Lib. 3. cap. 38 mecum. Gall. ie te racomptera y ce qui m'est aduenu. Secundo, Retulit mihi literas tuas, id est, pertulit. Gal. il m'a apporté tes lettres. Tertio, Refero ad te de his rebus, id est, pono in consultatione. Gall. ie demande ton conseil sur ces affaires. De grauius causis ad magistrum referte, id est, magistrum consulite.

Refero tibi acceptum, id est, fateor me abs te Lib. 5. ca. 100 recepisse. Et capitur tum in bonum, tum in malum. Si quid in me uirtutis, si quid literarum, &c. tibi debeo, tibi acceptum

ceptum refero. Omnia mala in quibus iam olim hæreo, tibi accepta refero.

Ibidem Retuli expensum, id est, rationem de impensis confecti, uel exhibui: ut, Oeconomus Euangelicus expensum iubetur referre. Gallicè, rendre compte, ou faire compte de la despense.

Lib. 5. cap. 2 Reperire, est casu offendere non quæsitum. Ut, reperi Petrum hodie in foro, l'ay trouué d'aduétude: id est, offendi, uel obuium habui. Res multum diuq; quæsitæ, sæpe, ubi quæri desierint, ultro reperiuntur.

Lib. 6. cap. 5 Reperere, notum. Reptare, sæpe accipitur pro lente & tardè ire, ut qui spatiantur in hortis. Plinius, Frequentior currentibus, quàm reptantibus lapsus est. Horat. Et sylvas inter reptare salubres.

Lib. 6. ca. 20 Regionatim, per singulas regiones: Oppidatim, per singula oppida: Prouinciatim, per singulas prouincias.

Lib. 6. ca. 20 Summatim, id est, in summa, uel per summas.

Lib. 6. ca. 23 Resciscere, est rem postquàm gesta est, scire, quam nesciebas, cum gereretur. Gall. estre aduerti, scauoir puis apres. Si magister resciauerit, uterque uapulabimus. Rescivit omnem rem, Il a esté aduerti de tout.

Lib. 6. ca. 42 Restibulus ager, qui singulis annis scriitur. Cui contrarius est noualis.

In Raud. Reus est, non qui nocens, sed qui accusatus, atque in iudicium uocatus. Vnde, & actor & reus uocantur in iure, pro accusatore & accusato, etiam si sit innocens. Inde Reatus.

Lib. 5. ca. 63 Refigere, est quod fixum est, educere. Gal. arracher quelque

quelque chose fichée. Horatius, *Quamuis clypeo Troiano refixo Tempora testatus.* Pythagoras enim in templo clypeum fixum muro columnæ, detraxit, dicens se illum illic fixisse olim, cum anima sua habitaret in Euphorbo, tempore belli Troiani. Et Cicero legitur tabulas Clodiacas refixisse, id est, fixas eduxisse, uel detraxisse.

Retegere, est aperire quod tectum erat, Gallicè, *Lib. 5. ca. 63* descourrir. Caue retegas quæ nobiscum gesta sunt. Iuuenalis, *Si tibi zelotypæ retegantur scrinia mœchæ.*

Retexo, xis, xere, quod textum est, dissoluo. Gallicè, *Ibidem* deffaire ce qui est tissu. Quid facias? hic homo est, non potest retexi aut recudi. Gal. il est tel, on ne le scauroit re faire ou resforger.

Recludo, Gall. ouurir. quod clausum erat, aperio. *Lib. 5. ca. 63* Domum reuertens, arcam meam reclusam reperi, surtū suspicabar.

Reuelare, est tollere uelum.

Ibidem.

Resigno, quod signatum est relaxo uel patefacio. *In lib. de re*

Reciprocum dicitur quod eò redit unde prodijt. *cap. 5*

Spiritus reciprocatur, cum rursus resorbetur: Et unda à littore excussa, rursus litus alluēs, reciprocari dicitur. Et horæ reciprocantur, cum expleto legitimo cursu, rursus ad pristinum ordinem redeunt. Haud aliter pronomina reciproca ad id unde prodierant, reuocantur.

Duo sunt pronomina reciproca: Alterum primitiuū, *Ibidem* quod uocant, Sui, sibi, se, à se, generis omnis, et utriusque numeri. Alterum possessiuum, Suus, sua, suum. Reciproco pronomine nunquā Latinè utimur, nisi aliquod præces

præcesserit nomē in eadem oratione, aut altera unita per copulam, ad quod referatur. Nam, Vis patrem suum, Po-
ne ad pedes suos, Dedit sibi, &c. pro illius, eius, & ei,
barbarè dicuntur. Dixi, aut altera unita per copulam:
Nam, Obsecrauit me ut se adiuuarem: Petijt me, ut suo fi-
lio opitularer: Latine dicitur. Sed si tollas copulam, bar-
barissimum erit. Vt, Petrum semper amaui, filio suo non
tam bene cupio: non Latine dicitur.

Ibidem Error uulgi utentis uel potius abutentis s v i pro
E I V S & I L L I V S, partim inde profectus est, quòd
nonnulli autores his abusi uideantur: partim quòd ita
obscurè usi sint, ut minus periti nequeant perspicere, ad
quod fiat reciprocatio. Interdum tamen Latine pro s v i
& s v v s, licet uti I P S I V S, E I V S, uel I L L I V S,
& maximè amphibologiæ uitandæ causa: nonnunquam
uarietatis aut ornatus gratia. Omnes optant quod sibi
utile est, tibi, ipsi. Ille repetit quod suum siue ipsius est.
Hæc indifferentia sæpe fit interuentu præpositionis, sed
crebrius per I P S E, quàm I S. Quintilianus, Quanquam
aliqui reperiuntur, qui ne id quidem quod in ipsos reci-
dere posset, euitent.

**In lib. de re-
ciproc. ca. 8** Hæc autem præpositio I N T E R, id habet peculiare,
ut si antecesserit genitiuus, datiuus, aut ablatiuus, sem-
per liceat uti I P S E & s v i. Si præcesserit accusati-
uus, aut nominatiuus, reciprocum postulat. Cic. Nec mi-
hi cæterorum iudicio uidetur solùm, sed etiam ipsorum
inter ipsos consensu. Id de genitiuo exemplum est, nunc
de datiuo. Quintilianus, Circa quem inexplicabilis &
grammaticis inter ipsos, & philosophis pugna est. De
ablat

ablatiuo, idem: Nam in magnis quoq; autoribus incidunt uitiosa aliqua, & à doctis inter ipsos etiam mutuò reprehensa. Exempla de nominatiuo, & accusatiuo. Cicero: Quòd inter se omnes partes quodam lepore cõsentiunt: non inter ipsas. Idem: Damonem & Pythiam Pythagoreos ferunt hoc inter se fuisse animo: non, inter ipsos. Id quod dictum est de primitiuo, itidem fit in possessiuo s v v s. Tamen hìc nonnulla differentia est: eam uide.

Si substantiuum reciproci s v v s, respicit ad suppositum uerbi, id est, nominatiuum, qui præcedit uerbum: tum elegantius utimur s v v s, quàm IPSE, aut EIVS: ut, Miseretur nostri Deus propter suam clementiam. Inclamat me ante domum suam, potius quàm eius. Si substantiuum respicit ad appositum uerbi, id est, obliquum, qui sequitur uerbum, tum præstat uti IPSE, aut IS, quàm s v v s. ut, Eieci columbam è nido ipsius. Alloquutus sum Petrum ante domum eius: potius, quàm suam. Tamen nec ratio, nec autoritas uetat contrarium fieri. Si tamen appposito adiungatur adiectiuum aut uerbum, ad quòd fiat reciprocatio, s v v s utendum est, non IPSIVS. Video columbam tristem in periculo pullo-
rum suorum.

Suus, possessiuum, non semper reciprocè accipitur, In lib. de rebus sed interdum pro proprius: ut, suus cuiq; mos est, sua cui-
cipr. cap. 12
que sententia. Trahit sua quenque uoluptas. Phœbo sua semper apud me Munera sunt. Sua cuiq; reddenda sunt. Viuit cum suis. Inuentus est inter suos, &c.

Rhetor, qui profitetur Rhetoricam artem, sicut Lib. 4. ca. 82
& grammaticus, &c. Orator, qui causam agit in

concione, aut in iudicijs, qualis fuit Cicero noster. Declamator, qui aut in scholis, aut secum, fictam causam agit, ut possit ueram rectius agere. Declamare, est exercere se in orando fictè. Inde declamationes Quintiliani.

Lib. 1. cap. 5 Ridiculus, a, um, adiectiuum, non substantiuum. Res ridicula, id est, digna propter quam rideatur. Iuue.

Nil habet infelix paupertas durius in se,

Quàm quòd ridiculos homines facit.—

In Raud. Ripa, est extremitas terræ, quam aqua fluminum, torrentium, riuorumq; alluit. Et potest esse alta. Litus, est maris.

Lib. 1. cap. 6 Rosarium, uel rosetum pro eodem, locus rosis con-situs. Gall. Vng iardin plein de rosiers.

Lib. 2. ca. 56 Rursus, iterum, uel è contrario. Olim te orauit, rursum te oro. Improbam mulierem nihil nocētius: rursum probam nihil lenius.

Lib. 4. cap. 7 Rumor, & fama, idem significant, scilicet aliquos sermones in populo incerto autore, de re noua. Fama tamen interdum inueterata est, ut Ausonius: Fama est fictilibus coenasse Agathoclea regem. Rumor Latinum est. Fama, è Græco ductum.

S

Lib. 2. ca. 27 Sanè, id est, certè, affirmat. Ita sanè est. Secundò ualde. ut, Vir sanè literatus, id est, ualde. Adolescens sanè nobilis. Tertio permissiuè accipitur. Sit sanè ita ut ais. Sim sanè malè de te meritus, id est, esto, sit ita ut uis.

Lib. 4. ca. 49 Sarcina, res simul compositæ. Gall. paquet, ut qui iter

iter faciunt, sarcinas portant. Qui in aliam domum immi-
grant, sarcinas componunt.

Saltus, est sylua inuia, nec uiatori peruia, in qua pe-
cudes aestiuare solent. Sylua, generalius est nomen, &
solet esse cædua. Lucus, non cæduus, id est, qui non cæ-
ditur, aut succiditur, sed est consecratus alicui Deo, aut fu-
neri. Lucus Martis. Lucus Dianæ. Solebat enim apud ue-
teres esse magna religio lucorum, quod & Iudæis ueti-
tum erat. Nemora, uoluptatis gratia comparata sunt,
& plena uoluptatum, ut fontium, umbraculorum, aut si-
milium.

Saluber uel Salubris dicitur, qui præbet sanitatem. Lib. 4. ca. 58
Aër saluber, Galli. air sain. Potus salubris. Somnus salu-
ber. Vinū malè habentibus salubre non est, sanis saluber-
rimum. Sed Sanus, qui accipit & tenet sanitatē. Sanus
homo. Sana mens. Sanum corpus. Dicitur tamen salubre
corpus, bonæ ualeitudinis, non homo saluber.

Satiare ad omnes sensus attinet, & transfertur Lib. 5. ca. 78
sepe ad animum. Saturare, ad gustum tantum per-
tinet.

Salio, salis, salire, est saltū facere. Gall. saulter, fretil Lib. 5. ca. 103
ler. Et cicada salit, Catus salit. Tamen inuenitur pro sala-
to. Saltare, ducere choros. Gal. danser. Ouidius:

Si uox est, canta: si mollia brachia, salta.

Inde saltatio, & saltatus. Chorea. Gall. danse. Nam sala-
tus à salio significat aliud. Gall. ung sault.

Salue, dicitur tam adueniētibus, quàm quos relinquere Lib. 5. ca. 30
mus. Salue pater, saluum te aduenisse gaudeo. Gall. ie suis
ioyeux de ce, que tu es arriué sain & sauue. Salutamus

etiam in fine epistolarum.

In Raud. Scaber, bra, brum, id est, sordidum, etiam si non sit asperum contactu. Dentes, ungues sordidos, scabros dicimus.

In eundem Scorpius scorpionis, & scorpio scorpionis: utrunque inuenitur: ut pauo & pauus.

Lib. 5. ca. 61 Sciscitari, percontari. Gall. enquerir. Sciscitare ex patre quo modo se habeat. Gall. Enquiers toy de ton père, comment il se porte.

Lib. 4. ca. 51 Scurra. Gallicè, Vng plaisanteur, qui captat risum ab audientibus, non salua dignitate personæ. Ceulx qui disent mots pour rire, affin d'auoir la repeue franche, scurra dicuntur. Inde scurrari scurram agere.

Lib. 2. ca. 60 Scilicet & uidelicet, significant certè: sed frequenter cum quadam amaritudine, & irrisione usurpantur. Id patri curæ est scilicet. Gallicè. Il est bon asscauoir, que mon pere s'en soucie. Tu alios docebis scilicet, qui ipse docendus es. Secūdò capitur affirmatiuè, Petre, tu ne cras rediturus es huc? Scilicet. Gall. Bien le saches, ouy. Tertio, cùm enumeratis multis confusè, definimus per SCILICET. Quatuor sunt uirtutes cardinales, scilicet Iustitia, &c. Sed hic modus, uix apud doctos reperitur.

Lib. 3. ca. 13 Scalæ, scalarum, tantum pluraliter dicuntur, licet quidam singularem usurpent.

Lib. 1. cap. 8 Sculptile, quod sculptum est. Gall. chose entaillée. Statua sculptilis. Gall. Vne statue entaillée.

Lib. 1. ca. 30 Scitus, sciens. Gall. scauant, actiue significat. Scitè respondet. Gall. Il respond scauamment. Secūdò scitus, bellus. Gallicè, ioly. Terētius: Scitus puer natus est Pamphilo.

philo. Scite, id est, pulchrè, Scite tu quidem pingis, sed charta tua perfluit.

Seminarium, & semen idem sunt.

Lib. 1. cap. 6

Sector, qui accusat alium, & ex damnatione eius expectat dimidiam partem bonorum eius. Lib. 1. cap. 2

Sectile, quod natura dissectum est. Gall. Chose fenue. Lib. 1. cap. 5
due. ut, Sectile porrum.

Secundum præpositio, primò significat post. Ci= Lib. 2. ca. 46
cero: Proximè autem & secundum deos homines hominibus maximè utiles esse possunt. Secundò, iuxta. Petrus secundum aurem uulneratus est, id est, iuxta aurem. Tertiò, pro, ut: Secundum me iudica, id est, pro me. Quartò, in: Secundum quietem, id est, in quiete somni. Dicitur etiam secundum Platonem, id est, ex sententia Platonis.

Senes, qui multos habet annos. Veteres, qui priore & ante nos, etate fuerunt, licet non attigerint senium. Lib. 4. cap. 5

Antiqui, utriusque dicuntur, sed magis ueteres, quam senes. Veteres autores, id est, prisca, non senes uel antiqui dices. Senibus deferendum est, uel antiquis, non ueteribus. Tamen uetulus pro sene uidetur posse accipi. Senium, senectus, senectus idem significant, nisi quòd senium pro tristitia usurpatur: En pallor, senium.

Sementis, est satio uel seminatio ipsa, non semen. Vt Lib. 4. ca. 24

sementem feceris, ita & metes. Gall. Selon que tu auras semé, tu recueilliras. Seges est eorum seminum ex quibus conficitur panis, nondum demessa. Capitur à poetis interdum pro terra subacta. Gall. terre labourable. Fruages, uide loco suo.

- Lib. 4. ca. 63** Seditio, tumultus populi. Gallicè, commotion de peuple.
- Lib. 4. ca. 64** Senator, qui aut est senator, aut fuit. Nam Senatorius non dicitur nisi possessiue: ut, senatoria dignitas, senatoria domus.
- Lib. 4. c. 107** Serò, post tempus. Gal. trop tard: Serò pultem coxe ris agro uita defuncto. Serò consulis, quid fieri oporteat, re iam peracta. Seneca: Sera parsimonia in fundo. Gall. L'espargner est trop tard, quand on est au fond. Secundò tardè: Gallicè, tard. Serotinus, id est, uespertinus (ut quidam uolunt) Hora serotina. Aut serotinum. Gall. tardif. Serotinae uuae, serotinae ficus, serotinae fruges, id est, quæ tardius maturescunt, quàm legitimo tempore. Præcoces, uide loco suo.
- Lib. 5. cap. 6** Sedet, homo solus, & simia ex terrestribus. Aues sedent in alto, ut in culmine tecti, in arbore, in capite hominis, &c. Sedet quod quadrat, & sedet quod fixum est animo.
- Lib. 5. cap. 6** Sententiam dicere, est cõsiliarij. Dic sententiam tuam. Gall. Dis en ton aduis. Sententiam dicere, nonnunquàm est ferre sententiam: Iniquissimam dixit uel tulit incum sententiam. Dicere leges, uel ius, est iudicis. Ferre legem, est ad populum deferre.
- Lib. 5. ca. 48** Seuum, siue Sebum, pingue durum. Gallicè, suif. Vnde candela sebaea.
- In Raud.** Seriofus non dicitur, sed serius, a, um: id est, grauis, seuerus. Gall. chose graue. Sed tamen amoto. queramus seria ludo.
- Lib. 1. cap. 5** Siliquastrum, est siliqua syluestris, ut steriliũ auenarum.

narum. Siliqua, est tunica hordei, uel nomen arboris.

Siquidem, una dictio, prima breui, idem quod nan- Lib. 2. ca. 29
que: ut, Qui præceptores nõ colit, planè ineptus est: plus
enim illis debemus, quàm parentibus: siquidem ab his ui-
uere accepimus, ab illis bene uiuere. SI QUIDEM, duæ
ditiones interdum sunt: ut, Pulcherrimum tibi ingenium
natura contulit, si quidem tu excoleres.

Sin, idem ualeat quod Si, nisi quòd semper in secunda Lib. 1. ca. 12
parte ponitur: Si, in priore. Si literis studiosè incumbas, & li. 2. c. 26
maximam tibi gloriam cõparabis: sin inertia uacare ma-
lis, id senties posterius. Imperiti utütur SIN AUTEM,
pro SI NON, sed barbarè. Sin minus, sin aliter dicen-
dum est: non sin autem.

Simul, geminatum, uidetur significare quod ET ge- Lib. 2. ca. 32
minatum: ut, Frequenter ad me scribe, simul ut quæ est
in te dicendi facultatem exercitatione augeas, simul ut
meum tui desyderium leues. VNÀ, rarò hoc modo inue-
nitur, nec PARITER quidem.

Sicubi, id est, si alicubi, duo uerba postulat. Sicubi Lib. 3. ca. 27
te hodie offèndero, non euades. Gallicè, Si ie te trouue
quelque part ce iourdhu.

Sicunde, id est, si alicunde, duo uerba postulat, ut Ibidem
sicubi.

Sinus, est intra complexum brachiorũ & pectoris. Lib. 4. ca. 37
Galle sein. Absconde in sinu. Gall. Cache le en ton sein.
In tuum sinum inspue, & facilè alijs exprobrare desines.
Gremium. Gall. giron. Vide loco suo.

Signa, præter uulgarem significationem, significat Lib. 4. ca. 11
opera susilia, aut sculptilia, aut huiusmodi, ad effigiè ani-

malium fabricata. Gall. medailles, images.

Lib. 5. cap. 6 Sisto, primò facio stare. Siste gradum. Gall. arreste
 & lib. 3. c. 31 toy. siste lacrymas, siste fugam. Secundò represento ut
 maneat. Siste illum iudicio. Gallicè, presentès le à iustice.
 Iussit eum iudicio sisti. Inde stator, statoris, dicitur nun-
 tius consulis. Gall. Sergent, ou fourrier, aut similis perso-
 na. Statorem etiam Iouem uocamus, à sistendo: quia Ro-
 mulum orantem ut fugam suorum sisteret, adiuuit. Habet
 sisto statum in supino, ut sto, steti, statum.

Ibidem Sîdo, is, ere, prima longa, tendere deorsum. Gal. De-
 ualler, aller au fênd. Oua plena sîdunt in aquis. Gall. de-
 scendent. Aues sîdunt cum ad sedendum in arbore, deuo-
 lant. Homo subsidit. Gall. s' assiet. Sido tertiæ coniugatio-
 nis est. & mutuatur præteritum à sedeo. habent etiam
 sedi, subsidio, desido, resido, subsedi, defedi, resedi.

Lib. 9. ca. 25 Situs, significat primò qualitatem loci. Gal. La situa-
 tion. Secundò pædorem, id est, sordes & illuuiem, quæ est
 in locis opacis, ut in carceribus & penarijs. Transfertur
 ad animum & ingenium, quod dicitur sibi quendam cõ-
 trahere situm solitudine & otio.

In Raud. Simultas, est mutuuum odium: sicut amicitia, mu-
 tua beneuolentia. Nam odium potest esse unius homi-
 nis. Rancor, non est Latinum, neq; Græcum, neque He-
 bræum, sed Raudense.

Lib. 1. cap. 8 Solutilis, est quod facile soluitur: ut, nauis solutilis,
 quæ non est fideliter compacta.

Lib. 1. ca. 20 Somnus, Composita huius uerbi quædã sunt secun-
 de declinationis, quædã tertiæ. Semisomnus frequen-
 tius inuenitur. Semisomnus, qui nõ perfectè dormit. Galli-
 cè, de

cè, deny endormy, quales sunt recens experrecti. In somnis tertie declinationis dicimus, peruigil. Gall. ueillât. Totam penè noctem insomnem egi, id est, sine somno.

Socius socio est: non comes comiti, sed duci. Socius Lib. 4. ca. 38
plerunque est in rebus scrijs, & fortunæ subiectis. Turpe est te illi in prosperis adfuisse socium, & in afflictis deserrere. Socius studiorum. Sodalis plerunque est in rebus leuioribus, in conuiujs, in lusibus, &c.

Solatum, ipsa consolatio. Gallicè, soulas, sed in rebus ipsis est. Solatium est miscriis, socium habere miserie. Solamen idem est, sed magis apud poëtas tritum. Consolatio fit uerbis. Qui se in miseriam mittit, ipse se consoletur necesse est. Ipse me consolor. Gallicè, Je me console.

Solstitium, est quum Sol in centro stat, id est, neq; ascendit, neque descendit in Zodiaco. Lib. 5. cap. 6

Sollicito te, id est, metum, spem ue tibi ostendo, ut sollicitare plebem. Vel inquieto, & curam inijcio. Lib. 5. ca. 79

Spectaculum, quod spectatur, ut ludum funambuli, aut ioculatorium, spectaculum dicimus. Non hoc ista sibi tempus spectacula poscit. Secundò ipsa spectatio. Filius presente matre trucidatur, ò acerbum spectaculum. Tertiò locus unde spectatur: Sedebat in spectaculo, & de spectaculo decidit. Lib. 4. ca. 16 & 69

Spero & confido, tam de presenti & præterito, quàm de futuro. Quæ mea sit sententia, spero te intelligere, id est, credo. Confidimus rem nostram tibi curæ esse. Confido fore, ut te de me bene meritum esse non poeniteat. Cætera nota sunt. Lib. 5. ca. 47

Sphæra, undique rotunda. Gallicè, Vne boulle, ou toute chose ronde.

In Raud. Specula, est locus unde fiunt excubiæ, ne hostes ueniant. Gall. Le beffroy, leschaugnette.

In Raud. Sperma Græcum, nihil aliud est, quàm semen Latinum. De semine, Græcè de spermate, Abraham.

Lib. 2. cap. 8. Structilis, hoc est, quod constructum est multis lapidibus. Structiles columnæ.

Lib. 4. ca. 29. Strepitus, primò significat sonum, qui fit ex collisione multarum rerum, & ex confusione uocum in unum, seu pedum ambulantium: ut in exercitu. Secundò capitur pro fastu, & pompa diuitiarum: à strepitu comitantium.

Ibidem Stridor, est acrior & quasi sibilans collisio: Vt canes dicuntur stridere. Gall. gronder. Et stridor dentium.

Lib. 4. c. 49. Strues, est propriè accruus lignorum.

Ibidem Strages, est multitudo cadauerum interfectorum humi iacentium.

Lib. 4. ca. 113. Stultus, qui improuidus & imprudens est. Multi sapientes stultè agunt: ergo non à natura est stultitia.

Ibidem Stolidus. Gall. morne, niès, qui proximè accedit ad naturam brutorum. Fatuus, qui nihil sapit, Folastre, innocent: uidetur esse à natura. Cibi fatui, qui non sapiunt.

Lib. 5. cap. 6. Stare, est fluuij cùm stagnat, Solis cùm in centro est, Iuris cùm clausum est forum. Aues item in aëre non uolantes stant. Homo stat, Pisces stant in aquis, cùm pendunt immobiles. Præterea omnia erecta stant, crines, arbores, & c.

Stella. Gal. une estoille, singularis est. Sydus, idem Lib. 5. ca. 22 significat, sed interdum pro signo compacto ex multis stellis: ut, Aries, Taurus, &c. Inde sydus hybernum, id est, signum hybernum.

Stuprum, est omnis coitus lege uetitus, cum nupta, Lib. 6. ca. 45 cum cognatis, cum uestalibus. Adulterium, est cum nupta. Igitur omne adulterium est stuprum: sed non è diuerso.

Stragulum, uel stragula, uestis est quicquid inster- Lib. 6. c. 46 nitur uel lecto, uel equo, uel alij rei. Gall. Couerture, ou parement, & tapis. Quod in festis ante altare sternüt in pauimento, stragulum ritè uocabimus.

Sternere, deijcere est. Gal. Estèdre sur quelque cho Ibidem se. & huius uerbi significatum inuertitur. Sternimus ramos humi. Sternimus uestem lecto. Tamen frequētius dicitur: Sterne humum floribus, ramis. Sterne equum stragulo. Sterne mensam mappis. Sterne equum tapetis.

Strophium, est panniculus delicatus ad tergendas In. Raud. nares. Gall. ung mouchoir. Cicero reticulum uocat.

Stipendiarij, qui principi aut Reipublicæ stipen- Lib. 1. cap. 6 dia soluunt. Gallicè. Villains, ou roturiers, qui payent taille.

Surdaster, diminutiuum à surdus, Gal.ourdault. Lib. 1. cap. 5

Sutilis, id est, consutus, Sutilis cymba. Lib. 1. cap. 8

Supinatum, si addatur IRE uel IRI, futurum Lib. 1. ca. 17 significant, cum quodā motu presentis: IRE, actiue: IRI, passiue: ut, Video operam in te meam perditū iri. Gall. Je uoy, que la peine, que ie prens pour toy se perdra. Scio magistrū rescitū ire. Gal. Je scay, que le maistre le scaura.

Supina

- Lib. 1. ca. 29** Supina in tu, à uerbis passiuis oriuntur, sicut illa ab actiuis, nec significant motum de loco, uel actum, ut *barbary* uolunt. Venio lectu, à legendo: sed passiuè significāt, & iunguntur adiectiuis tantum. Dignum auditu. Misera bile uisu. Absurdum relatu. Difficile creditu, id est, ad credendum, uel ut credatur, & c.
- Lib. 2. ca. 50** Subinde, primò inde, uel deinde, statim. Si negabit, subinde illi testes proferto. Secundò identidem, id est, frequenter, cum quodam interuallo. Gallicè, *par fois*: ut, *Lupus cum canibus insectantibus premitur, subinde respicit. Identidem, pro eodē capitur. Quid tam subinde uultum mutas? id est, quid nunc hilarem uultum, nunc tristem ostendis? Subinde loquelam mutat, uel identidem, qui nunc Græcè, nunc Latinè, nunc Gallicè, nunc Teutonicè loquitur. Politè scribere cupientem, necesse est calamum identidem, uel subinde reparare. Gallicè, *il fault que cil, qui desire bien escripre, change de plume de fois à autre. Galli gallinacei inter bibendum identidem, uel subinde, suspiciunt. Gallicè, Les coqs en beuuant regardent souvent uers hault.**
- Lib. 2. ca. 53** Super, contiguitatem dicit. Sedet super lapidem: non supra. Supra, non dicit contiguitatem. Supra nos uolat aquila, non super. Super, relatiuum habet Subter. Supra relatiuum habet Infra.
- Lib. 4. ca. 20** Suburbanum, in singulari & plurali significat prædium extra urbem. Gall. *Vne metairie*. Suburbana in plurali, significat frequētias domorum extra urbem, quæ tamen sub urbe sint. Gallicè, *Quelques faulxbourgs, ou uillages.*

Sutrina, officina sutoris, ubi fiunt calcei. Gallicè, Lib. 4. ca. 44
 Louvroir d'ung cordouannier. Sutor, qui calceos suit,
 Gall. cordouannier.

Suffragia, sunt fauores eligentium: ut in comitijs, Lib. 4. ca. 70
 in eligendo episcopo. Suffragari auxiliari, sed uerbis
 aut calculo. Gall. Donner sa uoix, & en aider. Nonnun-
 quàm etiam factis. Refragari, id est, repugnare, sed
 propriè uerbis.

Supplicare, est gestu, id est, complosione manuum, Lib. 5. ca. 11
 flexu poplitem, ceruicis inclinatione, & item uoce ado-
 rare. Supplex, qui submittit se ut impetret.

Synecdochen oratores maximopere fugiunt, ut Lib. 3. ca. 17
 hæc oratio, Pulchra facie, potest multifariam dici: Pe-
 trus est pulcher faciem, & pulcher facie. & in his duo-
 bus modis est synecdoche: quare tantùm tuti sunt apud
 poëtas & historiographos. Item dicitur, Petrus est pul-
 chre faciei, uel est pulchra facie: sed extremum est orna-
 tissimum. Excelsus animum, excelsus animo, excelsi ani-
 mi, excelso animo.

Syncerus, ἀ σὺν, quod est con, & cera. Donatus di Lib. 6. ca. 37
 xit sine cera. Significat integrum, sine dolo, & purum.

T

Tantum & quantum, tam & quàm (quæ Lib. 1. ca. 16
 idem ualent) positiuis iunguntur. Tanto & quanto cõpa & is
 ratiuis: aut certè ante POST, ALITER, ALIVS,
 SECVS, &c. quæ habent uim comparatiuorum. Lite-
 ræ tuæ tanto suère gratiores, quanto diutius desideratæ.
 Tam mihi chærus es, quàm frater.

Tametsi idem quod etsi: iungitur tam indicatiuo, Lib. 2. ca. 21
 quàm

Lib. 1. ca. 29 Supina in tu, à uerbis passiuis oriuntur, sicut illa ab actiuis, nec significant motum de loco, uel actum, ut barbari uolunt. Venio lectu, à legendo: sed passiuè significāt, & iunguntur adiectiuis tantum. Dignum auditu. Misera bile uisu. Absurdum relatu. Difficile creditu, id est, ad credendum, uel ut credatur, & c.

Lib. 2. ca. 50 Subinde, primò inde, uel deinde, statim. Si negabit, subinde illi testes proferto. Secundò identidem, id est, frequenter, cum quodam interuallo. Gallicè, par fois: ut, *Lupus cum canibus insectantibus premitur, subinde respicit. Identidem, pro eodē capitur. Quid tam subinde uultum mutas? id est, quid nunc hilarem uultum, nunc tristem ostendis? Subinde loquelam mutat, uel identidem, qui nunc Græcè, nunc Latine, nunc Gallicè, nunc Teutonicè loquitur. Politè scribere cupientem, necesse est calamum identidem, uel subinde reparare. Gallicè, il fault que cil, qui desire bien escripre, change de plume de fois à autre. Galli gallinacei inter bibendum identidem, uel subinde, suspiciunt. Gallicè, Les coqs en beuuant regardent souvent uers hault.*

Lib. 2. ca. 53 Super, contiguitatem dicit. Sedet super lapidem: non supra. Supra, non dicit contiguitatem. Supra nos uolat aquila, non super. Super, relatiuum habet Subter. Supra relatiuum habet Infra.

Lib. 4. ca. 20 Suburbanum, in singulari & plurali significat prædium extra urbem. Gall. *Vne metairie.* Suburbana in plurali, significat frequētias domorum extra urbem, quæ tamen sub urbe sint. Gallicè, *Quelques faulxbourgs, ou uillages.*

Sutrina, officina sutoris, ubi fiunt calcei. Gallicè, Lib. 4. ca. 44
 Louvoir d'ung cordouannier. Sutor, qui calceos sūt,
 Gall. cordouannier.

Suffragia, sunt fauores eligentium: ut in comitijs, Lib. 4. ca. 70
 in eligendo episcopo. Suffragari auxiliari, sed uerbis
 aut calculo. Gall. Donner sa uoix, & en aider. Nonnun-
 quàm etiam factis. Refragari, id est, repugnare, sed
 propriè uerbis.

Supplicare, est gestu, id est, complosione manuum, Lib. 5. ca. 11
 flexu poplitum, ceruicis inclinatione, & item uoce adom-
 rare. Supplex, qui submittit se ut impetret.

Synecdochen oratores maximopere fugiunt, ut Lib. 3. ca. 17
 hæc oratio, Pulchra facie, potest multifariam dici: Pe-
 trus est pulcher faciem, & pulcher facie. & in his duo-
 bus modis est synecdoche: quare tantùm tuti sunt apud
 poëtas & historiographos. Item dicitur, Petrus est pul-
 chre faciei, uel est pulchra facie: sed extremum est orna-
 tissimum. Excelsus animum, excelsus animo, excelsi ani-
 mi, excelso animo.

Syncerus, à σῦν, quod est con, & cera. Donatus di Lib. 6. ca. 37
 xit sine cera. Significat integrum, sine dolo, & purum.

T

Tantum & quantum, tam & quàm (quæ Lib. 1. ca. 16
 idem ualent) positiuis iunguntur. Tanto & quanto cōpa & is
 ratiuis: aut certè ante POST, ALITER, ALIUS,
 SECUS, & c. quæ habent uim comparatiuorum. Lite-
 ræ tuæ tanto fuere gratiores, quanto diutius desideratæ.
 Tam mihi charus es, quàm frater.

Tametsi idem quod etsi: iungitur tam indicatiuo, Lib. 2. ca. 21
 quàm

quim subiunctiuo. Tametsi nihil noui hìc fuit, quod ad te scriberem, tamen aliquid scribere uolui. potuit dici fuit, uel fuerit.

Lib. 2. ca. 46 Tantisper, aduerbium temporis est, id est, tandiu. & postulat post se **DUM**, aut **DONEC**. Tantisper sine te detineri, dum uenti secundi flare cœperint. Sed barbari utuntur pro **TANTVM**, uel **TANTILVLVM**: sed mendosè.

Lib. 3. cap. 1 Tanti, quanti, tãtidem, quantilibet, quanticunq; pluris, & minoris, semper in genitiuo iunguntur, nunquam in ablatiuo, his uerbis, Emo, uendo, ueniundo, ueneo, mercor, cõparo, æstimo, taxo, liceor, addico, distraho, metior, constat, conduco, loco, sceneror, paciscor, pango pepigi, condemno, postulo, & similibus. Cætera omnia nomina mensurarum, siue sint certæ, siue incertæ, iunguntur in ablatiuo, & nunquam in genitiuo. Quanti est emptus codex tuus? Respondebis, magno, & non magni. Hic liber minoris emptus est, quim tuus: non pluri uel minori. Quanticunq; alius æstimet, ego non magni facio, non dicendum est quantocũq;. Hanc rem tantidem tibi tradam, quanti mihi constat. Si interrogetur per quanti, respondebitur in ablatiuo. Quanti emisti hunc librum: tribus stufis. Quanti emptus est codex? magno, uel paruo. Quanti ergo? tribus nummis. An pluris? non pluris, imò minoris. Si **TANTI**, & **QUANTI**, **PLURIS**, & **MINORIS** iungantur substantiuis, ponenda sunt in ablatiuo, non genitiuo. Tanto pretio emi, quanto tu: non, tanti pretij.

Lib. 4. ca. 44 Taberna, est locus ubi merces uenduntur. Taber-

na uinaria, lanaria, olearia, ubi diuenditur oleum, lana, uinum.

Tabulæ, sunt opera pictorū. Gall. tableaux painctz Lib. 4. ca. 115
Tabula Apellis.

Tandem, id est, post longam moram. Gallicè, A` la Lib. 5. cap. 22
parfin. Vergilius:

Tandem progreditur magna stipante caterua.

Tandem interdum habet urgens quiddam & accelerās,
eoq; serè per interrogationem. Dic quid tandem est, quod
peccaui? Quæ tandem ista audacia est, docere quod non
didicisti?

Tantundem, & tantidem, non habent alios Lib. 3. cap. 2
obliquos. Tantundem, æquè tantum. Gallicè, autant. Siue
tu proficias, siue nō, mihi tantundem commodi erit. Gall.
Soit que tu estudies, ou non, ie y ay autant du proufit à
l'ung, comme à l'autre.

Tectorium, est incrustatio parietū. Gall. La crese Lib. 3. cap. 6
pissure, ou blanchissure des parois. Transfertur ad omnē
fucum.

Tenus præpositio semper postponitur suo casui: Lib. 2. cap. 9
qui si sit singularis numeri, in ablatiuo ponendus est: ut, & 9.
Capulo tenus. Gallicè, Iusques au manche. Collo tenus,
Gallicè, Iusques au col. Umbilico tenus. Gallicè, Iusques
au nombril. Iseli tenus. Nilo tenus. Aethiopia tenus, id
est, usque ad Aethiopiā, Nilum. Si dictio significat res
geminas, aut caret singulari numero, tunc poscit ante se
genitiuum pluralem: ut aurium tenus. Gall. Iusques aux
oreilles. crurum tenus, clunium tenus, non clune tenus.
Gallicè, Iusques aux fesses.

Temere

- Lib. 2. ca. 46** **Temere**, incōsultè, uel sine causa, uel fortuitò. Prudentis uiri est nihil temere agere. Quòd hodie Ioannes non uenit, haud temere est, id est, non sine causa. Capitur pro ferè, uide in Ferè.
- Lib. 4. ca. 80** **Tenebras**, pro nocte accipimus nonnunquàm: si tamen partem noctis dicas, rectius tenebris, quàm nocte utèris, primis tenebris, si cripusculum significes. Sed ante noctem rectius, quàm ante tenebras dixeris.
- Lib. 1. cap. 9** **Terebra**, terebræ. Gall. tariere: format diminutiuum terebellum neutri generis, instrumentum perforatorium. Gall. Viberquin, ou ungz foret. A' terendo.
- In Raud.** **Thermæ**, Græcum est, significat locum, ubi calescimus, non lauamur, ut in balneis. Gal. Vnes estuues.
- In eundem** **Teter**, malus, insuauis: Hostis teterrimus. Nihil hoc morbo tetrius. Tetro aspectu. Teter odor. Tetra uoce, &c. Ater significat nigrum.
- In eundem** **Tempestiuus**, Sui temporis. Gall. Chose de saison. **Tempestiuè** aduerbium, suo tempore. **Intempestiuè**, non suo tempore.
- In eundem** **Tinnire**, propriè est metalli. sicut enim homines sono, sic æra tinnitu dignoscimus.
- Tibicen**, qui canit tibia. Gall. fluteur. **Tubicen**, qui canit tuba. Gall. trompeteur.
- In eundem** **Tignarius** faber, omnis qui ædificat. Gallicè, charpentier. Tigni enim nomine omnis materia continetur: materia nonnunquàm omne lignum continet. **Contignatio** dicitur solarium domus, siue stratum sit cemento lateribus'ue, siue non stratum. Gallicè, plancher, estage.

Titubare, est pedibus non ualentis insistere, quales Lib. 5. ca. 84 sunt ebrij, infirmi. Transfertur ad animum, & ad linguã, ac sermonem. Solet plerunq; sermo mentientis titubare. Gall. la parolle d'ung mêteur ha de coustume de uaciller. Inde titubantia oris & linguæ. Gall. uacillation.

Timeo te, tanquam inimicum. Gallicè, ie te crains. Lib. 3. ca. 45

Timeo tibi, ne quid mali tibi accidat. Gall. i ay crains te que mal ne t'aduienne.

Tollo, sustuli, significat accipere, uel habere ex aliquo. Lib. 5. ca. 13. Hic uxorem ex qua iam tres liberos sustulerat, repudiauit. Fœmina cùm sit mater, peperit: uir, cùm sit pater, tollit liberos. Secundò tollere, id est, educare. Mater ab se infantem abiecit, pater abdicauit, amici sustulerunt, id est, educauerunt. Terentius:

Quicquid peperisset, decreuerunt tollere.

Tertiò tollere, auferre. Gall. oster, enleuer. Vergilius:

-Iubet & sublata reponi Pocula. Horatius:

-Crudeles tollite claudum.

Tollo librum meum, qui humi decedit. Quartò in altum tollere. Iam occidisset, nisi pater sublatum enssem à tergo detinuisset. Epigramma in Neronem: Quis neget Aeneã natum de stirpe Neronem? Sustulit hic matrem (id est, è medio tulit) sustulit ille patrem (id est, humeris extulit.)

Tortile, distortum, siue contortum. Gall. retors, ou Lib. 1. cap. 8 entortillé, ut funes tortiles. **Tornatile**, torno factum, Gallicè, tourné, fait au tour. **Poculum tornatile**. Gallicè, ung hanap fait au tour. **Tornare**, torno polire. Gall. tourner. **Tornus**, est instrumentum tornandi. Gallicè, ung tour ou tournoir.

In Raud. Toga, est genus uestis Romanorum, sicut pallium Græcorum. Vnde comœdias togatas dicimus, quæ à Græco non sunt tractæ: & Palliatas, in quibus personæ pallium habent.

Lib. 3. cap. 35 Traiçcio, uerbum uehementissimæ transitionis, regit duos accusatiuos: ut, Cæsar traiecit exercitum mare, id est, transportauit trans mare. Traiçcio Iselam, id est, transeo Iselam. Rheno traieçto, Coloniã intrabis: id est, transito.

Lib. 4. ca. 34 Triclinium, est locus tribus mensis instructus ad conuiuandum, uel tribus toris, in quibus sedent conuiuæ. Qui huiusmodi præest conuiuio, architriclinus uocatur. Conclauæ, uide loco suo.

In Raud. Tribules, dicuntur qui ex eadem tribu sunt: ut Romæ olim fuerunt sex & triginta tribus. In Iudæa qui ex tribu Leui, tribules uocantur.

In eundem. Trieris, est nauis tres habens sessions. Idem penè quod triremis Latine significat. Gall. Gallere.

Lib. 4. ca. 48 Tribunus, qui magistratũ tribunatus gerit. Tribunitius, qui tribunatum gessit.

Ibidem Triumphator, qui triumphat, aut qui triumphauit. Triumphus, est pompa illa celebris, quæ fit redeuntibus in urbem cum uictoria.

In Raud. Trophæum, est monumentum uictoriæ, quod publico in loco statuitur, aut gestatur, ut apud Thebanos equus æneus, monumentum uictoriæ contra Lacedæmones.

Lib. 2. ca. 22 Tum, capitur pro tunc: ut, Tum tua res agitur, paries cum proximus ardet. Quid tum? id est, quid tunc est, uel

uelcrit? Secundò pro coniunctione æquante duas, aut plures partes orationis: ut, Petrus omnium artium peritissimus, tum logices, tum rhetorices, tum grammatices, id est, tam logices, tam rhetorices, quàm grammatices.

Turba, propriè & naturaliter significat perturbationem. *Lib. 6. ca. 61*
 Quid intus turbæ audio? Cave ne qua turba fiat. Inde Conturbare, perturbare, & deturbare, &c. Secundò turba significat multitudinem hominum, eò quòd uix sit sine turba. Turbidus, a, um, est homo iracundus & commotus. Aqua turbida, id est, commota. Turbidum, id est, conciatatum & conturbatum.

Turbo, turbinis, non turbonis, uentus contortus, quia concitatur & murmurat in morem irati, & turbati. *Gall. ung. tourbillon de uent.*

Tuapte, meapte, suapte, id est, mea propria. Ignis suapte natura fertur in sublime. Petrus suoapte consilio negotium meo suasu aggressus est. Adolèscètes suoapte ingenio ad turpia labuntur, ad seria & honesta uix trahuntur. Tam mihi curæ crit, quàm meapte causa: id est, mea propria.

V

Valetudo, tam in bonum quàm in malum capitur. *Lib. 5. cap. 10*
 Ne te inuiserem, corporis ualetudo impedimento fuit. Qua ualetudine es? Incolumi ualetudine, reéta, sana, optima, fausta, prospera ualetudine: uel, infausta, infirma, non reéta ualetudine, mali ualetudine.

Valere, & in bonam, & in malam partem accipitur. *Lib. 6. ca. 30*
 Ut uales? *Gall. comme te ua il?* Respondetur, malè ualeo.

Vale, aliàs est uox abeuntis. Valeant qui inter nos dissi-
dium quærunt: id est, abeamus ab eis, & dicamus eis uale:
non (ut quidam exponunt) pereant. Salue, uide loco suo.

Lib. 6. ca. 31 Vas, uadis, est qui sponsor est alterius in capitis pe-
riculo. Quod de Pythia & Damone legitur: quorum al-
teri cum tyrannus diem mortis dixisset, alter pro amico
ad uisendam matrē ituro, uas factus est: ita ut si ille ad diē
præstitutum nō rediisset, hic capitis supplicium subiret.

Vadimonium, est sponsio die certo se in iudicio
uel per se, uel per aduocatos futurum. Vadari, est reum
uade uel uadibus mutare. Et iungitur accusatiuo. Lilius:
Tot uadibus accusator uadatus est reum.

Lib. 5. ca. 84 Vacillare, est instabile esse. Gal. Bransler. Quinti-
lianus: Est & illa indecora in dextrū, ac sinistrum latus
uacillatio, alternis pedibus insistentium. Nauis uacillat.
Literæ uacillant. Gall. les lettres panchent d'un costé &
d'aultre, elles ne sont point droictemēt escriptes. Animus
uacillat, quum inconstans in diuersa flectitur.

Lib. 5. ca. 85 Vacare, personale, duo significat, uacuum esse, id
est, carere, non habere. Vacas culpa, id est, cares. Et ope-
ram dare. Vaco philosophiæ, uaco literarū studio, &c.
Cum nomine tantum significante actionem quandam,
siue qualitatem, adiungemus A præpositionem. Vacas à
labore, uacas à studio, uacas ab agricultura. Secundò
uacare impersonale, significat uacuum esse, seu liberum,
ut ita dicam. Gall. auoir loysir. Nunc dic, si quid me uis-
cras enim non uacabit. Si uacat tibi audire, rem omnem
narrabo ordine. Inuiserem te, si uacaret, id est, si uacuum
ad hoc tempus esset.

Vbertim, id est, copiosè. Vbertas copia. *Questus Lib. 6. ca. 2.*
uberrimus.

Vernaculus, à Verna, qui est seruus domi nostræ *Lib. 1. cap. 9.*
natus ex ancilla nostrâ, aut seruo. Vernacula lingua, id
est, ea quam domi didicimus.

Versus præpositio regit accusatiuum, sed semper *Lib. 2. cap. 8.*
postponitur suo casui, Romam uersus. Gal. uers Romme.
Componitur, & dicitur aduersus, uel aduersum: Sursum
uersus, deorsum uersus, utroque uersus. Si autem accedat
alia præpositio AD, tunc VERSVS aduerbium est: ut,
Ad Occidentem uersus.

Væ, datiuum postulat. Væ uictis. *Lib. 2. cap. 2.*

Verò, & autem, nunquam in principio oratio- *Lib. 2. ca. 24.*
nis ponuntur, sed semper necesse est antecedere unam
dictionem. Porro, serè semper in principio orationis
ponitur: rarò post primam dictionem. Hæc tria idem si-
gnificant.

Verò, non iungitur huic uerbo NON: ut, amicus *Ibidem*
tibi sum, non uerò assentator, non rectè dicitur: sed, non
autem. Et quoties geminatur idem uerbum: ut, hunc do-
ces, me non doces. Alienos curas, nos non curas. Non
rectè dicitur: tuos autem non curas. Sed si uerbum repe-
titur sine contrarietate, tunc licet uti AVTEM, uel
VERÒ. Sapiens, si id facies: facies autem, si me amabis.
De AVTEM, uide loco suo.

Velut, ueluti, uti, quasi, tanquam, ceu, ima- *Lib. 2. ca. 39.*
ginem significant. Sicut, sicuti, ut, comparisonem
& similitudinem. Comedis tanquam canis: imago est, non
ueritas. Comedis sicut canis, id est, sicut canis comedit.

Incedis uelut rex, id est, uelut rex esses. Incedis sicut rex, id est, sicut rex incedit. *v t* tamen uidetur esse commune omnibus. Vna tamen figura est loquēdi, in qua *s i c v t* & *v e l u t* idem ualent: ut cum enumeratis rebus, aliquid exempli causa subiungimus. Quid est dementius, quàm cum nihil discatur, præceptorem fallere, uelut tu facis? Omnibus quibus frizet sanguis, minus ualet ingenium, uelut senibus, & c. *v t i*, interdum pro *v t ca* pitur. Vergil. Nanq; uidebat uti bellantes Pergama circum, Hâc fugerent Graij. Ita Veluti, Sicuti.

Ceu, magis poëticum est. Item *Vt*, iunctum his uerbis, facio & committo, & c. Interdum non significat causam finalem actus, sed ipsum actum cui iungitur. Fac ut in uirum doctum euadas. Nunquàm committam, ut scribendi officio abs te uincar.

Lib. 3. ca. 86 Vector, qui in aliena naui pro pretio uehitur. Aliquando pro eo qui uehit, inuenitur.

Lib. 4. ca. 18 Venia, indulgentia. Cum uenia tua dixero, id est, concede ut liberè, uel audacter loquar. Secundò, licentia. Hodie dabitur nobis uenia ludendi.

Lib. 4. ca. 53 Uescor, uesceris, est comedere, sed proprium est hominum. Carne, caseo, butyro uescor.

Lib. 4. ca. 59 Vectigal, est proventus ex aliqua re siue priuata, siue publica. Cicero: Non intelligunt homines, quàm magnum uectigal parsimonia est. Fœnus, uide loco suo.

Lib. 4. ca. 95 Venale, id est, expositum uenditioni. Gallicè, chose estant à uendre. Hæc domus uenalis est, id est, proscripta.

Vendibilis res est, quæ talis est, ut facilè uendatur, Côme es pommes, celles qui sont les plus belles, sont mises

mises sur les moindres, ut sint uendibilia māla, id est, ut magis alliciant. Gal. plus uendables. Trāsfertur ad omnia quæ specie placent. Inde Venditare, iactare.

Vendicare, est appropriare, ut barbarè dicam, & Lib. 5. cap. 2. meum dicere: ut, Itali armorum gloriam, Græci sapientiæ laudem sibi iure uendicare possunt. Hunc ego agrum mihi uendico, Gall. ie saisis ce fond comme mien.

Ventitare, est frequenter uenire. Lib. 5. ca. 10.

Vertex, est contorta in se aqua. Trāsfertur ad summam partem capitis, eò quòd illic in se contorqueantur capilli more aquæ: & ad summa iuga montium. Lib. 6. ca. 12.

Verber, est instrumentum longum & exile, quales sunt summitates sarmentorum. Gallicè, une uerge. Inde uerberare, id est, percutere uirga, baculo, fuste, loro, flagello, ferula, arundine. Verbera inde pro ictibus accipiuntur, sed per translationem. Pulsare, uide loco suo. Lib. 6. ca. 47.

Uersicolor, generis omnis, quod est uario colore infectum. Caudā pauonis, marmora, lynces, angues uersicolores dicimus. Irim uersicolorem legimus. Vestis quæ uario colore est, uersicolor dicitur. Lib. 6. ca. 59.

Veterator, seruus est, qui ueditur in seruum, quum prius apud alium seruierit. Nouitius, qui nunc primum incepit esse seruus. Vendebantur pluri nouitij, quàm ueteratores. Lib. 6. ca. 59.

Veruex, est aries castratus.

Viso, is, ere, ire ad uidendum: uerbum est inchoatiuum, non desideratiuum, ut plerique uolunt. Laurentius corrigit uocabula horum uerborum. Inchoatiua, ut pa-

tesco, crebresco, tremisco, uocat meditatiua, siue exercitatiua: ut, qui calescit, id est, fit calidus, ille exercetur ad calorem: & habent eadem praterita quæ primitiua, calui, frigui, patui. Meditatiua uocat desideratiua, siue optatiua: ut, esurio, id est, cupio edere: parturio, id est, cupio parere: cacaturio, id est, cupio cacare: micturio, cupio micere. Verba desideratiua uocat inchoatiua, ut facecco, id est, eo ad faciendum: lacecco, id est, eo ad laceccendum, id est, prouocandum ad bellum. Accerso, id est, eo ad uocandum. Viso, id est, eo ad uidendum. Vise ubi Petrus sit. Gallicè, *ua ueoir ou est pierre*. Vise, aliquando ecquid ualeamus. Gallicè, *Vien ueoir quelque fois comment nous nous portons*. Tamen hæc omnia sæpe pro primitiuis usurpantur.

Lib. 2. ca. 59 Vicissim, ferè semper pro è diuerso, uel è contrario legitur. Quædo tibi parui, superest, ut tu uicissim tuo fungaris officio. In eadem significatione inuenitur **INVICEM** & **MVTVO**, uide suis locis.

Lib. 3. cap. 51 Videor, rusticè cum **QVOD** utuntur: uidetur tibi quòd non amem te, &c. Sic dicetur: *Videris mihi me non amare. Videor tibi stultè amare. Videtur mihi Petrus scribere. Videor tibi stultè agere. Videtur mihi uidere. Videamini nobis insulsè dicere.*

Lib. 3. ca. 83 Videas, uidere licet. Cernas, licet cernere. Videre est, cernere est, idem significant. Videas nonnullos adè sui ignaros, ut quò minus sciant, eò sibi plus arrogant. Videre licet nonnullos adè peruerso animo, ut quòd maximè uetitum est, id uelint maximè.

Lib. 3. ca. 20 Vicus, Gallicè, *rue*, est pars urbis edificata. Vel frequentia

quentia uillarum extra urbem, dicitur uicus. Villaige ou bourg.

Vicinia, est cōgregatio uicinorum. Gall. uoisinage: Ibidem. Ut, hic nostræ uiciniae nuper commigrauit. Gallicè, cezstuy est nagueres uenu demourer en nostre quartier.

Surburbanum, uide loco suo.

Villa, est domus in agro. Gallic. une metairie. Eamus Lib. 6. ca. 42 in uillam nostram.

Vindicare, primò significat ulcisci. Gall. uenger. Lib. 5. cap. 8. Inde uindicta: & uindex, qui uindictæ cupidus est. Secundò ab iniuria defendere. Tu literas iam penè à barbaris oppressas, ab interitu uindicasti. Vindicare in libertatem, est asserere.

Uictitare, est cum aliquo conuersari, uel aliquare Lib. 5. ca. 10 uesci. Sarmatæ lacte uictitant. Gallicè, Les Sarmates uient de laict.

Uictus, hoc solùm & omne dicitur quo uiuimus: Lib. 6. ca. 56 uestitus aliud est quàm uictus. Uictus est genus uitæ quântum ad mores & conuictum.

Visceratio, est conuiuium quod magnificentie In Raud. causa pluribus datur, ex carne. Seneca: Sine amico uisceratio, leonis ac lupi uita est.

Viritim, per singula capita. Gallicè, de homme en Lib. 6. ca. 20 homme. Viritim pugnare, dimicare. Gal. combattre homme à homme.

Uitro & citro, tam ad dicta quàm ad locum referuntur. Exemplũ de loco, Non decet Christianum in ecclesia uitro citroq; cōmeare. Gal. de ça dela, d'un costé & d'autre. Solent adolescentes in ecclesia, ut puellis uideantur

tur, ultro citroq; deambulare. De dictis, Multus hodie inter nos sermo de tua causa ultro citroq; est habitus. Gall. ce iourd'hui a esté beaucoup parlé d'une part & d'autre de ton affaire.

Lib. 3. ca. 67 VNUS, interdum idem ualet quod solus, & regit genitium ut SOLVS, more superlatiuorum. Plurima dicenda occurrunt, sed hoc unum omnium commemorasse sat erit. Hoc solum ex omnibus. Tu unus omnium amicorum reliquus es, qui mihi in afflictissimis rebus opem ferre & possis, & uelis.

Lib. 3. ca. 49 Volo & Oportet, iunguntur supinis aut participijs pro uerbis præteriti uel præsentis temporis: ut, Parenti morem gestum oportuit. Gall. il falloit obeir à son pere. Liberis consultum uolumus, Nostræ amicitie consultum uolo. Huic mandes, si quid rectè curatum uelis.

Lib. 6. cap. 9 Vociferari, uide in Flere.
Volare pro currere, uel festinare transfertur. Fac ad me quàm primùm aduoles. Volitare, pro discurrere transfertur. Volitant per forum, qui uagantur huc atque illuc.

Lib. 6. ca. 43 Volumen, à uoluendo dictum est, tantum codicis, quantum commodum est ferre manu, & legere. Liber, est tanta pars operis, quantum autor ingenio suo metiri uoluit. Vt Aeneis Vergilij in unum coacta codicem, unum quidem uolumen est, sed duodecim libri. Tamen librum in singulari sine appposito pro codice licet accipere siue uolumine. Habet librum in manu: sed non rectè dicitur, librum Vergilij, pro Aeneide tota.

Vomica, à uomendo, Gall. quelque bosse ou apostu= In Raud.
me. Est tumor ille cutis, quo rupto effluunt humores.

Vt pote, causalis coniunctio. Vide in Q V I P P E.

Vtique & profecto, idem quod certe, affirmant. Lib. 2. ca. 27
Sed V T I Q V E frequentius apud posteros: apud prio-
res, Ciceronem, & ceteros, ferè nunquam. sed PROFE-
CTO plerunque adhibemus in responsione ad interro-
gationē. Quis hæc renunciauit? Vtiq; qui interfuit. Vter
magis inops est, an cui paulum satis est, an qui omnia pu-
tat esse nihil? Profectò cui paulum satis est. Idem facimus
per CERTE, NIMIRVM, NEMPE. Interdum
tamen citra interrogationem reperiuntur.

Vt, pro utpote, seu quippe. Senes nemini fidunt, ut Lib. 2. ca. 28
quibus omnia sunt suspecta. Et pro SECVNDVM.
Magna habenda est gratia, si quis quid reddat, ut nunc
sunt mores: id est, secundum quod nunc sunt mores. Satis
moratus est Ioānes, ut in hac ætate, id est, secundum quod
sunt homines in eius ætate.

Vt ne, interdum ponitur pro ne: ut, Apprimè utile
est in uita, ut ne quid nimis.

Vter, & neuter, uterq;, de duobus tantum dicun Lib. 1. cap. 15
tur. Vter utrū prior laceſiuit? Gal. qui a assailli l'aultre le
premier? Vix Latinè respōdetur, uter utrunq;: Sed, uterq;
alterū, id est, & hic illū, & ille hūc puocauit. Aut, neuter
alterū: nō, neuter neutrū. Vterq; alterū odit, id est, & Pe-
trus odit Ioānē, & Ioānes Petrū: nō, uterq; utrūq;. Neu-
ter alterū amat: non neutrū: id est, mutuò se odio habent.

Vtor re illa, in qua non constituo finem, sed al= Lib. 5. cap. 9
terius rei gratia. Vtor libro, utor tua opera. Vtor tuo
consilio.

consilio. Inde usus, usage. Omnibus meis rebus ut tuis utere. Vtor, secundò conuersor. Petro uiro literatissimo familiarissimè utor, id est, uersor cum eo. Inde usus, familiaritas. Vsus mihi tecum est, id est, conuersatio. Vsus, id est utilitas uel fructus. Quamuis istud sciam usui mihi nõ fore, tamen tua causa faciam. Fac intelligat Marcolphus meam apud te commendationem magno ipsi usui fuisse. Fruor, id est, delector re aliqua. uide loco suo.

Lib. 1. cap. 13 Vti foro, est se accommodare loco, tempori, rebus, & personis. Nescis uti foro. Gal. tu ne te scais gouernerer selon le temps.

Vtrum, de duobus interrogat, cum aduerbium est Cicero, Vtrum istud conuertere est dicta Platonis, an peruertere? Vtrum hoc est docere, an dedocere?

F I N I S.

FARRAGO

SORDIDORVM VER-

borum, siue Augiæ stabulum, accuratius

iam repurgatum, per Cornelium

Crocum Amsterodamum.

VM contentus (ut hinc auspicemur, Contentus, quoniam uix aliud uulgatum magis) Latinum quidē esse quis neget? sed ferè non absq; ablatiuo, aut infinito reperias: ut, Nihil felicius animo sua sorte contento.

Et, Fortuna obesse nulli cōtenta est semel. Porro Contentor prorsus barbarum est. Proinde dicas elegantius, Non Contentor, recuso, Placet, Perplacet, Placet ut dicis, Fiat, Percupio, & in Terētij Heautont. Paratus sum. Non hic exemplis, ut in hoc argumento, ob diffidentē ac morosum lectore, in rem presentē adducendis, prolixam ac molestantem operam sumere est animus, apud cruditiore paulò lectorem etiam inanem. Nam breuitatem mihi quidē occupatissimo necessariā, pueris uerò quibus potissimū hoc laboris susceptum est, commodam, quoad licet, persequi decretum.

Diu est prima, nec elegans, nec Latinum est, pro Iandudum Diu est primadudum præterita est, uel sonuit. Querenti quoq; Iam ne ma. sonuit prima? Iandudum respondebis, non diu, ut uulgò loquuntur. Terentius: Iandudum dixi, idemq; nunc dico Lache. Nec quandiu sonuit prima, sed quandudum, in Quandiu. terroges licebit. Idem, Venit Chærea. P. H. Frater ne?

D O. Ita. P H. Quando? D O. Hodie. P H. Quamdudum?
 D O. Modò. Plautus: Quandudum è foro aduenisti do-
 mum? Non ita dudum. Et apud Terentium, ni male me-
 mini, Haud dudum. Atq; hæc quidem de tempore breuior:
 nam de longiori, quampridem & iandiu, uel iampride-
 dem, aut pridem dicere memineris. Idem: Quærit quam-
 pridem pater mihi & mater mortui essent, dico iandiu.
 Cicero: Quæro, quampridem hoc nomen Fannij in ad-
 uersaria retulisti? Plinius: Medici non pridem uenêre in
 Italiam. Verùm hîc refert attentè obseruare Laurentij
 Vallæ diligentissimi hominis differentiam: Tuba dudum,
 inquit, aut iamdudum sonuit, non, iandiu sonuit. Iandiu
 mortuus est, non, iandiu animam emisit. Diu nauigauit,
 diu equitauit: non autem, Diu recessi, aut diu equum ascen-
 di. Diu etenim & iandiu, temporis continuationem si-
 gnificant. Plautus tamen, ne quid dissimulemus, Ex Ana-
 ctorio, inquit, ubi prius habitauerat, huc commigravit in
 Calidonem haud diu.

Vt aliud ex alio incidit, Terentianum illud ex Eunu-
 cho proxima annotatione adductum, commodum me ad-
 Ita. monet, ut de I T A nonnihil attingam: quod parum eru-
 diti perinde accipiunt, quasi respondeat negationi non:
 cum affirmatiua responsio, autore Valla, hæc propria
 Etiam. sit, Etiam. Plinius, Studes inquam? Respondet: Etiã. Vbi?
 Mediolani. Cicero: Si non, quomodo tabulas conficis? si
 etiam, quã ob rem hoc nomē triênio amplius in aduersa-
 rijs relinquebas? Sed dictu mirum quàm non placeat, imò
 quàm lapidetur ab indoctis particula hæc, etiam: adeò in-
 teneris assuescere multum est. At reperitur quidem Ita
 apud

apud Terentium, sed dictum ab improbius respondente: ut in eo quæ dixi loco, uel inde intelligere est, quod percontanti Phædræ: Quando? parum commodè, ut seruis mos est, respondet, Hodie. Tum in eo sensu, ut subaudiat^r est: quod ipsum nonnunquam exprimitur, quod genus est, & Sic est. Terentius: Hic quoq; bonā magnamq; partem ad te attulit. T H. Ita est. Idem, Ain' tu? C R, Sic est. Nam quod Sic, per se in responsione apud eundem inuenitur, Siccine est sententia? M E. Sic, id fit solenni Latinis respondendi more, quo cum alijs uocabulis, tum maximè uerbo quo interrogatum est, responderi solet. Plautus: Audin' tu illum? B L. Audio. Terentius, Est Simo intus? D A. Est. Idem, Scis ne hoc certò? G E. Certò. Possunt huiusmodi uerò proferri plusquam sexcenta.

Ex opposito, equidem negarim receptum esse usu doctorum, quamuis uulgatum sit, pro è regione, aut exaduersum dictione composita, uel diuisa, ex aduerso. Terentius, Apud ipsum lacū est pistrilla, & exaduersum est fabrica. Ibi est. Idem: Exaduersum ei loco tonstrina erat quedam. Et mox: Ea sita erat ex aduerso.

Eiusdem farinæ Econuerso & Econtra sunt, quorum hoc constanter reijcitur: de illo Grammatici certant, & adhuc sub iudice lis est. Ac producuntur quidem exempla non pauca è probatissimis undecunque autoribus, sed quæ non uacent mendii suspitione: nulla tamen è poëtis, apud quos an mendum esset, facillè deprehendi posset. Eruditorum centuriæ, Contrà, Econtrario, & Ediuerso dicere amant.

Similis

Rubeum. Similis de rubeo controuersia est, quòd sunt non pa-
rum multi, qui negent probum esse uocabulum: sunt rur-
sum qui contendant apud Plinium extare. Equidem erra-
tum suspicor in litera, & e, pro r, positum. Vt cunq; est,
quum rubri nomen habeamus, tutius præstat, quàm licen-
Grizeus. tius loqui. At uerò Grizeus & Blaucus, palam improba
Blaucus. sunt, cuiusmodi plurima sciens prætereo, ne lectori fasti-
dio sim. Pro illis subijce, Cineritius, Cæsius, Cæruleus,
Glaucus, Venetus, Thalassicus. Erasmus: Si quis pro ci-
neritio pallio sumat atrum, aut pro lanea ueste sumat li-
neam. Terentius, Rubicundus, crissus, crassus, cæsius,
Vergil. Olli cæruleus supra caput astitit imber. De mul-
tiplici colorum facie, uide Gel. lib. 2. cap. 26.

Accommo- dare. Non Accõmodare, nec Rogare, aut Dare accõmoda-
tò, sed commodare, & rogare, ac dare commodatò dicet,
qui rem dat, aut petit utendam. Erasmus: Præstat habere
domi, quàm rogare commodatò. Nam accommodare si-
gnificat aptare. Vergilius:

-Lateriq; accommodat ensem.

Et hinc accommodatus, aptus. Erasmus, Ridicula, in-
quies, comparatio: imò si propius intendere uacet, haud
scio an ulla sit accommodatior. In Rhetoricis ad Heren.
sive illa Ciceronis, siue alterius sunt, accommodare pro
commodare legitur. Verùm id haud dubium, quin libra-
riorum acciderit errore, quod uel ipsa clamat compositi-
onis asperitas. Locus sic habet: Ait se ades maximas
cuidam amico ad nuptias accommodasse. Vt ut est, unum
exemplū non facit usum, non magis quàm unica hirundo
uer. Addam illud, etiamsi minutius, ineptè dici: Quæso ut

commodes mihi librum tuū pro hoc die, pro paucis die= *Commoda*
 bus, pro duabus hebdomadis: uel ad paucos dies, ad duas mihi p hoc }
 hebdomadas: cūm dicendum sit, In hunc diem, in pau= die.
 cos dies, in duas hebdomadadas. Nec cum hoc uerbo solo }
 sic loquūtur imperiti, circumforaneus ipsoꝝ lepor est: }
 quare profuerit non hic tantūm, quod dictum est, obser= }
 uare, sed exemplis pauculis nostra confirmemus. Plautus: }
 Alium conuiuiam quaerito in hunc diem tibi. Lilius: Obsi= }
 dio in loco nudo, atque inopi uix in paucos dies tolerabi= }
 lis erat. Idem: In duos menses induciæ factæ. Idem: }
 Vtrum in unum annum creati sint.

Nec Confundere, idem significat, quod pudefacere, uel *Confundere.*
 incutere pudorem, ut malè quibusdam persuasum est, sed
 commiscere, & nonnunquam perturbare, aut cōsterna=
 re. *Ex s. f. m. r.*: Hæc tamen ille confundit, ut multa iura co=
 quus. Lilius: Confusam eam ex recenti morsu animi cūn
 pater fortè uidisset. *Ex s. f. m. r.*: Quos pudet negare ijs, qui
 petunt, quod æquum non est, postea pudefiunt ab ijs, qui
 meritò uocant in ius. Horatius:

–Nec mox Incutiant aliena tibi peccata pudorem.

Possibile est, & impossibile est, cūm uix usquam repe= *Possibile est.*
 riantur, nisi fortè apud recentiores, nec doctis pleriq; ad
 stomachum faciāt, nos illis omiſſis usitatius iuxta ac ele=
 gantius, fieri potest, uel non potest, dicemus. Cicero: Po=
 test fieri, ut is, unde te audisse dicis, iratus dixerit: potest }
 etiam fieri, ut tu non rectè intellexeris. *Ex s. f. m. r.* }
 test, ut ipse uos reuisam à pascha. Idem: Fieri non potuit,
 quin hoc pectus inhabitaret spiritus sanctus.

Qualis liber est: aut qualem librū habes: aliud signifi= est: }
 m cant

cant, atq; indocti quidam persuasum habent, pro quibus

∴ { dicendum, *Quid libri est?* & *Quid libri habes?* Erasmus:
Quid libelli profers è crumena?

Non semel. Non semel, pro ne semel quidem, haud scio, insolentius ne sit, an ineptius. Nam, non semel Latinis usitate dicitur, pro plus semel: ut Erasmus, Scis, quam grauius paulò antè laborarim, idq; non semel. Idem: Salsamenta nò semel recocta. Paulò diuersius, at nihil contra nos, Plautus: Liberare, inquit, iurasti me haud semel, sed decies.

Pergere. Nihilo ineptum minus Pergere pro proficisci: Nam pergere significat in re aliqua procedere. Terentius: Si pergis, abiero. Persius: Perge, tacebo. Sic: Si mihi molestus esse pergis, dicam præceptori. Nonnunquam tamè usurpatur pro uado, ne quid dissimulem. Terentius: Quò pergis? Idem: Postridie ad anum rectà pergit. Loquitur ita sepius. Proinde uulgare illud, Pater meus perrexit Antuerpiam: ad Gotthos relegandum est.

Vigilie mortuorum. Funeralia, siue, ut Iouianus Pontanus habet, mortualia, pro uigilijs mortuorum. Is enim quò uinarius promptor nusquam compareret, *Quid moramur*, inquit, *quin cantemus illi mortualia?* Erasmus cantiones funerales appellat in Colloquijs. Idem funebre sacrum usurpat, pro

Missam animarum. missa animarum, quam uocant. Et quod dicendum hìc fiet, sacrum pro missa, doctis omnibus usitatius est, Latinisq; auribus familiaris. Facere enim sacrum, aut pri-

Celebrare missam. mum sacrum, non celebrare missam, aut primitias dicunt illi. Et ministrare, aut inseruire sacerdoti sacrificanti, & huiusmodi. Neque uerò suggillatum uolo solennem ecclesie usum, sed sermonis quotidiani abusum correctum.

In ijs enim, quæ recitantur, aut cantantur in cultu ecclesiastico, religio pietas' ue spectari potest: sermonis politias in alijs. Sunt item in sacris literis uoces aliquot receptiores, quàm ut loco moueri uel debeant, uel possint: quod genus sunt Benedicere, pro laudare, & prædicare. Benedictus, pro laudatus, siue præclaræ famæ. Fides pro persuasione, siue fiducia. Nam Fides Latinis, magis Fides. pertinet ad eum, qui pollicetur, aut præstat, quàm ad eum, qui credit, aut fedit: cum appellata sit, ut placuit Stoicis, autore Cicerone, quia fiat, quod dictum est: nisi cum dicimus, Habere fidem, fidem facere, fidem accipere: quo in sensu Martialis extulit.

- Accepit fabula prisca fidem.

Et huc pertinere arbitror preces matutinas, primæ, Matutinæ. }
 tertiæ, sextæ, & nonæ horæ preces, & uesperas preces, Vesperæ. }
 Latinius dici, quàm ut uulgus matutinas, primã, tertiam, }
 sextam, nonam, aut uesperas per se. Quamquam matutinæ }
 duntaxat, & uesperæ sic tolerari possunt, quo modo Cice- }
 ro subinde duodecim usurpat absolutè, pro duodecim }
 tabulis. Et autor Rhetoricorum ad Herennium, Huc, in- }
 quit, decimæ uenitote: pro decima hora. Sed exemplis, }
 quæ diximus, doccamus. Erasmus: Quodam die cum per- }
 solueret pensum precum matutinarum cum suo sodali: }
 Idem, Primæ horæ precibus nondum dictis. Ad hæc pre- }
 ces horariæ, quas imperiti horas appellitant. Idem, Præ- }
 termisi hodie audire sacrum, ac dicere preces horarias. Breuiarium. }
 Idem codicem precum horarium uocat, qui uulgato uer- }
 bo breuiarium indoctis dicitur.

Facere locum, pro dare locū improba oratio est. Plau. Facere locū.

tus, Date mihi locum, ubi accubem anabò.

**Mittere trà
sire.** Facere uiam, uel mittere transire, apud cruditos mini-
mè idem est, quod dare uiam. Plautus, Date uiam mihi.
Idem, Date uiam, qua fugere liceat. Nam facere uiam,
aliud significat. Vide Vallam, & paraphrasim.

Patronus. Patronus item pro præside, uulgatius quàm Latinius
est: ut, D. Hieronymus est studiorum præses. Erasmus:
Apollo eius insule præses. Idem: Adhortās, ut diui, quis
quis esset eius templi præses, auxilium implorarem.

Ratus. Glis, pro sorice non rectè accipitur, si quidem glis ni-
hil minus significat, quàm quem quidam ratum uocant.
Erasmus in prouerbio, Sorex suo ipsius indicio perijt.
Soricum, inquit, proprium est uel stridere clarius, quàm
mures, uel strepere magis. Et diuus Augustinus: Licentius
pulsata tabula, soricem strepitu absterrebat. Quid quod
Erasmus in Naufragio? Quidam, inquit, auulsit ligneam
statuam uirginis matris iam putrem, atque excauatam à
soricibus. Glires porrò, quos Græci *ῥαῖδες* uocant, non
omnis regio nouit. Eos in ipsis arboribus pinguescere, &
hyberna quiete senium finire, tradunt auctores quidam:
rursus æstate iuuenescere.

**Celebrare ,
& facere nu
ptias.** Celebrare nuptias, non temere dicet cum uulgo, qui
Latinè loqui uolet. Erasmus: Cùm rem diuinam facimus.
aut nuptias celebramus. Nec tamen continuò dicemus ce-
lebrare primitias, sed facere primum sacrum, quomodo
Plautus etiam dixit, facere nuptias, & cætera. Quando
fient nuptiæ?

Est uerum? Est uerum? grammaticè quidem dicitur, at multò ele-
gantius, idemq; usitatus, Ain'tu? Terentius, Ain'tu? &c.

Sic est.

Sic est. Erasmus: Auctioni hodiernæ interfui. Ain' tu? Licitatus sum uectigalia. Plautus: Si scias, reliquæ quæ sint, perna, abdomen suis, glandium. R. Ain' tu omnia hæc?

Cum Emendare rectè interdum significet corrigere, Emendare ineptè tamen uulgò dici solet, Ego non potui emendare, non potui pro Mihi in manu non fuit, ne fieret. Terentius, Tibi in manu est, ne fiat.

Lar pro foramine, uel rima, prorsus barbarum est, sed Lar. poëtis pro domo usurpatur. Erasmus: Tibicines quædam obturatis tibiærum foraminibus canunt. Horatius:

Fortè per angustam tenuis uulpecula rimam, & c.

Mitte me, uel omitte me, uenustè significat, quod in- Mitte me docti dicunt, mitte me ire. Plautus: Iam crepabunt manus ire. malè tibi, nisi me omittis. R. Non omitto. Idem: Mittis me, an non mittis? Nec minus ineptus est hic loquendi modus, Mitte me uidere, mitte me legere, & c. sed dicen- Mitte me u dum est, Sine inspiciam, Sine legam. Terentius: Sine, ad me dere, ut redeam. Idem, Sine respirem. Idem: Tace parumper, sine me uicissim loqui. Idem: Abire non sinam te.

Adiuicem quoque imperitis relinquendum est pro Adiuicem. coniunctè. Cicero in calce secundi de Oratore: Mihi con- Coniunctè. iunctè est uisus de utraque re dicere. Et secundo Rhetor. ad Herennium, Coniunctè de confirmatione, & confuta- tione dicendum est.

Foderatus, inusitata dictio est, pro suffultus. Erasmus: Foderatus. Est enim ea tunica partim nigro, partim subnigro sufful- ta, pileum nocturnum lineum, & c.

Vulgus inscitè accipit nepos pro omni cognatiõe, aut Nepos. affinitate. Est autem propriè nepos filij nostri filius, cuius

filius pronepos est, huius abnepos, cuius atnepos. Item nepotes pro posteris capimus. Horat. lib. 1. Od. 1. Siue neglectum genus, & nepotes Respicis autor. Idem in Odis, Vt immerentis fluxit in terram Remi Sacer nepotibus cruor.

Dictamen. Dictamen non rectè ponitur pro dictato, uel quod usitatus, argumento. Asco. Padianus libellum uult intelligi, unde magister dictata pueris præbere consuevit. Persius: Tèn' cirrorum centum dictata fuisse Pro nihilo pendas? Erasmus: Iussi erant scribere ad Erasmum, & quidem suo quisq; Marte, nec argumentum est supeditatum.

Amphora. Amphora non idem indifferenter est, quod cantharus. Nam amphora genus est uasis uinarij, & magis mēsurā, quàm poculum. Plautus, Vno cantharo potare. Sic idem creberrimè. Erasmus, Qui domi nihil habent supellectilis, quoties opus est cantharo, aut patella, à uicino petunt utendam.

Spinter. Spinter pro acicula: Erasmus, Non uiuit corpus, si punctiōnem acicule non sentiat. Idem, Dum inter tot Græcos, Latinos, Hebræos codices sursum, ac deorsum discurremus, uelut aciculam, quod aiunt, in accruo quæ-

Fibula. rentes. Ab hac diuersum fibulam arbitror, quæ mihi quidem unicum illud uidetur significare, quo uestes, maxime mulierum, cōnectuntur. Cornel. Tacitus in libello de situ, populisq; Germaniæ: Tegumen, inquit, omnibus sagum fibula, aut si desit, spina consertum, cætera intecti. D. Hieronymus: Fibulā, quæ chlamydis mordebat oram, excussit. In quem locum D. Erasmus, Fibulis, inquit, astrin-

gunt

gunt extremas oras uestium. Spinter, & armilla, humerorum ornamenta sunt.

Congruè loqui, non prorsus idem esse uidetur, quod Congruè loquimur. Hadrian. Cardinalis: Cùm eloquentia qui emendatè loquitur, & sententijs perficiendum est, ut purè, & emendatè loquentes, uerborum elegantiam persequamur. Congruè autem is dicit, qui conuenienter, aptè, & ad rem loquitur.

Sagittare, apud solos neotericos, eosq; raros, inuenire Sagittare, licuit pro iaculari, iaculo figere, iaculo petere, aut sagittam torquere. Horatius in Odis:

Quid breui fortes iaculamur auro multa? Idem:

Ceruos iaculari, & celer arcto latitantem

Fruticeto excipere aprum.

Erasmus: Extat & hodie iocus prouerbialis in cæcum, qui cornicem iaculo fixerit. Idem in Adagio: In cælum iacularis. In cælum sagittam torques. Petere iaculo dicimus, aut alia quauis re: ut, Mâlo me Galatea petit: quod indocti sagittare post aliquem dicunt. Consequitur ergo sagittatus quoq; Latium nō esse pro sagitta ictus. Ictus post aliquē globo tormentario. Erasmus: Aquilam ictam sagitta. Item nec sagittator pro sagittario, Latine dici. Idem: In sagittariorum certaminibus non ille laudatur, qui quàm plurimum emittit iaculorum, sed qui uel uno scopum ferit. Sed exemplorū affatim est, ac ubiq; satis. Facit huc, quod idem dialogo ex Lucianicis traducto, Quid tandè in causa est Cupido? cùm sæpicule, quæ eius est copia, uariet sermonem ipsius sagittare, ab hoc tamen religiosè abstinet, quanquàm aliàs non abstinuit, sed opere non serio.

Superiori cognatum est, quod Fabius annotauit lib. 8. cap. 2. Qui iaculum emittit, iaculari dicitur: Qui pilam, aut sudem, appellatione priuatim sibi assignata caret: Et ut lapidare, quid sit, manifestum est: ita glebarum, testarumq; iactus non habet nomen. In quibus uerbis animad-

Pilare. uertendum est, nec pilare Latinū esse, qua uoce uix quidam **Pilatorium.** quā hodie uulgatius, ac proinde nec pilatoriū pro sphaeristerio. Idem iudico, si quid ego iudico, de globare, aleare, similibusq; quæ quotidi. mo indoctorum usu frequentantur, pro ludere pila, trocho, alea: uel, ut in Suetonio, aleam mittere, globum. Horatius:

Nanq; pila lippis inimicum, et ludere crudis.
Aleator tamen, et aleatorius, Latina esse nemo negauerit.

Non scire. Minus hæc miretur, qui Non scire, facundia, literarumq; Latinarum parenti Ciceroni barbarum quiddam oluisse norit, pro nescire: quemadmodum Magis uelle, et non uelle, pro malle, et nolle, aures ipsæ quodammodo respuunt. Eius hæc sunt uerba, Non scire, quidam barbarum nimirum habere uidetur: nescire dulcius. Quanquam (ut dicam ingenuè) haud scio, num id in totum, quoties diuisum est, reiiciendum putarit Cicero, maxime cum ab eo loquendi modo neque Plautum, neque Terentium abhorruisse uideam. Sed ex hoc unum, aut alterum exemplum adduxisse contentus ero. In Hecyra: Quid? non sciunt ipsi uiam, domum qua redeant? Et in Eunucho: Istam Thaidem non sciui nobis uicinam. Illud quoque, quando in huius uerbi mentionem incidimus, non grauabor ascribere, Nescire melius ad animum

num, quàm ut uulgus, ad corpus referri debere. Sic enim loquuntur: Ego nescio hoc tangere. Onus hoc ferre ne- Nescio hoc scirem, & huiusmodi, pro non possum hoc contingere, tangere. &c. quod tamen perpetuum non esse, ne dissimulem, excmpla profero. Horatius:

-Naturam mutare pecunia nescit. Idem:

-Nescit uox missa reuerti.

Et humilis pro submissus, & humilitas pro submissio = **Submissus.** ne, atq; animi deiectione, uitanda ei, qui eleganter Latine loqui uelit. Cicero: Neque submissum nimis, neque se nimium effertentem. Idem: Quanto superiores sumus, tanto nos submissius geramus. Vergilius:

Submissi petimus terram.

Erasmus: Odit Deus in hominibus animi ferocitatē: delectatur animis submissis, ac deiicientibus sese. In *Asis Budaici* margine est à nescio quo ascriptum, demissus animus, quam humilitatem uocant. Atqui aut ego fallor, aut non idem est demissus animus, ac submissus. De hoc iam dixi: ille autem significat putidulum, iacentem, prostratum: quod inde deductum aduerbium demissè testatur, id est, abiectè. Cicero: Nam cum statuisset uerbera, tormēta, cruciatus, patriæ euerfiones, exilia, orbitates, magnā uim habere ad malè, misereq; uiuendum, non est ausus elatè, & amplè loqui, cum humiliter, demisseq; sentiret. **Humilis** = **Humilis.** **Humilis** uerò id significat, quod bassus uox omnino Latinis inaudita, contrarium est edito, seu alto: & ad personam reflatum uilis significat. Erasmus: Humile est ostium, uide, ne capite impingas. Idem: Vnde & despicere dictum à Latinis pro contemnere, quòd quisquis in eminenti loco est,

is uelut tutior, negligit cum, qui stat in humiliore loco. Idem: Si quos habeamus affines, aut cognatos humiles, & inutiles, eos tamen non usquequaq; spernere debemus.

Bassè loqui, Nam quod bassè loqui, uel bassa uoce dicunt, submissè uel bassa uoce dicendum nemo mediocriter quidem doctus ignorat, optime. **ce.** nor, qui uel tria uerba Latine sonare norit. Cicero: Qui breuiter, aut submissè dicunt. Et submissè aliqui loqui, in

Alta uoce loqui. Quintiliano. Similis omnino elegantie est, altè, uel alta uoce loqui, pro clarè. Horatius:

Iane pater, clarè clarè cum dicit Apollo.

Erasmus: Recita puer distinctè, & clarè. Plautus: Clara dixit, & recta, clara uorsum fabulabor, hic auscultet, quæ loquar. Illud præter hæc adijcimus, humilis, gracilis, agilis, facilis, & similis, habent in superlatiuo simplex l, ut

Humilimus. humilimus, &c. At poète uersus causa geminant l, ut apud Iuuenalem:

Rara auis in terris, nigroq; simillima Cygno.

Manere stans. Manere stans, parum ornate dicitur pro resistere.

Erasmus: Heus heus quò properas? resiste paulisper. Idè: Ne arctam uiam ingressus uacilles, uel resistas, uel defleat. Terentius: Heus heus dico tibi Chærea, inquit, restiti. Properanti item dicimus, siste gradum, & in terram lapsa, recipe te in gradum.

Hoc non tenet. Hoc non tenet, Romanis auribus prorsus indigna oratio pro uacat, uel redundat, id est superfluum est, ac uelut

Diploma, ti inutile: ut, Hic uersus uacat, &c. Diploma uerò, aut aut epistolium epistolium iam desitum, non ratum esse dicitur. Illud obiter annotare uisum est, non deesse, qui negent superfluitatem esse uocem Latinam. Ego sanè non uideo, qui minus &

super

superfluo, liceat dicere superfluitatem, quàm ab exiguo
exiguitatem, ab assiduo assiduitatem.

In sinu improprie potius, quàm Latine quidam dicunt Sinus.
pro gremio. Nam sinus proprie dicitur pars illa, quæ est
intra pectoris, brachiorumq; complexum. Inuenias etiam
in sinu positum pro in pectore, ut in sinu gaudere, & in
sinu esse, pro in occulto, & in potestate habere. Cicero
ad Q. fratrem, Mihi crede, in sinu est, neq; ego discin-
gor. Gremij uero dictionis alius usus est. Teren. Qui se in Gremium.
suo gremio positurum puerum dicebat. Erasmus in con-
uiuio fabuloso: Vis, ait, quinque libras? annuenti, tantum
ficorum effudit in gremium.

Angustia nunquam, quod sciam, nisi apud neotericos: Angustia.
anxietas, & angor sæpe lecta sunt mihi, pro animi mole-
stia, & afflictione. Cicero: Separatim suis angoribus, &
molestijs implicatos. Ouidius:

Anxietas animi, continuusq; labor.

Alioqui usitatissimè dicimus loci, temporis, aut spatij an-
gustiam, atq; ad hunc modum metaphoricòs animi angu-
stiam, quam D. Paulus obijcit Corinthijs, & cui obnoxij
sunt Cræsiæ isti, Cræsiæ uerius, quàm Christiani, qui
omneis cogitationes suas, omneis animi sensus, omneis ui-
tæ actiones, omnia publica, priuataq; officia, & uiuendi
deniq; morièdiq; rationem non nisi ad res fluxas, nihiliq;
referunt, nec ij soli. Verùm hæc parerga sunt.

Per quinque dies, per sex hebdomadas, menses, aut annos Per quinque
nos, quod dicunt barbasculi: Latini, quinque ab hinc dies, dies.
uel quinque diebus, dicere amant. Plautus in prologo
Cass. Ab hinc annos factum est sedecim. Terentius, Ab
hinc

hinc tricinium ex Andro commigravit huic viciniæ. Cicero, Horum pater ab hinc duos, & uiginti annos mortuus est. Idem, Ab hinc annis amplius uiginti quinque. Erasmus: Septimo ab hinc die istic me uidebis. Septimo ab hinc die mecum coenabat. Haud negarim tamen illa esse bene Latina, sed in diuerso sensu, nempe cum spatium temporis significatur. Cicero: Tenuisti prouinciam per decem annos. Suetonius: Cibo per quadriduum abstinui.

Quæ per accusatiuum sepe citra præpositionem; raro per ablatiuum efferruntur. Præterea, de die, qui sequitur

Post cras. crastinum, hoc est, pro perendino die, aut perendie, **Post tres cras** eidem dicere solent. Quod etiam postridie alij, hoc **Post tres dies.** est, post tres dies accipiunt. Sed de perēdie nemo dubitat.

De perendino die exemplū profero. Cæsar in Comment. Qui, si per te liceat, perendino die cū proximis hybernis coniuncti cōmunem cum reliquis belli casum sustineant.

Per uices. Per uices, haud scio equidem num apud emendatē loquentes reperiatur, pro uicissim, aut inuicem. Vergilius: Vis ergo inter nos, quid possit uterq; uicissim Experiamur? Erasmus: Vicissim carpinus, & carpinur, ridemus, & ridemur. Vergilius:

Inq; uicem specularuntur aquas, & nubila cæli,
Aut onera accipiunt uenientum, &c. Persius:
Cedimus, inq; uicem præbemus crura sagittis.

Vergilius etiam alternis dixi:

Alternis dicetis: amant alterna Camœnæ.

Eiusdem farinæ, sed intolerabilius est, Per ter, pro ter, aut tertio: quis enim unquam dixit, per scmel, aut per bis? quod ego minutius esse ducerem, ut admoneretur, nisi ex-

taret & in uulgata noui instrumenti editione, Actorũ 10.
 Atq; ex hoc solœcismo natus uidetur apologus, q̄ uulgò Apologus.
 fertur, non infestiuus: Pastor quidam rusticanæ plebis,
 aquam tingendis per anni curriculum infantibus ex mo-
 re consecraturus, qui antea nunquàm idem expertus erat,
 cum in eo, unde solœnnia uerba pronuntiatuus erat, libro
 scriptum esset, Salta per ter, quibus uerbis admonebatur
 treis retrò paginas esse uertendas: id ille non intelligēs,
 ædituo iubet hastile adferat, ad quod sacrum uexillum
 suspenditur: cui innixus, absidem sacram ter transilijt.

Hæc me (ut barbaries barbarismum uelut ansam ansa
 trahit) admonent, ut, quæ Nicolaus Perottus à Desid.
 Erasmo laudatus, super his ablatiuis Vice, & Vicibus
 prodidit, referam. Cauendum, inquit, est, ne dicatur, hac
 uice tantum faciam: sed nunc tantum. Nec una uice tan-
 tum, sed semel tantum. Nec duabus, tribus, aut quatuor
 uicibus, sed bis, ter, quater. Nec quot uicibus, sed quo-
 ties. Nec multis uicibus, sed plerunque, aut sæpnumero,
 non multoties. Nec ueniam ad te alia uice, sed aliàs. Nec
 prima, secunda, tertia uice, sed primò, secundò, tertio.
 Nec ultima uice, sed demum, tandem, postremò, ultimò.
 Hastenus ille. At in his passim uulgò peccatur creberria-
 mè. Terentius, Nec illic ridebam primò. Erasmus, Cùm
 primùm esset baptizaturus infantem. Idem, Venia pri-
 miùm experiēti. Idem Actorum 10. Hoc autem factum
 est tertio. At idem Ioannis ultimo: Hac iam tertia uice,
 inquit, manifestatus est I E S V S discipulis suis. Sed
 non quia semel lectum est, ideo Latinum. Atq; ut hoc ut-
 cunq; reperitur, ita nusquam est inuenire pro prima uice,
 & hu

Et huiusmodi. Quibus tamen adeo non offendunt isti, quorum delicatae aures ne breuem quidem particulam Etiam pro Ita ferunt, ut nihil crepent frequentius. Illud leuiculum, quod idem. Est primum meum, uel sordidius, ne dicam putidius, Est prima uice, quod dicere solent, Latine efferi posse, Nunc primum experior: uel Antehac nunquam idem expertus sum.

Vbi mansisti ultimatae. Erasmus, Recita puer ab eo loco, ubi proxime destitisti. Autor Rhetor. ad Herennium: Breuis erit, si, unde necesse est, inde initium sumetur. Ac paulo post, Et si non ab eo, in quo proxime desitum erit, deinceps incipietur. Pro his nouum sermonis decus commentum sunt indocti, dicentes, ubi mansisti ultimatae.

Complexio. Idem complexionem pro qualitate, et temperamento naturae corporis accipiunt. Atqui complexio Ciceroni est, quam nostrae tempestatis dialectici conclusionem appellant, nempe enuntiationem, quae ex propositione, quam maiorem, et assumptione, quam minorem uocitant, necessario sumitur. Quam autem complexionem illi, Cicero modo naturam, modo constitutionem, aut affectionem corporis uocat. Medico, inquit, diligenti, priusquam conetur agro adhibere medicinam, non solum morbus eius, cui mederi uolet, sed etiam consuetudo ualentis, et natura corporis cognoscenda est. Idem, Metrodorus quippe eum perfecte putat beatum, cui corpus bene constitutum sit, et exploratum, ita semper fore. Idem, Tu uero Metrodore, qui omne bonum in uisceribus, medullisque conderis, et definieris summum bonum firma corporis affectione, explorata spe contineri, et c.

Qui

Qui dicat, pro illo, Ne feceris, Non feceris, in uitium incidit, Quintilianus ait: Quia alterum negandi est, alterum uetandi. Accedit eodem D. Erasmus: Ne prohibentis uel imperatiuis, uel subiunctiuis additur, Ne nega, Ne dixeris. Nō, autore Linacro, omnibus modis præter imperatiuo iungi potest: ut, Non omnibus seruiuo, uinam non faciam, non fecissem, quum non facerem, non seruire optimum. Cùm tales, tantosq; habeamus autores, plerique tamen peccare non desinunt, pro Ne, Non perpetuò dicentes: Non dicas, Non feceris, & huiusmodi: aut quod grammaticum quidem magis, cæterum nihilo elegantius est, Noli dicere, Noli facere. Illud autem, quod est in Terentij Hecyra: Num uisam uxorem Pamphili, cùm in proximo hic sit ægra? P A R. Non uisas, potest quibusdam mouere scrupulum, quasi uetet, cùm re uera neget, si propius contempleris. Aequè peccatur uulgò in An, Aut, & Vel, dum malè interrogant, hic aut ille sit, & præsentè patre, uel absente patre. Hæc enim disiungunt: illud querit: aut dubitat: ut, Aut ipse fuisti, aut tui similitimus. Quot ibūt mecum? duo, an tres? Nescio, an eloquar, an sileam. Sed hæc copiosè à Valla disserta sunt.

Succurrere, opitulari, auxiliari, opem, & suppetias ferre, auxilium ferre, dareq; nota sunt. Vergilius: Succurritis urbi Incensæ. At pro his, Adiuuare passim, & à mediocriter eruditis, non rectè usurpari audias. Adiuuat enim, qui est particeps operis: ut, qui adiuuat cuiuspiam onus, aut sarcinam, quod indocti Adiuuo portare, dicere solent. Terentius: Tu pueris curre Parmeno obuiam, atque his onera adiuta. Gellius libr. 2. cap. 29. Fac amicos adcas,

adeas, & roges ueniant, operamq; mutuam dent, & messem hanc nobis adiuuet. Erasmus, Igitur frater adesto uiro, ut habet prouerbiū, quare tu, si quid hinc pratermisit, adiuua. Item alijs compluribus locis comperire licet hoc uerbi sic positum. Nobis unum, atq; alterū adduxisse satis est: nec temere aliter inuenias, nisi unum Bruti ad Cicero-
nem, tale est, Adiuua nos tua sententia: quod quidem mihi minimè uidetur, cūm possit commodè in hūc, quem diximus, accipi sensum. Nam & ad Senatum Brutus dederat literas. Sed hoc in medium relinquo.

Ponere casum.

Fac esse, Fac me multis debere, Ut demus, in significatu nihil discriminis esse: quæq; huius generis aureolo plañe de Verborū copia libello uidere est ca. 54. idem eleganter efficiunt, quod dialecticorum uulguſ minimè, ut solēt, eleganter, Ponere casum dicit.

Apud me didici.

Frequenti imperitorum usu tria sunt, apud me, apud te, apud se, pro per me, & c. hoc est, meopte, tuopte, suo-
pte ingenio, citraq; auxilium. Martial. Hoc per me didici dicere, Cæsar aue. Horatius: Quàmuis Scaua satis per te tibi cōsulis. Fabius: Præcepta citra exercitationem per se nihil profunt. Hoc etiam separandi sermonem habet. Columel. Conterito in mortario per se utrunq; id est, separatim. Ab hoc diuersus est loquēdi modus, De me scio, De me coniecturam facio, id est, meo ipse experimento comperio: sed Latinis diuersus, non barbaris, qui quidem eodem utrunq; flore uenustant.

Mingere.

Mingere pro meiere, à nonnullis reijcitur: mihi tolerabile uidetur. cæterū hoc, quàm illud, non paulò est frequentius, nisi quòd præteritum minxit, & supinum, mictum

mictum, quibus caret, ab illo mutuatur. Persius: Extrà meijte. Erasmus, Immingere, nisi mauis immeiere. Martialis, nisi mēdosus est codex, Incipit in medios mingere uerpa pedes. Erasmus, adagio In matella immeiere: Si (quod aiunt) in matellam immingant.

Mouere magistratu, senatu, adilitate, tribu, ordine, e= Deponere ruditis in usu sunt, pro deponere de officio. Cicero: Quū de officio. } Africanus Censor tribu mouebat eum Centurionem, qui in Pauli pugna non adfuerat, cū ille se custodiæ causa diceret in castris remansisse, quæreretq; cur ab eo nota= retur: Non amo, inquit, nimium diligentes. Val. Max. Ge= ta cum à L. Metello, & Cn. Commitio Cens. senatu mo= tus esset, postea Censor factus est. Plures huius generis formulæ extant primo de Copia Erasmi cap. c x x v i. At Suetonius ausus est dicere, Ne imperio turpiter depo= situs, priuatus uiueret.

Quòd modicum uulgò pro pusillo accipiūt, suo more Modicum. faciunt, cū Latinis modicum dicatur moderatū, & mo= dicè, moderatè, à modo, cōtrariaq; modicè & immodicè. } :: Plautus, Cui animus modicus, continens, expers ambitio= nis. Colum. Immodica possidendi libidine. Cicero: Modicè hoc faciam, uel etiam intra modum. Colum. Magisq; con= ducere agricolæ frequenter id potius, quàm modicè face= re. Nisi fortè quis putabit Horatianū illud uulgi more di= ctū, Nec modica cœnare times holus omne patella. Quod mihi quidē non probatur, cū non sordidè accipere uelle se Torquatium Horatius significet, sed citra luxum.

Illiberalis ille planè sermo est à Frācisco Syluio Am= bro, ante me notatus, quo de possessione interrogantes,

Pro quo est? Pro quo est, dicunt: aut de patria, natione, similibusq; de
De qua pa- qua patria, aut natione est: pro, cuius est, in genitiuo: uel
tria? (quod antiquius) Cuius, cuius, cuius est, & cuius est. Illa, de
 possessione: hoc, de patria, natione, factione, & huiusmo-
 di querit: cui respondet, nostras & uestras. Vergilius, Cu-
 ium pecus? an Melibœi? Terentius: Cedò cuium puerum
 huc apposuisti? Idem, Quid? uirgo cuius est? Chær. Ne-
 scio hercule. Parme. Unde est? Chær. Tantundem. De ge-
 nitiuo cuius, & nominatiuo cuius, cuius possunt exem-
 pla suppetere.

Attinet. Verùm hæc minoris sunt momēti, illud fortasse maio-
Pertinet. ris paulò, quod tamē admonendum non duxissem, nisi pas-
Spectat. sim in eo multi ambigerent, & errarent. Id autem est, at-
 tinere, pertinere, & spectare, uulgi usu penè detrita uer-
 ba, non possessionem significare, sed præter alia officium
 esse, curæ esse, decēre, conuenire. Plautus: Quid istud ad
 uos attinet? Idem, Quod ad me attinuit, ego curauit: quod
 mandasti mihi, impetratum est. Terentius, Scin'tu tur-
 bam hanc propter te esse factam, & aded ad te attinere
 hanc omnem rem? Cicero, Nihil attinet me plura scribere,
 quòd mihi necesse sit eius salutem, & fortunas quibus-
 cunq; rebus possim, tueri. Quintilianus, Pertinet ad cau-
 sam puto, quicquid ad dicentē pertinet. Idem nouè dixit,
 Pertinet in utranq; partem. Erasmus, Ista res nihil ad me
 pertinet. Caue itaq; dicas puer, Iste liber attinet, pertinet,
 spectat ad Ioannem: multò minus in datiuo, Ioanni. Nec,
Est pro Io- est pro Ioanne, sed ut diximus, est Ioannis. Valla, Ad me
uine. spectat, id est, ad me pertinet. Ad mortem spectat, id est,
 ad mortem tendit.

Quod

Quod autem uulgò perquam familiariter, Nihil ad me, nihil ad te, quid ad me? quid ad illum? dicunt, subau-
dito uerbo Pertinet, uel Attinet, ne quis damnandum pu-
tet, ex Catullo exemplum hoc adductum uoluimus, Istud
quod modo dixerā me habere, Fugit me ratio, meus sode-
lis Cinna est Caius, is sibi parauit. Verum utrum illius, an
mei, quid ad me? Vt tor tam bene, quam mihi pararim. Ce-
terum elegantius, multoq; usitatus iniquā comparationē
his uerbis significamus. Terentius, Est ne, ut fertur, for-
ma? p. Sanè. c. At nihil ad nostram hanc. Cicero, Equi-
tes non optimos misisse, nihil ad tuum equitatum. Idem,
Quem cognouimus uirum bonum & non illiteratū, sed
nihil ad Persium. Erasmus, Ego nihil sum ad illos.

Haud illiberalis minus ille loquendi usus indoctorum Aliqui, alij.
est, imò scædus abusus uerius, quo semel Vnus aut aliquis
cum Alio, uel Aliquis & Vnus, aut bis Vnus cum di-
ctiōne Alius geminata coniungunt: ut, Aliqui diuitias, alij
amant honores. Vnus habet sensum in uno studio, alius
in alio. Nimio dicas elegantius usitatusq; Alij diuitias,
alij honores amant. Alij alijs studijs delectantur. Alius
alio dicendi genere gaudet. Alijs alia magis probatur.
Hic lector obiter animaduerte, quibus uerbis uulgare il-
lud unum, omnium facillè sordidissimum, Habere sen- Habere sen-
sum in re quapiam, efferrī conueniat: quod qui dicunt, sum in re
quæso te, an illum ipsi habere sensum putandi sunt? quapiam.
Huiusmodi si persequi sit animus, nullus futurus esset
libello nostro neq; modus, neq; finis: sed præstat id, quod
erat institutum, persequi. Non alienum est ab eo quod
diximus, Ciceronianum illud, Aliud alijs uidetur opti-
num.

mum. Erasmus, Studium igitur omnium commune debet esse, ut alijs alij uicissim beneficiamus, si quid possumus: & ab alijs alij subleuari ne grauemur, si quid egemus. Verùm cum uariæ sint dotes Dei, aliæ in alios, uelut in eiusdem corporis membra diuersa, distributæ, in eam partem erit cuiq; potissimùm incumbendum, qua senserit se potissimùm usui esse posse. Item unus & alter. Erasmus, Oscitante uno, deinde oscitat & alter. De duobus uerò, non alius & alius, sed Alter & Alter dici, humanioribus paulò ignotum non est. sed exemplum unicum duntaxat adscribemus. Plautus, Postquàm conspexit angues ille alter puer, citus è cunis exilit, alterum altera apprehendit eos manu perniciter. Tale etiam est, Indocti non curantes comparatiui & superlatiui differentiam, altero pro altero utuntur.

Apotheca, pro pharmacopolio. & quanquàm eius uocis usus latius extenditur, quod liquet ex libro, què idem ex Thucydide traduxit, septimo, ubi hæc leguntur: Athenienses castellum apud Labdalum excitat in summa crepidine epipolarum, ut esset illud apotheca uasorum atq; pecuniarum.

Apothecarius, pro pharmacopola non rectè dicitur. Nam apotheca, ut annotauit Valla, propriè est uini.

Amodo, pro posthac apud Latinos nõ legitur, quemadmodum nec.

Arestare pro uadari, iniicere manus, & diem dicere, ut adnotauit Budeus.

An, querit & dubitat, ut antè diximus: Aut & Vel disiungunt: ut, Quot ibunt mecum? duo an tres? Presente
an ab

an absente patre? Donat. in illo Adelph. iube nunc dinumeret Babylo illi uiginti minas. Cui, inquit, illi? Ctesiphoni, an lenoni, an Aeschino, an Syro? Idem, An Aeschinum nimis prodigum uocet? Vbi An subiunctiuo iungitur. Apud Gell. uerò indicatiuo adhibetur, quum ait: Cur aquæ ex niue glacié ue liquatæ sunt uitiosæ? An quia quum aqua quæuis gelu concrefcit, eius pars tenuissima diffatur? In custodiam traditus: sed in publicam, an priuatam, non satis ex literis intelligere potuimus. Vbi minime liceret dicere Aut, Vel: quibus sæpe uulgus utitur.

Arguere pro argumentari, imperitorum uox est, qui dicunt, Ad emendam condemnare, pro in ærarium referre.

Arcus pedalis, pro ballista chalybea, eorum elegantia est, qui Anormalum uerbum, pro anomalo corrumpunt.

Aqua sacra Latinè dicitur, benedicta non item. Erasmus, Cum aqua sacra quotidie aspergimur.

Affectus, pro Dispositus. Cicero, Eos enim sanos intelligi necesse est, quorum mens motu, quasi morbo, perturbata nullo sit: qui contra affecti sunt, hos insanos appellari necesse est.

Item male affectus, & affectus, pro male dispositus. Male dispositus. Caesar in Comment. In corpore affecto. Liuius: Exercitum affectum prælio, uia nocturna exceperet. Cicero, Quem quidem Neapoli grauitè affectum uideram. Idem significat Displiceo mihi, ut Cic. Cumq; de uia languerem, & mihi met displicerem. Cuius contrarium, pro bene disposito, similiter extulit Erasmus, Iam, inquit, firmus eram ac robustus, iam mihi pulchrè placebam.

Ad plenum, eleganter dicitur pro plenariè, quo utun-

tur Romane linguae imperiti. Erasmus 1. de Copia. Si quod admonuit Fabius, ad plenum tradere uoluisset.

Præuenio.

Anteuerto, uel or, pro præuenio. Cicero, Mihi uerò erit gratum, atque id ipsum cum tecum agere conarer, Fannius anteuertit.

Accerse, uel adduc Petrum ad me, Latinè dicitur, pro eo quod pueri dicunt, Affer Petrum. Plaut. Attuli hunc. Alius, Quid attulisti? Respondetur, Adduxi uolui dicere. Hadria. Barlandus, iam triduum totum graui morbo laborauit puer ille, qui nuper adductus est ex Gandauo.

Facere reuerentiam.

Aperire caput, honore afficere, habere honorem, pro Facere reuerentiam.

Quietantia

Apocha Græca dictio, pro quietantia, Iurisconsultis ueteribus usurpata, Latinè acceptilatio dicitur.

Allegare, pro citare uel adducere aliquem autorem in rem suam. Allegare est quasi in legationem quem rogatum pro paruis priuatisq; causis mittere. Plautus, Si allegassem aliquem ad hoc negotium: in Epidico. Idem in Amphi. aliquem hominem allegent, qui mihi aduenienti os ocillet probè. Plinius, Tum multa allegauit, quæ ad rem propositam pertinere minimè uidebantur. ubi allegare pro adducere ponitur.

Sunt plusquam sex menses.

Cicero pro Roscio, Amplius sex menses sunt: pro quo barbari dicunt, Sunt plusquam sex menses. Amplius horas quatuor mutus iacuit: pro quo dicunt, plusquam quatuor horas.

Bassa uox, barbari dicunt pro pressa uel graui.

Item bassus lectus, bassa arbor, pro humili.

Bonum Latinum, pro bene Latinum, aut bona Latinitas.

Benedico & maledico te, pro tibi.

Bene

Benedicēdi uerbum apud Latinos inusitatum est, in sacris literis frequentissimū. Est autē & laudantis & bene precantis, & gratias agentis. Nec refert datiuum casum addas, an accusatiuū. Siquidē Græci ut dicunt, benefacio tibi, & benefacio te: ita dicunt, benedico tibi, & benedico te. Id Christiani in dicēdo minus curiosi, sunt imitati.

Biblia bibliae, uulgatius, quàm Latinius dicitur, pro biblia bibliorum.

Cogitata mentis pferre, Quod sentimus efferre, pro exprimere mentis conceptum. Hoc Erasmi, illud Rodolphi est. Cicero, Hoc autem uno praestamus uel maxime feris, quòd colloquimur inter nos, & exprimere dicendo sensa possumus.

Corruptus, p destructo, dictione in ea significatione Destructus barbara. Vergil. Cererem corruptam undis. Et corrumpo pro destruo. Plaut. Ne corrumpes oculos. ad flentem Alcumenam. Quin & hominem corruptum pro destructo: & Corruptunt bonos mores colloquia praua.

Curare negotium, aliud quàm facere negotium, uel ire Facere negotio. Nam facere negotiū, est exhibere molestiā, tium. Item transigere negocium. Hadria. Barland. Veni ad curanda negotia cuiusdam amici. Item, Si rectè durare sua negotia uelit. Item, Simulatq; redierit à negotio, quod transigendum susceperat.

Cœnitare, pro facere collationem: cœnula, collatio. Facere colla-

Curare literas mittendas ad amicū rectè dicitur: dispositionem. nere literas, non itē. Gellius, Ex duobus malis, quos apud Disponere licum uidisset, uter maior esset, cum mittendum curaret. teras.

Curare, pro tractare. Terent. Aedepol Syrisce te cura Tractare.

rasti moliter. Plautus: Hospes cura, ut curetur. Sed apud Ciceronem tractare in hoc significatu legisse uideor.

Prædicator Concionator è suggestu pronuntiauit, pro Prædicator dixit de amator dixit de ambone.

bone. Caputium & cappa uoces improbata, pro cuculla
Caputium. & capitio per i, quod est capitis tegimen, ut Caputium
Cappa. morionis. Porro autem quod artium professores gestant, epomidem Eras. uocat, quidam cucullam philosophicam.

Confuto, refuto, mediam longam habent.

Capitosus. Capitosus, pro cerebroso aut moroso. capitosus enim est qui magnum habet caput, nonnunquam etiam duri capitis, quem & ceruicosum appellamus.

Confessor. Confessor, quem uocant, Confessarius Erasmo dicitur, ut adnotauit Despauterius in epistola ad Gauerū. Pœnitentiario utitur pro eodem, nempe auditore cōfitentium.

Compilare, undique diripere, ac in unum condere, & pro componere accipiunt.

Contrarior rectè dicitur, pro contrarius sum, & aduersor.

Cruento idem quod cruore inficio, cuius passium est cruentor, quod quidam accipiunt, pro sanguinem è naribus mitto.

Consodalis, ineruditus est sodalis, qui Coæquales pro æquales, & Commensales pro conuictores dicunt.

Capitaneus. Copiarum dux dicendum, pro capitaneo, quæ Gotthica uox est. Idem imperatorem & ducem militarem significare arbitror.

Color rhetoricus. Colores rhetorici rectè, pro schematis & figuris rhetoricis, Et nobis colores nostros consumptos esse dicimus.

mus, quum non sit facilè inuenire, quo nosmetipfos excu-
semus. Ita dicimus, Consumpsi colores omnes excusanda
improbitalis mea.

Ceruissiam coquere, & ceruissia coctor, pro brassare, Brassator.
& brassatore.

Cambio barbarum est, pro cōmuto, muto, & permuta= Cambio.
to: neq; cambio in ullo significato esse Latinū arbitror.

Decidere & deducere Latinis idē significat quod ne-
gotiatorum quorundam uerbum defalcare. Erasmus: Lu Defalcare.
crum exilius est, quàm ut inde possit aliquid decidi. Cicer.
Seruilia comparauit hunc agrum, deducta tertia. quod
apophthegma cum anceps sit, in altero sensu deducta
pro defalcata, dictū arbitror. Dicimus & cum hoste de-
cidere, hoc est, data bonorum parte cum eo pacisci.

Dedita opera, data opera, uel uolens Latini dicunt:
Totum autem à proposito, Barbari.

Totū à pro-

Do tibi damnum, aut incommodo tibi, Latinius dicas, posito.
quàm facio tibi damnum. Facere enim damnum, pro eo Facere da-
quod dicimus, pati damnum. mnum.

Delere pro annihilare. Cicero, Neque enim assentior Annihilare.
his, qui hæc nuper differere cœperunt, cum corporibus
simul animas interire, atque omnia morte deleri.

Dare operam Latini dicunt, non adiuuare: cuius antè
mentionem fecimus, cū dicimus, Ego mox iuuabo te,
uel ut alij, expediam te. Plautus, Quàm mox mihi ope= Expediam.
ram das? Rogat numeraturus seruo stomachanti cum al-
tero argentum.

Dimitto fabulam, ineruditè, pro missam facio, uel o-
mitto.

De Roma. De Roma, De Gauda, imperitis placet, p Romanus, pro Gaudauus, & de Atrebato, pro Atrebas. ut, Comius Atrebas, apud Cæsarem. Sic Thomas Aquinas, non de Aquino, Paludanus, non de Palude. Sic Phocion Atheniensis, non de Athenis. Quis enim unquam dixit, Annibal de Carthagine, aut Publium de Cornelijs?

Dios Latine ac Græcè generosus, diuus, bonusq; dicitur.

Dium substantiuum ueteres dixerunt, diurnum sub cælo lumen. Vnde sub dio fieri dicitur, quod non fit sub tecto. Vergilius tamen tertio Georgic. sub diuo extulisse uidetur: Nemihî, inquit, tum molles sub diuo carpere somnos. nisi etiam uersus constet, si dio legas. Interdum etiam diuum pro Deum dicimus.

Doleo caput, poëticum est, pro dolet mihi caput.

Doctus in grammatica, bene doctus in logica, p doctus grammatices. Cicero tamen rudem in iure ciuili dixit, quod docto contrarium est.

Doctor uulgus dicit pro professore, ut p fessor Theologicæ, &c. Nam doctor, officij nomē, actiue ferè dicitur. Erasmus tamē in epistolis dicit, doctoris insigne accipere in Italia.

Degener est, qui sui generis moribus non respondet: quare non rectè dicitur pro notho. Et degenerare tam à bono, quàm malo dicimus.

Displicentia, pro offensione uel molestia.

Dare licentiam, pro facere potestatem, aut permittere: ut, Permitte præceptor, ut à prandio ludamus. Item, Fac nobis ludendi potestatem.

Dispens

Dispensare, usitatius quàm Latinius pro canonis gratiam facere, uel soluere canonibus. Item legis gratiam facere, uel legibus soluere.

Excepi hoc doctore dictante, elegātius est, quàm scri Scripsi hoc p̄si hoc sub illo magistro. Politianus in Miscel. Quæ tan- sub illo. to antè tam multi sub nobis excepere: eodem sensu dixit.

Exercere cauponam, pro tenere hospitium. Vlpianus, Tenere ho- Si qua caupanam exercens, in ea quæstuaria corpora ha sp̄itium. beat, &c.

Experiri calamum nouum, pro probare p̄nam. Eras- Probare p̄a mus, Pudet uersiculos istos nō sine cura modò, sed omnia nam. no sine mente effusos, dum calamum nouum experior. Sic fortasse non ineleganter diceretur, Experiri discipulos pro tentare, hoc est, periculum scientiæ eorum facere. Nam id, apud nescio quem, legisse uideor.

Ex sententia, uel ex animi sententia, uel ad uotum succedere, pro Ad uoluntatem.

Eo tecum unà, Terentianum est. Sic, Vis mecum unà: Ad uoluntatem pro quo pueri dicunt, Vis etiam. Sic Plautus, Vin' me te- tem. cum illò ire? pro, Vin' etiam ire?

Extra ordinem, pro Ex ordine. Lilius, Extra ordinē in hostem pugnasti. Nam sententiam ex ordine dicunt senatores, ut quisq; etate antecedit.

Episcopus designatus, pro Coadiutore.

Coadiutor.

Euaginare, pro Gladium educere, uel distringere.

Econtra, & econuerso, pro Econtrario, quod significat ediuerso, contrà.

Explicit, pro Liber est explicitus, uel finitur.

Est purus grammaticus, pro solum grammaticus.

Nam

Nam purus immaculatum significat.

Emi pro tribus florenis, pro emi tribus aureis. Pro enim circa uerba æstimandi omitti debet.

Exibam, transibam in præterito imperfecto, nõ, exiebam.

Excopiare, pro exscribere, uel describere.

Confiscare.

Facultatibus ex condemnatione exuere, & facultates redigere in publicum, pro confiscare, Iurisconsultorum uerbo. Erasmus, Aliquãtò post facultatibus exutus est ex condemnatione. Sabellicus, Negotiatorum res & pecuniam in publicum redegit.

Fortis ciuitas.

Firma ciuitas, pro forti. Cicero, Quæ enim domus tam stabilis, quæ tam firma ciuitas est, quæ non odijs atque dissidijs funditus possit euertere? Cæsar, Quæ est longè firmissima totius prouinciæ ciuitas. Erasmus in Lingua, Firmissima turris. Idem in De contemptu mundi, Rate parum firma.

Saluus cõductus.

Fides publica, pro Saluo conductu. Sallustius, Vt in castra ad Iugurtham mitteretur: eumq; interposita fide publica, Romam perduceret.

Fratres de obseruantia, pro De obseruatione.

Facere barbam. Galli dicunt, pro Tondere, aut radere barbam. Nam & qui tondetur, tondere & radere dicitur. Vergilius, Postquam tondenti barba cadebat. Gellius, Comperimus autem ceteros quoq; in ijsdem temporibus nobiles uiros minores quadraginta annorum barbam rasitauisse.

Florenus, pro aureo nummo.

Brigatores.

Grasatores nocturni, p Brigatores distiõe Gotthica Gentili

Gentilitium sacerdotium, pro beneficio iuris patronatus.

Gratum uel ingratum coelum, pro Pulchra uel bona Pulchra auraura: in qua significatione mihi nondum inuenire auram ra. licuit.

Gratia, pro De gratia. Cicero: Quòd si non possumus De gratia, quid proficere suadendo, gratia contendimus. Florus, L. Lucullus, A. Posthumius Albinus Cos. quum seuerè delectum agerent, nec quenquam gratia dimitterèt, à Tribb. Pleb. qui pro amicis uacationem impetrare non potuerunt, in carcerem coniecti sunt.

Habes me risui: uel, pro delectamento me habes, pro, Habes me in derisum.

Hastiludia, pro hasticis ludis: ut, Exhibebuntur hodie ludi hastici.

Habui hunc librum pro nihilo, pro Habui librum Pro nihilo gratis.

Intus, pro ab intus, uel ab intro. Plautus, Equis in Ab intus. tus exit?

Infinite pro in infinitum. Erasmus primo de Cop. Vt In infinitum. rem infinite uariam summam dicam.

Incestu pollucere, pro incestare. Erasmus primo de Co Incestare. pia, Vestalem incestu polluit.

Ianitor pro Portario.

Portarius.

Iudicare pro praesumere, theologico uerbo. Masurius Sabinus, Qui alienam rem attrectauit, cum id se inuito domino facere iudicare deberet, furti tenetur.

Insuatur in conuiuium, pro eo quod dicunt, Sit in Antipodium. antipodio.

Item

Item: Lusu pile uini sextarios aliquot lucrificiemus in
coenam, uel in compotatiunculam, pro Ludemus pro ali-
quot pottis uini in antipodio.

Mediare.

Interesse, aut intercedere, pro mediare aut intermedia-
re. Lex duodecim tabul. Eundem magistratum, ni inter fue-
runt decem anni, nequis capito. Sic: Verba passiua regunt
ablatiuum intercedente prepositione, pro mediante.

Iusta excusatio, pro Bona, apud Ciceronem.

**Vsq; ad re-
uisum.**

In reditum, pro Vsq; ad reuisum. Horatius,
Pascitur in uestrum reditum uotiuua iuuenta.

**Habere cam-
pos.**

In agros, aut campos excurrendi copiam, aut potesta-
tem facere, pro dare ad campos, ut in paedagogijs loquitur.
Hadrianus Barlandus, Hac septimana bis in agros
compascuos excurrendi nobis copiam fecit preceptoris
benignitas. Idem, In campos & uirentia excurrere pra-
ta libet: pro eo quod dicunt, libenter irem, aut haberem
ad campos.

In uita, pro de uita. Eras. Nihil de uita mea, &c.

**Non feci
sponte.**

Imprudens feci, pro eo quod dicunt, non feci sponte.

Item bini dicendum, pro bini & bini. Plinius, Bina ap-
posita: id est, singulis duo, non bina & bina. Eras. Abie-
runt Apostoli bini, & praedicabant, &c.

Itinerari imperitorum uerbū, pro iter facere, in uiam
se dare, ingredi iter, aut uiam.

Iurista uel fallista, pro Leguleio, id est, qui legibus stua-
det, uel pro Iurisconsulto.

Intitulari collegiatica uoce pro inscribi.

Infra horam unam, infra tres menses, pro eo quod La-
tine dicitur Intra: ut, Veniam intra horam, Intra tres ho-

ras hæc scripsi.

Iecit me luto, absurdè dicunt, pro Iecit in me lutum.

Intentio, pro Proposito.

Iudicatus ad mortem, pro damnato capitis.

Latet me, frequenter à multis audis, pro nescio, quū uerbum latet negationem sibi adiungi postulat: ut, Non me latet, id est, non me clam est.

Locus, pro passu. Gellius, Non uerba autem sola, sed Passus scriu- uersus propè totos, & locos quoq; Lucretij plurimos se ptura, Etatum esse Vergilium uidemus.

Lintheum lecti, pro lintheamine.

Modo, de præterito: Mox de futuro dicitur, p̄ imme Immediate, diatè, uoce parum Romana.

Missum facere, pro licentiare, ut adnotauit Hadrianus Licentiare, Cardinalis.

Cicero in epistolis extrudere dixit Pollucem: Si adhuc non est profectus, quàm primùm fac extrudas.

Item dicimus, Aedibus eijcere, aut domo exturbare. Hadrian. Barlandus, Ut deploratum, ut insanabilem ædi- bus meis eijciam te. Item, Fore ut reuersus domo exturba retur herili.

Meæ, tuæ, suæ autoritatis, pro mei iuris, &c. Aelius Spartianus, Decoctores bonorum suorum, si suæ autori- tatis essent: catamidiari in amphitheatro, & dimitti ius- sit. Dicimus item, meus, pro mei iuris. Persius: Vindicta postquam meus à prætore recessi. Catamidiari, id est, ri- sus gratia publicè exhiberi.

Moderator pædagogij, pro regente. Erasmus, Qui Regens. multis annis moderatus est pædagogium Liliense. Sic Rector. mode

moderator Academiæ, pro rector.

Metiri uersum, pro Scandere. Erasmus, Quo pacto metiendus sit hic uersiculus.

Bene reti-
nere.

Memoriæ mandare, uel commendare, pro bene reti-
nere.

Male uel bene meritus est de me, pro Fecit mihi multa
mala, uel bona.

Mitto, uel facio te scire, pro facio te certiozem, aut
significo tibi.

Materialiter poni rectè dicitur, non Technicè poni.
Technicòs Græcè, artificiosè.

Multor & molendinarius, pro molitore.

Moram trahere, pro habitare.

Multoties, pro frequenter.

Millesies, pro millies. Sic, uigesies, trigesies, quadra-
gies, centesies, &c. pro uicies, tricies, quadragies, centies.

Nihil attinet ad propositum, Ciceronis est in præfa-
tione ad Herennium, pro Non est ad propositum.

Non est be-
ne affectus.

Non est æquus Petro, ornatè dicitur, pro Non est be-
ne affectus erga Petrum: ut, indocti doctioribus non per-
inde æqui sunt.

Nescit Latinum, Græcum, Gallicū, pro Latinè, Græ-
cè, Gallicè.

Nónies corruptè dicunt pro Nónies: & Octuaginta
pro octoginta. Item Octuagesimus pro octogesimus.

Dispēsator
Banquetum.

Procurator peni apud Plautum, pro dispensatore.

Procœnium uel comessatio, pro Banqueto. Vnde lice-
bit diminutiuum deducas Comessatiunculam.

Pecunia uel nummus iusti ponderis, uel non iusti, pro

Pecu

Pecunia leui, aut graui.

Personarū discrimen, pro acceptione personarū. *Acceptio*
 ler. Max. Neq; uirtus haustum suū cum aliquo persona- *personarū.*
 rum discrimine largū malignū ue præbet: sed omnibus
 æqualiter exposita, &c. Vbi notandū haustum malignū
 ac largum dixisse Valerium, quemadmodum & mensu-
 ram largam malignam ue dixerim, pro bona & mala *Mēsurā ma*
 mēsurā. *Acceptio* uerò personæ Latinis nihil significat, *la.*
 tamen si frequens est in diuinis literis.

Gellius: Labeo Antistius iuris quidē ciuiliſ discipli-
 nam principali studio exercuit, & consulentibus de iure *Principali-*
 publicè responsitauit, pro principaliter studuit iuri. *ter.*

Pastor p. curato. Hadrianus Barlād. Videre est quos *Curatus.*
 dam decies esse canonicos, ac toties pastores.

Porrò p. consequenter. Liuius: Agere porrò armen- *Consequen-*
 tum cœpit. *ter.*

Progressu temporis, pro successiue.

Ponē, p. à retro. Terentius: Puer ad me accurrit, po- *A` retro.*
 nē apprehendit pallio. Nam Donatus & Seruius gram-
 matici, tradunt præpositionem separatim nō debere ap-
 plicari aduerbijs: proinde hæc esse barbara, ex tunc, pro
 nunc, ab extra, à longe, &c. sed pro Ex tunc, dicendum
 Ex illo tempore. Vergilius, Ex illo Corydon Corydon
 est tēpore nobis. Pro Ab extra, Memoriter. Pro A` lon-
 gē, Eminus uel procul. Sic enim Erasimus, Petrus autem
 sequebatur eminus. Licet quædam usurpentur aduerbia
 præpositionibus adiuncta: ut, inibi, de cætero, dehinc, &
 pauca præterea.

Patiēter ferre Latinius, quàm habere patiētīā. *Valla* *tientiam.*

Fer mater patiēter: & licet causam dolēdi habcas, æquanimiter tolera imperium Iouis.

Inclinatus. Propensus, procliuis, pronus, pro inclinatus: quæ uox aliud significat: & Propensio pro inclinatione, ut dicunt. Est inclinatus ad libidinem, pro Propensus.

Pro posse meo Barbaris placet, pro Pro uirili mea, & pro mea uirili. lidē dicunt, Prælati pro Antistite. Et Pecunia falsa uel mala, pro Adulterina, uel adulterina monetæ. Item Bona pecunia, pro Proba, uel legitima. Erasmus: Neq; illud prius expendunt cuiusmodi numisma legitimum sit. D. Hieronymus, Probum nummū dixit. Item Plautus, Probum argentum.

Pro meliore pretio dicunt, pro uilius, uel minoris, & Pro quanto pretio, pro quanti, uel quanto pretio.

Pilare, pro Pila ludere, de quo alibi diximus.

Pro quāto pransus es? nepotū elegātia est, pro Quāti pransus es? Item: Per digitos uidere, pro Conuiuere.

Ponere mappam, non propriè dicitur pro Sternere mensam, nec deponere mappam, pro mensam remouere.

Vergilius:

Postquā exempta fames epulis, mensæq; remotæ.

Plagare dicunt, pro plagam inferre, atque pœnam. Et passio & passiones, pro affectibus uel affectionibus, & perturbationibus. Item: Pro maiori parte, pro Ex maiore parte: ut, Ex maiore parte uerba Ciceronis sunt.

Offa. Panis iurulentus fortasse pro Offa, ut caro iurulenta dicitur. Despauterius autem Panem è iure scribit dici,

Ad quod p= quem uulgò offas uocant.

positum. Quorsum Latini dicunt, pro eo quod quidā, Ad quod propo

propositū: ut, Quorsum tot epule? Quorsum hæc dicis?
 &c. Quorsum hæc? absolutè.

Quid habes hic ad faciendum? dicunt imperiti, pro
 Quid hic negotij uel rei est tibi?

Quantum exoluis, uel adnumeras pro annuo uictu, sci
 tē dicitur pro eo, quod dicunt, Quantum das pro expen-
 sis? Et, Emere annum uictum, pro expensas emere.

Quantum fieri potest, pro quo alij dicunt, Quantum
 possibile est, &c. Fieri potest ut fallar, pro possibile est,
 &c. Cicero: Qui assequuntur quātum homines possunt,
 naturam optimam rectè uiuendi ducem.

Quāto cyus, inusitatius est p ocyus, uel quāto cyssimè.

Quomodo uocaris, aut qualiter uocaris? in scitè dicitur
 tur, pro Quis uocaris, aut Qui uocaris, uel Quo nomine
 uocaris? Sic, Quī inscribitur liber? non qualiter.

Quid hoc est dictu? eleganter pro eo quod alij, Quid
 hoc est dicere, uel Quid sibi uult?

Religio est mihi, pro Ego facerem conscientiam. Te- Facere con-
 rentius, Nam nihil esse, mihi religio est dicere. Budæus conscientiam.
 in Annot. prior. in Pandect. citans illud Plaut. in Curgul.
 Vocat me ad cenam, religio fuit, denegare nolui. Verba,
 inquit, sunt parasiti, significantis se (ut uulgi uerbis
 loquar) conscientiam fecisse, si homo ipse parasitus, ad
 cenam uocatus non iret.

Ruminare, pro Masticare, uerbum medicis peculiare.

Religiosus pro Deuoto, & Religio pro deuotione
 fortasse. Nam Erasmus in Colloquijs, Religiosior, inquit,
 es quā pro ætate. Respōdetur, Nullam ætatem non de-
 cet religio.

Manere stās Resistere, pro eo quod in scitè dicitur, *Manere stans*.
 Eras. Infirmitas animanda est, ne uiam arctam ingressus
 uel uacilles, uel resistas, uel defleetas. Eadē diximus an-
 tē in *Manere stans*.

Scholaris pro Scholastico: & Signetum pro Sigillo,
 barbari dicunt. Item, *Supplebo locum tuum, imperitis*
placet, pro *Geram uicem tuam*. Item dicunt, *Saluo pro*
Seruo, *Submonere pro Subdocere*, & *Submonitor pro*
Hypodidascolo.

Sedere ad mensam, pro *accumbere mensæ*, uulgò dici-
 tur. *Addatur de thermis* & *de hypocausto*, pro quibus
Stufæ, *stufas* ferè dicunt. *Thermæ* ab aquarum caliditate dictæ
 sunt, ἄσπυον enim calidū est: hypocaustū locus ad arcen-
 dū à corpore frigus, & ad sudandū, quod ab ἄσπυον, hoc est,
 à succendendo dicitur.

Sortiamur, uel fiat *sortitio*, Latinè dicitur: *Faciamus*
phæbe, aut *phæbissimus*, non item.

Facere pro- *Suo uiuere*, pro *Facere proprias expensas*. In duode-
 prias expen cim tabulis: *Aeris confessi rebusq; iudicatis triginta dies*
fas. *iusti sunt*. Post deinde *manus iniectio esto*, in *ius ducito*,
 ni *iudicatū facit*. At qui *pseudo eo in iure uim dicit*, se-
 cum *ducito*, *uincito*, aut *neruo*, aut *compedibus decem*
pondo, ne *minore*, aut si *uolet*, *maiore uincito*. Si *uolet*,
suo uiuito. Ni *suo uiuit*, qui *eum uinctum habebit*, *libras*
farris in dies dato. Si *uolet*, *plus dato*.

Solœcismi notare dicendum potius, quàm, *Dare signū*
de incongruo: & *Scholasticus pro clero uel studente*.

Subalbus, & *cæruleus*, pro *grizeo uoce barbara*.

Gellius dicit: *Earundem disciplinarum sectatores*. Sic

& for

Et fortasse logices, aut melius philosophiæ sectatores
sive studiosi, pro artistis.

Artistæ.

Sinâpi media producta, pro sinapio.

Sinapium.

Sphæristerium, pro pilatorio, uel ludo palmæ.

Suppeditat mihi quæcunque opus sunt, pro, Exponit
pro me omnia necessaria, ut in Pædagogijs loquuntur.

Qualè etiam Expositorem uocât, quem ego opinor Expositor.
non pessimè Curatorem dici posse.

Sagitto, cuius antea meminimus, geminato tt, scribẽ-
dum auguror, ut nomen sagitta. Nam sic sæpicule im-
pressum offendi.

Sodalis p socio, cū dicunt, Audiui ex socio meo, &c. Socius.
Erasmus: Ad colū sedenti matronæ, sodalis aut cognata
ex Euangelio recitet aliquid. Nam socium esse in digni-
tate, Valla adnotauit.

Sextarius uini, pro potto uini, uoce ebrijs nota.

Pottus uini.

Submittere, Latinis dicitur id quod alijs Humiliare.

Cicero: Qui superiores sunt, submittere se debēt in ami-
citia. Idem: Quantò superiores sumus, tantò nos submis-
sius geramus.

Terra uel terræ, & regio, pro patria & partibus. Patria.
Cum dicūt suo more, In patria Leodiensi, & in illis par-
tibus crescūt bona uina. Vergilius: Dic, quibus in terris,
&c. Gellius: Proficiscebatur terras inçlytas Siciliã atq;
Italiam uisere. Horat. In regione Pedana.

Tolerabile, Latini pro eo quod aulici quidam dicunt
Potest passare. Erasmus: Si detur cõcionator tolerabilis. Passare.
Item: Non potest tolerari, pro passare.

Thorax, pro diploide. Nam sic in Colloquijs usum

Erasmum crediderim, Thorace undulato, pro eo quod Camelotus. uulgo dicunt, diploidem ex cameloto. Sic thoracem hominū uelutium, lofericum, pro diploide ex uelutio.

Tene pro te. Tibi serua, pro Tene pro te.

Triuialis schola, fortasse pro parua schola.

Tunica interior, quam interulam quidam appellant,

Subtunicale indoctiores uerò, Subtunicale, uel paltochium.

Tabulatum, pro Solario, ni fallor.

Totaliter, prorsus barbarum, pro omnino, penitus.

Timeo, quod magister resciscet, dicunt pro Timeo ne magister resciscat. Nam frequenter post uereor, metuo, timeo, sequitur ne, nunquam quod. Terentius, Timeo, ne pater iam rure redierit.

Taliter qualiter, pro utcumq; uel mediocriter.

Vestigal soluitur portitori, quod & portorium dicitur.

Vicarius pastorius dicendum, pro Sacellano, uel suppastore. Item, Vxorem duxit, pro, Est uxoratus. Terentius, Vxorem duxi, nati filij duo sunt.

Valetudinarium aut Nosocomium, pro hospitali, uel infirmatorio, ut monachi uocant. Porro xenodochium penultima longa, pro hospitali peregrinorum.

Pro & contra. Vtranq; in partem disputare, pro Pro & contra. Plinius: Vtramq; in partem disputes, ex altera tamē fortius, ne me suspensum, incertumq; dimittas.

Bona mea expecto. Vehementer expecto supellectilem meam, si uestes, libros, lectum, &c. Si cibaria, Comēcatū meum, pro Ego quotidie expecto bona mea, qualiter solent loqui Louanij qui sua uiuunt quadra. Nam: cōmeatus etiā priuati hominis

*minis est, teste Cicerone. Nec dicimus uictualia pro com-
 meatu, maximè exercitus: tamen etiam priuati hominis.
 Cicero pro lege Manilia: iam commeatu priuato uel pu-
 blico prohibemur.*

*Vinum patrium, pro Landonio: & hæc loquendi far-
 rago, Louanij familiaris est.*

*Vacatio studij, pro Vacationibus, id est, cessatio à
 studijs.*

*Vendidi pro pecunia, pro Vendidi pecunia. Sic, Emi
 pecunia.*

*Videtur mihi quòd malè facis dicunt, & uidetur tibi
 quòd sedeo, & c. pro Videris mihi malè facere: Videor ti-
 bi sedere. Item, Videtur mihi quòd uideo tēpus illud, & c.
 pro, Videor uiderè diem illum & c.*

F I N I S.

o 4

Index

INDEX EORVM,

QVAE PASSIM HOC IN
libello *sparsa* sunt, non obseruato alpha-
beti ordine. Reliqua omnia, suo
loco reperientur.

A

A' longe, barbarum	<u>209</u>	Accusandi uerba	<u>44</u>
A' retro, bar.	ibidem	Actor	<u>S. 24. C. 142</u>
Ab extra, bar.	ibidem	Ad emendam condemnare,	
Abfore	<u>66</u>	bar.	<u>197</u>
Ab hinc quinque dies, uel		Ad paucos dies	<u>177</u>
quinq; diebus	<u>187</u>	Ad plenum	<u>197</u>
Abhorreo	<u>60</u>	Ad quod ppositũ, bar.	<u>212</u>
Ab intus, bar.	<u>205</u>	Ad uoluntatem, bar.	<u>203</u>
Acceptio psonarũ, bar.	<u>209</u>	Adamare	<u>18</u>
Acceptilatio	<u>63</u>	Adduc Petrum	<u>198</u>
Accerse Petrum	<u>198</u>	Adducere autorem in rem	
Accidia, bar.	<u>10</u>	suam	<u>198</u>
Accipere	<u>28</u>	Adiuicem pro coniuncte,	
Accipere conditionem	<u>39</u>	imperitorum est	<u>182</u>
Accipere excusationem	<u>65</u>	Addiuuare onus alicui	<u>198</u>
Accipere fidem	<u>179</u>	Adiuuare non recte usurpa	
Accipere literas	<u>46</u>	tum	ibidem
Accommodare	<u>176</u>	Adiuuare portare	ibidem
Accommodare pro commo		Adulterium	<u>155</u>
dare, bar.	ibidem	Adulterina pecunia	<u>210</u>
Accommodatus	ibidem	Aduocare	<u>114</u>
Accumbere mense	<u>212</u>	Aedes	<u>55</u>
Accusare	<u>44</u>	Aedilitas	ibidem

I N D E X.

Aedituus	ibidem	Alijs alia magis probantur	
Aes alienum	<u>57</u>	<u>195</u>	
Aequabile & æquale	<u>57</u>	Allegare	<u>198</u>
Aestimo	<u>59</u>	Alludere	<u>90</u>
Aestimandi uerba	<u>61</u>	Alta uoce loq, uel altè	<u>186</u>
Affectio corporis	<u>190</u>	Alter & alter	<u>196</u>
Affectus	<u>128</u>	Alternis	<u>188</u>
Affectus p dispositus	<u>197</u>	Amodo, bar.	<u>195</u>
Affectus pro male dispositus	ibidem	Amphora	<u>182</u>
Affectus, affectiones	<u>210</u>	Amplius sex menses sunt	
Affectus exercitus prælio	<u>197</u>	An	<u>197</u>
Affer Petrum	<u>198</u>	Angor	<u>187</u>
Agilimus	<u>186</u>	Angustia	ibidem
Agnomen	<u>134</u>	Annihilare, bar.	<u>201</u>
Azere delectum	<u>48</u>	Anomalum	<u>197</u>
Ago gratias	<u>71</u>	Anormalum	ibidem
Ain' tu?	<u>181</u>	Antehac nūquam idem ex-	
Aleare	<u>184</u>	pertus	<u>190</u>
Aleator	ibidem	Antecedens	<u>141</u>
Aleatorius	ibidem	Ante lucem	<u>91</u>
Aliquam multi	<u>16</u>	Anteuerto uel anteuertor,	
Aliquantissper	ibidem	pro præuenio	<u>198</u>
Aliqui alij, ineptè	<u>195</u>	Antipodium	<u>205</u>
Alia uice ueniam	<u>189</u>	Antiqui	<u>149</u>
Aliud alij uidetur optimum		Antistes	<u>210</u>
<u>195</u>		Anxietas	<u>187</u>
Alij alijs studijs gaudēt	<u>195</u>	Ἀπρόβεια	<u>14</u>
		Aperire caput	<u>198</u>
		<u>035</u>	Apo

Apocha	198	Bassa uox, bar.	186
Apotheca, bar.	23, 195	Basè loqui, bar.	197
Apothecarius	196	Benedico	176, 198
Appendere	117	Benedico te, bar.	179
Appetere	118	Benedictus, pro laudatus	
Apud me didici	192	179	
Aqua benedicta	197	Bene doctus in logica, bar =	
Aqua sacra	ibidem	barum	202
Aquinas, nõ de aquino	202	Bene dispositus, barbarum	
Architriclinus	162	197	
Arcus pedalis, bar.	197	Beneficium iuris patrona =	
Argumentari	ibidem	tus, bar.	205
Arguere, bar. pro argumen		Bene Latinum	198
tari	197	Bene mereri	95
Arrestare, bar.	186	Bene retinere	208
Artista, bar.	213	Bene precari	129
Aruum	15	Biblia biblia, bar.	199
Asu	22	Bini	103, 206
Attinere	194	Bis	118
Attinet ad me liber	194	Blandiri, Blandus	12
Auersari	12	Blancus	176
Auersus	13	Bona Latinitas	198
Aureus nummus	204	Bonum Latinũ, bar. ibidem	
Aut	196	Bona mea quotidie expe =	
Aut pro an, bar.	10	cto, bar.	214
Autem	165	Bona pecunia, bar.	210
	B	Bractea	86
Balista chalybea	197	Brassare	200
Banquetum, bar.	208	Brassator, bar.	ibidem
		Breuiat	

I N D E X.

Breuiarium, bar.	<u>179</u>	Cernere est	168
Breuitè	<u>14</u>	Ceruisiam coquere	200
Brigatores, bar.	<u>204</u>	Ceruisia coctor	ibidem
Bucca	<u>69</u>	Ceu	<u>166</u>
Bundus finita nomina	<u>27</u>	Ceus terminata nomina	<u>31</u>
C		Κῶρα	<u>15</u>
Κακοηλία	<u>15</u>	Cilium	<u>69</u>
Ceruleus	<u>176</u>	Cineritius	176
Cesius	<u>176.34</u>	Citare	198
Cambio, bar.	<u>201</u>	Citare aliquem autorem in	
Camelotus, bar.	<u>214</u>	rem suam	198
Campos excurrendi copiam		Citra auxilium didici	<u>192</u>
aut potestatem facere	206	Citro	<u>169</u>
Campus	<u>15</u>	Clara fabulari	<u>186</u>
Canonis gratiam facere		Clarè dicere	ibidem
<u>203</u>		Clericus uel studens, barb.	
Cantharus	<u>182</u>	<u>212</u>	
Capitium	200	Cliuus	38
Capitosus, bar.	ibidem	Coæquales pro æqualibus,	
Cappa, bar.	ibidem	bar.	200
Catamidiari	<u>207</u>	Codex precum horariarum	
Catarrhus	<u>121</u>	<u>179</u>	
Catuli	<u>62</u>	Cœnitare	<u>199</u>
Cedò quam uim habet	<u>15</u>	Cœnula	ibidem
Celebrare missam	<u>178</u>	Cogitata mentis proferre	
Celebrare nuptias	<u>180</u>	ibidem	
Celebrare primitias	<u>178</u>	Cognomen	134
Centesies	208	Collatio, bar.	<u>199</u>
Cerebrosus	<u>31</u>	Colores rhetorici pro figura	
Cerne		ris	

I N D E X.

vis & schematis rhetori	Confundere	177
cis	200	Confuto
Κολυβισκί	21	Congruè loqui
Comessatio	208	Coniunctè
Cōmendare memoria	208	Conniucere
Commensales pro conuictio		Conscientiam facere
ribus, bar.	200	Consequenter, bar.
Commigrare	95	Consodales pro sodalibus,
Commuto, muto, & permu		bar.
to	201	Constitutio
Cōmoda mihi pro hoc die,		Contentus
bar.	176	Contentor, bar.
Commodius tecum agitur		Contignatio
26		Contrà
Comparatiui & superlati-		Contrahere æs alienum
ui differentia	41	Contrarior pro contrarius
Comperendinare	44	sum, aduersor
Compilare, bar.	200	Conturbare
Complector memoria	94	Copiarum dux pro capita-
Complexio	190	neo: hoc bar. illud Lati-
Complodere	58	num est
Componere	200	Corrumpere oculos
Concionator dixit è sugge		Corruptus
stu	200	Corruptus homo
Confessarius	ibidem	Cruentor, bar.
Confessor	ibidem	Cuculla
Confido	153	Cuias
Confiscare, bar.	204	Cuius est?
Conflare æs alienum	57	Cuius cuius cuium
		Cura

I N D E X.

Curare literas mittendas ad	Defunctus	ibidem
amicum	199	Degener
Curare se, pro tractare se	Dehisco	202
bene	199	Delere
Curare negotium	ibidem	Deliberatum est mihi
Curatus, pro pastore, bar.	209	Deliberato est opus
		Demereri
		Demissus
D		Demisse aduerb.
Damnatus capitis	207	Depeculor
Dapes	56	Deponere de officio
De gratia	205	Deponere mappã, bar.
De me scio	192	Depositus imperio apud
De me coniecturam facio	192	Suet.
De qua patria est ? bar.	194	Deprecor
		Deputare
De Roma, pro Romanus, bar.	202	Describere
		Desitum epistolium
De uita, pro in uita	206	Destitisti ibi proximè
Decidere	201	Destructus, pro corrupto,
Declamator	146	bar.
Decretum est mihi	43	Desyderatiua uerba
Dedere noxæ	103	Deuotio, & deuotus, bar.
Dedita opera	201	211
Defalco, bar.	ibidem	Dicere leges
Defatigari	64	Dicere sententiam
Defessus	ibidem	Dictamen
Defore	66	Diploma
Defungor	68	Disco memoriter
		Dispens

I N D E X.

Dispensare, bar. pro cano-	Dare licentiam, bar.	202
nibus solvere	Dare locum	179
Dispensator, bar.	Dare uiam	180
Displicentia	Dare operam, pro adiuua-	
Disponere literas, bar.	re	201
Dispositus	Demus ita esse	192
Dissolucere as alienum	Data opera	202
Dissuadere	Ducor spe	30
Disturbare	Dudam sonuit	174
Diu	Duellum	119
Diuersimode, bar.	Duodecentum	105
Doctor officij nomen acti-	Duodeuiginti	ibidem
uè dicitur	Duabus uicibus, bar.	189
Doctor pro professore ibi.	E	
Doctoris insigne ibidem	E`renibus laborare	59
Doctus in grāmatica, bar=	Εκκλησία	39
barum	Eccum	55
ibidem		
Doleo caput, poëticum est	Econtra, bar.	60, 175, 203
ibidem	Econtrario	60, 172
Dolet mihi caput ibidem	Econuerso	175
Dare ad campos, bar.	Editus & altus contraria	
Dare commodatò	uocabula dictioni humi-	
Dare conditionem	lis	185
Dare alicui damnũ, & In=	Efferre quod sentimus	199
commodo tibi, pro facio	Effigies	64
tibi damnium, bar.	Effingere	ibidem
Dare facultatem uel pote=	Efflagitare	65
statem	Eheu	73
Dare fidem	Eijcere adibus	207

Eiula

I N D E X.

Eiulare	65	Est prima uice quòd	ibidē
Elaborata oratio	80	Est pro Ioanne, bar.	194
Eleuare	17	Est purus grāmaticus, pro	
Eligere	48	tantum grammat.	204
Ellum	55	Est uerum	180
Eludere	90	Etiam	174
Eluuiiones	18	<u>Euaginare, bar.</u>	203
Emendare	181	Εὐαγγέλιον	10
Emendatè loqui	183	Ex animi sententia	203
Emereri	95	Ex equo pugnare	59
Emeritus	ibidem	Ex illo tempore	209
Emigrare	ibidem	Ex maiore parte	210
Eminus	41.56	Ex opposito, bar.	175
Emi p̄ tribus florenis, pro		Ex ordine	203
emi tribus aureis, bar.	204	Ex sententia	ibidem
Emere annuum uictum	211	Ex tunc, bar.	209
En	52	Ex uinculis dicere	59
Εὐόρυδα	56	Ex aduerso	175
Energumenus	ibidem	Ex aduersum	ibidem
Eo tecum un̄	203	Excedit modum	49
Episcopus designatus	ibidē	Excepi hoc doctore dictan	
Epistola	88	tc	203
Epomis epomidis, chappe=		Excludere	80
ron de regent	200	Excopiare, bar.	204
Ergo'ne	100	Excubie	58
Eripere	140	Excusare	60
Error	144	Exemplum, Exemplar	60
Est Ioannis	194	Exercere cauponam	203
Est primum meum	190	Exhæredare	5
		Exiban	

Exibam	204	Facio te certiozem	<u>67.108</u>
Ex opposito	175	Facere collationem	<u>199</u>
Exorare	<u>112</u>	Facere conscientiam	<u>215</u>
Expendere	<u>117</u>	Facere proprias expēs.	<u>212</u>
Expensas emere	<u>211</u>	Facere fidem	65
Experiri calamum	203	Facere gradum	<u>71</u>
Experiri discipulos	ibidem	Facere gratum	ibidem
Expetere	<u>115</u>	Facere locum, bar.	<u>179</u>
Explicit, pro liber est ex-		Facit mihi mala multa	108
plicitus uel finitur, bar-		Facere negotium, pro cura	
barum	<u>203</u>	re negotium, bar.	<u>199</u>
Exploratum est mihi	<u>43</u>	Facere nuptias	<u>180</u>
Exponit pro me omnia ne-		Facere phœbe, bar.	<u>212</u>
cessaria, bar.	<u>213</u>	Facere ludendi potestatem	
Expositor, bar.	<u>213</u>	202	
Expostulo	123	Facere rem diuinam	180
Exprimere mentis conce-		Facere reuerentiam	198
ptum	<u>199</u>	Facere sacrum, aut primū	
Exprobrare	130	sacrum	180
Expugnare	<u>59</u>	Facere te scire, bar.	208
Exscribere	204	Facere sermonem	<u>72</u>
Extra ordinem	203	Facere uerba	ibidem
Extrudere	<u>207</u>	Facere uiam	180
Exturbare	ibidem	Facile	<u>66.105</u>
Exturbare domo	ibidem	Facilimus	166
F		Facultatibus ex condemna-	
Fac me multis debere	<u>192</u>	tionem exuere	<u>204</u>
Fac esse	ibidem	Falsa pecunia, bar.	<u>210</u>
Facere barbam	<u>204</u>	Fama	<u>146</u>

Fatuus	154	Fratres de obseruantia, bar	
Ferè fit	63	barum	104
Ferire iugulum	84	Frequenter	208
Fero	124	Funebre sacrum	178
Ferre legem	150	Funeralia	ibidem
Ferre literas	115		G
Ferox	64	Gaudens	86
Fibula	182	Gemere	65
Fictitiuſ	64	Gentilitiũ ſacerdotiũ	205
Fidem dare	65	Gerundia quomodo à para-	
Fidem facere	ibidem	ticipijs differant	68
Fidem habere alicui	ibidem	Glaucus	176
Fides publica	204	Glis	180
Fidelis	121	Globare	184
Fidus	ibidem	Globum mittere	ibidem
Figere iaculo	182	Gracilimus	186
Fiat	137	Grāmaticus purus, pro ſo-	
Fiat ſortitio	212	lũm grāmaticus, bar.	204
Fieri non poteſt	177	Grassatores nocturni	204
Fieri poteſt	ibidem	Gratari	72
Fieri poteſt ut fallar	211	Gratificari	ibidem
Firmiſſima ciuitas	204	Gratias habeo uel refero	72
Firmiſſima turris	ibidem	Gratus	76
Florenus pro aureo num-		Gratum cœlum	265
mo	204	Grauis uox	186
Foderatus pro ſuffultus,		Grizeus	176
fourré, ou doublé	181		H
Fortis ciuitas, pro firma,		Habeo audire	72
bar.	203	Habere campos, bar.	206
			p
			Hab

Habeo conuenire	72	Hoc non tenet, bar.	186
Habere delectum	48	Honore afficere	198
Habere fidem alicui	65	Humiliare, bar.	213
Habeo gratias	72	Humilimus, unico l.	186
Habes me in derisum	205	Humilis pro submissus, &	
Habere iter	84	humilitas pro submissio-	
Habeo te loco fratris	89	ne, atq; deiectione inele-	
Habes me risui, pro delecta		gans	185
mento me habes	205	Humilis ad personam rela-	
Habere rationem	139	tum, pro Vilis	185
Habere sensum in aliqua		Humiliter	ibidem
re, bar.	295	Hypocaustum	212
Habui huc librū pro nihilo,		Hypodidascalus	ibidem
pro Habui gratis, b.	205	I	
Habitare, pro Moram tra-		Iacio, Iecit me luto, bar=	
here, bar.	298	barum	270
Hac uice tantū faciā, b.	188	Iecit in me lutum	ibidem
Hæstilitudiz, bar.	205	Iaculari	183
Haud diu	173	Iaculo petere	ibidem
Haud dubium	ibidem	Iandiu	174
Hauustus malignus ac lar-		Iandiu mortuus	ibidem
gus	209	Iandudum	54.103
Heri	103	Iandudū præterita est	103
Hic & is	63	Iampridem	103, 174
Hic	ibidem	Ianitor	205
Hinnulus	98	Ianua	125
Hippodromus	73	Ἰατροδρόμῳ	12
Hiscere	ibidem	Ictus sagitta	183
Histrion	ibidem	Id quod	74

Idem

I N D E X.

Idem & Is	83	Incestare	205
Identidem	156	Incestu polluere	ibidem
Ignoranter	133	Incisa in æs literæ	77
Ille	82	Incessit mihi cupiditas	77
Immediate, bar.	207	Incisa membra	82
Immigrare	96	Inclinatus ad libidinem,	
Impendêre	117	bar.	210
Impero	129	Inconsultus	34
Impleo	122	Incusare	10
Impossibile est, bar.	177	Indicere	80
Impostor	82	Ineo gratiam	35
Imprecari	130	Ineo rationem	79
Improbare	130	Inficialis status	81
Imprudens	206	Infidus	122
Imprudenter	ibidem	Infinite	205
In ararios referre	197	Infra horam unam	206
In animo est mihi	43	Infronitus	82
In campos excurrere libet		Ingenuus	88
106		Ingredi	79
In diem, In dies	28	Ingredior in spem	30
In horam, In horas	ibidem	Inhibere	126
In infinitum	205	Inibi	209
In manu, & in manibus	181	Inijcere manus	196
In memoria	94	Inscribi	206
In mentem uenit.	78	Insomnis	153
In primis	ibidem	Insomatur in conuiuio	215
In reditum	206	Interest	140
In uita	ibidem	Intendere	40
Inauspicata bella	24	Intentio pro proposito,	
		p 2 bar.	

I N D E X.

bar.	207	Lassus	64.86
Inter, præpositio	144	Legitima pecunia	210
Intermediare	296	Leguleius	206
Intercedere	206	Leuare	87
Intitulare, bar.	ibidem	Leues homines	72
Intus	205	Libēter irem, aut haberem	
Iocari	90	ad campos, bar.	206
Ita	174.91	Liber	170
Ita'ne	100	Licentiarē, bar.	207
Ite bini	206	Linthea lecti, bar.	ibidem
Iter facere, ingredi iter aut uiam	206	Lintheamen	ibidem
Iterum	60	Locus scripturæ	ibidem
Itinerari, bar.	206	Longè	97
Iucundus	70	Ludere pila, trocho, alea, uel aleam	184
Iudicatus ad mortē, b.	207	M	
Iugulus	31.83	Magis uelle, & nō uelle,	
Iurisconsultus	34	non malle, & nolle	184
Iurista uel fallista, bar.	38	Mála	69
206		Mala pecunia, bar.	210
Iure meo	95	Maledico te	198
Iuris mei sum	207	Male dispositus	197
Iusta excusatio	206	Male mereri	95
L		Male de me meritus	208
Lamentari	65	Male precari	92
Lamina	86	Malignus haustus ac laræ	
Lar pro foramine uel rima, bar.	181	gus	209
Lar pro domo	ibidem	Málum	125
		Manfisti ubi ultimate	190

Marg

I N D E X.

Margarita	<u>69</u>	Mitte me uidere, mitte me	
Masticare, bar.	<u>211</u>	legere ineptum : pro sine	
Materialiter, bar.	<u>208</u>	inspiciam, sine legam	<u>181</u>
Matutina	<u>179</u>	Mittere sanguinem è nari-	
Meapte	<u>163</u>	bus	<u>200</u>
Mediare aut intermediare,		Mitto te scire, bar.	<u>208</u>
bar.	<u>106</u>	Mitte transfire, bar.	<u>181</u>
Mediocriter	<u>214</u>	Moderator academix	<u>207</u>
Melius tecum agitur	<u>25</u>	Moderator pædagogij, pro	
Membrum	<u>81</u>	regente	<u>207</u>
Memoriæ mandare	<u>208</u>	Modicus pro <u>pufillo, b. 193</u>	
Mensura bona & mala,		Modicè aliquid facere ibi.	
bar.	<u>200</u>	Modò	<u>207</u>
Meopte ingenio	<u>192</u>	Molendinarius, bar.	<u>208</u>
Metiri uersum	<u>208</u>	Molestia	<u>202</u>
Meus sum, pro, mei iuris		Molestiæ animi	<u>190</u>
<u>207</u>		Molitor	<u>208</u>
Mihi aliquando in oratione		Momentum	<u>134</u>
uacat	<u>101</u>	Moram trahere	<u>208</u>
Millesies, bar.	<u>208</u>	Mortualia	<u>174</u>
Mingere	<u>192</u>	Mouere magistratu	<u>193</u>
Mimores	<u>124</u>	Mox expediam te	<u>207</u>
Millies	<u>208</u>	Multifariam	<u>110</u>
Missæ animarum	<u>178</u>	Multor pro molitore, bar.	
Missum facere	<u>207</u>	<u>208</u>	
Missam facio fabulam	<u>201</u>	Multoties, bar.	<u>298</u>
Mitte me, uel omitte me	<u>181</u>	Munire uiam, uel ripam	<u>84</u>
Mitte me ire, ineptum	ibi.		
Mittere globum	<u>184</u>	N	

Ne feceris 191

p 3 Nega

I N D E X.

Negationum uis	101	Offensio	202
Nepos	181	Omitto fabulam	202
Nescio tangere hoc, pro nō posſū hoc cōtingere	189	Omitte me	182
Nescit Latinè	208	Omnino	214
Nescit Latinum, bar. ibid.		Oportet	170
Nescire, ad animū melius, quàm ad corpus	164	Oppidatim	142
Neuter	171	Oppignero	122
Nihil ad te	195	Opprobrium	130
Nihil ad me	ibidem	Optimè mecum agitur	26
Nihil ad nostram	ibidem	Orare	11
Nihil ad tuum	ibidem	Orator	146
Nihil attinet ad propositum	208	Orphanus	139
		P	
		Pallium	162
Ningit	122	Palpari	12
Nocens	81	Palpones	12
Non semel	178	Panis è iure	210
Nosocomium	214	Panis iurulentus	ibidem
Numeralia distributiua	103	Parasitaster	19
Numerorum regula	105	Paries	98
Nuper	54	Pariter	152
O		Partes pro patria, bar.	213
Obstrictus ære alieno	57	Participia quo modo à gea rundijs differant	68
Occurrit mihi	78	Partior	82
Octoginta	208	Parua schola, bar. pro tria uiali	214
Octuaginta, bar. ibidem		Passare, bar.	213
Ocyus uel ocyſimè	211	Passio, passiones pro affe ctibus	
<u>Offa, bar.</u>	210		

I N D E X.

Æibus, bar.	210	Pergere pro proficisci	178
Pastor pro curato	209	Peristromata	25
Γάβη	14	Permittere	202
Patienter ferre	209	Pernox	115
Patrocinari et patrociniū	11	Perplacet	119
Patronus	11, 88, 114, 180	Perpulchre	ibidem
Paulisper	16	Personarum discrimē	209
Pecuniam <i>et</i> res in <u>publi-</u>		Pertinere	194
<i>cum</i> redigere	204	Pertinet	ibidem
Pecunia falsa	210	Pertinet ad me liber, b.	ibi
Pecunia iusti ponderis uel		Perturbare	163
non iusti, bar.	208	Peruestigo	79
Pecunia leuis uel grauis	ibi.	Festis	90
Πεπρακτοα	9	Petere aliquem iaculo	183
Per digitos uidere, bar.	21	Petere iugulum	84
Per ignorantiam	133	Petulans	134
Per me didici	192	Petulantia	ibidem
Per quinque hebdomas,		Pharmacopolium	196
menses, annos, bar.	187	Φιλοπρωία	10
Per se, pro separatim	192	Philosophaster	19
Per te tibi consulis	192	Pila ludere	184
Per ter, bar.	188	Pilare, bar.	ibidem
Per uices	ibidem	Pilatorium, bar.	ibidem
Perbenignus	119	Placere sibi	197
Percontari	67, 117	Placet ut dicis	173
Perendie	188	Plagare, bar.	210
Perendinus dies	48	Plangere	73
Perendinare	44	Plenariè, bar.	197
Pergere	178	Plorare	65

I N D E X.

Pluris	158	bar.		<u>193</u>
Plus quàm quatuor horas sunt, bar.	198	Preces horariae		<u>179</u>
Proccœnium	208	Preces matutinae	ibidem	
Pœnitentiarius	200	Pressa uox		<u>198</u>
Polliceri	<u>89</u>	Pridem		<u>54.193</u>
Pone casum, bar.	<u>192</u>	Prima uice, bar.		<u>189</u>
Ponere mappam, bar.	210	Primò	ibidem	
Porrò	<u>209</u>	Primum		190
Portarius	205	Principali studio exercuit disciplinã civilis iuris	<u>209</u>	
Possibile est, bar.	<u>177</u>	Principaliter studuit iuri,		
Post cras, bar.	188	bar.	ibid.	
Post tres dies	ibidem	Pro & contra, bar.		<u>214</u>
Posthac, bar.	<u>19</u>	Pro hoc die commoda, bar.		
Postremò	<u>189</u>	bar.		<u>177</u>
Potest fieri ut	<u>177</u>	Pro maiori parte, bar.	210	
<u>Potest</u> passare, bar.	213	Pro meliore pretio, b.	210	
Pottus uini, bar.	213	Pro nunc, bar.	209	
Prædicator dixit de ambo-		Pro posse meo, bar.	210	
ne, bar.	200	Pro quanto pretio	ibidem	
Prædium	<u>97</u>	Pro quanto pransus? barb.		
Prælati, bar.	110	ibidem		
Prælium	<u>25</u>	Pro quo est, bar.		<u>194</u>
Præmaturus	<u>91</u>	Pro uirili parte	210	
Præoccupare	108	Pro uirili mea	ibidem	
Præparare	20	Proba pecunia	219	
Præsumere pro iudicare,		Probare pennam, bar.	<u>203</u>	
bar.	<u>205</u>	Procluis	210	
Præuenio pro anteuerto,		Procurator peni	208	
		Profe		

I N D E X.

Profecto	171	Quandudum	<u>111.174</u>
Profere	66	Quanti	158
Progressu temporis	<u>209</u>	Quanti pransus es? ibidem	
Pronuba	25	Quanticunq;	ibidem
Pronus	210	Quantilibet	ibidem
Pronuntio memoriter	<u>94</u>	Quanto	ibidem
Propensio	210	Quantocyus	211
Propensus	ibidem	Quanto pretio?	<u>210</u>
Propositum	210	Quantum	<u>157</u>
Προσδύχεαδ̄	22	Quantum das pro expen-	
Προσκυνησ̄αι	ibidem	sis? bar.	211
Prosper	<u>63</u>	Quantum exoluis uel ad-	
Prouinciatim	<u>142</u>	numeras? pro annuo ui-	
Pugna	25	ctu? ibidem	
Pulchra uel bona aura, bar		Quantum fieri potest ibid.	
ba.	205	Quantum homines possunt	
Purus	<u>204</u>	ibidem	
Pusillus	193	Quantum possibile est, bar	
		ba.	ibidem
Q			
Quadrages	208	Quamuis	<u>57</u>
Quadrimatus	<u>29</u>	Quater	189
Quadrimus	ibidem	Quictantia	198
Quadrimulus	ibidem	Quid habes hic ad facien-	
Qualis liber est?	<u>177</u>	dum?	211
Qualiter uocaris? bar.	210	Quid hoc est dicere?	<u>211</u>
Quasi	<u>165</u>	Quid hoc est dictu? ibidem	
Quam	<u>157</u>	Quid libri est?	<u>179</u>
Quampridem	<u>174</u>	Quid hic negotij uel rei est	
Quandiu sonuit? bar.	<u>173</u>	tibi?	211

I N D E X.

Quid sibi uult?	211	Regēs pro moderatore p̄	
Quidem	20	dagogij, bar.	207
Quispiam	ibidem	Regrator, bar.	71
Qui uocaris?	211	Regio	213
Quo, de possessiōe querens		Religio mihi est	211
194		Religiosus	ibidem
Quo nomine uocaris?	211	Remigrare	95
Quomodo uocaris?	ibidem	Remouere mensam	210
Quorsum?	ibidem	Reperire	76
Quot uicibus	189	Repeto memoria	94
		Repignero	122
		Repono in te sp̄em meam,	
Radere barbam	204	30	
Rancor	152	Reposcere	123
Ratis firma	204	Repromitto	127
Ratum non est diploma,		Repugno	ibidem
bar.	186	Resero	ibidem
Ratus, bar.	170	Resistere	212
Recido	117	Resistere, pro manere stans	
Recingo	ibidem	186	
Reconciliari	35	Respondendi formulæ	175
Rector uniuersitatis	207	Retinere bene, bar.	208
Reddere literas	46	Rima	192
Redundare	6	Rogare commodato	176
Resero tibi acceptum	141	Rogationes	87
Refert	ibidem	Rubeum	176
Referre gratias	71	Rudis in iure	202
Refodio	117	Ruminare	218
Refragari	157	Ruri	91
Refuto	200		

I N D E X.

S		Similimus.	186
Sacellanus, bar.	214	Sinâpi	213
Sacrum, non missa	178	Singuli	173
Sæpenumero	189	Solarium, bar.	214
Sagittare	183	Solæcismi not.	212
Sagittare post aliquem ibi.		Sorex	180
Sagittarius	ibidem	Sortiamur	212
Sagittator	ibidem	Spectare	194
Saluare pro seruare, b.	212	Spectat ad Ioannem, barb.	
Saluus conductus, bar.	204	ibidem	
Scandere uersum, bar.	208	Sphæristerium	164, 213
Scholaris, bar.	212	Spinter	182
Scholasticus	ibidem	Statutum est mihi	43
Sciens	133	Sternere mensam	210
Scienter	ibidem	Stufæ	212
Scripti hoc sub illo, b.	203	Subalbus	ibidem
Sedere ad mensam, bar.	212	Suapte	163
Semel, Semel tantum	14	Subijt mihi	78
Sensum habere in aliqua re		Subleuare	87
195		Submittere	211
Septena	103	Submissè	186
Series	111	Submissus	213
Seriò	82	Submissius aducr.	ibidem
Seruare	212	Submonere, bar.	212
Sese	93	Subsidium	128
Sic est	175	Subtunicale, bar.	214
Sigillum	212	Succesiuè, bar.	209
Signetum, bar.	ibidem	Succurrit mihi	78
Significo tibi	208	Summatim	16
		Sunt	

I N D E X.

Sunt plus quam	<u>199</u>	Tete	94
Suo uiuere	<u>212</u>	Thalassicus	<u>176</u>
Suopte ingenio	<u>192</u>	Theca calamaria	28
Superfluitas	<u>186</u>	Thermæ	212
Superlatiui à comparatiuo		Thorax undulatus	<u>214</u>
differentia	<u>41</u>	Tibi in oratione	<u>101</u>
Suppeditat mihi	230	Tibi serua	<u>214</u>
Supplere locum	<u>212</u>	Timeo ne, quod	<u>214</u>
Supplicare	<u>11</u>	Tolerabile	213
Supplodere	58	Tolerabiliter	<u>214</u>
Susplicere	<u>48</u>	Tondere	<u>204</u>
Suus	<u>145</u>	Torquere sagittam	183
Suus, & sui	ibidem	Tragædus, Tragicus	38
Συμπάθεια	<u>14</u>	Transfigere negotium	<u>199</u>
T		Transmarinus	<u>92</u>
Tabulatum	<u>214</u>	Trapezita	21
Taliter qualiter, bar.	ibid.	Tricies, Trigesies	<u>208</u>
Tanquam	<u>165</u>	Trimatus, Trimus	<u>29</u>
Tantisper	<u>19</u>	Triuialis schola	<u>214</u>
Technicè	<u>208</u>	Tunica	ibidem
Tempus in accusatiuo uel		Tuo nomine	94
ablatiuo	<u>70</u>	Tuopte ingenio	<u>192</u>
Teneo memoria	<u>94</u>	Turba, Turma	30
Tenere hospitium, bar.	205	V	
Tenere nuptias, bar.	180	Vacationes	<u>215</u>
Tenere pro te, bar.	<u>214</u>	Vadari	<u>197</u>
Ter, Tertio	<u>188</u>	Valetudinarius	<u>214</u>
Tercentum, Trecenti	<u>32</u>	Vbi mansisti ultimate?	190
Terra & terræ	<u>216</u>	Vel	<u>197</u>
		Velu	

I N D E X.

<i>Velutium, bar.</i>	215	<i>Vndecentum</i>	105
<i>Vendidi pro pecunia</i>	215	<i>Vnicuiq;</i>	<u>105</u>
<i>Venetus color</i>	<u>126</u>	<i>Vnio unionis</i>	<u>92</u>
<i>Venit in mentem</i>	78	<i>Vnocus</i>	<u>89</u>
<i>Vereor</i>	101	<i>Vocor in spem</i>	<u>39</u>
<i>Vesperæ</i>	<u>179</u>	<i>Vociferari</i>	<u>65</u>
<i>Vestigare</i>	<u>79</u>	<i>Vsq; ad reuisum</i>	206
<i>Vestras</i>	102	<i>Vtcunq;</i>	<u>214</u>
<i>Viciſſim</i>	<u>188</u>	<i>Vt demus hoc</i>	<u>192</u>
<i>Videor uidere</i>	215	<i>Vtor</i>	<u>72</u>
<i>Videtur mihi quòd, bar. ibi.</i>		<i>Vtpote</i>	137
<i>Vigilia mortuorum</i>	<u>178</u>	<i>Vtranque in partem diſſu-</i>	
<i>Vin'</i>	<u>203</u>	<i>tare</i>	<u>214</u>
<i>Viuere ſuo</i>	<u>214</u>	<i>Vultus</i>	<u>61</u>
<i>Vllus</i>	<u>139.10</u>	<i>Vxoratus, bar.</i>	<u>214</u>
<i>Vltima uice, bar.</i>	<u>189</u>	X	
<i>Vna uice tantum, bar.</i>	<u>189</u>	<i>Xenodochium</i>	214

F I N I S.

